

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

11 mei 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1545
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1548
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1568
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1587
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1597
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1608
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1610
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1647
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1656
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1673
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1674
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1679
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1681

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1682
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1683

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1684
----------------	------

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 42
van 20 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Kleurennota – Projectteam

Aangenaam was het om via de media te vernemen dat voor nadere opvolging van de Kleurennota zal worden gezorgd. De manier waarop dit zal gebeuren, lijkt dan wel bevreedend. Verwacht werd immers dat voor een verdere uitdieping zou worden gezorgd na een breed begrepen maatschappelijke bevraging.

Nu blijkt evenwel dat meteen tot het aanwerven van zes personeelsleden zal worden overgegaan.

Wat is de precieze bedoeling van deze aanwervingen ?

Wat zal hun inbreng zijn m.b.t. het uitdiepen en verspreiden van de Kleurennota ?

Antwoord

Als minister-president heb ik aan de vooravond van 11 juli 2000 namens de Vlaamse regering de zogenaamde "Kleurennota" gelanceerd. Dit was het signaal van de Vlaamse regering dat zij, naast de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, ook werk wil maken van de ontwikkeling van een langere-termijnvisie op de uitdagingen waar Vlaanderen voor staat. Die langere-termijnvisie moet mee het resultaat zijn van een breed maatschappelijk debat en als dusdanig ook een ruim maatschappelijk draagvlak krijgen.

Om ervoor te zorgen dat een zo breed mogelijk platform wordt gecreëerd, nodigt de Vlaamse rege-

ring zowel de middengroepen, het Vlaams Parlement, als een onafhankelijke denktank van wetenschappelijke experts, die de naam Forum 21 meekreeg, uit om aan dit debat deel te nemen.

De beslissing van het Vesoc in het voorjaar van 2001 om een op de middellange termijn toegespitste Vlaamse Conferentie te organiseren rond enkele welomschreven sociaal-economische thema's, vormt alvast een eerste aanzet daartoe (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). De Vlaamse Conferentie wordt een soort katalysator rond de sociaal-economische en maatschappelijke thema's van de Kleurennota.

Om het inhoudelijke luik van het project Kleurrijk Vlaanderen gestalte te geven, werden reeds zes werkgroepen gecreëerd, waarvan de eerste vier binnen de overlegstructuur van het Vesoc passen :

- Economie, of Vlaanderen als ondernemend trefpunt, onder voorzitterschap van minister Dirk Van Mechelen ;
- Werkgelegenheid, of Vlaanderen als werkend trefpunt, onder voorzitterschap van minister Renaat Landuyt ;
- Leren, of Vlaanderen als lerend trefpunt, onder voorzitterschap van minister Marleen Vanderpoorten ;
- Kwaliteit van het leven, of Vlaanderen als zorgzaam trefpunt, onder voorzitterschap van minister Mieke Vogels ;
- Cultuur, of Vlaanderen als creatief trefpunt, onder voorzitterschap van minister Bert Anciaux ;
- Milieu, of Vlaanderen als trefpunt van duurzame ontwikkeling, onder voorzitterschap van minister Vera Dua.

Om een en ander in goede banen te leiden, is ondersteuning vanuit de administratie echter noodzakelijk.

Daarom heeft de Vlaamse regering beslist om een projectteam in het leven te roepen. Dit projectteam krijgt een duidelijk resultaatgerichte opdracht.

Zijn taken bestaan onder meer uit :

- de uitwerking, organisatie en coördinatie van diverse evenementen (Vlaamse Conferentie, communicatie-evenementen, ...);
- het secretariaat van Forum 21;
- de organisatie van het overleg binnen de Vlaamse overheid (administraties, Vlaamse openbare instellingen, interne structuren, ...);
- het volgen en organiseren van de communicatie-initiatieven;
- het opzetten van interne communicatie met de diverse actoren (informatiestroom coördineren);
- administratieve en begrotingsopvolging;
- de opvolging van de werkzaamheden in de werkgroepen.

Het projectteam bestaat uit :

- één projectmanager die de voortgang van het project bewaakt, het projectteam coacht en ervoor zorgt dat de vooraf bepaalde doelen binnen afgesproken termijnen en met de beschikbare middelen worden gehaald;
- twee stafmedewerkers. Zij volgen de verschillende werkgroepen op, onderhouden contacten met sleutelfiguren binnen en buiten de Vlaamse overheid, inventariseren interessante ideeën en initiatieven en verlenen ondersteuning en advies aan de werkgroepen;
- één redacteur beschikt over een journalistieke pen en staat in voor het voortdurend rapporteren over het project. Deze redacteur is tevens hoofdredacteur en zoekt en begeleidt geschikte gastschrijvers;
- één informatiebeheerder/inhoudelijk webmaster die onder meer moet instaan voor de uitbouw van een website Kleurrijk Vlaanderen, waarop alle discussieteksten zullen te vinden zijn;
- één administratieve ondersteuning.

Vraag nr. 44
van 23 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Belgisch EU-voorzitterschap – Relatiegeschenken

De Franse gemeenschapsregering en de Waalse gewestregering gaan voor 33,5 miljoen relatiegeschenken kopen als België voorzitter van de Europese Unie (EU) wordt.

1. Welke initiatieven neemt de Vlaamse regering voor de aankoop van relatiegeschenken in het kader van het Belgisch voorzitterschap?
2. Welke middelen worden hiervoor ingeschreven?
3. Volgens welke procedure wordt aangekocht en wat zal de aard zijn van de relatiegeschenken?

Antwoord

1. In de Europese praktijk is het gebruikelijk dat de organisator van een activiteit of vergadering aan de sprekers of deelnemers – en in sommige gevallen tevens aan de tolken – een geschenk of aandenken overhandigt. Niet zelden wordt van die gelegenheid gebruikgemaakt om de culturele troeven van het gastland bij de collega's uit de andere lidstaten te promoten.

Vlaanderen verkoos daartoe niet aan te sluiten bij het federale geschenkenpakket. Aan de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur werd gevraagd een concept uit te werken voor een geschenkenreeks die een beeld geeft van de Cultuur in Vlaanderen. Aldus werd contact opgenomen met de heer Walter Van Beirendonck ("Fashion in Flanders"), die zich bereid verklaarde speciaal voor het Belgisch EU-voorzitterschap een aantal geschenken (een halsketting, een das, een sjaal e.d.) te ontwerpen. Hiermee wordt ook het Vlaams modegebeuren in het daglicht gesteld en de aandacht gevestigd op de evenementen en tentoonstellingen in Antwerpen in 2001, waarvan de heer Van Beirendonck curator is.

Daarnaast wordt in het kader van het budget voor acties naar de journalisten ook een cd-rom over Vlaanderen aangemaakt. Deze zal worden overhandigd aan de journalisten en delegatieleden die deelnemen aan de Europese raden in Gent en Laken.

2. De totale kostprijs voor geschenken overhandigd naar aanleiding van de door Vlaanderen in het kader van het Belgisch EU-voorzitterschap georganiseerde activiteiten, wordt op 10 miljoen frank geraamd.

Aldus wordt in een budget van 10 miljoen frank voorzien op het globaal budget van 200 miljoen frank dat in de begroting werd ingeschreven voor het Belgisch EU-voorzitterschap. Daarnaast is een budget ingeschreven voor de aanmaak van de cd-rom, waarvan de kostprijs nog zal worden bepaald via de offerte.

- De opdracht voor de aanmaak van geschenken is specifiek aan W. Van Beirendonck toevertrouwd uit het oogpunt van een creatief Vlaams imago en het Antwerpse modegebeuren. Na de tentoonstelling van de ontwerpen door de heer Van Beirendonck zal een globale bestelling worden geplaatst binnen het daartoe bestemde budget.

De aard van de geschenken wordt bepaald op basis van de richtprijzen voor een aantal categorieën geschenken. De opdracht voor de aanmaak van de algemene cd-rom over Vlaanderen gebeurt via een openbare aanbesteding.

Vraag nr. 47
van 27 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Vlaamse Infolijn – Taalgebruik

De Vlaamse Infolijn heeft zojuist haar eerste verjaardag gevierd.

- Verlopen de contacten met de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten in het Frans ?
- Hoeveel ambtenaren werken mee aan de Infolijn en van welk niveau zijn ze ?
- Moeten zij een taalexamen afleggen om hun kennis van het Frans te bewijzen ?

Antwoord

- De contacten met Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten gebeuren door de Vlaamse Infolijn overeenkomstig de richtlijnen van de omzendbrief VR 97/29 van 7 oktober 1997 over het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering. De basisregeling hiervan is te vinden in artikel 36, § 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Concreet betekent dit dat het eerste contact in het Nederlands gebeurt. Het is pas wanneer de inwoners van faciliteitengemeenten expliciet

hun voorkeur voor het Frans hebben uitgedrukt, dat hun vraag verder in het Frans wordt behandeld.

- Momenteel bestaat het administratief personeelsbestand van de Vlaamse Infolijn uit tien ambtenaren.

Daarvan zijn zes ambtenaren van niveau A1 (adjuncten van de directeur), twee van niveau C2 (hoofdmedewerkers), één van niveau C1 (medewerker) en één van niveau D1 (assistent).

- Ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap hoeven geen taalexamen af te leggen.

Vraag nr. 49
van 6 maart 2001
van de heer ELOI GLORIEUX

Lambermont-akkoord – Nationale Plantentuin

Artikel 14, § 4 van het Lambertmont-akkoord voorziet in het overdragen van de Nationale Plantentuin van België naar de gemeenschappen, zodra daarover tussen de gemeenschappen een samenwerkingsakkoord is afgesloten.

Sinds 1 april 2000 vraagt de Nationale Plantentuin, voornamelijk om budgettaire redenen, een toegangsprijs aan de bezoekers en werd een ingang gesloten. Voordien was ongeveer 40 hectare van het 84 hectare grote domein gratis toegankelijk voor het grote publiek. Enkel de serres, de medicinale planten en de speciale tentoonstellingen waren betalend. De Nationale Plantentuin had hierdoor een dubbele functie, namelijk sociale groenrecreatie, gecombineerd met educatieve vorming en wetenschappelijk onderzoek. Het eerste was voordien gratis, voor het tweede moest een toegangsprijs worden betaald. Sinds de Plantentuin volledig betalend werd, liep het aantal bezoekers massaal terug.

- Werden reeds gesprekken gevoerd met het oog op het afsluiten van een samenwerkingsakkoord ?
- Wat is het standpunt dat de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de verschillende facetten van de overheveling verdedigt ?
- Is er al beslist hoe het personeelsbestand wordt geregeld na de overheveling ? Kan het gedeelte van het huidige personeel dat uit Franstaligen bestaat er blijven werken ?

4. Hoeveel tijd zal het vergen om na het afsluiten van het samenwerkingsakkoord de overdracht effectief te regelen ?
  5. Wordt er overwogen om de 40 hectare recreatief groengebied opnieuw gratis toegankelijk te maken voor het publiek ?
  6. Welke minister wordt na de overheveling voor de Plantentuin bevoegd ?
4. Het zogenaamde Lambermont-akkoord van 16 oktober 2000 bepaalt dat de desbetreffende ontwerpen van bijzondere wet, waarin onder andere wordt bepaald dat de NPB wordt overgedragen, in werking treden op 1 januari 2002.
  5. Ingevolge artikel 11 van het samenwerkingsakkoord dienen de voorwaarden inzake toegankelijkheid tot het domein en de diensten van de NPB voor eenieder van het publiek in dezelfde zin te zijn gesteld.

Antwoord

1. Ingevolge het zogenaamde Hermes-akkoord van 5 april 2000 zou de effectieve overdracht van de Nationale Plantentuin van België (NPB) slechts worden uitgevoerd na het totstandkomen van een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen.

Dit samenwerkingsakkoord wordt genotificeerd in het Overlegcomité federale regering – gemeenschaps- en gewestregeringen van 22 maart 2001 en door de Vlaamse regering goedgekeurd op 23 maart 2001.

2. De Vlaamse Gemeenschap heeft er in hoofdzaak over gewaakt dat de NPB principieel een Vlaamse instelling zou worden, met uitzondering van de wetenschappelijke en genetische verzamelingen, het herbarium en de bibliotheek, dit met het oog op het behoud van hun wetenschappelijke integriteit.

De verzamelingen, het herbarium en de bibliotheek blijven eigendom van de federale staat, die ze in bruikleen geeft voor de (onbepaalde) duur van het akkoord.

3. Artikel 5 van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat, behoudens de personeelsleden die door de Franse Gemeenschap ter beschikking worden gesteld, de personeelsleden het administratieve en geldelijke statuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen genieten, behoudens wanneer, wat de overgedragen personeelsleden betreft, dit statuut nadeliger is dan het statuut geldend vóór de overdracht. In dat geval blijft voor bedoelde categorie van personeelsleden laatstvermeld statuut van toepassing.

Artikel 9 voegt daaraan toe dat de leden van het wetenschappelijk onderzoekspersoneel van de Franse taalrol ten laste komen van de begroting van de Franse Gemeenschap.

Artikel 10 bepaalt evenwel dat de toegang tot de infrastructuur in het kader van het wetenschappelijk onderzoek gratis is voor eenieder die tot een door een Belgische of internationale universiteit of tot een door een Belgische of internationale overheid erkende onderzoeksinstelling behoort, of die als hobbyist een status heeft verworven.

6. Aangezien het hier de overdracht van een wetenschappelijk en culturele instelling in de sector land- en tuinbouw betreft, komt de bevoegdheid in eerste instantie aan de minister van Leefmilieu en Landbouw toe.

Vermits de NPB mag worden gerekend tot het basiswetenschappelijk onderzoek, zal op termijn in het kader van de herstructurering van de administratie en het beter bestuurlijk beleid door de Vlaamse regering worden beslist tot welk beleidsdomein de NPB behoort.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 130 van 20 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mobiliteitsconvenants – Limburg

Sinds enige jaren worden gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest convenants af te sluiten, teneinde tot een planmatiger en geïntegreerd mobiliteitsbeleid te komen.

1. Welke gemeenten in Limburg hebben tot nu toe reeds het moederconvenant afgesloten ?

Welke gemeenten nog niet ?

2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich vandaag ? De gemeenten Heers, Herstappe en Voeren ontbreken alsnog.
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ? 2. Van veertig gemeenten werd de oriëntatienota conform verklaard. Veertien gemeenten beschikken over een conform verklaard integraal mobiliteitsplan.

Antwoord

1. Eenenveertig gemeenten uit de provincie Limburg hebben een moederconvenant afgesloten. 3. Overzicht van de bijakten afgesloten door Limburgse steden en gemeenten :

Gemeente	Moederconvenant	Mobiliteitsplan	Andere bijakten of modules
As	05-03-1997	oriëntatienota	1,3
Beringen	19-03-1997	oriëntatienota	1,11,15
Diepenbeek	05-09-1997	mobiliteitsplan	1,15
Genk	25-04-1997	moibiliteitsplan	1,3,9,18
Gingelom	26-02-1997	oriëntatienota	1,3,4,6,15
Halen	22-04-1998	oriëntatienota	1
Hasselt	16-12-1996	mobiliteitsplan	1,3a,3b,3c,3d,3e,7,9,10,10b,11,16
Herk-de-Stad	06-03-1997	mobiliteitsplan	1,18
Leopoldsburg	11-09-1997	oriëntatienota	1
Lummen	17-03-1997	oriëntatienota	1,11,15
Nieuwerkerken	27-05-1997	oriëntatienota	1,15
Opglabbeek	19-03-1997	mobiliteitsplan	1,11,13,15
Sint-Truiden	15-05-1997	oriëntatienota	1,15
Tessenderlo	13-03-1997	mobiliteitsplan	1,9,18
Zonhoven	17-02-1998	oriëntatienota	1
Zutendaal	05-03-1997	oriëntatienota	1,6,13,16
Ham	13-03-1997	oriëntatienota	1,11
Heusden-Zolder	24-06-1997	mobiliteitsplan	1,6,16,18
Bocholt	06-12-1996	oriëntatienota	1,4,6
Bree	07-07-1997	mobiliteitsplan	1
Kinrooi	17-09-1997	oriëntatienota	1,9,15
Lommel	19-06-1997	mobiliteitsplan	1,9
Maaseik	16-05-1997	mobiliteitsplan	1,3,4,9,11a,11b
Neerpelt	02-07-1997	mobiliteitsplan	1,6,15,18
Overpelt	21-04-1997	oriëntatieplan	1,15
Peer	06-11-1997	oriëntatienota	1
Hamont-Achel	21-04-1997	oriëntatienota	1,3,4,5,15
Hechtel-Eksel	12-03-1998	oriëntatienota	1,11
Houthalen-Helchteren	06-11-1997	oriëntatienota	1,15
Meeuwen-Gruitrode	25-03-1998	oriëntatienota	1,11
Dilsen-Stokkem	06-11-1997	oriëntatienota	1,9
Alken	09-12-1997	oriëntatienota	1
Bilzen	10-01-1997	mobiliteitsplan	1,3a,3b,3c,4a,9a,9b,15
Borgloon	25-02-1997	oriëntatienota	1,15
Hoeselt	19-08-1997	-	1,9,15
Kortessem	02-07-1997	oriëntatienota	1,17
Lanaken	02-07-1997	oriëntatienota	1,9
Riemst	01-07-1997	oriëntatienota	1,9a,9b,15
Tongeren	24-04-1997	mobiliteitsplan	1,3,4,5,6,15
Wellen	06-11-1997	oriëntatienota	1
Maasmechelen	22-08-1996	mobiliteitsplan	1,9,12,14,15

Vraag nr. 136
van 23 februari 2001
van de heer JACQUES DEVOLDER

Liberalisering energiemarkt – Sociale correcties

De liberalisering van de energiemarkt is ingezet en over niet meer zo lange tijd zal iedere consument vrij zijn energieleverancier kunnen kiezen. Normalerweise moet dat de verbruiker goed en vooral ook goedkoper uitkomen.

Niettemin zou het naïef zijn te denken dat met lagere energiefacturen het probleem van de wanbetaling uit de wereld zal worden geholpen. Momenteel is het zo dat consumenten met betalingsproblemen zich kunnen richten tot het klantenbureau van de energieleverancier of tot het OCMW van de gemeente, dat eventueel helpt bij het opstellen van een afbetalingsplan. In sommige gevallen probeert men ook de problemen op te lossen door het plaatsen van een vermogensbegrenzer.

Heeft de minister vice-president al de nodige maatregelen genomen of gepland om straks in de geliberaliseerde energiemarkt eveneens in uitwegen te voorzien die wanbetalers toelaten een billijke regeling te treffen met de particuliere energieleverancier van hun keuze ?

Of riskeren de wanbetalers daarentegen bij de minste moeilijkheden een deurwaarder of incassobureau op bezoek te krijgen ?

Antwoord

Om te vermijden dat de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt ten koste zou gaan van sociale en ecologische doelstellingen, werd in artikel 19 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, kortweg het Elektriciteitsdecreet, bepaald dat de Vlaamse regering aan de netbeheerders en aan de houders van een leveringsvergunning openbare dienstverplichtingen kan opleggen.

Deze openbare verplichtingen kunnen in drie categorieën worden ingedeeld :

1. universele dienstverlening : investeringen in het distributienet, aansluitingen op het net, levering van een minimale hoeveelheid elektriciteit en allerhande sociale maatregelen ;
2. bescherming van het leefmilieu : acties ter bevordering van rationeel energiegebruik ;

3. veiligheid en continuïteit van de voorziening.

Eén van de maatregelen die momenteel wordt uitgewerkt als sociale openbaredienstverplichting in een uitvoeringsbesluit bij het Elektriciteitsdecreet, is het recht op de minimale levering van een hoeveelheid elektriciteit en daaraan gekoppeld de procedure die zal worden gevolgd bij wanbetaling.

Omdat het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water nog een aantal onvolkomenheden vertoont voor huishoudelijke klanten met betalingsmoeilijkheden, zal aan de netbeheerders de verplichting worden opgelegd om bij dergelijke afnemers gratis een budgetmeter inclusief vermogensbegrenzer te installeren. Een budgetmeter biedt het voordeel dat de klant bij voldoende krediet over zijn volledig elektrisch vermogen kan beschikken. Bovendien blijft de continuïteit van de levering gewaarborgd, aangezien de verbruiker terugvalt op de minimumlevering van elektriciteit zodra zijn krediet uitgeput is. Bijkomende voordelen zijn dat de verbruikers worden gesensibiliseerd inzake budgetbeheer en rationeel energiegebruik en dat de aflossing van eventuele schulden kan worden geïntegreerd.

Tevens zullen de leveranciers worden verplicht om in geval van betalingsmoeilijkheden elektriciteit te blijven leveren aan personen die in armoede leven, behalve in geval van fraude of bedreiging van de veiligheid.

In het uitvoeringsbesluit zal eveneens de procedure bij wanbetaling worden vastgelegd. Aan de klant met betalingsmoeilijkheden zal in eerste instantie nog steeds de mogelijkheid worden geboden om een afbetalingsplan op te stellen via het OCMW, een erkende instelling voor schuldbemiddeling of zijn leverancier. Als de verbruiker echter binnen een vooropgestelde termijn geen actie onderneemt om zijn schulden af te lossen, zal de netbeheerder op vraag van de leverancier overgaan tot het plaatsen van een budgetmeter met vermogensbegrenzer.

Een tweede sociale correctie die in het kader van de openbaredienstverplichtingen wordt doorgevoerd, betreft de gratis toekenning van een hoeveelheid elektriciteit afhankelijk van de gezinssamenstelling. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit werd reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Dit betekent dat in alle omstandigheden een basisverlening van elektriciteit gewaarborgd is. Deze hoeveelheid is gelijk aan 100kWh per gezinslid (*kWh : kilowattuur – red.*).

Voor gezinnen met een laag elektriciteitsverbruik, dit zijn meestal gezinnen met een laag inkomen waarbij de kans op betalingsmoeilijkheden toeneemt, is het voordeel van de gratis hoeveelheid elektriciteit bovendien relatief groter.

Vraag nr. 137
van 23 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

N49 expresweg – Onbemande camera's

Begin februari 2001 verklaarde de minister vice-president dat in de tweede helft van dit jaar een twintigtal kruispunten, verspreid over heel Vlaanderen, in beide richtingen zullen worden uitgerust met onbemande camera's.

Momenteel zit het project in de aanbestedingsfase. Er werd nu reeds een budget van 35 miljoen uitgetrokken. Met het parket en de rijkswacht zal overleg plaatsvinden om uiteindelijk te bepalen waar de meetpunten zullen worden ingepast.

De afgelopen maanden zijn opnieuw enkele zware verkeersongevallen gebeurd op de N49, de expresweg Antwerpen-Zelzate-Maldegem. In afwachting van de omvorming tot autosnelweg, die nog wel enkele jaren van ons verwijderd is, had ik de minister vice-president graag volgende vragen gesteld.

1. Wordt de expresweg integraal voorzien van onbemande camera's ?
2. Welke andere kruispunten in Oost-Vlaanderen worden uitgerust met onbemande camera's ?
3. Welke timing wordt daartoe vooropgesteld ?
4. Worden bijkomende maatregelen genomen om snelheidsduivels en roodrijders op de expresweg aan te pakken, aangezien de recente zware ongevallen hebben aangetoond dat de "dodenweg van het Noorden" nog altijd erg gevaarlijk is ?

Antwoord

1. Niet alle kruispunten op de N49 (expresweg Antwerpen-Zeekust) worden integraal uitgerust met onbemande camera's.

In de provincie Oost-Vlaanderen is de N49 tussen Beveren en Stekene omgevormd tot autosnelweg. Daar is het plaatsen van onbemande

camera's overbodig geworden en wordt deze maatregel niet meer overwogen.

Op het wegvak tussen Zelzate en Maldegem werden volgende kruispunten geselecteerd voor het plaatsen van onbemande camera's (in beide richtingen), op basis van de geëigende procedure zoals bepaald in de wet van 4 augustus 1996 betreffende de erkenning en het gebruik van bemande en onbemande automatisch werkende toestellen in het wegverkeer (Belgisch Staatsblad van 12 september 1996) :

- Assenede, N49 – Stroomstraat – kmp. 48,446 – geplaatst en in werking ;
- Maldegem, N49 – N410 – Aardenburgkalseide – kmp. 65,408 – geplaatst en in werking ;
- Eeklo, N49 – N455 – Sint-Laureinsesteenweg – kmp. 60,2762 – geplaatst en in werking ;
- Zelzate, N49 – R4 – Burg. J. Parijslaan – kmp. 41,150 – te plaatsen in de loop van 2001 ;
- Kaprijke, N49 – Vaartstraat – kmp. 52,547 – te plaatsen in de loop van 2001 ;
- Eeklo, N49 – N434 – Peperstraat – kmp. 56,296 – te plaatsen in de loop van 2001.

(kmp : kilometerpunt – red.)

2. Volgende andere kruispunten in de provincie Oost-Vlaanderen worden uitgerust met onbemande camera's :
  - Aalter N44 – Brouwerijstraat ;
  - Sint-Niklaas – N70 – Hertjen ;
  - Ninove – N8 – Centrumlaan.

De uitvoering is gepland voor in de loop van 2002, eveneens in beide richtingen.

Bijkomende locaties voor het plaatsen van onbemande camera's worden geselecteerd aan de hand van de ongevallenstatistieken uitgegeven door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. De criteria die worden gehanteerd, zijn : roodrijden, kettingbotsingen, aanrijdingen achteraan en de locaties die als zwart punt staan geregistreerd.

De plaatsen die in aanmerking komen voor het plaatsen van roodlichtcamera's worden in eerste instantie voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid. Deze vergadering komt in principe bijeen in de loop van de maand april 2001. Daarna vindt een overlegvergadering plaats met gemeentebesturen, de federale politie en het parket.

3. Een nauwkeurige timing kan momenteel nog niet worden vooropgesteld.
4. Er werd meermaals aangedrongen bij de gemeentelijke politie en rijkswacht om snelheidscontroles op hun grondgebied uit te oefenen.

Ook de configuratie van de kruispunten met driekleurige verkeerslichten werd opnieuw onderzocht door de afdeling Verkeerskunde in Brussel. Er werden aanpassingen doorgevoerd waar nodig (onder meer het achteruitbrengen van de stopstrepen).

Op 22 februari 2001 startte het provinciaal verkeershandhavingsproject voor verschillende gewest- en provinciewegen, waaronder de N49.

Het project loopt over het grondgebied van vier politiezones (van Zelzate tot Maldegem) en ressorteert onder de federale politie van Oost-Vlaanderen. Het bedoelde verkeershandhavingsproject is een coördinatie van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen onder leiding van de gouverneur, het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid, het Ministerie van Mobiliteit en Vervoer, de federale politie en de administratie Wegen en Verkeer. Voor bijkomende inlichtingen in verband met de duur en het verloop van het project kan men zich wenden tot de heer François Vlamincq, Projectcoördinator, Federale Politie, Groendreef 181 in 9000 Gent.

In de toekomst wordt op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen vanzelfsprekend voortgewerkt aan de omvorming van de N49 expresweg tot autosnelweg.

**Vraag nr. 141
van 27 februari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

E19 Kontich – Afwatering

De E19 Antwerpen-Brussel werd reeds in de jaren zeventig aangelegd en grenst aan verschillende woongebieden. Zo ook in de gemeente Kontich,

waar de E19 in de onmiddellijke nabijheid ligt van een lagergelegen woongebied.

Het is onontbeerlijk om voor een snelweg met zulke grote verharde oppervlakten ook in de nodige afwateringen te voorzien. Toch blijkt dat er zich in Kontich ter hoogte van het lagergelegen woongebied, met name de Rompelei naast de E19, meermaals problemen van wateroverlast voordoen.

Het is immers zo dat de afwatering van de autosnelweg via een betonnen goot wordt afgeleid naar de grachten aan de Rompelei. Maar deze grachten zijn nauwelijks herkenbaar en volgens bewoners van deze straat in jaren niet meer geruimd, zodat ze volledig dichtgeslibd zijn. Bij hevige regenval stroomt het water in zeer snel tempo via het betonnen gootje de Rompelei in. Meer nog, enkele huizen die gelijklopen met de E19 krijgen als het ware de massa water met een stroomsnelheid binnen in hun huizen.

Deze straat werd reeds in 1998 zwaar getroffen door wateroverlast, maar ook nadien werd hier meermaals wateroverlast, mede afkomstig van de E19, vastgesteld.

1. Bestaat er een plan op gewestelijk niveau waarbij men op geregelde basis de grachten gelegen naast de E19 ruimt ?

Wie draagt de verantwoordelijkheid hiervoor ?

2. Aangezien er de laatste jaren meer en meer hevige regenval blijkt te zijn, is het bovenvermelde probleem dringend aan een oplossing toe.

Op welke termijn kan dit probleem worden verholpen ?

Antwoord

1. Op 23 november 2000 was er een openbare aanbesteding voor het ruimen van grachten en duikers en het profileren van bermten in het wegendistrict Ruisbroek. Het betreft een onderhoudspacht voor één jaar, die nog met twee jaar kan worden verlengd. Deze werken werden goedgekeurd en betekend aan de aannemer op 13 maart laatstleden.

De verantwoordelijkheid voor deze werken berust bij de districtchef.

2. Er wordt zo spoedig mogelijk een aanvatting-bevel gegeven, zodat het ruimen van de grachten kan starten.

Vraag nr. 142
van 27 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Snelbusdiensten – Stand van zaken

In het kader van een vlotte mobiliteit vanuit excentrisch gelegen regio's voert de Vlaamse overheid een creatief beleid. Zo werden op plaatsen waar geen goede treinverbindingen zijn, snelbussen ingezet.

Ook in Wallonië zijn er regio's waar bijna geen treinverkeer is en waar de TEC (Transport en Commun) de manke dienstverlening invult : de NMBS geeft hiervoor soms een vergoeding aan de TEC.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag terzake van 9 oktober 1998 kreeg ik graag antwoord op volgende vragen. (*vraag nr. 30 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 624 – red.*)

1. In welke regio's in Vlaanderen organiseert De Lijn in 2001 snelbusdiensten ? Wat is de frequentie van deze ritten ?
2. Hoeveel personen gebruiken deze snelbusdiensten dagelijks ? In de schoolperiode ? In de vakantieperiode ? In de weekends ?
3. Hoeveel tijd doen deze snelbussen over de langste afstand van elke rit ? Voor hoeveel kilometer ?
4. Welke opstapplaatsen worden druk gebruikt ? Is er een evolutie merkbaar in de periode 1998-2001 ?
5. Hoe wordt de financiering van de snelbussen nu geregeld ? Welk bedrag besteedt De Lijn aan elk van deze snelbussen ? Komt hierin via de Europese middelen, via andere kanalen verandering ? Werd de NMBS aangesproken om hierin tegemoet te komen ?

Antwoord

De antwoorden op de verschillende vragen worden per entiteit gegeven.

De Lijn Antwerpen

1. Snelbusdiensten

295 : Antwerpen-Kontich
 304 : Turnhout-Leuven (via Beerse)
 416 : Antwerpen-Turnhout (via Welcherderzande)
 417 : Antwerpen-Turnhout (via Zoersel)
 420 : Antwerpen-Herentals
 507 : Rumst-Antwerpen
 508 : Schelle-Mechelen
 600 : Antwerpen-Hoogstraten
 771 : Antwerpen-Zandvliet

Voor de frequentie wordt verwezen naar de respectieve dienstregelingen.

2. Gebruik

Lijn	Schoolperiode	Vakantie
295	14	6
304	84	82
415	47	8
416	25	27
417	34	30
420	13	6
507	19	32
508	156	107
600	12	9
771	156	107

Deze cijfers betreffen enkel ontwaardingen : over abonnementen zijn geen gegevens beschikbaar, maar de ervaring leert dat met de abonnementen inbegrepen deze cijfers ongeveer moeten worden verdubbeld.

3. Tijden en afstanden

Lijn	Ritafstand (km)	Ritduur (minuten)
295	15,591	25
304	63,837	80
415	44,208	55
416	48,384	60
417	47,005	60
420	39,066	64
507	18,170	33
508	29,784	56
600	45,639	57
771	27,065	43

4. Opstapplaatsen

Er zijn op dit geen gegevens bekend. Een studie met betrekking tot de opstapplaatsen is aan de

gang en de eerste resultaten worden binnen enkele weken verwacht.

5. Financiering

Er is geen tegemoetkoming van Europa en geen aanvraag voor een snelbusdienst vanwege de NMBS. Voor de lijnen 415, 416, 417, 420, 600, 295 en 304 gebeurt de financiering via de normale exploitatiedotatie. Voor de lijnen 507, 508 en 771 gebeurt dit via de respectieve convenants. Een beperkt aantal bijkomende sneldiensten op de lijnen 415, 416 en 417 wordt gefinancierd via subsidiëring 65+.

De Lijn – Limburg

1. Snelbusdiensten

68 : Bocholt-Houthalen-Antwerpen
178 : Maaseik-Houthalen-Leuven-Brussel
180 : Lommel-Hasselt

Voor de frequentie wordt verwezen naar de respectieve dienstregelingen.

2. Gebruik

Lijn	School	Vakantie	Weekend
68	158	95	*90
178	86	50	*40
180	405	192	**123

* studentenritten op zondag

** ritten op zaterdag

3. Tijden en afstanden

Lijn	Ritafstand (km)	Ritduur (minuten)
68	112,427	127
178	128,444	130
180	40,916	56

4. Opstapplaatsen

Gedetailleerde gegevens zijn niet voorhanden voor de lijnen 68 en 178. De gebruikers beschikken allen over een netabonnement, dat toelaat gebruik te maken van alle autobussen en trams van De Lijn en dat niet gekoppeld is aan halten. Enkel punctuele tellingen kunnen voor gedetailleerde gegevens zorgen.

Gesteld kan worden dat voor de lijnen 68 en 178 de spreiding in gebruik van opstaphaltes in Limburg vrij gelijkmatig verdeeld is.

Lijn 180 vertoont het volgende beeld (in %) :

Lommel Hertog Jan Plein	8,40
Lommel Vreyshorring	5,11
Lommel Kerk	12,37
Lommel Autoweg	2,44
Hechtel Kruispunt	7,45
Helchteren Kruispunt	5,69
Hasselt Philips	4,91
Hasselt Handelsschool	4,45
Hasselt Zwembad	11,07
Hasselt Dusartplein	22,13
Hasselt Station	11,98

5. Financiering

Er is geen tegemoetkoming van Europa. De NMBS heeft geen enkele aanvraag ingediend om een sneldienst in te leggen of te wijzigen. Voor de lijnen 68 en 178 gebeurt de financiering via de normale exploitatiedotatie. Voor de lijn 180 gebeurt dit via het betrokken convenant.

De Lijn – Vlaams-Brabant

1. Snelbusdiensten

126 : Nivove-Meerbeke-Roosdaal-Brussel (in het raam van de GEN-as Brussel-Ninove)

Op 10 juni 2001 start een snelbusdienst tussen Aalst en Brussel in het raam van de GEN-as Brussel-Aalst. (*GEN : gewestelijk expresnet – red.*)

2. Gebruik

Ongeveer driehonderd reizigers maken gebruik van de acht ritten op lijn 126. De snelbussen rijden enkel op weekdays.

3. Tijden en afstanden

Lijn	Ritafstand (km)	Ritduur (minuten)
126	28	65
Geplande lijn Aalst-Brussel	25	47

4. Opstapplaatsen

Aangezien de snelbuslijn 126 pas op 24 september 2000 van start ging, kunnen nog geen conclusies worden getrokken.

5. Financiering

Er is geen tegemoetkoming van Europa en geen aanvraag voor een snelbusdienst vanwege de NMBS. Zowel voor de lijn 126, als voor de geplande lijn Aalst-Brussel gebeurt de financiering via de convenants.

De Lijn – Oost-Vlaanderen

Geen snelbusdiensten

De Lijn – West-Vlaanderen

Geen snelbusdiensten

Vraag nr. 143
van 6 maart 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

N49 expresweg – Onbemande camera's

Reeds geruime tijd werden onbemande camera's beloofd op de N49. Op de schriftelijke vraag van collega Johan De Roo van 13 maart 2000 (*vraag nr. 223 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000 ; blz. 1066 – red.*) wanneer de camera's zouden worden geïnstalleerd, antwoordde de minister vice-president dat wat de kruispunten in Eeklo met de Sint-Laureinsesteenweg, in Assenede met de Stroomstraat en in Maldegem met de Aardenburgkalseide betreft, het einde van de werken was gepland voor mei 2000 ; wat andere kruispunten in Zelzate, Kaprijke en Eeklo betreft, voor november 2000.

In de regionale pers wordt gemeld dat op de N49 enkel in Moerbeke een kruispunt is uitgerust met deze apparatuur.

1. Wat is de oorzaak van de vertraging ?
2. Wanneer zullen de onbemande camera's wel effectief werken ?

Antwoord

De onbemande camera's langs de N49 zijn operationeel op de volgende kruispunten sinds januari 2001 :

– Assenede – N49 – Stroomstraat – kmp. 48,446 ;

– Maldegem – N49 – N410 – Aardenburgkalseide – kmp. 65,408 ;

– Eeklo – N49 – N455 – Sint-Laureinsesteenweg – kmp. 60,2762.

De camera's gepland voor in de loop van 2001 zijn :

Zelzate – N49 – R4 – Burg J. Parijslaan – kmp. 41,150 ;

– Kaprijke – N49 – Vaartstraat – kmp. 52,547 ;

– Eeklo – N49 – N434 – Peperstraat – kmp. 56,296.

(*kmp : kilometerpunt – red.*)

De technische modaliteiten voor de genoemde eerste reeks onbemande camera's werden gewijzigd in 2000. De meetlussen dienden met gecalibreerde mallen te worden uitgevoerd om zeer nauwkeurige en gehomologeerde snelheidsmetingen tot 250 km/h te kunnen uitvoeren, zodat hier een voorafgaand uittesten nodig was.

De onbemande camera's aan de drie volgende kruispunten zullen worden uitgevoerd op basis van een nieuwe aanbesteding.

Vraag nr. 144
van 6 maart 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Oude sluis Wintam – Functie

De oorspronkelijke sluis van Wintam verbindt het Zeekanaal met de Rupel. De Rupel mondt daarna onmiddellijk uit in de Schelde. De nieuwe sluis verbindt het Zeekanaal met de Schelde. Het tussengebied is onder meer het zogenaamde Noordelijk Eiland.

Er ligt nu een brug over de oude sluis die de verbinding vormt tussen dit "tussengebied" en het Zuidelijk Eiland, een waardevol natuurgebied. Deze brug werd recentelijk aangelegd.

Indien er industriële activiteit op het tussengebied zou ontstaan, wat de wens is van de NV Zeekanaal, dient er een ontsluiting, een uitweg te worden gevonden, die alleen maar door het Zuidelijk Eiland kan lopen. Allicht is dat dan via die bewuste brug

en een (aan te passen) weg in het natuurgebied. De milieubeweging vraagt echter met klem dat het hele Zuidelijk Eiland ongeschonden zou blijven.

Indien die brug blijft liggen, is de functie van de oude sluis totaal zinloos vermits de schepen niet kunnen passeren.

1. Wat kan de functie van de oude sluis nog zijn in de toekomst ?

Als mogelijke functies worden genoemd : noodopvang indien de nieuwe sluis het laat afweten (de oude sluis heeft immers nog een capaciteit voor schepen tot 5 á 6.000 ton) ; sluis voor pleziervaartuigen (met eventueel aanleg van een kleine jachthaven in de onmiddellijke omgeving). Is er al een optie genomen in één of andere richting ?

2. Wat gebeurt er met voornoemde brug ?

Klopt het dat als men de oude sluis nog een functie wil geven, de pas geplaatste brug opnieuw moet verdwijnen ?

Antwoord

1. Na het in dienst nemen van de nieuwe zeesluis in Wintam kon de oude zeesluis buiten dienst worden gesteld. Deze oude sluis is gelegen midden in een gebied dat als bestemming industriegebied heeft. De uitbouw van het Zeekanaal en de aanzienlijke investeringen die hier gebeurd zijn, werden trouwens uitgevoerd in nauwe relatie met de industriële ontwikkeling van dit gebied, gericht op het verbeteren van de mobiliteit in deze regio.

De NV Zeekanaal heeft in dit geheel voor de oude zeesluis een dubbele functie voorbehouden, namelijk :

- op korte termijn : het tijdelijk aanwenden van de oude zeesluis als overslagplaats ;
- op lange termijn : het in reserve houden van de oude zeesluis als mogelijke tweede sluis, veeleer gericht op de binnenvaart, voor de toegankelijkheid van het Zeekanaal. Deze optie is echter volledig afhankelijk van de evolutie van de scheepvaart op het Zeekanaal.

Het aanwenden van de oude zeesluis voor pleziervaartuigen werd niet in aanmerking geno-

men gelet op de bestemming van het gebied en de onevenredige kosten voor het opnieuw bruikbaar maken van de zeesluis voor pleziervaart.

2. Ter ontsluiting van het gedeelte van het Zuidelijk Eiland gelegen tussen de oude zeesluis en de nieuwe kanaalarm werd het (oude) brugdek van het afgebroken gedeelte van de Boulevardbrug hergebruikt.

Dit brugdek werd voor marginale kosten over de oude zeesluis gelegd, waarmee ook voor fietsers en voetgangers een veilige oversteeek over de oude zeesluis werd gerealiseerd.

Ingeval de oude zeesluis opnieuw als sluis in dienst moet worden genomen, zal dit oude brugdek moeten worden weggenomen.

Vraag nr. 145 van 6 maart 2001 van de heer ERIK MATTHIJS

N49 expresweg – Conflictvrije verkeerslichten

Om de verkeersveiligheid te verbeteren, zijn op de N49 op plaatsen waar relatief veel ongevallen gebeuren met links afslaand verkeer andere verkeerslichten geplaatst, de zogenaamde "conflictvrije regeling met driekleurige pijllichten". Onder meer het kruispunt in Kaprijke met de Vaartstraat en het kruispunt in Eeklo met de Peperstraat zijn zo uitgerust.

Geregeld stelt men echter vast dat mensen die niet vertrouwd zijn met de maatregel problemen hebben met dit soort verkeerslichten.

De volgende situatie is ronduit gevaarlijk : de auto's op de N49 staan voor het rode licht te wachten. Plots krijgen de auto's die voorgesorteerd staan om links af te slaan groen licht. De auto's die hun rit op de N49 willen voortzetten, zien opeens hun linkerbuur vertrekken. In een reflex duwen ook zij de gaspedaal in en steken het kruispunt over – door het rode licht. Ook de wachtende auto's aan de overkant vertonen geregeld deze reflex (zie situatieschets als **bijlage**). Dankzij de voorzichtigheid van de links afslaande chauffeurs is er zo nog geen ongeval gebeurd.

Uit het oogpunt van verkeersveiligheid is het niet goed dat op eenzelfde weg het verkeer aan de kruispunten op verschillende wijze wordt geregeld.

Passen de bovenvermelde maatregelen in een plan om de kruispunten op heel de N49 op dezelfde wijze uit te rusten ?

Antwoord

Op de vergadering van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van 14 oktober 1999 werd onder meer beslist om aan de kruispunten uitgerust met driekleurige verkeerslichten geplaatst op de portieken boven de rijweg op de gewestweg N49 in Zelzate, Kaprijke en Eeklo de stopstreep vier meter achteruit te brengen, en dit om het zicht op de verkeerslichten te verbeteren. Deze aanpassing werd inmiddels uitgevoerd.

De verkeersreglementering, met inbegrip van de verkeersopleiding, is een federale aangelegenheid. Het is dan ook aan de federale overheid om op dit vlak de nodige initiatieven te nemen. In dit verband kan ik meedelen dat het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) het best geplaatst is om in het kader van zijn medialuik de bevolking in te lichten omtrent de werkwijze van de conflictvrije regeling van pijllichten. Dit is in het verleden reeds gebeurd in het VRT-programma "Kijk uit" en het VTM-programma "Veilig thuis". Het BIVV deelt mij mee dat het van plan is om dit te hernemen. Voor meer informatie verwijs ik naar het BIVV.

In de toekomst wordt op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen vanzelfsprekend voortgewerkt aan de omvorming van de N49-expresweg tot autosnelweg. Het is derhalve niet opportuun om alle nog bestaande gelijkgrondse kruispunten conflictvrij uit te rusten.

(De in vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 146 van 6 maart 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

De Lijn – Abonnementen voor jongeren

De minister vice-president heeft aangekondigd dat vanaf september 2001 het abonnementensysteem voor scholieren/studenten verandert. Zo zullen zij met één en hetzelfde abonnement gebruik kunnen maken van het totale aanbod van De Lijn. Dit is een begin van antwoord op mijn vele vragen en voorstellen hierover in het parlement, waardoor

niet alleen de gezinsuitgaven voor openbaar vervoer verminderen, maar ook de combinatie stage/les volgen goedkoper wordt.

Toch blijven er een aantal vragen. Zo is er de onzekerheid voor deeltijds werkende leerlingen en leerlingen met een leercontract. Zo is er nog geen uitsluitend over de combinatie De Lijn/NMBS wanneer men bijvoorbeeld bij het stage lopen of in de werksituatie op de trein aangewezen is.

1. Is er over de nieuwe schoolabonnementenregeling overleg geweest met de minister van Onderwijs ?
2. Hebben de Jeugdraad en de kinderrechtencommissaris hierover advies gegeven ?
3. Vallen de leerlingen die deeltijds onderwijs volgen en dus school en werk combineren onder deze nieuwe regeling ?
4. Vallen de leerlingen die een leercontract hebben en dus arbeid en school combineren onder deze nieuwe regeling ?
5. Is er overleg geweest met de NMBS om voor scholieren/studenten, inbegrepen de leerlingen deeltijds onderwijs en leercontracten, een combinatie mogelijk te maken tussen trein en bus onder dezelfde voorwaarden ?

Antwoord

1. Op 1 juli 2001 wordt de Buzzy Pazz ingevoerd, het nieuwe abonnement van De Lijn voor jongeren onder de 25 jaar. Met de Buzzy Pazz komt er een eenheidstarief : alle abonnementen -25 worden netabonnementen waarmee onbeperkt kan worden gereisd op het gehele net van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Het aantal abonnementen voor jongeren onder de 25 jaar bedraagt thans meer dan 100.000. Deze leeftijdsgroep maakt dagelijks gebruik van het openbaar vervoer. De entiteiten van de Vlaamse Vervoermaatschappij plegen daarom geregeld overleg met de schooldirecties over het dagelijks vervoeraanbod voor deze jongeren.

2. Aangezien dit niet vereist was, hebben noch de Jeugdraad, noch de kinderrechtencommissaris advies gegeven over dit initiatief.

De nieuwe regeling zal met drie prijzen werken, namelijk voor één maand, drie maanden en twaalf maanden, of respectievelijk 780, 2.145 en 6.045 frank. Met deze zeer aantrekkelijke abonnementsprijs wordt ongetwijfeld tegemoetgekomen aan de verwachtingen van vele Vlaamse gezinnen.

Daarnaast is nog belangrijk dat :

- de Buzzy Pazz een netabonnement wordt, waardoor jongeren onbeperkt gebruik kunnen maken van het aanbod van De Lijn ;
- er kortingen zijn vanaf de tweede Buzzy Pazz binnen hetzelfde gezin : op het tweede abonnement is er een korting van 20 %, het derde en volgende abonnement zijn gratis.

3 en 4. De Buzzy Pazz is het standaardabonnement voor alle jongeren onder de 25 jaar, ongeacht of zij naar school gaan en/of werken. Voorheen waren twee op drie jongerenabonnementen strikt beperkt in gebruik : enkel verplaatsingen van A naar B volgens een opgelegd stramien waren toegelaten. De Buzzy Pazz zal geldig zijn op het gehele net van De Lijn.

Hiermee wordt perfect ingespeeld op de combinatie leren en werken.

5. Er zijn onderhandelingen gevoerd met de NMBS over een gecombineerd abonnement NMBS/De Lijn.

Jongeren met een NMBS-abonnement zullen dit abonnement kunnen combineren met een Buzzy Pazz en hierdoor eveneens gebruik kunnen maken van de uitgebreide mogelijkheden en het voordelige tarief.

Vraag nr. 147
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Light Rail-verbindingen – Stand van zaken

In het kader van de opmaak van het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen zijn een aantal voorstellen voor Light Rail-verbindingen gedaan.

Deze voorstellen passen in een totaalconcept voor het openbaar vervoer binnen een multimodaal verkeers- en vervoersbeleid.

1. Welke verbindingen kwamen hiervoor in aanmerking ?
2. Wat is de stand van zaken van deze projecten ?

Antwoord

Voorstellen die in het kader van de opmaak van Mobiliteitsplan werden gedaan, zullen daarom niet noodzakelijk deel uitmaken van het definitieve Mobiliteitsplan Vlaanderen.

Het Mobiliteitsplan Vlaanderen, dat momenteel wordt opgemaakt, zal een aantal normen omvatten waaraan de verschillende types openbaarvervoerverbindingen dienen te voldoen. Deze normen omvatten onder andere rijsnelheid en frequentie. Er worden in het Mobiliteitsplan geen uitspraken gedaan over de wijze waarop en het materieel waarmee specifieke verbindingen worden geëxploiteerd.

Light Rail is een vlag die vele ladingen dekt. Light Rail-verbindingen bevatten een aantal mogelijkheden voor het concreet invullen van bepaalde vervoersrelaties. Waar en wanneer dit relevant is, zal verder in detail worden onderzocht en uitgewerkt.

1. Er wordt binnen het Mobiliteitsplan Vlaanderen geen uitspraak gedaan over welke verbindingen via Light Rail zouden worden geëxploiteerd.
2. Er zijn geen specifieke projecten inzake Light Rail in het kader van het Mobiliteitsplan Vlaanderen opgestart.

Vraag nr. 148
van 6 maart 2001
van mevrouw SONJA BECQ

De Lijn Vlaams-Brabant – Stand van zaken (2)

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 98 van 26 januari 2001 over "De Lijn Vlaams-Brabant – Stand van zaken" blijkt dat in de loop van de jongste vijf jaar het aantal kilometer "buslijn" in Vlaams-Brabant gestegen is met 13,20 % en in de regio Halle-Vilvoorde met 2,6 % tussen 1998-2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1278 – red.*).

Ik ontving echter geen antwoord op mijn vraag naar een stijgende frequentie van verbindingen en eventueel haltes per lijn.

Kan de minister vice-president mij informeren over :

- de stijgende of dalende frequentie (aantal/uur) van buslijnen in de regio Halle-Vilvoorde in de loop van de laatste vijf jaar ;
- de eventuele stijging/daling van het aantal bushaltes per lijn in de loop van de laatste vijf jaar ;
- de discrepantie tussen het procentueel bijkomend aantal kilometer buslijn in de hele provincie versus de regio Halle-Vilvoorde ;

heeft dit te maken met het feit dat er eventueel tussen 1995 en 1998 reeds een stijging was in Halle-Vilvoorde ? Kan dan ook een vergelijking

worden gemaakt tussen beide regio's voor dezelfde periode ? Of is er een andere verklaring voor ;

- de stijging van het aantal kilometer buslijn gedurende de laatste vijf jaar voor de verschillende provincies, met een verklaring voor de verschillen ?

Antwoord

1 en 2. Overzicht van de stijgende en dalende frequentie van buslijnen in de regio Halle – Vilvoorde en eventuele stijging/daling van het aantal bushaltes per lijn in de loop van de laatste vijf jaar :

Geregeld vervoer	Wijzigingen in het aanbod	Aantal haltes
126 : Snelbus Brussel-Ninove	Bediening van het Noordstation hele dag	14 nieuwe haltes
127 : Brussel-Ninove via de dorpen	Frequentie via de dorpen en Liedekerke	2 afgeschafte haltes
128 : Brussel-Ninove	Bijkomend aanbod met snelbussen op de N8 Klokvastheid op stamlijn Frequentieverhoging op zaterdag tussen Brussel en Schepdaal	
116 : Brussel-Itterbeek-Ternat	Bediening wijk Rondendbos	20 nieuwe haltes
117 : Brussel-Itterbeek-Dilbeek	Bediening van Ternat	
118 : Brussel-Itterbeek-Schepdaal	Bediening van Kapellekerk in Brussel Uitbouw van varianten tot volwaardige lijnen	
220 : Merchtem-Vilvoorde-Zaventem	Nieuwe ontsluiting van industriezone Brucargo en de luchthaven	
221 : Jette-Vilvoorde-Zaventem	Frequentieverhoging tussen Grimbergen en Zaventem	
222 : Vilvoorde-Diegem-Zaventem	Bediening van de wijk Molenveld in Grimbergen	
223 : Vilvoorde-Steenokkerzeel	voor de scholieren in relatie met Vilvoorde	
224 : Grimbergen-Molenveld-Vilvoorde		
153 : Ukkel-Alsemberg-Halle-Leerbeek	Centrumbediening Halle en verlenging reisweg	19 nieuwe haltes 4 afgeschafte haltes
154 : Ukkel-Beersel-Halle	Bediening van het AZ St.-Mariaziekenhuis in Halle	
155 : Alsemberg-St-Genesius-Rode	Verhoging frequentie	
AL : Brussel-Asse-Aalst	Frequentieverhoging in de spits tussen Aalst en Asse Verbetering van de regelmaat	
282 : Mechelen-Vilvoorde-Diegem-Zaventem	Betere ontsluiting van de industriezone Cargovil	5 nieuwe haltes 9 afgeschafte haltes
509 : Mechelen-Hofstade-Vilvoorde	Nieuwe lijn die Houtem met het centrum van Vilvoorde bedient Afschaffing van de bediening van Zemst Laar	
HL : Brussel-Halle	Bediening van Kapellekerk in Brussel	2 nieuwe haltes
LK : Brussel-Halle-Leerbeek		
129 : Brussel-Dilbeek-Zuurweide	Bediening wijk Zuurweide Verhoging frequentie	

Geregeld vervoer	Wijzigingen in het aanbod	Aantal haltes
136 : Groot-Bijgaarden-Alseberg	Bediening van Groot-Bijgaarden	11 nieuwe haltes
137 : Dilbeek, stelplaats-Alseberg	Verhoging frequentie	3 afgeschafte haltes
190 : Brussel-Anderlecht, Erasme	Verlaging frequentie	
134 Brussel-Ukkel, Diesdelle	Verlaging frequentie	
HM : Brussel-Hamme Mille WA : Brussel-Wavre	Beperkt tot Brussel Schuman	3 afgeschafte haltes
359 : Roodebeek-Zaventem	Verlaging frequentie	

3. De discrepantie tussen het procentueel bijkomend aantal kilometer buslijn in de hele provincie versus regio Halle-Vilvoorde heeft te maken met het feit dat er tussen 1995 en 1998 reeds een stijging was in Halle-Vilvoorde. Een vergelijking tussen beide regio's voor dezelfde periode kan niet worden gemaakt. In de periode

1995-1998 werd het aanbod voor het arrondissement Leuven drastisch verhoogd in het kader van de realisatie van het busplan van Leuven.

4. Vergelijkende tabel van de afgelegde buskilometers sedert 1996 tot en met 2000 :

	1996	1997	1998	1999	2000
Antwerpen	28.043.572	29.235.572	30.649.577	31.300.442	32.090.692
Limburg	19.008.509	19.071.723	19.973.976	20.027.461	21.003.343
Oost-Vlaanderen	21.432.082	21.530.905	22.551.542	23.138.500	23.283.208
Vlaams-Brabant	20.817.955	21.423.237	22.596.467	23.151.519	23.363.421
West-Vlaanderen	16.267.961	16.535.343	17.122.776	17.695.310	17.980.290

De stijging van het aantal kilometers is te danken aan het invoeren van de mobiliteitsconvenants sedert 1996.

om de verwarring "Heule-Kuurne" te vermijden ?

Vraag nr. 149
van 8 maart 2001
van de heer CARL DECALUWE

Bewegwijzeringsplan regio Kortrijk – Evaluatie

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 61 van 6 december 2000, stelde de minister vice-president dat het bewegwijzeringsplan regio Kortrijk reeds van kracht is vanaf 1997. Tevens wordt gesteld dat de benaming industriezone "Heule-Kuurne" mogelijk verwarring veroorzaakt bij de weggebruikers (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 999 – red.*).

Ondertussen zijn er industrieterreinen uitgebreid en is het verkeer sterk toegenomen, wat een evaluatie noodzakelijk maakt.

1. In welke mate werd het bewegwijzeringsplan reeds geëvalueerd en bijgestuurd, onder meer

2. In welke fase wordt de problematiek van de dorpskern Heule aangekaart, teneinde verkeer uit deze dorpskern te weren ?

3. Wanneer werd voor het laatst met het stadsbestuur van Kortrijk hierover overleg gepleegd ?

4. Welke investeringen dienen nog te worden uitgevoerd en voor welk bedrag, teneinde het bewegwijzeringsplan te finaliseren ?

Antwoord

Het bewegwijzeringsplan regio Kortrijk, opge maakt en goedgekeurd in de Provinciale Verkeerscommissie in 1997, wordt stapsgewijs uitgevoerd. In eerste instantie werd de bewegwijzering op de E17 en deels op de E403 uitgevoerd.

Er zijn op dit ogenblik nog geen noemenswaardige uitbreidingen van industriezones gerealiseerd en de geplande hebben geen grote invloed op het bewegwijzeringsplan, aangezien dit geen invloed

heeft op het geheel van de bestaande reisroutes. Voor nieuwe industriezones in de omgeving van de R8 werden reeds aanpassingen uitgevoerd, niet alleen op het plan, maar ook op het terrein.

De toename van het verkeer in de regio noopt verder niet tot een aanpassing van het bewegwijzeringsplan, dat enkel de bewegwijzering omvat op de autosnelwegen. Het plan had tot doel het regionale en internationale verbindingsverkeer te kanaliseren naar deze autosnelwegen en het gebruik van de gewestwegen van lagere orde te voorkomen. Aangezien de industrieterreinen een onderdeel zijn van een stad of gemeente, werden op deze autosnelwegen de steden en gemeenten, en niet de industriezones aangegeven. Omwille van de leesbaarheid van de borden dient het aantal verwijzingen naar steden en gemeenten te worden beperkt. Dit is des te meer van belang bij druk verkeer. De vermeldingen kunnen op veel borden niet meer worden uitgebreid. De aanwijzing van de E17, E403, A19 is een essentieel gegeven voor de weggebruiker en primeert op alle andere. Verder wordt van de weggebruiker die de regio niet kent, verwacht dat hij zijn reisroute minimaal plant en op voorhand inlichtingen wint.

Omwille van de ringfunctie van de R8 worden ter hoogte van elk complex als doorgaande richting de te bereiken autosnelwegen en als afslaande beweging de gemeenten, industriezones en woonwijken aangegeven. Het gebruik van een kleiner lettertype kon hier worden verantwoord en dit liet bijkomende vermeldingen toe op de voorwaarschuwingsborden. De huidige stand van de uitvoering van het bewegwijzeringsplan laat nog geen evaluatie toe, omdat enkel op de E17, uitgezonderd de complexen Kortrijk-Oost en Kortrijk-Zuid, de bewegwijzering wordt gerealiseerd samen met de bewegwijzering op de E403.

1. Het bewegwijzeringsplan werd aangepast voor de zone "Watervan" op de R8. Gezien de bovenvermelde principes en beperkingen en de aanwezigheid van andere belangrijke industriezones in de omgeving van de E17, werd de aanwijzing van de industriezone "Heule-Kuurne" op de E17 niet in aanmerking genomen. De aanwijzing is gepland op de R8 en wordt gekoppeld aan Kortrijk-Noord. Dit laatste is een algemeen bekend gegeven.
2. Voor de problematiek van de dorpskern Heule werd op de R8 ter hoogte van sommige complexen een gewichtsbepanking aangegeven. Dit is ook gebeurd voor Gullegem. Deze problematiek werd in 1999 en 2000 besproken.

3. Het laatste contact dateert van eind 2000.
4. Voor het jaar 2001 is de uitvoering gepland van de inwendig verlichte bewegwijzering op het "Ei" en de complexen Kortrijk-Zuid en Kortrijk-Oost. De nodige kredieten hiervoor werden vastgelegd in 2000.
5. De volgende stappen zijn de stelselmatige vervanging van de bestaande bewegwijzering op de complexen van de R8 door inwendig verlichte borden. De uitvoering volgt stapsgewijs de planning.

Vraag nr. 150
van 15 maart 2001
van mevrouw HILDE DE LOBEL

Binnenvaart – Milieuvriendelijke motoren

Ook de binnenvaartsector zal zich in de toekomst moeten aanpassen aan de strengere emissienormen voor uitlaatgassen die Europa in het vooruitzicht stelt en op zoek moeten naar minder vervuilende voortstuwingsmotoren. Deze nieuwe motoren en ook de introductie van de katalysator bij scheepsmotoren zullen de operationele kosten voor de binnenscheepvaart ongetwijfeld de hoogte injagen.

De Nederlandse minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Netelenbos, is zich hiervan bewust en heeft aangekondigd op zoek te gaan naar 60 miljoen gulden bijkomende subsidies voor een studie "schonere voortstuwingsmotoren in de binnenvaart" en als financiële steun van de Nederlandse overheid om de binnenvaartondernemer toe te laten vlotter over te schakelen naar de meer milieuvriendelijke motor.

Ook voor Vlaanderen is het belang van een economisch gezonde binnenscheepvaartsector en zijn impact op het milieu nauwelijks te overschatten. Maar ondanks een gestegen vraag in de sector blijven de vrachtprijzen zeer laag en vele van onze zelfstandige binnenschippers werken tegen "overlevingsstarieven" en hebben zeer weinig reserve. Het valt dan ook te vrezen dat voor een aantal onder hen de zware maar onvermijdelijke investeringen die op hen afkomen, zonder ondersteuning moeilijk te dragen zullen zijn. Zeker als Nederlandse (en eventueel Duitse ?) overheden wel in steunmaatregelen voorzien.

1. Heeft de minister vice-president reeds overleg gepleegd met zijn Nederlandse collega over haar plannen in deze materie ?

2. Welke maatregelen worden genomen om de Vlaamse binnenschippers bij de overschakeling naar milieuvriendelijkere motoren te begeleiden ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Dirk Van Mechelen, minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Zonder dus een gedetailleerd antwoord te kunnen geven op de deelvragen 1 en 2, kan ik melden dat de Vlaamse regering beslist heeft de steunmaatregelen die werden verleend in het kader van de liberalisering van de binnenvaartmarkt voort te zetten.

De maatregel moet evenwel eerst worden aangemeld bij de Europese Commissie. Deze procedure is momenteel aan de gang.

Vraag nr. 151
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verkeersborden "kiss and ride" – Taalwetgeving

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht deed op 15 december 2000 een uitspraak waarin werd vastgesteld dat de verkeersborden waarop de vermelding "kiss and ride" is aangebracht een overtreding vormen op de taalwetgeving.

Zijn er gewestwegen in de buurt van stations waar dergelijke verkeersborden zijn aangebracht ?

Zo ja, welke maatregelen worden er genomen om deze overtreding op de taalwetgeving ongedaan te maken ?

Antwoord

Er komen inderdaad een aantal borden met de vermelding "kiss and ride" voor langs gewestwegen en in de buurt van stations. Het verwijderen van deze borden is voor het Vlaams Gewest geen prioriteit. Het begrip "kiss and ride-parking" vindt immers in toenemende mate ingang in ons dagelijks taalgebruik.

In dit verband wijs ik erop dat het begrip "carpooling" inmiddels opgenomen is in het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, de zogenaamde

Van Dale. Er kan worden verwacht dat dit ook voor dit begrip binnenkort het geval zal zijn. Een ingeburgerd begrip vervangen door een kunstmatige Nederlandse vertaling lijkt mij niet het beste middel om deze parkings onder de aandacht te brengen.

Vraag nr. 152
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Reclame op Lijnvoertuigen – Taalgebruik

Er is overleg geweest tussen De Lijn en de NV Streep over een gedragsregel voor taalgebruik bij het voeren van reclame.

Werd dit overleg al afgerond en tot welk resultaat heeft het geleid ?

Antwoord

Rekening houdende met het gegeven dat private handelsreclame niet onder de toepassing valt van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en rekening houdende met de commerciële belangen van de NV STREEP, werden tussen deze laatste en de Vlaamse Vervoermaatschappij de volgende gedragsregels afgesproken voor het taalgebruik in de reclame op de voertuigen van De Lijn.

- Elke begeleidende tekst die geen merkeigen slogan is, zal bij voorkeur in het Nederlands worden opgesteld.
- In gebieden met een tweetalig woon- of doelpubliek zal de boodschap in het Nederlands worden opgesteld en zal nooit een volledig Franstalige reclameboodschap worden gevoerd.

Vraag nr. 153
van 15 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mobiliteitsconvenants – Heraanleg schoolomgeving

Module 10 van het mobiliteitsconvenant voorziet in subsidiëring van de heraanleg van schoolomgevingen in de buurt van gewestwegen.

In februari 2000 werden de gemeenten op de hoogte gebracht, zodat zij een dossier konden opstellen en inspelen op de plaatselijke noden.

1. Welke gemeenten gingen inmiddels in op het aanbod om module 10 te ondertekenen ?
2. Waar werden reeds schoolvervoersplannen gemaakt in samenwerking met de scholen, ouders en scholieren ?
3. Waar werden de aanpassingen aan de schoolomgeving reeds uitgevoerd ?
4. Welk budget werd effectief opgenomen ?

Antwoord

1. Tot op heden werd er slechts één enkele module 10 ondertekend, namelijk door de stad Hasselt op 15 december 2000.
2. In de volgende steden en gemeenten werden één of meerdere schoolvervoersplannen opgestart of opgemaakt :

Limburg

Hasselt (Kermt)

Oost-Vlaanderen

Zelzate (meerdere scholen)

Gent (meerdere scholen)

Brakel (1 school)

Antwerpen

Arendonk (1 school)

Mechelen (1 school)

Olen (1 school)

Stabroek (1 school)

Westerlo (1 school)

Wuustwezel (7 scholen)

Vlaams-Brabant

Diest (1 school)

Zemst (1 school)

West-Vlaanderen

De gemeenten hebben nog geen informatie doorgespeeld aan de administratie Wegen en Verkeer over de scholen die een schoolvervoersplan willen opmaken.

3. Er werden nog geen schoolomgevingen heringericht in het kader van deze nieuwe module 10. Vroeger gebeurde de herinrichting niet in het kader van een module bij het convenant.

De invoering van een module heeft tot doel een aantal flankerende en ondersteunende maatregelen te koppelen aan de herinrichting van een schoolomgeving, zodat een groter effect kan worden bereikt.

4. Een aantal projecten is in voorbereiding.

Zodra deze afgerond zijn, zullen de noodzakelijke kredieten worden vastgelegd op het begrotingsartikel voor de subsidiëring van fietspaden en schoolomgevingen ter hoogte van gewestwegen.

Vraag nr. 154

van 15 maart 2001

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse statistieken – Allochtonen

In de Beleidsnota Vlaamse Statistieken 1999-2004 staat als prioritair strategisch project vermeld het aanmaken van basisgegevens inzake etnisch-culturele minderheden (*Stuk 161 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Het beleid inzake etnisch-culturele minderheden kampt met een gebrek aan statistisch materiaal, waardoor een zakelijk beleid wordt bemoeilijkt. Dit is ook het geval voor statistieken inzake vluchtelingen, woonwagenbewoners, vreemdelingen zonder wettig verblijfsstatuut, ...

In het verleden werden voorbereidingen getroffen om hiervoor een oplossing te vinden. Het is – aldus minister Vogels – aan de minister bevoegd voor de Statistiek om dit concreet uit te werken, nu zij het voorbereidende onderzoek liet doen voor allochtone nieuwkomers.

Welke stappen heeft de minister vice-president concreet gezet om de statistieken voor het beleid inzake etnisch-culturele minderheden te verbeteren ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt dat het statistisch apparaat onvoldoende informatie verschaft om een effectief minderhedenbeleid te voeren.

Een korte beschrijving van de stand van zaken

Eerst en vooral wens ik op te merken dat de statistieken met betrekking tot de nationaliteit niet rechtstreeks tot het Vlaamse bevoegdheidsdomein behoren en dat Vlaanderen slechts op onrechtstreekse wijze invloed kan uitoefenen op deze materie. In tweede instantie moet worden opgemerkt dat er binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt geopteerd voor een decentraal model, waarbij de basisinformatieverzameling aangaande etnisch-culturele minderheden tot het domein van de minister bevoegd voor Gelijke Kansen behoort, hierbij ondersteund door de administratie Planning en Statistiek (APS).

Bij het beantwoorden van de vraag zal tevens duidelijk worden dat het hier zowel op theoretisch-conceptueel, statistisch als ethisch vlak om een complexe en delicate materie gaat.

Een eerste belangrijk onderscheid is dat tussen de bouw van gegevensbanken en het ter beschikking stellen van beschrijvende statistieken. Het basisprobleem wordt uiteindelijk gevormd door de **datatabanken**.

De meest volledige bron die op continue basis informatie levert over de inwoners in België en dus ook in Vlaanderen, is het Rijksregister. Het Rijksregister geeft informatie op basis van de inschrijvingen die in de gemeenten plaatsvinden. Dit betekent dat alle personen die in België hun wettige verblijfplaats kiezen, opgenomen zijn in het register ongeacht hun nationaliteit. Tevens wordt de nationaliteit bij registratie bijgehouden, alsook de nationaliteitswijzigingen. Zo zijn bijvoorbeeld de erkende politieke vluchtelingen of de nieuwe migranten in het kader van de gezinshereniging als dusdanig wel bekend in de bestanden van het Rijksregister waarover APS beschikt, inclusief het land van afkomst.

Volgende categorieën zijn dus niet opgenomen in het Rijksregister der natuurlijke personen :

- a) de niet-erkende vluchtelingen komen niet voor in het Rijksregister, maar zijn wel opgenomen in een wachtregister. De Vlaamse overheidsdiensten krijgen tot op heden echter geen toegang tot het wachtregister als bron van statistiek. De federale overheid kan hierover wel informatie verschaffen ;
- b) woonwagenbewoners die niet gedomicilieerd zijn in België, zijn statistisch niet bekend ;

- c) over vreemdelingen zonder wettig verblijfsstatuut, de zogenaamde illegalen, ontbreekt uiteraard gedetailleerd cijfermateriaal.

Een beperking voor ieder onderzoek is dat het Rijksregister slechts tien jaar operationeel is. Voor de periode daarvoor moet men een beroep doen op de gemeentelijke bevolkingsregisters en op de volkstellingsgegevens, die wel verder in de tijd teruggaan.

Voor een bijzondere categorie, met name de woonwagenbewoners, kan men wel een oplossing vinden via de volkstelling. Dit gebeurde in het verleden ook al via volgende vragen :

- 1 maart 1981 : "Aard van de woning" = woonwagen ?
- 1 maart 1991 : "Aard van de woning" = vaartuig, woonwagen, caravan (mobiele woning) ?

In de sociaal-economische census die volgend jaar plaatsvindt, is volgend voorstel aangenomen : "In wat voor woning woont U ? " = woonwagen, caravan ?

Burgerbevragingen, zoals de survey die door de administratie Planning en Statistiek wordt georganiseerd, geven geen antwoord over exacte aantallen.

De burgerbevraging vertrekt immers van een steekproef die wordt genomen op basis van het Rijksregister en lost met andere woorden de problemen niet op die daarnet werden vermeld. Daarboven zullen nieuwkomers die de Nederlandse taal niet goed spreken gemakkelijker weigeren om deel te nemen aan een face to face-bevraging.

De vragen die in de survey worden opgenomen, dienen enkel als achtergrondvariabelen. Met de vragen : "Bent u als Belg geboren ? Heeft uw vader de Belgische nationaliteit en heeft uw moeder de Belgische nationaliteit ?" proberen we te weten te komen of personen met een vreemde etniciteit andere houdingen of gedragingen hebben ten opzichte van maatschappelijke problemen dan de autochtone Belgen. Het is een interessant instrument om te weten te komen welke verwachtingen zij hebben ten opzichte van het beleid.

Omgekeerd kan in een burgerbevraging ook worden gepeild naar de houding van de Belgen ten aanzien van personen met een vreemde afkomst en of er met andere woorden nog feitelijke discriminatie is in de houding ten opzichte van personen met een andere origine. In de APS-surveys 1999 en

2000 werden dergelijke vragen niet gesteld. Het onderzoek van het Interuniversitair Steunpunt voor Politiek Opinieonderzoek peilt ook naar deze houdingen.

Via allerlei **registraties** kan men ook proberen meer informatie te verkrijgen over het profiel van nieuwkomers die een beroep doen op allerlei diensten. Let wel, dit soort gegevens geeft ook geen exhaustief beeld van de nieuwkomers !

- De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding heeft een eigen methode ontworpen die hij eerst heeft uitgetest bij personen van Marokkaanse en Turkse origine. De registratie is nu uitgebreid tot alle categorieën van vreemdelingen.
- Het departement Onderwijs doet inspanningen om de leerlingen in het onderwijsvoorrangsbeleid te registreren.
- In de gezondheidssector doet men ook pogingen om de etniciteit te registreren.

Onder meer ook bij de voorbereiding van het managementinformatiesysteem in het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bleek dat de verschillende gegevensbestanden die binnen de Vlaamse overheidsdiensten worden aangemaakt, niet koppelbaar zijn.

Het probleem bij al deze registraties is dat men uitgaat van verschillende definities en dat daarover geen overleg wordt gepleegd.

Dit probleem vormt al lang een discussieonderwerp bij de Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden van de Vlaamse Gemeenschap (ICEM). Van deze commissie maken vertegenwoordigers van alle departementen en van sommige Vlaamse openbare instellingen deel uit. Het ICEM gaf een onderzoeksopdracht aan de universiteit van Gent (CICI) om voornamelijk meer informatie te verkrijgen voor het voeren van een effectief minderhedenbeleid.

Door het Centrum voor Interculturele Communicatie en Interactie (CICI) werd het onderzoek gericht naar het profiel van de nieuwkomers en hun verwachtingen ten aanzien van het ontvangstbeleid. Voor het statistisch luik van die opdracht nam CICI contact op met APS en in de mate van het mogelijke bezorgde APS aan het centrum de nodige informatie.

Ikzelf noch de administratie hebben tot op heden van collega Vogels officieel kennis gekregen van de resultaten van dit onderzoek.

Initiatieven van de minister bevoegd voor de Statistiek in een decentraal statistisch organisatie-model

Binnen de Vlaamse overheid wordt met betrekking tot de uitbouw van de statistiekfunctie gekozen voor een **decentraal model**. Dit betekent dat ieder beleidsdomein verantwoordelijk is voor de productie, verwerking en verspreiding van de statistieken die op zijn materie betrekking hebben. Ook wat definities en het gebruik van bepaalde nomenclaturen betreft, poogt men zoveel als mogelijk binnen het domein tot afspraken te komen. Pas wanneer het probleem het belang van een domein overschrijdt, of er meerdere domeinen belang hebben bij deze informatie, is een centrale instantie aangewezen om met een zekere autoriteit te proberen tot een consensus te komen of de "beste praktijk" te suggereren aan de andere deelnemers.

De problematiek die hier vandaag aan bod komt, trok reeds eerder mijn aandacht. De vraag die wordt gesteld, is letterlijk geciteerd uit de Beleidsnota Vlaamse Statistieken (blz. 25) die ik vorig jaar aan het Vlaams Parlement voorlegde.

Om dit punt uit mijn beleidsnota te realiseren, heeft de administratie Planning en Statistiek reeds meerdere contacten gehad met het secretariaat van de Interdepartementale Commissie. APS heeft zich aangeboden om een ondersteunende en faciliterende rol te spelen, onder meer met het voorstel een gebruikersgroep met alle relevante statistiekproducenten en prioritaire gebruikers, ook van buiten het ministerie, samen te stellen of een studiedag met alle wetenschappers met expertise rond dit thema te organiseren.

Finaal zou de administratie een voorstel kunnen uitwerken voor uniforme registratie van de etniciteit. Zoals voor vele andere indicatoren kunnen we slechts op deze manier erin slagen om tot een globaal beeld te komen. Een dergelijk systeem met betrekking tot etniciteit kan mijns inziens echter alleen maar in beleid worden omgezet na het inwinnen van beleidsmatig, ethisch en sociologisch advies. De rapportering van deze gegevens moet tevens met de nodige zorg worden omgeven. In het kader van het meerjarenplan-statistiek dat nu gefinaliseerd is en dat dit jaar in concrete actieplannen wordt omgezet, wordt deze afstemming uitdrukkelijk in de doelstellingen opgenomen. De problematiek van de etnisch-culturele minderheden staat

uitdrukkelijk als in actie om te zetten punt in het meerjarenplan verwerkt.

Wat de huidige concrete invulling van de statistiek met betrekking tot etnisch-culturele minderheden betreft, hebben wij op het moment van het beantwoorden van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger geen kennis van de inhoudelijke bevindingen van het onderzoeksrapport van ICEM, en kunnen we bijgevolg geen initiatieven organiseren met betrekking tot de potentiële implementatie.

Naast het punt van de eenvormige registratie binnen de diensten van de Vlaamse overheid is er nog de kwestie van de **toegang tot de federale bronbestanden**. Zo is het een fundamenteel probleem voor de Vlaamse Gemeenschap dat het Rijksregisternummer niet wordt doorgegeven in de records die APS jaarlijks aanvraagt en koopt (!) bij het Rijksregister. Dit is een belangrijk tekort en belet dat personen in de tijd statistisch worden opgevolgd. "Nieuwe Belgen" staan in de bestanden van een daaropvolgend jaar immers als Belg geregistreerd. De afkomst kan op die wijze niet meer worden nagegaan.

De Vlaamse administratie zou via haar statistische instelling (momenteel APS) volledige toegang moeten krijgen tot het Rijksregister. Indien we ook gebruik mogen maken van het registratienummer, kunnen we immers de historiek maken van de personen die de Belgische nationaliteit hebben verworven. Er blijft dan nog altijd het probleem dat de bestanden van het Rijksregister slechts een momentopname zijn van de administratieve werkelijkheid.

Laattijdige schrappingen of bijvoegingen maken dat de administratieve registratie op een bepaald telmoment in de tijd wijzigingen kan ondergaan. Om deze reden doet het Nationaal Instituut voor de Statistiek ook een clearing van de bestanden van het Rijksregister om de jaarlijkse officiële statistiek van de bevolking op te maken (publicatie in het Staatsblad).

Inzake de beschrijvende basisstatistieken wil ik vooral wijzen op de conceptuele en technische complexiteit en de ethische consequenties.

Nationaliteit en nationaliteitsverwerving zijn een gegeven dat via een parlementair proces in wetgeving wordt omgezet. Het kan niet de bedoeling zijn dat we via een statistisch apparaat komen tot categorieën van "volledig Belgen", "bijna Belgen", "een beetje Belgen die geen Belgen zijn". Het zijn

stuk voor stuk categorieën die geen enkele democratische basis kennen. De statistieken die door officiële statistiekinstaties worden gepubliceerd, kunnen niet naast het accepteren van de wetgeving op de nationaliteitsverwerving.

Indien we niet opletten, komen we op een bepaald moment tot de constructie van categorieën van mensen die niet echt worden erkend als volwaardige burgers van een land. Statistiek kan als dusdanig een middel worden om groepen te creëren van etnische non-conformiteit, en ze kunnen ook als dusdanig worden geproblematiseerd. Aan een dergelijk beleid wens ik niet mee te werken.

Het publiceren van graden van "Belg zijn" in termen van puur etnische afkomst, lijkt mij allesbehalve wenselijk. Wanneer we de graad van "Belg zijn" willen meten, dan lijkt dat een veeleer subjectieve aangelegenheid, waarvan etnische afkomst slechts een mogelijk onderdeel uitmaakt.

In de mate dat er sprake is van discriminatie, sociaal-structurele achterstelling en een problematiek van zich constructief en functioneel inschakelen in onze maatschappij, verdient de problematiek van de allochtonen en hun plaats en functioneren in onze samenleving uiteraard alle aandacht. Zoals ik reeds vermeld heb, worden om deze reden in verschillende beleidsdomeinen reeds gegevens omtrent de etniciteit ingezameld.

Door verschillende instanties, waaronder APS, wordt bij de Vlamingen naar hun houding ten aanzien van migranten gepeild. Dit jaar zal in de APS-survey ook naar de houding ten aanzien van vluchtelingen worden gepeild. Over de wijze waarop allochtonen, vluchtelingen of personen met een andere etnische afkomst met Vlaanderen omgaan, worden in het kader van wetenschappelijk onderzoek eveneens gegevens verzameld. Over de problematiek van de analyse van de demografische gegevens met betrekking tot etniciteit – waar de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger uiteindelijk over gaat – en de analyse van de levensloop op basis van deze gegevens, zowel als onderzoek bij Turkse en Marokkaanse families, heeft onder meer het Interuniversitair Steunpunt voor Demografie van professor Lestaeghe (Vrije Universiteit Brussel) en professor Page (Universiteit Gent) een jarenlange expertise opgebouwd. In deze zin blijft de Vlaamse overheid dan ook niet verstoken van informatie over dit gegeven. De analyses laten tevens zien dat een zinvolle statistiek met betrekking tot de levensloop in termen van nationaliteitswijziging niet zo gemakkelijk in eenvoudige, beschrijvende statistieken te vatten is. Laat

staan dat we aan het begrip "etnisch" het begrip "culturele minderheid" zouden toevoegen en daarover informatie verzamelen.

En stel dan nog dat we in de basisstatistieken levenslopen van mensen zouden willen opnemen, dan vind ik dat dat voor vele kenmerken zou moeten. We hebben bijvoorbeeld toch ook geen basisstatistiek omtrent sociale mobiliteit. Ook dat wordt overgelaten aan meer gespecialiseerd onderzoek of beleidsspecifieke indicatoren.

Het moet daarbij duidelijk zijn dat een potentieel gebrekkige deelname aan onze samenleving geen probleem van personen met andere etnische afkomst alleen is. Vele mensen en groepen worden gediscrimineerd, vele mensen en groepen nemen niet actief deel aan het samenleven met de inwoners van een regio.

Het best van al zou het probleem van etnische minderheden dan ook worden bekeken in een globaal beleid ten aanzien van minderheden, dus ook groepen die om andere redenen worden gediscrimineerd. Ook in het kader van andere groepen die om een of andere reden eventueel minder actief zouden, of zouden kunnen participeren aan de Vlaamse samenleving. Dit bijvoorbeeld in hun contact met de andere mensen, hun deelname aan de centrale instituties, hun solidariteit met anderen, hun betrokkenheid op de gemeente of hun engagement in Vlaanderen in het algemeen.

Zo zouden we het specifieke van elke groep kunnen onderscheiden van wat ze gemeen hebben, en vice versa.

Vraag nr. 155
van 15 maart 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

N3 Tervuursesteenweg Bertem – Wegenwerken

Nogal wat buurtbewoners zijn ontstemd over de wijze waarop de werken aan de N3 – renovatie van de Tervuursesteenweg – worden aangepakt.

Meer bepaald klagen zij de manier en het tijdstip van informatieverstrekking aan, alsook de uitvoering en de duur van de werken zelf.

Zo is er sprake van informatie over de gewijzigde verkeerssituatie amper twee dagen op voorhand, van het inpalmen van private gronden door de aannemer, van verwijdering van snelheidsremmende

bloembakken, van het stopzetten van de snelheidscontroles.

Het is uiteraard moeilijk om bij wegenwerken elke betrokken partij tevreden te stellen, maar toch had ik de minister graag volgende verduidelijkingen gevraagd.

1. Wat is de juiste timing voor dit dossier ?

Klopt het dat over een tijdspanne van 4,5 maanden amper 33 dagen effectief aan de weg zal worden gewerkt ? Zo ja, wordt deze onbegrijpelijke gang van zaken gecorrigeerd ?

2. Welke maatregelen worden genomen om de snelheid in de buurt te beperken tot de maximaal toegelaten snelheid ?

In welke mate kunnen de bestaande snelheidsremmende inrichtingen behouden blijven tijdens de werken ?

3. Wordt er gepleit, via overleg met de politiediensten, voor meer snelheidscontroles tijdens de werken ?

4. Op welke manier wordt de bevolking tijdig en geregeld ingelicht over de stand van zaken ?

Antwoord

1. De duur van de eerste fase bedraagt honderd werkdagen. De werken vingen aan op 1 augustus 2000 en tot 12 september werden door de aannemer voorbereidende werken uitgevoerd.

Van 13 september 2000 tot 19 januari 2001 werden verplaatsingswerken uitgevoerd door de nutsmaatschappijen. Alle nutsleidingen dienden ± vier meter naar buiten geplaatst om de aanleg van de rioleringen en de fietspaden mogelijk te maken. Tijdens deze periode kon de aannemer slechts beperkt aan de slag.

Vanaf 19 januari 2001 tot op heden werden slechts zes dagen weerverlet toegekend en werkte de aannemer gestadig door.

2. De omleiding van het verkeer gebeurt via gemeentewegen en de tonnage wordt beperkt tot 10 ton. In een brede straal rond Leefdaal werden aanwijzingsborden aangebracht die de gewestweg N3 in Leefdaal ontraden.

De controle van de snelheid is een bevoegdheid van de federale politie.

De bestaande snelheidsremmende inrichtingen in het centrum van Leefdaal zouden de doorstroming van het verkeer op de omleidingsroute belemmeren en konden derhalve niet behouden blijven tijdens de werken.

3. De snelheidscontrole is een bevoegdheid van de federale politie, maar er is geregeld contact en overleg.
4. De bevolking wordt geregeld ingelicht via het gemeentelijk infoblad. De bedeling en de inhoud worden door de gemeente geregeld. De gemeente is medeopdrachtgever voor de riole-ring.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 109 van 20 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Resolutie sperperiode kinderfeesten – Initiatieven

Tijdens de bespreking van de resolutie betreffende een sperperiode voor de grote kinderfeesten bleek duidelijk dat ook Vlaanderen hierin een rol te spelen heeft. Met name werd door de kinderrechten-commissaris en de indieners gesteld dat het sensibiliseren én van ouders, én van andere opvoedende volwassenen, én van kinderen zelf een duidelijke opdracht was voor het Vlaams beleid (*Stuk 77 (1999-2000) – Nr. 4 – red.*).

1. Welke initiatieven voor ouders, voor andere opvoedenden, voor kinderen zijn hiertoe genomen uitgaande van de minister of haar administratie ?
2. Welke initiatieven uitgaande van andere initiatiefnemers, heeft zij gesteund ? Op welke manier ?
3. Heeft zij over de sperperiode voor de grote kinderfeesten nog contacten gepland met haar federale collega's om de huidige stand van zaken te evalueren ?

Antwoord

Voor de verantwoording en situering van deze vraag wordt er verwezen naar de bespreking van de resolutie betreffende het vrijwillig respecteren van een sperperiode voor de grote kinderfeesten (*Stuk 77 (1999-2000) – Nr. 4*). Deze resolutie werd door de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen verworpen in de vergadering van 8 juni 2000.

In overeenstemming met deze beslissing heb ik dan ook geen verdere uitvoering gegeven aan deze resolutie. Ik kan dus melden dat ik m.b.t. de instelling van een sperperiode rond kinderfeesten sinds juni geen initiatieven heb ondernomen.

Vraag nr. 110 van 20 februari 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Zwembaden – Gezondheidsinspectie

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 1 februari 2001 met betrekking tot de Gezondheidsinspectie in zwembaden blijven een aantal gegevens en vragen onbeantwoord (*Handelingen C80 van 1 februari 2000 – red.*).

1. De minister maakte gewag van zwembaden die naar aanleiding van de laatste inspectie sloten/sluiten, ambtshalve of uit vrije wil.

Graag kreeg ik een overzicht van alle zwembaden die sloten/moeten sluiten, met opgave van redenen en eventuele renovatieperiode.

2. De minister maakte eveneens melding van zwembaden die niet noodzakelijk sluiting vereisen, doch geen afwijking aanvragen.

Over welke zwembaden en welke tekortkomingen gaat het ?

Wordt deze zwembaden respijt gegeven tot 31 maart eerstkomend om zich in orde te stellen, of worden met hen specifieke afspraken gemaakt ? Zo ja, welke ?

3. Ten slotte verwees de minister naar zwembaden die om een afwijking vroegen en die vóór 31 maart eerstkomend zullen worden bezocht.

Om welke zwembaden gaat het en om welke redenen dienden zij een aanvraag tot afwijking in ?

4. Zal tegen 31 maart eerstkomend voor alle zwembaden duidelijk zijn of zij hun deuren moeten sluiten dan wel of zij in orde zijn, of is eventueel een nieuw uitstel van sluiting mogelijk ?

Antwoord

1. Er bestaat een centrale lijst met alle vergunde Vlaamse zwembaden, doch deze bevat niet alle door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens over redenen met betrekking tot het al dan niet moeten sluiten of over de uitgevoerde of geplande renovatiewerken. Het is ook onbegonnen werk hiervan "een lijst" te maken, gezien de veelheid aan informatie die deze zou moeten bevatten.

Wel bestaat er een lijst met de baden die al dan niet zware tekortkomingen vertonen. De detailgegevens bevinden zich in de individuele dossiers. Gegevens over een bepaald zwembad kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger op eenvoudige vraag bij de Vlaamse Gezondheidsinspectie verkrijgen. Elke Vlaamse gezondheidsinspecteur van de provincie is immers op de hoogte van de toestand van de zwembaden in zijn provincie.

Momenteel werkt mijn administratie aan een centraal databestand dat alle gegevens van elk zwembad zal bevatten, zoals de vergunningtoestand, de afwijkingaanvragen, de inspectieverlagen en de uitslagen van de waterkwaliteit. Per zwembad zal de fiche een tiental pagina's groot zijn. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat een parlementaire vraag niet het geschikte kanaal is om deze gegevens voor alle vijfhonderd Vlaamse baden door te geven.

2. Voor 31 maart 2001 start de procedure "niet-dringende sluiting" voor zwembaden die de Vlarem-voorwaarden niet naleven doch waarvan de tekortkomingen geen onmiddellijk ernstig of dreigend gevaar voor de volksgezondheid betekenen, en die hiervoor tevens niet voor juni 2000 een afwijkingaanvraag indienen.

Aan deze zwembaden zal in de aanmaning een korte realistische termijn worden gegeven binnen dewelke ze zich in orde moeten stellen. Het spreekt vanzelf dat deze termijn afhankelijk is van situatie tot situatie.

Wanneer de gezondheidsinspecteur of de deskundige die het dossier behandelt, oordeelt dat er zeer veel tekortkomingen zijn en dat het niet realistisch is om te verwachten dat deze binnen een korte termijn kunnen worden verholpen, kan hij aanmanen tot sluiting van het zwembad tot de renovatiewerken uitgevoerd zijn.

Ik wil er hier nogmaals op wijzen dat de sector reeds twee jaar uitstel heeft gekregen van de vorige minister van Leefmilieu en dat de uitbatingvoorwaarden voor zwembaden reeds sedert 1992 bij de uitbaters bekend zijn. Dit lijkt mij een voldoende lange periode om zich aan de wetgeving aan te passen of om een afwijkingaanvraag in te dienen voor de artikels van Vlarem waaraan men niet kan voldoen, met opgave van reden en alternatieve maatregelen.

In praktijk merken we echter dat de afwijkingaanvragen ook nu nog in groten getale binnenkomen.

3. De redenen voor het vragen van afwijkingen op de Vlarem-reglementering zijn meestal van structurele aard : hangtoiletten, breedte van de kaden, onvoldoende helling van de vloeren, enzovoort.

Het betreft hier oudere zwembaden die niet aan de huidige regelgeving voldoen en waar de aanpassingen aan de constructienormen te ingrijpend zouden zijn en ook financieel niet haalbaar. Er worden uiteraard alternatieve evenwaardige maatregelen voorgesteld, die dan bij het verlenen van de afwijking worden opgelegd.

De lijst van alle afwijkingaanvragen kan worden opgevraagd bij mijn collega bevoegd voor het leefmilieubeleid en de toekenning van Vlarem-afwijkingen, mevrouw Dua.

4. Tegen 31 maart moet het in principe duidelijk zijn voor alle zwembaden of zij al dan niet moeten sluiten. Het inzetten van een "dringende sluitingsprocedure" gebeurt enkel wanneer het zwembad ernstige tekortkomingen vertoont. Ernstige tekortkomingen : uit de verschillende Vlarem-artikels werd met ondersteuning van een aantal interne en externe deskundigen een lijst opgesteld van artikels die bij het niet-naleven ervan een onmiddellijk of dreigend gevaar voor mens en milieu kunnen betekenen. Deze zijn grotendeels gestoeld op de ervaringen die werden opgedaan bij zwembadincidenten. Deze probleembaden zijn trouwens bekend en werden dan ook reeds aangepakt.

De inspectiebezoeken in alle zwembaden van Vlaanderen kunnen echter niet binnen deze termijn gerealiseerd zijn. De streefdatum is 30 juni 2001. Het is dus veeleer onwaarschijnlijk dat er tussen 31 maart en 30 juni nog dringende sluitingen zullen gebeuren.

Voor baden die tekortkomingen vertonen die geen onmiddellijk ernstig of dreigend gevaar voor de volksgezondheid betekenen, zal de procedure "niet-dringende sluiting" worden ingezet : dit betekent dat er na het inspectiebezoek een aanmaning gebeurt aan de exploitant en dat er later een proces-verbaal wordt opgemaakt voor het niet naleven van alle exploitatievoorwaarden van de milieuvergunning.

Vraag nr. 115
van 27 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Kwaliteitszorg – Implementatie

Door het kwaliteitsdecreet dienen de voorzieningen te beantwoorden aan een aantal bijkomende vereisten waarvoor bijkomende deskundigheid dient te worden verworven. Maar meer nog zal het een cultuurwijziging vragen in sommige organisaties. Dit proces vraagt tijd en middelen. De overheid was zich hiervan bewust en voorzorg in een implementatieperiode in de voorzieningen van drie jaar.

De overheid koos ervoor om niet in recurrente middelen te voorzien op het niveau van de welzijnsvoorzieningen. In het verleden werd ervoor geopteerd om via het intermediaire niveau (koepels, steunpunten, federaties, ...) de voorzieningen de nodige ondersteuning te bieden. Deze piste werd niet meer in aanmerking genomen voor de toekomst, maar tot op heden is er geen alternatief.

1. In welke financiële impulsen voorziet de overheid naar aanleiding van het kwaliteitsdecreet voor de diverse sectoren in 2001 en voor de komende jaren ?

Hoe groot zijn de bedragen en voor welke activiteit en/of doelstelling (vorming, uitwerking, opvolging kwaliteitshandboek, ...) ?

2. Hoever zijn de plannen gevorderd voor het oprichten van het Instituut voor Kwaliteitszorg ?

Antwoord

Het decreet op de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen voorziet naar implementatie in twee duidelijke fasen : een eerste fase van drie jaar waarbij in samenspraak met de sectoren de sector-specifieke minimale kwaliteitscriteria worden bepaald, samen met de minimale elementen van het kwaliteitshandboek en het kwaliteitssysteem. Dit proces moest uitmonden in een herziening van alle sectorale regelgevingen. Dit is thans volledig achter de rug.

Een tweede fase van drie jaar is vooropgesteld voor de graduele implementatie in de voorzieningen. Om dit te ondersteunen, is in 1999 met een zestal koepels een resultaatgerichte overeenkomst afgesloten. In de overeenkomst was duidelijk bepaald dat geen verlenging mogelijk was. Op de algemene uitgavenbegroting 2000 waren trouwens geen middelen ingeschreven.

Op de kwaliteitsconferentie gehouden in Leuven in november 2000 is duidelijk gesteld dat voor de ondersteuning van de implementatie twee belangrijke initiatieven zouden worden genomen.

Vooreerst zullen op basis van de middelen ingeschreven in de begroting 2001, opnieuw subsidies worden gegeven aan een aantal koepels.

Deze subsidies zullen worden gebonden aan een overeenkomst waarin de te bereiken resultaten worden bepaald. Voor deze subsidies is op het programma 41.1, basisallocatie 33.03, een bedrag voorbehouden van 6 miljoen frank. Wat de doelstellingen betreft, zal worden vertrokken van de uitslag van de bevraging van de deelnemers aan deze kwaliteitsconferentie (meer dan 600). Achtereenvolgens worden gevraagd : ondersteuning bij de opmaak van het kwaliteitshandboek, interne audit en zelfevaluatie, en ten slotte modellen van kwaliteitszorg. De praktische modaliteiten van de toekenning van deze subsidies worden momenteel voorbereid door de administratie. Afstemming met de financiële ondersteuning vanuit de Vlaamse openbare instellingen (VOI) Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt mee opgenomen in het vermelde modaliteitenonderzoek.

Vervolgens is er de oprichting van een Instituut voor Kwaliteitszorg.

Hier wordt onder andere inspiratie gezocht in de activiteiten van het Nederlands Instituut voor Zorg

en Welzijn (NIZW), waar een inspirerend bezoek is gepland zowel voor de raadgevers van het kabinet, als voor de leidende ambtenaren van de administraties en de VOI's. Doelstellingen zijn het organiseren van de samenspraak tussen de actoren, de specifieke begeleiding van de voorzieningen met bijzondere aandacht voor de kleinere organisaties, het ontwikkelen en opzetten van proefvormingsprogramma's, het ontwikkelen van indicatoren, het opzetten van meetinstrumenten om de kwaliteit zichtbaar en aantoonbaar te maken, maar ook ondersteunen en begeleiden bij formuleren en introduceren van visie, missie en strategie, procesbeschrijving en procesanalyse en ten slotte het implementeren van methodieken voor inspectie.

Het is duidelijk dat dit centrum ook voortgangsrapporten voor het beleid moet opstellen, een knooppunt zal zijn van informatieverzameling en informatieverspreiding en actief zal zijn op het niveau van organisatie van en participatie aan studiedagen en congressen, zowel in binnen- als buitenland. De juridische structuur, de beheersvorm, de personeelsformatie en de opdrachtbeschrijving worden ingevuld na grondige en uitgebreide consultatie van zowel de respectieve administraties als de betrokken koepels en steunpunten. Het is de bedoeling om dit instituut operationeel te laten zijn in 2002.

**Vraag nr. 116
van 27 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Geestelijke gezondheidszorg – Registratiebeleid

Het staat vast dat meer en meer mensen kampen met psychische problemen. Zo stelt de Wereldgezondheidsorganisatie vast dat het aantal psychisch zieken toeneemt : depressies en hartziekten vormen sinds kort de eerste twee hoofdoorzaken voor arbeidsongeschiktheid en vervroegde dood.

In Vlaanderen bestaan er blijkbaar weinig gegevens over de incidentie en de prevalentie van psychische problemen. De basisgegevens zijn in de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), de psychiatrie, ... vaak voorhanden. Maar deze enkele betrouwbare bronnen waarover we beschikken, geven steeds een gedeeltelijk beeld en maken vergelijken dus moeilijk.

Nochtans is het verzamelen van gegevens essentieel om een beleid te voeren. Niet alleen de problematiek "psychische problemen" moet hiervoor

worden bekeken, ook de opleiding, het inkomen, het geslacht, de leeftijd, ...

1. Welke gegevens zijn er in Vlaanderen ter beschikking in verband met psychiatrische aandoeningen/psychische problemen ?
2. Zijn er maatregelen genomen (bijvoorbeeld in het kader van de CGG's, de psychiatrische ziekenhuizen, de dringende psychiatrische hulpverlening, ...) om deze gegevens te registreren en/of te bestuderen ? Welke ?
3. Worden gegevens in verband met zorgverstrekkers systematisch in kaart gebracht ? Welke beleidsopties volgen hieruit ?

Antwoord

Binnen het Vlaams gezondheidsbeleid wordt in grote mate belang gehecht aan registratie voor de ontwikkeling van het beleid m.b.t. de geestelijke gezondheid. Een en ander wordt expliciet vermeld in de Beleidnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen (*Stuk 129 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

In het kader van de uitbouw van het management-informatiesysteem binnen het departement Welzijn, Gezondheid en Cultuur (WVC) en de administratie Gezondheidszorg wordt aan de gegevensverzameling binnen de geestelijke gezondheidszorg prominente aandacht besteed.

1. Als antwoord op de vraag welke gegevens in Vlaanderen beschikbaar zijn in verband met psychiatrische problemen kan ik verwijzen naar de studie die in opdracht van de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid werd uitgevoerd.

Door de Eenheid voor Zelfmoordonderzoek van de Universiteit Gent werd in november 1999 een inventaris opgesteld van :

- de bestaande gegevens m.b.t. de epidemiologie van geestelijke gezondheidsproblemen in Vlaanderen,
- de huidige gegevensverzameling in de geestelijke gezondheidszorg.

In deze studie wordt vermeld welke gegevens in Vlaanderen beschikbaar zijn over de volgende psychische aandoeningen :

- algemeen voorkomen van geestelijke gezondheidsproblemen, dementie en andere geriatische problemen,
- alcohol- en druggebruik, schizofrenie en andere psychotische stoornissen, stemmingsstoornissen, angststoornissen, dissociatieve stoornissen, psychosomatische stoornissen, chronische pijn en CVS, slaapstoornissen, eetstoornissen, seksuele stoornissen en genderdysforie, stoornissen in de impulscontrole en ticstoornissen, persoonlijkheidsstoornissen, stoornissen bij kinderen en adolescenten, suïcide, daderhulp en kindermishandeling (*CVS : chronisch vermoeidheidssyndroom – red.*).

Als belangrijkste gegevensbronnen worden in de studie opgegeven : de minimaal psychiatrische gegevens, de registratie binnen de centra voor geestelijke gezondheidszorg, de registratie binnen de drughulpverlening, de huisartsenpeilpraktijken, Kind en Gezin en de Gezondheidsenquête.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een kopie van de studie, waarin meer details worden gegeven.

De resultaten van de studie werden aan de sector voorgesteld tijdens een seminarie (november 1999). Op dit seminarie bleek dat binnen de sector van de geestelijke gezondheidszorg een draagvlak aanwezig was voor het harmoniseren van de dataregistratie binnen de sector.

Naast het overzicht dat binnen deze studie wordt gegeven, dient in dit verband ook te worden verwezen naar de analyse van de sterftecijfers door de administratie Gezondheidszorg (cfr. publicatie Gezondheidsindicatoren), waaruit blijkt dat zelfmoord als één van de belangrijkste doodsoorzaken geldt.

2. Als antwoord op de tweede vraag kan worden meegedeeld dat, aansluitend op de bevindingen tijdens het vermelde seminarie, door de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid de opdracht werd gegeven tot de ontwikkeling van een minimale dataset voor de registratie in de geestelijke gezondheidszorg. Deze studie werd eveneens uitgevoerd door de Eenheid voor Zelfmoordonderzoek van de Universiteit Gent. In overleg met de sector werden zeventien variabelen geselecteerd die op termijn in de verschillende registratiesystemen kunnen worden geïntegreerd.

Het gebruik van deze set van variabelen zal het mogelijk maken om binnen de sector en naar de overheid toe op gestandaardiseerde wijze gegevens uit te wisselen.

De integratie van deze variabelen in bestaande registraties dient nu systematisch te worden uitgevoerd. Dit gebeurt onder andere bij de ontwikkeling van het nieuwe registratiesysteem voor de centra geestelijke gezondheidszorg, waarmee nu is gestart.

Parallel aan de ontwikkeling van de minimale dataset werd, mede op initiatief van de Vlaamse overheid, een protocol afgesloten tussen de verschillende overheden bevoegd voor het gezondheidsbeleid m.b.t. gegevensuitwisseling (cfr. protocol van 29 maart 2000, Belgisch Staatsblad van 19.09.2000). Dit protocol biedt een kader waarbinnen tussen de verschillende overheden afspraken kunnen worden gemaakt inzake het uitwisselen van gegevens (zodat een dubbele bevraging van de sector kan worden vermeden) en de ontwikkeling van nieuwe registraties (zodat deze op elkaar kunnen worden afgestemd).

Specifiek voor de centra voor geestelijke gezondheidszorg kan nog worden verwezen naar het decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg, waaruit het belang blijkt dat de overheid aan registratie hecht.

Ook worden binnen het budget van het Vlaamse gezondheidsbeleid registraties gesubsidieerd binnen het domein van de geestelijke gezondheidszorg (onderzoek naar zelfmoord).

Samengevat kan worden gesteld dat binnen het Vlaamse gezondheidsbeleid diverse maatregelen worden genomen om gegevens te registreren en te bestuderen : standaardiseren van data, faciliteren van gegevensuitwisseling, opnemen van registratieopdracht in het regelgevend kader, ontwikkelen van nieuwe registratiesystemen en dergelijke.

3. Uit de ontwikkeling en implementatie van de minimale dataset blijkt dat het de intentie is om de verzamelde gegevens systematisch samen te brengen. Hiervoor bestaat zowel een conceptueel als een technisch kader. Binnen de administratie Gezondheidszorg is een concept ontwikkeld voor de verzameling en analyse van gezondheidsgegevens. Het technisch kader waarin de gegevens worden verwerkt, is het datawarehouse- en managementinformatiesysteem dat

binnen het departement WVC wordt uitgebouwd.

Mede op basis van de vaststelling dat zelfmoord een belangrijke doodsoorzaak in Vlaanderen is, werd het thema van de geestelijke gezondheid in de beleidnota opgenomen. Op basis van de registratiegegevens werd ook beslist om binnen de geestelijke gezondheidszorg extra aandacht te besteden aan bepaalde doelgroepen, zoals ouderen, jongeren en sociaal zwakkeren.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 117
van 27 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Functieclassificaties – Initiatieven

Onlangs gaf Europa enkele concrete voorbeelden van Europese doelstellingen die België voorlopig nog niet gerealiseerd heeft. Zo werd er nog geen werk gemaakt van onder andere de functieclassificaties, die een opwaardering van vooral vrouwelijke jobs tot gevolg zullen hebben.

Daar de minister bevoegd is voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen, vraag ik haar welke stimuli zij, conform de vastgelegde Europese doelstellingen, gegeven heeft om deze functieclassificaties in te vullen, zodat een opwaardering van functies die vooral door vrouwen worden ingenomen, logisch wordt.

Antwoord

Als minister bevoegd voor Gelijke Kansen sta ik achter de Europese doelstelling in verband met functieclassificaties. Het is belangrijk dat een aantal vrouwelijke beroepen wordt opgewaardeerd.

Deze specifieke doelstelling is echter een federale materie en behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Laurette Onkelinx, federaal minister van Werkgelegenheid en Gelijke Kansen.

In het kader van het mainstreamingsbeleid is mijn collega Johan Sauwens, Vlaams minister van Ambtenarenzaken, hiervoor bevoegd binnen de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 118
van 27 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Woonvormen voor ouderen – Inventarisatie

De VZW Platform van Wonen voor Ouderen kreeg een subsidie van 949.000 frank om aangepaste woonvormen voor ouderen te inventariseren en kwaliteitseisen te promoten.

1. Is deze inventarisatie reeds gebeurd? Wat zijn de resultaten?
2. Welke verbeterings-/aanpassingswerken aan woonvormen worden door vermelde VZW gepromoot? Bij welke doelgroepen?
3. Waarom werd de opdracht niet uitgebreid tot woonvormen voor gehandicapten?

Antwoord

1. Om de toegewezen middelen te kunnen genieten, dient elk geselecteerd project in het kader van de niet-gereguleerde subsidies, na beëindiging van de projectperiode een werkingsverslag in te sturen. Dit is in dit geval ook gebeurd. Ik bezorg de Vlaamse volksvertegenwoordiger dit verslag als **bijlage**.

De inventarisatie betreft projecten inzake zelfstandig wonen, duplexwonen, kangoeroewonen, serviceflats, groepswonen, aanleunwoningen en andere woonvormen.

Kenmerkend voor alle projecten is het belang dat wordt gehecht aan zelfstandigheid en aan de autonomie van de bewoners.

In de specifieke ouderenwoningen bleek het vaak om sociale huurwoningen te gaan. Een woning aanpassen of een nieuwe bouwen volgens de criteria uit de ontwerp-gids "levenslang wonen" is niet voor iedereen financieel haalbaar. Een huurwoning aangepast aan de noden bij het ouder worden, is voor velen dan nog wel een haalbare kaart. Het leeftijdsgebonden aspect binnen deze aanpasbare woningen wordt als een nadeel beschouwd, daar er geen integratie is met andere leeftijdsgroepen. In de serviceflats doen de problemen zich voor op het vlak van zorgbehoefte. Er zijn weinig serviceflats waar er continuïteit van zorg wordt geleverd.

Kangoeroewonen, groepswonen, duplexwonen, ... zijn allemaal woonvormen met toekomstmogelijkheden voor sommige ouderen. Deze woonvormen kennen nog niet zo'n groot succes. Het is nog wachten op een wettelijk, juridisch kader om ze te kunnen realiseren en ze hebben zeker ook nog een betere promotie en bekendmaking nodig.

Niettegenstaande ouderen zo lang mogelijk in hun vertrouwde huis/omgeving willen blijven wonen, voelen sommigen zich eenzaam, onveilig, of is hun woning moeilijk aan te passen. Dit kan hen doen besluiten te verhuizen naar een woonvoorziening die inspeelt op deze noden. Vroeger kwamen ouderen dan terecht in rusthuizen of rust- en verzorgingstehuizen, zelfs wanneer zij niet veel zorg nodig hadden. Een verblijf is er niet goedkoop én er wordt een stuk zelfstandigheid ingeleverd in ruil voor aangeboden diensten en zorg. Rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen bieden vandaag de dag zeker nog een woon-zorgoplossing in veel probleemsituaties. Valide ouderen stellen echter prijs op hun privacy en zelfstandigheid.

2. De bevindingen van het Platform worden in brede kring gecommuniceerd, allereerst naar de bevoegde overheden (Welzijn en Huisvesting), maar ook naar de ouderen zelf middels spreekbeurten, beurzen, een brochure die op relatief grote schaal wordt verspreid (in de projectperiode werd de brochure 109 keer aangevraagd) en persartikels.

Naast algemene informatie worden ook specifieke vragen door het Platform beantwoord. Daartoe ontwikkelde het een informatiebrochure rond kangoeroe- en duplexwonen en een gids in verband met levenslang wonen, en zetelt de organisatie in diverse inhoudelijke projectgroepen terzake.

Hierna volgt een bondig overzicht van aanpassings- en verbeteringswerken die het Platform wenst te promoten.

De voornaamste opmerking is dat de verbeterings- en aanpassingspremie uitsluitend remediërend werkt. Er worden enkel werken gesubsidieerd die noodzakelijk zijn om de woning functioneel aan te passen aan de fysieke gesteldheid van een inwonend (bejaard of gehandicapt) gezinslid. De ministeriële omzendbrief HV 93/4 van 22 juli 1993 vereist een duidelijk verband tussen de aard van de aanpassingswer-

ken en die van de handicap of graad van invaliditeit, aan de hand van een medisch attest.

Aanpassingspremies, die veeleer remediërend werken, zijn noodzakelijk, maar preventie is even belangrijk.

Deze preventieve aanpak vinden we nog niet terug in het Vlaams premiestelsel. Men wil ervoor pleiten de VAP uit te breiden met een premie voor (ver)bouwen volgens de criteria van de ontwerp-gids "levenslang wonen" (*VAP: verbeterings- en aanpassingspremie – red.*). Op lange termijn kan dit een aanpassingspremie overbodig maken. Om enig effect te sorteren, dient voor deze nieuwe premie een redelijk bedrag te worden ingeschreven op de begroting. Het optrekken van het huidige bedrag van de VAP lijkt ons noodzakelijk. Het gelijkschakelen van de aanpassingspremie voor ouderen en voor -65'ers met een handicap zou het meest wenselijk zijn.

Het Platform pleit er bovendien voor om de lijst van subsidies uit te breiden met werken die een ontubbeling van de woning beogen, zodat ouderen of personen met een handicap kunnen samenwonen met een ander gezin, om zo het zelfstandig wonen te bevorderen, het veiligheidsgevoel te vergroten, het gevoel van eenzaamheid te verlagen en wederzijdse dienstverlening aan te moedigen. Voorbeelden in dit verband zijn: een garage ombouwen tot een gelijkvloerse badkamer of slaapkamer, het voorzien in een buitentrapp of aparte toegang, ...

Een groot nadeel bij premies zoals de VAP is dat de uitbetaling pas kan worden aangevraagd na de uitvoering van de werken, aan de hand van facturen. De aanvragers dienen dus alle kosten te prefinancieren. Aanpassingswerken zijn zo vaak slechts haalbaar voor kapitaalcrachtige mensen.

3. Het Platform specialiseert zich in het wonen van ouderen, waarbij naast een verminderde zelfredzaamheid ook sociale aspecten als vereenzaming, veiligheid en mobiliteit aan bod komen. Mutatis mutandis kan dit ook nuttig zijn voor gehandicapten. Een aantal van de beschreven projecten richt zich trouwens tot een gemengd doelpubliek van jongeren, ouderen en (licht) gehandicapten. De bouwvoorschriften houden ook alle rekening met een geschiktheid voor rolstoelgebruikers.

Nieuwe zelfstandige of beschermde woonvormen zullen in de toekomst toegankelijk moeten zijn voor alle leeftijdsgroepen. Alle studie- of onderzoeksopdrachten zullen vanuit die inclusieve gedachte worden uitgevoerd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 120
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kleuteronderwijs en kinderopvang – Afstemming

In de pers verklaarde de minister onlangs dat ze – vanuit de bekommernis voor twee- tot driejarigen – kinderopvang en onderwijs beter op mekaar wou afstemmen. Ze stelde daarom voor experimenten te starten waarbij kleuterleid(st)ers in de kinderopvang en kinderverzorg(st)ers in de klas worden ingezet, en dit in overleg met de minister bevoegd voor Onderwijs.

1. Wat werd er concreet met de minister van Onderwijs afgesproken:
  - specifiek inzake de kwaliteitseisen voor 2,5-jarigen ;
  - specifiek inzake de opleiding kleuterleid(st)ers en kinderverzorg(st)ers ?
2. Waar starten deze experimenten ? Wanneer ? Hoe worden ze voorbereid ?
3. Wie bedoelt de minister concreet met "kinderverzorg(st)ers" ? Welke kwalificatie moeten ze hebben ? Is een zevende jaar kinderzorg aangevoelen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de stand van zaken m.b.t. het verbeteren van de afstemming tussen kinderopvang en kleuteronderwijs voor twee- en driejarigen, de zogenaamde "naadloze overgang". Vooraleer concreet op de vragen in te gaan, meen ik dat het belangrijk is om de context van het overleg met Onderwijs even te duiden.

Het is inderdaad zo dat ik onder meer over deze problematiek onlangs heb overlegd met de Vlaam-

se minister bevoegd voor Onderwijs. Dit overleg was aanleiding voor het opstarten van een gestructureerd overleg tussen de administratie Onderwijs en Kind en Gezin: er worden werkgroepen opgestart over een viertal thema's. Het thema "naadloze overgang van kinderopvang naar kleuterschool" is één van de onderwerpen die worden opgenomen. Andere thema's zijn onder meer: onderwijs binnen het meersporenbeleid buitenschoolse opvang en opleidingen die toeleiden naar tewerkstelling in kinderopvang.

In dit verband is het goed om weten dat Kind en Gezin vroeger samen met de Dienst voor Onderwijsontwikkeling en onderwijskoepels een inhoudelijke input ontwikkelde omtrent de inhoud van opleidingen die toeleiden naar tewerkstelling in kinderopvang. Dit gebeurde onder meer op basis van de pedagogische criteria die opgenomen zijn in de beoordelingschalen voor pedagogisch functioneren in door Kind en Gezin erkende kinderdagverblijven.

Ook werden vanuit Kind en Gezin in 1998 enkele experimenten opgestart met als doel de mogelijkheden en knelpunten m.b.t. een naadloze overgang van de kinderopvang naar het kleuteronderwijs te onderzoeken.

Dit materiaal zal nu onderwerp zijn van het overleg tussen Onderwijs en Kind en Gezin, waarbij zal worden bekeken hoe dit alles kan worden verfijnd. Ook zal worden gezocht naar implementatiewegen.

In wat volgt, ga ik concreet op de vragen in.

1. Beide onderwerpen zullen worden opgenomen in het gestructureerde overleg tussen Onderwijs en Kind en Gezin. Er zijn nu dus nog geen concrete afspraken gemaakt.
2. Reeds in maart 1998 werden door Kind en Gezin twee concepten uitgewerkt in het kader van een naadloze overgang tussen de voor-schoolse situatie en het kleuteronderwijs.

Enerzijds ging het om het realiseren van kleuterspeelzalen in kinderdagverblijven, met onder meer het inschakelen van kleuterleidsters in de kinderopvang, om de opvang van de oudste kinderen nog beter te laten inspelen op hun ontwikkelingsbehoeften. Anderzijds ging het om het realiseren van een gecombineerd en soepel gebruik van kinderopvang en kleuteronderwijs, met aandacht voor het verblijf in ofwel de kin-

deropvang ofwel de kleuterschool, afhankelijk van de behoeften van kinderen.

Op basis van deze concepten werden vanuit Kind en Gezin vier projecten opgestart, die via tussentijdse rapporteringen werden opgevolgd.

3. Het antwoord op deze vraag is tweeledig.

Vooreerst is er het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden voor kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen, waarin niet meer wordt gesproken over kinderverzorg(st)ers maar wel over "begeleiders". Kind en Gezin wordt gelast met de beslissing welke diploma's en getuigschriften in aanmerking komen om in erkende kinderopvangvoorzieningen te werken. Hierdoor wordt het mogelijk om kinderverzorg(st)ers, opvoed(st)ers én kleuterleid(st)ers tewerk te stellen in erkende kinderopvangvoorzieningen.

Wanneer dan binnen de reguliere kinderopvang wordt gesproken over kinderverzorg(st)ers, dan gaat het inderdaad om personen die een diploma hebben van het zevende specialisatiejaar kinderzorg of vroegere brevetten en getuigschriften die daarmee werden gelijkgesteld.

**Vraag nr. 121
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijns- en gezondheidssector – Allochtonen

Om de toegankelijkheid en de hulpverlening in de welzijns- en gezondheidssector voor allochtonen en migranten te verhogen, kunnen ook allochtonen worden ingeschakeld als ervaringsdeskundigen. Dit gebeurde de voorbije jaren in verschillende sectoren.

Als volwaardig personeelslid kunnen ze niet altijd functioneren, omdat ze niet voldoen aan diplomaveren. Belangrijk is daarom dat er kansen worden gecreëerd voor bijscholing of bijkomende opleiding. Dit past trouwens in de regeringsverklaring, die pleit voor permanent leren.

1. In welke welzijns- en gezondheidssectoren is er bewust voor geopteerd om allochtonen of migranten als medewerker in te schakelen ?

2. Wordt in deze sectoren specifieke bijscholing of opleiding gegeven ? Hoe ?

3. Wordt hiervoor een beroep gedaan op actieprogramma's die passen in het Europese doelstellingenbeleid ?

Antwoord

1. Binnen de Integratiesector wordt ernaar gestreefd om de tewerkstelling van leden van de doelgroep van het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden te verhogen. Volgens artikel 50, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra en diensten voor het Vlaams minderhedenbeleid, kan de minister afwijkingen toestaan op de kwalificatievereisten om de indienstneming van leden van de doelgroep te bevorderen.

In de overeenkomsten voor de subsidiëring van de integratiecentra of lokale integratiediensten is steeds een resultaatgebied geformuleerd om het aantal allochtone werknemers binnen het personeelsbestand te verhogen. Momenteel zijn 6 van de 31 personeelsleden van het Vlaams Minderhedencentrum allochtoon. Bij de integratiecentra is de verhouding 51 op 152 werknemers.

Binnen de sector Maatschappelijk Opbouwwerk wordt door een aantal regionale instituten voor maatschappelijk opbouwwerk doelbewust gekozen om allochtone medewerkers aan te werven. Dit gebeurt bijvoorbeeld door het RISO Antwerpen dat momenteel zes allochtone medewerkers als participatiemedewerkers tewerkstelt. (*RISO : Regionale Instelling voor Samenlevingsopbouw – red.*)

In de sector Gezinszorg wordt zowel in de thuiszorg als in de residentiële zorg ervoor geopteerd om allochtonen als medewerker in te schakelen. Enerzijds is er vanuit de sector vraag naar allochtone medewerkers: de laatste jaren is niet alleen in de thuiszorg, maar ook in de residentiële zorg het percentage allochtone gebruikers van de hulp- en dienstverlening aanzienlijk gestegen. Omdat de hulp- en dienstverlening in beide sectoren wordt verleend zonder onderscheid te maken naar ras, politieke, filosofische of godsdienstige overtuiging van de gebruikers, stijgt de vraag naar migrantenverzorgers. Anderzijds hebben steeds meer migrantenvrouwen interesse voor een job in de genoemde sectoren.

Wat de sector Bijzondere Jeugdbijstand betreft, wordt voor de benoeming van vrijwilligers in het kader van de comités voor bijzondere jeugdzorg en de bemiddelingscommissies rekening gehouden met de mogelijkheid om allochtonen aan te trekken. In artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 betreffende de organisatie en werking van de comités voor bijzondere jeugdzorg wordt gesteld dat in een werkgebied van een comité met meer dan tienduizend allochtonen (niet behorende tot de Europese Unie), of als allochtonen ten minste vijf procent van de bevolking uitmaken, "ten minste één van de leden van het comité een allochtoon moet zijn".

Daarenboven wordt voor de ondersteunings-teams migrantenwerking (in de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Limburg en Vlaams-Brabant/Brusselse gewest) door de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand bij voorkeur gerekruteerd bij de doelgroep van de allochtonen zelf.

De gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand zoeken doelbewust naar werving van opvoeders/begeleiders van allochtone afkomst. Dit heeft echter slechts een beperkt succes. De enkele kandidaten die slagen voor een wervingsexamen zijn niet bereid de functie op te nemen, hoofdzakelijk omdat ze elders betere tewerkstellingsmogelijkheden vinden. Af en toe slaagt men er wel in tijdelijke personeelsleden van allochtone afkomst te rekruteren. In het kader van het startbanenproject stelt de gemeenschapsinstelling De Zande momenteel één werknemer van allochtone afkomst tewerk.

In 1999 werd door de Vlaamse openbare instelling Kind en Gezin vorm gegeven aan een positioneel actieplan rond de tewerkstelling van allochtonen. Dit actieplan paste in de uitvoering van het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling migranten" van juni 1998 (*Vesoc: Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Op 1 oktober 2000 had Kind en Gezin 59 personeelsleden van allochtone afkomst in dienst op een totaal van 1.180 werknemers. Hiermee vormen de allochtonen 5 % van het personeelsbestand. Het overgrote deel van de allochtone medewerkers zijn tewerkgesteld als intercultureel medewerker of als ervaringsdeskundige. Alle allochtone medewerkers zijn vrouwen. In de loop van 2000 werd een evaluatieproces opgestart, dat verder doorloopt in 2001. Deze evaluatie dient uit te monden in een aantal verbeteringsvoorstellen, en er zal worden onderzocht of er bijkomende inter-

culturele bemiddelaars nodig zijn en op welke wijze zij het best worden ingeschakeld.

Wat de gezondheidssector betreft, werd begin jaren negentig binnen de Vlaamse Gemeenschap het project "interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg" opgestart om de gezondheidsvoorzieningen beter toegankelijk te maken voor allochtonen. Dit project eindigde in 1998 en vanaf 1999 werd de reguliere tewerkstelling van twintig interculturele bemiddelaars (18,3 VTE) in de equipes voor medisch schooltoezicht (MST) gerealiseerd (*VTE: voltijds equivalent – red.*). In 2000 werden de equipes MST opgenomen in de nieuw opgerichte centra voor leerlingenbegeleiding (CLB), die tot het departement Onderwijs behoren. Terwijl vroeger de interculturele bemiddelaars actief waren in de ganse eerstelijnsgezondheidszorg (bijvoorbeeld huisartsenpraktijken) en ook in centra voor geestelijke gezondheidszorg en ziekenhuizen, zien we dat gaandeweg het werkveld werd ingeperkt. Op federaal niveau bestaat thans wel de mogelijkheid voor ziekenhuizen om de tewerkstelling van bemiddelaars te financieren via de mogelijkheden die bestaan in het kader van de bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector én via de verpleegdagprijs.

2. De Integratiesector wordt ondersteund door het Vlaams Minderhedencentrum inzake methodieken en vorming. Zo heeft het Vlaams Minderhedencentrum een programma voor vorming, training en opleiding van personeel in de sector ontwikkeld.

Binnen de sector Maatschappelijk Opbouwwerk bestaat er geen specifieke bijscholing voor allochtone medewerkers, maar zij worden wel gestimuleerd om Nederlandse taallessen en bijscholing te volgen. Zo worden bij het RISO Antwerpen de taallessen betaald door de organisatie en worden de medewerkers hiervoor gecompenseerd.

Wat de sector Gezinszorg betreft, wordt door het opleidingscentrum Familiehulp momenteel een polyvalente opleiding voor verzorgenden georganiseerd voor laaggeschoolde en langdurig werkloze migrantenvrouwen. Het specifieke aan deze opleiding is dat de allochtone kandidaten werkervaring kunnen opdoen in een Nederlandstalige omgeving. Aan de geslaagde kandidaten van deze opleiding wordt eenzelfde bekwaamheidsgetuigschrift overhandigd als aan de afgestudeerden van de gewone opleiding.

Binnen Kind en Gezin worden een aantal gerichte acties ondernomen met het oog op de ondersteuning en integratie van de interculturele medewerkers die reeds in dienst zijn. Zo ondersteunt de organisatie personeelsleden die tewerkgesteld zijn op niveau D of E om een diploma te behalen dat toegang geeft tot niveau C (interculturele medewerkers zijn tewerkgesteld op niveau C of D en ervaringsdeskundigen op niveau E). Verder wordt aan alle interculturele medewerkers de nodige opleiding en ondersteuning gegeven met betrekking tot informatisering. In 2000 werden ook acties ondernomen om van de emancipatie van de interculturele medewerker als medewerker binnen Kind en Gezin te bevorderen en om het perspectief op doorstroming reëler te maken.

- Als antwoord op deze vraag kan worden verwezen naar het Europees Sociaal Fonds. In het kader van doelstelling 3 van het Europees Sociaal Fonds kunnen organisaties migranten of allochtonen opleiden om deze personen in te schakelen in de welzijns- en gezondheidssectoren, meer bepaald in de sector van de gezins- en bejaardenhulp. De polyvalente opleiding voor verzorgenden, georganiseerd door Familiehulp voor laaggeschoolde en langdurige werkloze migrantenvrouwen, wordt gesubsidieerd via doelstelling 3 (zwaartepunt 4) van het Europees Sociaal Fonds.

Er zijn gezins- en welzijnsorganisaties die kansarmen in hun projecten opleiden en/of begeleiden naar de arbeidsmarkt, en meer specifiek naar de sector van de gezins- en bejaardenhulp. In dit kader kunnen ook migranten en/of allochtonen een opleiding volgen. Hierbij dient echter ook te worden vermeld dat het aandeel van migranten en/of allochtonen in deze opleiding zeer beperkt is.

Dit kan worden geïllustreerd aan de hand van twee projecten, van de organisatie Familiehulp en van de organisatie Sowel Thuiszorg. De organisatie Familiehulp voorzag in de tweede helft voor 2000 in een opleiding voor gezins- en bejaardenhulp waaraan 180 cursisten zouden deelnemen. Er werd verwacht dat slechts vier van de 180 cursisten allochtonen zouden zijn. Ook de organisatie Sowel Thuiszorg voorzag in de tweede helft van 2000 in een project rond gezins- en bejaardenhulp. Hier werd verwacht dat slechts één op de tien cursisten allochtoon zou zijn. Deze cijfers hebben enkel betrekking op de aanvraag van de promotor, dit is voor het pro-

ject is opgestart. Het aantal bereikte personen zal pas bekend zijn na de afhandeling van de saldo-dossiers.

**Vraag nr. 123
van 6 maart 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Gehandicaptenvoorzieningen – Centrale wachtlijst

Reeds in het raam van de begrotingsbesprekingen 2001 werd erop gewezen dat de nood aan residentiële voorzieningen voor personen met een handicap groot blijft. Niettemin werden bijkomende investeringen geblokkeerd.

In het raam van de regelingen van het Vlaams Fonds en om een duidelijker zicht te krijgen op mogelijke noden in de sector, werden in de diverse provincies initiatieven genomen, waaronder de oprichting van een centrale wachtlijst. Met het oog op een goede programmatie is het nodig zicht te krijgen op de gegevens op de wachtlijst.

- Kan de minister een overzicht geven van de noden in de verschillende provincies en regio's zoals die blijken uit de gegevens van de diverse centrale wachtlijsten ?
- Kan per provincie en per "categorie" van personen met een handicap of per categorie van voorziening een overzicht worden gegeven van het aantal personen dat op de centrale wachtlijst is ingeschreven en hoelang ze op de wachtlijst staan ?

Kan eveneens per provincie en per categorie een overzicht worden gegeven van de minimale en de maximale periode gedurende dewelke zij op deze centrale wachtlijst ingeschreven blijven ?

- In welke mate worden personen op grond van omstandigheden gedwongen zich in te schrijven in een voorziening buiten de eigen regio of in een voorziening die minder aangepast is aan de aard van de handicap ? Zijn hierover gegevens bekend – uitgesplitst per regio, categorie van personen met een handicap of voorziening ? Na hoeveel tijd besluiten mensen buiten de regio een oplossing te zoeken ?

In welke mate gebeurt dit op vrijwillige basis ?

Antwoord

Sinds een tweetal jaar is een samenwerkingsverband gerealiseerd tussen de Vlaamse overheid (het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap), de provinciebesturen en het werkveld, met het oog op een uniforme registratie van zorgvragen gehandicaptenzorg. Het eerste rapport van de vijf provinciale centrale wachtlijstwerkingen (CWL) werd mij overhandigd op 22 maart 2001. Dankzij dit samenwerkingsverband kan ik voor het eerst ondubbelzinnig cijfermateriaal presenteren waarvan de betrouwbaarheid niet wordt aangevochten. Hierdoor ontstaat een duidelijk en gedifferentieerd beeld van de zorgvragen van personen met een handicap in Vlaanderen.

De hiernavolgende cijfers zijn het resultaat van de momentopname per 1 januari 2001. Wachtlijsten zijn evenwel geen statisch gegeven. Een volgehouden wachtlijstbeheer zal inzicht geven in de dynamiek achter de registraties. De centrale registratie van de zorgvragen die betrekking hebben op minderjarigen is pas later in het jaar 2000 van start gegaan, waardoor dit cijfer wellicht nog niet 100 % van de vragen dekt. Voortaan zullen de cijfers periodiek kunnen worden geactualiseerd en geanalyseerd. Uit analyse van de opeenvolgende rapporten zullen diverse bewegingen zichtbaar worden. Onder andere zal blijken hoe snel zorgvragers doorstromen, dan wel blijven vaststeken. Bovendien zal blijken of eventuele verschillen inzake de wachttermijnen kunnen worden geduid door specifieke doelgroepkenmerken. Gegevens over hoe lang mensen op de wachtlijst staan en in welke mate zij zich inschrijven bij voorzieningen buiten hun regio of voor opvangvormen die niet precies aansluiten bij hun persoonlijke behoeften, zijn niet af te lezen uit dit eerste rapport. Dergelijke analyses zijn evenwel relevant in het kader van een adequaat en behoeftegestuurd programmatiebeleid.

Tabel 1 geeft een beeld van het totaal aantal vragen geregistreerd op 1 januari 2001.

Er wordt een duidelijke uitsplitsing gemaakt tussen de bestaande zorgvormen waarnaar wordt gevraagd, en de dringendheid waarmee op deze vragen een antwoord zou moeten worden geboden. Er wordt doorgaans een onderscheid gemaakt tussen vragen naar een aangepaste woonvorm en woonbegeleiding, en vragen naar een aangepaste vorm van dagbesteding. Vragen naar een persoonlijk assistentiebudget worden, gelet op de recente datum van inwerkingtreding van deze nieuwe zorgvorm, niet systematisch geregistreerd.

De eerste aandacht gaat naar de meest acute situaties. Het gaat in concreto om 1.178 zeer dringende vragen, die binnen zes maanden moeten worden opgelost. Globaal genomen is de grootste nood gesitueerd op het vlak van woonbegeleiding (83 %) en in veel mindere mate op het vlak van dagbesteding (17 %). Maar toch gaat het nog steeds om 216 mensen die niet in een beschutte werkplaats terecht kunnen en die een zeer grote en acute nood hebben aan een geschikte opvang overdag.

Wat het wonen betreft, worden de meeste dringende vragen gesteld naar opvang in tehuizen voor niet-werkenden. Meestal zijn dit personen met een matige, ernstige of diepe mentale handicap. In het totaal zijn er 419 mensen die acuut een begeleiding in een residentiële voorziening vragen. Van deze 419 zijn er 132 zeer zwaar complex gehandicapte mensen, die een zeer grote verzorgingsbehoefte (nursing) hebben.

De vraag naar woonbegeleiding slaat echter niet alleen op opvang en begeleiding in residentiële voorzieningen, maar uit zich ook in een grote vraag naar ambulante ondersteuning. Er is met name een dringende vraag van 348 cliënten naar ambulante begeleiding op het gebied van wonen.

Tabellen 2 tot 6 geven per provincie een gedetailleerd overzicht van de zorgvragen per gevraagde zorgvorm en de aanduiding van de urgentiegraad.

Tabel 1 – Zorg-vragen op de Centrale Wachtlijsten Gehandicaptenzorg per urgentiecode voor Vlaanderen (1-1-2001)

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Dagcentrum	216	134	97	8	108	563
Dagcentrum / begeleid werken	4	3	0	1		8
PAB – Dagbesteding	0	0	0	1		1
Semi-internaat (-21jr)	3	1	1	20	4	29
Semi-internaat vr niet schoolgaanden (-21 jr)	4	4	1	0	1	10
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	287	349	461	10	90	1.197
Tehuis niet-werkenden, nursing	132	128	95	1	31	387
Beschermd Wonen	61	35	11	2	37	146
Tehuis werkenden	67	63	83	3	16	232
Begeleid Wonen	348	128	90	10	117	693
Zelfstandig wonen	7	18	15	0	1	41
Tehuis voor kortverblijf	2	4	0	9	6	21
Thuisbegeleiding	2	1	0	0	1	4
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	4	1	0	0		5
Wonen onder begeleiding van een particulier	8	0	0	1		9
Internaat (-21jr)	18	10	41	11	8	88
Observatie en behandelingscentrum (-21jr)	0	0	0	0		0
Logeerfunctie	0	0	0	0		0
PAB – Wonen	15	0	1	1		17
Totaal	1.178	879	896	78	420	3.451

UC? = urgentiecode nog niet bepaald

*overtal = persoon wordt wel door de voorziening opgevangen of begeleid, maar buiten de erkenning en subsidiëring

Overzicht van de zorgvragen per urgentiecode per provincie

Tabel 2 – Gevraagde zorgvormen in Antwerpen

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Semi-internaat (-21jr)			1			1
Semi-internaat voor niet schoolgaanden	3	4	1		1	9
Dagcentrum	35	31	28		23	117
Dagcentrum / begeleid werken						
PAB – Dagbesteding						
Internaat	16	10	40			66
Observatie en behandelingscentrum (-21 jr)						
Begeleid Wonen	95	46	33	2	52	228
Beschermd Wonen	24	9	4		3	40
Tehuis Werkenden	37	26	49		4	116
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	95	83	248	1	11	438
Tehuis niet-werkenden, nursing	29	29	46		5	109

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Zelfstandig wonen	4	2	2			8
Tehuis voor kortverblijf						
Thuisbegeleiding					1	1
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	2					2
Gezinsplaatsing – WOP	1					1
Logeerfunctie						
PAB – Wonen						
Totaal (n)	341	240	452	3	100	1.136

Tabel 3 – Gevraagde zorgvormen in Vl.-Brabant & Brussel

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Semi-internaat (-21jr)						
Semi-internaat voor niet schoolgaanden						
Dagcentrum	21	15	12			48
Dagcentrum / begeleid werken						
PAB – Dagbesteding				1		1
Internaat						
Observatie en behandelingscentrum (-21 jr)						
Begeleid Wonen	94	28	14	2	4	142
Beschermd Wonen	3	6	1		6	16
Tehuis Werkenden	11	14	15			40
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	37	55	38	2	2	134
Tehuis niet-werkenden, nursing	28	18	14		1	61
Zelfstandig wonen		1	2			3
Tehuis voor kortverblijf						
Thuisbegeleiding						
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)		1				1
Gezinsplaatsing – WOP	1					1
Logeerfunctie						
PAB – Wonen	1					1
Totaal (n)	196	138	96	5	13	448

Tabel 4 – Gevraagde zorgvormen in Limburg

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Semi-internaat (-21jr)						
Semi-internaat voor niet schoolgaanden						
Dagcentrum	29	5	4		46	84
Dagcentrum / begeleid werken	2					2
PAB – Dagbesteding						
Internaat						
Observatie en behandelingscentrum (-21 jr)						
Begeleid Wonen	25	1			14	40

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Beschermd Wonen	9	8	2		8	27
Tehuis Werkenden	7	7	4		5	23
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	29	57	8		53	147
Tehuis niet-werkenden, nursing	22	30	5			57
Zelfstandig wonen		7	8			15
Tehuis voor kortverblijf						
Thuisbegeleiding						
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	1					1
Gezinsplaatsing – WOP						
Logeerfunctie						
PAB – Wonen						
Totaal (n)	124	115	31	0	126	396

Tabel 5 – Gevraagde zorgvormen in Oost-Vlaanderen

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Semi-internaat (-21jr)						
Semi-internaat voor niet schoolgaanden						
Dagcentrum	74	58	35		4	171
Dagcentrum / begeleid werken						
PAB – Dagbesteding						
Internaat	1		1			2
Observatie en behandelingscentrum (-21 jr)						
Begeleid Wonen	77	31	15		12	135
Beschermd Wonen	7	2			2	11
Tehuis Werkenden	5	7	7			19
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	60	113	115		10	298
Tehuis niet-werkenden, nursing	16	17	11			44
Zelfstandig wonen		2	1			3
Tehuis voor kortverblijf						
Thuisbegeleiding						
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	1					1
Gezinsplaatsing – WOP	4					4
Logeerfunctie						
PAB – Wonen	9					9
Totaal (n)	254	230	185	0	28	697

N.v.d.r.

PAB : persoonlijk assistentiebudget

WOP : wonen met ondersteuning van een particulier

Tabel 6 – Gevraagde zorgvormen in West-Vlaanderen

Vraag op te lossen binnen :	6mnd	6mnd à 2 jr	+ 2jr	UC ?	Overtal*	Totaal (n)
Semi-internaat (-21jr)	3	1		20	4	28
Semi-internaat voor niet schoolgaanden						
Dagcentrum	57	25	18	8	35	143
Dagcentrum / begeleid werken	2	3		1		6
PAB – Dagbesteding						
Internaat	1			11	8	20
Observatie en behandelingscentrum (-21 jr)						
Begeleid Wonen	57	22	28	6	35	148
Beschermd Wonen	18	10	4	2	18	52
Tehuis Werkenden	7	9	8	4	7	35
Tehuis niet-werkenden, gewoon stelsel	66	39	51	7	14	177
Tehuis niet-werkenden, nursing	37	32	18	1	25	113
Zelfstandig wonen	3	6	2		1	12
Tehuis voor kortverblijf	2	4		9	6	21
Thuisbegeleiding	2	1				3
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)						
Gezinsplaatsing – WOP	2			1		3
Logeerfunctie						
PAB – Wonen	5		1	1		7
Totaal (n)	262	152	130	71	153	768

UC? = urgentiecode nog niet bepaald

*overtal = persoon wordt wel door de voorziening opgevangen of begeleid, maar buiten de erkenning

Vraag nr. 127
van 8 maart 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Coördinatie subsidieregelingen

Heel wat initiatieven kinderopvang combineren een aantal formules van kinderopvang. Zij zijn daarbij vaak onderworpen aan zowel de regelgeving vanuit Kind en Gezin als deze vanuit het FCUD (Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten) indien zij worden gesubsidieerd door die instelling.

Blijkbaar bestaan er tegengestelde visies en regelgevingen.

Een initiatief kreeg voor zijn opdracht "opvang van zieke kinderen" vanuit het FCUD subsidies voor één personeelslid. Hetzelfde initiatief startte een activiteit buitenschoolse kinderopvang op en wou het ene personeelslid dat het gefinancierd kreeg vanuit het FCUD ook inzetten in de buiten-

schoolse kinderopvang. Op die manier wilde men een zekere continuïteit tot stand brengen. Het FCUD had geen bezwaren hiertegen, Kind en Gezin daarentegen aanvaardde dit niet.

Dit lijkt in tegenstrijd met de stelling van de minister in haar Beleidsplan Kinderopvang "Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen". Daarin wordt uitdrukkelijk gesteld dat het weinig zinvol is aparte structuren op te zetten voor flexibele opvang, urgente- en occasionele opvang en opvang van zieke kinderen. Het beleidsplan stelt dat het veel efficiënter is de bestaande opvangvoorzieningen middelen aan te reiken om dergelijke opvangvragen positief te beantwoorden (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

1. Is de houding van Kind en Gezin niet in strijd met de genomen optie in de blauwdruk om de opdracht van bestaande organisaties uit te breiden met de opvang van zieke kinderen ?

2. Is het niet aangewezen dat er spoedig een betere afstemming komt tussen de regelgeving vanuit Vlaanderen en de regelgeving van het FCUD, teneinde de administratie voor de initiatiefnemers te vergemakkelijken ?

Antwoord

Vanuit de problematiek van een concreet dossier formuleert de Vlaamse volksvertegenwoordiger de nood aan een flexibel omgaan en kunnen inzetten van personeel binnen een multifunctionele kinderopvangvoorzieningen.

Ik wil in dit verband duidelijk aangeven dat ik de bekommernissen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger deel. De beleidsvisie die ik terzake in mijn beleidsplan heb ontwikkeld, veronderstelt dat bestaande opvangvoorzieningen hun aanbod soepel kunnen uitbreiden.

1. In de context van het bovenstaande is er geen enkel principieel bezwaar om personeel dat verbonden is aan eenzelfde voorziening soepel in te zetten voor verschillende deeltaken.

Ik kan, omdat het probleemdossier niet met name wordt genoemd, niet nagaan of Kind en Gezin in deze aangelegenheid een niet-correct standpunt heeft ingenomen. Het flexibel inzetten van personeel veronderstelt wel dat aan de geldende criteria voor tewerkstelling in de verschillende deelaspecten van de opvang wordt voldaan. Dit betekent dat iemand die is toegewezen voor de opvang van zieke kinderen, en die aan buitenschoolse kinderopvang zou doen, aan onder meer de vormings- en opleidingsvereisten daarvoor moet voldoen.

Ook dit kan een element van het dossier in kwestie zijn geweest.

2. Teneinde de noodzakelijke flexibiliteit op het terrein te verkrijgen, is het inderdaad noodzakelijk dat de regelgeving die vanuit de Vlaamse bevoegdheid voor kinderopvang geldt en deze van het FCUD op mekaar worden afgestemd.

Ik blijf in dit verband aandringen, zowel bij de federale regering als bij de sociale partners, op een structurele oplossing die zich ent op de kinderopvangpolitiek die de gemeenschappen voeren.

Vraag nr. 130 van 8 maart 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Zorgwonen – Opzet

In de begroting 2001 werd 15 miljoen ingeschreven om zorgwonen voor oudere thuislozen te organiseren.

1. Welke doelstellingen worden met zorgwonen beoogd ?
2. Bestaan er cijfergegevens die de nood aan zorgwonen onderbouwen ?
3. Op welke wijze wordt dit project geconcretiseerd ?

In samenwerking met welke centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) gebeurt dit ? En in welke regio's ?

Op welke wijze wordt in de financiering voorzien (infrastructuur, personeel, werkingskosten) ?

Antwoord

1. "Zorgwonen" heeft tot doel, via een integrale aanpak, een concreet antwoord te geven op de vergrijzing en zorgbehoefendheid van de thuislozen binnen de deelwerking "beschut wonen", en dit door hen blijvend de structuur en de begeleiding te bieden die een maximale autonomie en zelfredzaamheid waarborgen.

Dit wordt vertaald in volgende twee operationele doelstellingen :

- het opvangen van de opnameaanvragen van thuislozen die wegens hun zorgbehoefendheid zouden worden geweigerd. Met deze doelstelling wil men bereiken dat thuislozen in een meer gepaste opvang kunnen terechtkomen ;
- ertoe komen dat thuislozen die anders wegens hun zorgbehoefendheid zouden moeten vertrekken, toch in het centrum kunnen opgevangen blijven. Met deze doelstelling wil men bereiken dat thuislozen in het voor hen vertrouwde milieu zouden kunnen blijven wonen.

2. Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (SAW) heeft op basis van de gegevens van 1999 een behoeftepeiling uitgevoerd bij de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, rekening houdende met de operationele doelstellingen van het zorgwonen, met name het aantal geweigerde zorgbehoevende thuislozen die een opnameaanvraag stelden en het aantal cliënten dat uitviel omdat ze wegens zorgbehoevendheid niet konden worden opgevangen.

Dit leverde een totaal op van 156 cliënten.

3. Wat de concretisering van dit initiatief betreft, hebben de betrokken centra volgende resultatenverbintenis onderschreven :
- het zorgwonen zal tegen eind 2001 volledig operationeel zijn, wat betekent dat het centrum snel over de nodige infrastructuur zal beschikken om deze deelwerking efficiënt uit te bouwen ;
  - in het kader van de verruiming van de beschutte woonvormen creëert het centrum minimaal acht bijkomende opvangplaatsen per voltijdse equivalent ;
  - om tot een optimale zorgafstemming te komen, werkt het centrum maximaal samen enerzijds met de bestaande dienstverleningsinitiatieven inzake thuisverzorging (SIT), en anderzijds met de regionale en lokale dienstencentra en de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen (*SIT : Samenwerkingsinitiatief Thuiszorg – red.*). Om tot afstemming te komen, overlegt het centrum met de sociale dienstverlening van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de gemeenten binnen het werkgebied ;
  - het centrum werkt met huur- en begeleidingscontracten, wat de meeste woonzekerheid biedt aan de cliënt en tevens in het verlengde ligt van de doelstellingen van het zorgwonen, met name de thuisloze zo lang mogelijk te laten leven in zijn "natuurlijk milieu" ;
  - het centrum registreert systematisch kwantitatieve en kwalitatieve gegevens die toelaten op een objectieve manier werkbelasting versus ingezette middelen bij de uitbouw van het zorgwonen te evalueren.

De centra voor algemeen welzijnswerk en de regio's waarbinnen het zorgwonen voor oudere en/of zorgbehoevende thuislozen zal worden uitgebouwd, zijn de volgende :

- CAW De Stroming, en dit in samenwerking met CAW Markant (bestuurlijk arrondissement Antwerpen, met uitzondering van de gemeenten Boom en Rumst) ;
- CAW Archipel (Brusselse Hoofdstedelijke gewest) ;
- CAW 't Verschil (provincie Limburg) ;
- CAW voor Zuid-Oost-Vlaanderen (bestuurlijk arrondissement Oudenaarde en de gemeente Geraardsbergen) ;
- CAW Regio Aalst (bestuurlijk arrondissement Aalst, met uitzondering van de gemeenten Haaltert, Denderleeuw, Ninove en Geraardsbergen) ;
- CAW De Viersprong (bestuurlijk arrondissement Brugge, de gemeenten Kortemark, Koekelare en Ichtegem – exclusief de deelgemeente Eernegem – en de deelgemeente Wenduine) ;
- CAW Middenkust (Middelkerke, Oostende, Bredene, De Haan exclusief de deelgemeente Wenduine, Gistel, Oudenburg en de deelgemeente Eernegem) ;

Voormelde regio's betreffen de werkgebieden zoals die in het erkenningsbesluit van de respectieve centra zijn omschreven. Dit betekent niet dat cliënten uit een andere regio worden afgevoerd.

De financiering van deze centra vertaalt zich in een uitbreiding van personeelsleden. Het gaat in het totaal om negen voltijdse equivalenten voor een bedrag van 15.270.165 frank op jaarbasis, zijnde 1.696.685 frank per voltijdse equivalent (loonkosten en personeelsgebonden werkingskosten).

**Vraag nr. 134
van 15 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Europees Sociaal Fonds – Socialprofitsector

Op 14 december 2000 werd 14 miljard frank vrijgemaakt uit het Europees Sociaal Fonds voor de periode 2001-2006 om projecten te ondersteunen betreffende onderwijs, opleiding en werkgelegenheid.

Naast het verbeteren van de inzetbaarheid van en de opleidings- en arbeidskansen voor langdurig, werkzoekenden, richt men zich op het ondernemerschap en het aanmoedigen van het aanpassingsvermogen van bedrijven en werknemers.

Wat de private sector betreft, is de socialprofitsector één van de grootste sectoren in Vlaanderen. Steun aan ondernemerschap, informatica, sociaal beleid, nieuwe vormen van arbeidsorganisatie, gelijkheidskansenbeleid, ... zijn hier belangrijk.

1. Zijn deze middelen nu bruikbaar voor voorzieningen die vallen onder de beleidsverantwoordelijkheid van de minister ?

Zijn ze in de loop van 2001-2006 van toepassing voor deze sectoren ?

2. Hoe ondersteunt de minister concreet deze voorzieningen in verband met hun management, informatica, werkorganisatie, gelijkheidskansenbeleid, sociaal en gezinsbeleid ?

Welke budgetten gebruiken ze hiervoor ?

Antwoord

1. Het operationeel programma voor doelstelling 3 in Vlaanderen voor de periode 1994-1995 werd beëindigd in juni 2000.

De Vlaamse regering keurde op 17 oktober 1999 een voorstel van EPD 3 voor Vlaanderen goed voor de periode 2000-2006 (*EPD : Enig Programmeringsdocument – red.*). De Europese Commissie verklaarde dit ontwerp ontvankelijk op 7 december 1999. Op 12 december 2000 keurde de Europese Commissie het EPD voor Vlaanderen goed voor de periode 2000-2006. Het Vlaams Monitoringcomité werd geïnstalleerd op 22 februari 2001.

2. De afdeling Europa Werkgelegenheid en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding zijn regisseur en administratief verantwoordelijk.

De heer Renaat Landuyt is als Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme bevoegd voor deze materie.

Vraag nr. 135 van 15 maart 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Dementiecentra – Limburg

Tijdens de begrotingsbesprekingen engageerde de minister zich om bijkomende dementiecentra te erkennen.

Zo zou de toestand worden beëindigd waardoor Limburg geen centrum heeft, en dus bij gebrek aan erkenning en extra middelen een achterstand oploopt.

1. Wie stelde zich kandidaat voor een dergelijk centrum in Limburg ?
2. Werd er reeds een centrum geselecteerd ? Welke normen werden/worden hiervoor gebruikt ?
3. Wie stelde zich in andere provincies kandidaat voor een bijkomende erkenning ?

Werden er reeds centra geselecteerd ? Op welke basis ?

Antwoord

1. Volgende initiatiefnemers uit Limburg zijn kandidaat-nieuw lid van het convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de leden van het samenwerkingsverband ter ondersteuning van de acties inzake de zorg voor dementerende personen en hun omgeving: het OCMW van Hasselt, het OCMW van Genk, de VZW Bejaardenzorg Grauwzusters Hasselt-Tongeren, de VZW Salvatorrusthuis uit Hasselt en de VZW Aan de Beverdijk, uit Hamont-Achel.
2. De selectieprocedure is momenteel aan de gang bij mijn administratie.

De goedgekeurde begroting voor 2001 maakt de uitbreiding van het samenwerkingsverband met een zesde lid mogelijk.

Rekening houdende met de programmatie die in artikel 6 van het convenant vervat ligt en met het criterium van de regionale spreiding, zal onder de kandidaat-leden voorrang worden gegeven aan kandidaten uit de provincie Limburg.

Een kandidaat-lid moet het bewijs leveren van kennis en ervaringsdeskundigheid op het vlak

van de ondersteuning van acties inzake de zorg voor dementerende personen en hun omgeving. Hiertoe geeft het kandidaat-lid een beschrijving van de door hem reeds behaalde resultaten ten aanzien van deze doelgroep binnen de hierna vermelde resultaatgebieden die nader worden toegelicht in bijlage 1 bij het convenant :

- informatieverstrekking,
- adviesverstrekking en ondersteuning,
- sensibilisering,
- vorming en deskundigheidsbevordering,
- concept- en methodiekontwikkeling en studie,
- registratie,
- signaalfunctie.

Naast de beschrijving en de bewijsvoering van de huidige werking en resultaten, moet ook de toekomstige werking worden omschreven.

Bovendien moet een kandidaat-lid een actieplan voorleggen waarin het beleidsplan, dat als bijlage 1 aan het convenant is gehecht, wordt geconcretiseerd, rekening houdende met de specifieke individuele en regionale situatie van het kandidaat-lid.

Ten slotte moet een kandidaat-lid aantonen dat het over voldoende personeel beschikt om de door het convenant bepaalde taken uit te voeren, of moet het kandidaat-lid verklaren bereid te zijn daarvoor het nodige personeel in dienst te nemen.

Bij de selectie van kandidaten zal er ook rekening mee worden gehouden of de ervaringsdeskundigheid de eigen voorziening of vereniging overstijgt.

Deze evaluatiecriteria werden vervat in een omzendbrief van 6 februari 2001, die aan de respectieve koepels in de ouderenzorg werd bezorgd. Zij zorgden voor de verdere verspreiding bij hun leden.

3. In de overige provincies stelden volgende initiatiefnemers zich kandidaat :

Vlaams-Brabant

- VZW Sint-Annendael, Diest (psychiatrisch ziekenhuis)

- VZW RVT Heilig Hart, Grimbergen
- VZW Mater Dei, Pepingen
- VZW Provinciaal der Broeders van Liefde (Rusthuis Sint-Alexius, Tienen)
- VZW Zusters Kindsheid Jesu te Liedekerke, te Gent (Rusthuis Sint-Rafaël, Liedekerke)

Antwerpen

- VZW Rusthuizen Zusters van Berlaar (Rusthuis Sint-Jozef, Heist-op-den-Berg)
- OCMW Antwerpen (Rusthuis Huize Joostens, Zoersel),
- VZW Emmaüs, Duffel (Geriatrisch Centrum Ten Kerselare, Heist-op-den-Berg)
- VZW Zusters Kindsheid Jesu te Zwijndrecht, te Gent (Rusthuis De Regenboog, Zwijndrecht)
- VZW Rust- en Verzorgingstehuis Maria Boodschap, Niel
- VZW Compostela, Antwerpen

Oost-Vlaanderen

- OCMW Sint-Gillis-Waas
- VZW Residentie Hof ter Linden, Evergem

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 39
van 23 februari 2001
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

VLAN – Overheidsadvertentie

In het Vlaamsonvriendelijke blad VLAN van 15 november 2000 staat een paginagrote advertentie van de Vlaamse overheid over "Les Flamands, partenaires à Bruxelles". De hele pagina is ééntalig Frans. In deze "Informations de la part des autorités flamandes" laat een allochtone vrouw ons

weten dat "les Flamands partagent les mêmes valeurs que moi".

1. Is het normaal dat de Vlaamse overheid in de Vlaamse hoofdstad ééntalig Franse publiciteit voert ?
2. Is het normaal dat de Vlaamse overheid in de Vlaamse hoofdstad de immigranten in het Frans benadert ?
3. Is de minister van oordeel dat het publiceren van ééntalig Franse publiciteit bijdraagt tot de integratie van vreemdelingen in de Vlaamse hoofdstad ?
4. Wat was de kostprijs van deze campagne ?
5. Waarom was dezelfde publiciteit in het Nederlandstalige blad Brussel Deze Week van dezelfde datum veel kleiner ?
6. Wat is het verschil in kostprijs tussen de publiciteit in VLAN en die in Brussel Deze Week?

Antwoord

De imagocampagne past in het doelgroepgericht communicatiebeleid waarbij de Vlaamse Gemeenschap verschillende anderstalige bevolkingsgroepen in Brussel op een specifieke, haast persoonlijke manier wil aanspreken over de rol en de dynamiek van de Vlamingen in Brussel.

Ondanks de actieve en vaak baanbrekende rol die heel wat Nederlandstalige Brusselaars spelen op het vlak van het economische, culturele en sociale leven en op het gebied van stadsrenovatie, worden de Vlamingen in Brussel vaak met weinig waardering bekeken. De berichtgeving van de Franstalige pers en van nogal wat Franstalige opiniemakers is daar niet vreemd aan. Bovendien leggen heel wat anderstaligen de link niet met de Vlaamse Gemeenschap wanneer zij gebruikmaken van het Vlaamse aanbod in welzijn, onderwijs, cultuur, ...

Er is dus een imago- en herkenbaarheidsprobleem.

De campagne richt zich dan ook tot de anderstalige medebewoners van de stad. We focussen ons hierbij vooral op de Brusselaars van buitenlandse oorsprong.

1. Binnen het geschetste kader is het dan ook normaal dat de Vlaamse overheid ook ééntalige publiciteit in het Frans voert.

2. De anderstaligen worden niet alleen in het Frans benaderd. De publiciteit wordt tevens gevoerd in het Engels, Duits, Italiaans, Spaans en Turks en in het Nederlands.
3. Het voorwerp van deze campagne is de verbetering van het imago van de Vlamingen en van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel bij inwoners van buitenlandse oorsprong. Indirect versterken we zo de positie van de Vlamingen in Brussel. Daarnaast leidt een beter begrip tot een betere dialoog en dus ook tot een betere verstandhouding. Integratie is daarom een afgeleide doelstelling van de campagne.
4. De kostprijs bedraagt in totaal 19.535.981 frank. Hiermee worden het reclamebureau en het onderzoeksbureau gefinancierd, de aanmaak van tv- en radiospot, folders, advertenties en affiches en de aankoop van de verschillende mediaruimten.

De eerste golf liep van 8 november tot einde december en werd gevoerd aan de hand van een tv-spot op TV Brussel, Télé-Bruxelles en Liberty TV; 20m²-affiches te zien in het Brussels straatbeeld, verschillende affiches verspreid bij Vlaamse instellingen en organisaties en tweetalige evenementen; advertenties in verschillende anderstalige en Nederlandstalige kranten en tijdschriften; een drietalige folder en een radiospot op de meest beluisterde Brusselse Marokkaanse radiozender.

De hele campagne neemt één jaar in beslag.

5. Het verschil in grootte heeft louter te maken met de technische, publicitaire mogelijkheden overeenkomstig het formaat van het dagblad.
6. Het inlassen van 6 advertenties (2 zwartwit en 4 in kleur) in VLAN kost 1.404.559 frank, in Brussel Deze Week 381.532 frank.

Vraag nr. 40 van 6 maart 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Socio-culturele hulp aan gedetineerden – Federaal initiatief

Naar aanleiding van de begroting 2000 vroeg ik de minister aandacht voor de opdracht van Vlaanderen in het kader van hulp en dienstverlening aan gedetineerden. Een amendement ondersteunde dit (*Stuk 15 (1999-2000) – Nr. 11*). De minister ant-

woordde toen dat de concretisering van deze beleidsopatie te vroeg kwam.

Enkele maanden later lanceerde minister Vogels, hierin gesteund door de Vlaamse regering, de eigen toekomstplannen betreffende gedetineerden. Omdat deze niet werden geconcretiseerd, werd in een meerderheidsmotie in het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering gevraagd duidelijke stappen te zetten (*Stuk 471 (2000-2001) – Nr. 2 – red.*). Sindsdien is het vrij stil rond deze materie.

Nu stel ik echter vast dat de minister van Justitie contractuele penitentiaire beambten heeft ingezet met een sociaal-culturele opdracht. Dit is echter, gezien het bevoegdheidsdomein, een opdracht van Vlaanderen.

Voor gedetineerden is het allicht belangrijker dat er iets gebeurt, dan wel waar de middelen ervoor vandaan komen. Toch kan de beleidsvisie hier een essentieel verschil maken. Federaal wordt dit immers terecht vanuit een justitiële invalshoek bekeken, vanuit Vlaanderen moet dit evenwel onder andere vanuit een sociaal-culturele invalshoek worden benaderd.

1. Werd er over deze sociaal-culturele opdracht reeds overleg gepleegd met de federale minister bevoegd voor Justitie of met de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn, als coördinerend minister voor gedetineerden in Vlaanderen ?
2. Zo ja, wat was de motivatie om dit zo te laten gebeuren ?
3. Zo neen, welke stappen onderneemt de minister aangaande deze bevoegdheidsoverschrijding ?
4. Wat deed de minister reeds zelf vanuit cultuur in de meest brede zin ten aanzien van gedetineerden ?
5. Hoeveel middelen werden hiervoor uitgegeven of vastgelegd ?

Antwoord

1. Om het sociaal-cultureel werk in de Vlaamse gevangenis te bevorderen, voorzie ik in een bedrag van 8.400.000 frank op de begroting 2001, dat aan de Vlaamse Federatie voor Forensisch Welzijnswerk (VFFW) als subsidie wordt uitbetaald om in een aantal Vlaamse gevangenis een sociaal-culturele werking te ontplooiën.

2. Wat de aanwerving van contractuele penitentiaire beambten met een socio-culturele opdracht binnen de gevangenis betreft, is door de minister van Justitie geen overleg gepleegd met de gemeenschappen.

Na de aanwerving van deze contractuele penitentiaire beambten is er wel overleg geweest tussen het Hoofdbestuur van Justitie en een vertegenwoordiging van VFFW, die het sociaal-cultureel werk in het werkveld waarmaakt met als doel de taken van de penitentiaire beambten enerzijds en van de sociaal-culturele werkers gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap anderzijds op elkaar af te stemmen.

In het kader van de implementatie van het Vlaams strategisch plan voor hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, in eerste instantie in de proefregio Antwerpen-Noorderkempen, zal over de samenwerking van de contractuele penitentiaire beambten en de sociaal-culturele werkers gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap verder overleg worden gepleegd.

3. Het inzetten van contractuele penitentiaire beambten is een goede zaak. Zij kunnen als het ware fungeren als een soort "bruggenhoofd" in de gevangenis voor het sociaal-cultureel werk van de Vlaamse Gemeenschap.

Socio-culturele activiteiten in een gevangenis organiseren, bezorgt wel degelijk extra werk aan het penitentiair personeel. Partners binnen het korps die creatief meedenken rond de praktische organisatie en die een sfeer van openheid en bereidwilligheid rond de uitbouw van een sociaal-culturele werking kunnen creëren, bevorderen de ontplooiing van een sociaal-culturele werking door de diverse actoren binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 41
van 8 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Cultuursubsidies – Vlaamse Rand

Uit de studie van de professoren M. Boes en K. Abbeloos over de vernederlandsing van het straatbeeld en de verfijning van de bestuurstaalwetgeving blijkt onder meer dat de afdeling Beeldende Kunst en Musea in 1998 geen projecten in de Vlaamse Rand subsidieerde. Ook bij de Podiumkunsten werden in dat jaar geen gesubsidieerde ac-

tiviteiten opgenomen die plaatsvonden in de Vlaamse Rand.

Kan de minister meedelen of daarin enige verandering is gekomen in 1999 en 2000 ?

Antwoord

Voor de periode 1999-2000 heeft de VZW Inbetween (Wolvertem) een subsidie van 50.000 frank ontvangen voor het project "52 x Connected", een tentoonstelling van het beeldende oeuvre van Johan Cleysters. Aan het Cultureel Centrum Strombeek/Grimbergen werd een reflectiesubsidie van 100.000 frank toegekend.

Bij de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten worden doorgaans organisaties gesubsidieerd voor hun structurele werking of voor projecten die door hen worden opgezet. In bovenvermelde periode werden geen organisaties gesubsidieerd voor hun werking in de Vlaamse Rand.

Vraag nr. 42
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kunstpatrimonium – Aankoopbeleid

In de loop der eeuwen hebben vele kunstenaars uit onze streken naam en faam verworven door de kunstwerken die zij geproduceerd hebben, in eigen land, of in het buitenland waar zij getuigenis aflegden van hun kunstzinnigheid.

De verspreiding van hun werken over vele musea in de hele wereld bewijst het hoge aanzien dat zij eeuwen na hun dood nog altijd genieten.

De tentoonstelling in Antwerpen naar aanleiding van de vierhonderdste verjaardag van de geboorte van Antoon Van Dijck bracht werken uit zijn penseel ontstaan, voor het eerst in tientallen jaren tijdelijk terug naar ons land.

Sommige van zijn werken bleven echter hier en kunnen nog steeds in eigen land worden bewonderd. Ze genieten niet noodzakelijk allemaal dezelfde faam, maar niettemin zijn ze bijzonder waardevol en ze behoren tot het kunstpatrimonium dat van overheidswege bescherming verdient.

Het initiatief van de minister om uiterst belangrijk werk van Jacob Jordaens in eigen land te houden, kan zeker rekenen op ruime instemming. Andere

landen houden er eenzelfde politiek op na wat hun eigen kunstwerken betreft. Is het alternatief immers niet dat onze nakomelingen naar New York of naar Tokio zouden moeten reizen om zich met eigen ogen een idee te vormen van creaties die hier bij ons totstandkwamen ?

Wanneer men echter de bedragen hoort vermelden die door buitenlanders voor onze kunstwerken worden geboden en men vergelijkt ze met de kredieten die voor aankopen ter beschikking worden gesteld van onze eigen musea, dan blijkt hoe weinig adequaat die middelen wel zijn.

1. Hoe zijn de middelen van de Vlaamse overheid voor de aankoop van eigen kunstpatrimonium geëvolueerd sedert 1990 ?

2. Hoeveel kunstwerken konden daarmee worden aangekocht die anders in het buitenland dreigden te belanden ?

Wat was het hoogste bedrag dat werd betaald om een kunstwerk in eigen land te houden ?

3. Werden er ook kredieten uitgetrokken voor de aankoop van bepaalde archieven van bekende Vlamingen ? Ik denk bijvoorbeeld aan de vroegere Nobelprijswinnaar Corneel Heymans ?

Zijn er voor dergelijke aankopen – archieven of belangrijke documenten – specifieke kredieten ter beschikking ?

Antwoord

De Vlaamse overheid ontwikkelt verschillende instrumenten om de aankoop van kunstwerken te realiseren.

1. Reeds jaren subsidieert de Vlaamse overheid de musea voor de aankoop van kunstwerken/objekten die passen in hun collectieplan.

Sinds 1998 worden de subsidies aan en ten gunste van musea geregeld via het museumdecreet (20 december 1996). Erkende musea kunnen subsidies aanvragen voor projecten inzake de uitvoering van de vier museale functies : verzamelen, behoud en beheer, wetenschappelijk onderzoek en publiekswerking. Op dit ogenblik zijn 33 musea of samenwerkingsverbanden van musea erkend. Het jaarlijkse subsidiebedrag dat naar ondersteuning van aankopen gaat, is uiteraard afhankelijk van de aanvragen en van het beschikbare budget.

Sinds 1990 evolueerde het krediet voor subsidies aan en ten gunste van musea in positieve zin : van 21 miljoen frank in 1990 tot 287,7 miljoen frank in 2001.

Daarnaast koopt de Vlaamse overheid ook zelf kunstwerken aan.

De administratie Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap beheert momenteel een collectie van ongeveer negentienduizend kunstwerken. Twaalfduizend van deze werken worden mee beheerd door de Franse Gemeenschap. Het gaat om de werken die in de periode 1860-1961 door de Belgische staat werden verworven. Vanaf 1962 gingen beide cultuurgemeenschappen, eerst nog onder de vleugels van de Belgische overheid en vanaf 1980 geheel autonoom, elk afzonderlijk een eigen aankoopbeleid inzake hedendaagse beeldende kunst voeren. In Vlaanderen kreeg een aankoopbeleid vorm dat vooral tot doel had de kunstactiviteit van de in Vlaanderen werkende beeldende kunstenaars te ondersteunen. Overwegingen van collectie-uitbouw speelden binnen dit beleid nauwelijks een rol.

Vanaf het einde van de tachtiger jaren schoof het aankoopbeleid echter meer en meer op in de richting van een collectiebeleid. Zo worden sinds 1986 ook werken aangekocht voor de uitbouw van de collectie van het toen nieuw opgerichte Museum voor Hedendaagse Kunst in Antwerpen (Muhka). In het midden van de jaren negentig werd deze regeling uitgebreid tot de collecties van het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst in Gent (SMAK) en van het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst in Oostende (PMMK). Deze aankopen gebeuren op voorstel van de respectieve musea.

Jaarlijks is er voor de aankoop van hedendaagse beeldende kunst een budget beschikbaar van 20 miljoen frank. De helft daarvan gaat naar aankopen in het kader van de collectie van deze musea.

De andere helft van dit budget wordt besteed op advies van de Beoordelingscommissie Beeldende Kunst. Deze middelen worden besteed in het kader van de uitbouw van een kwalitatieve en homogene collectie die een adequaat beeld geeft van de hedendaagse kunst in Vlaanderen. Hoofdlijnen van het aankoopbeleid van de Beoordelingscommissie vormen de opwaardering van de bestaande collectie door het wegwerken van bestaande lacunes binnen de collectie, en

het voeren van een actief aankoopbeleid gericht op het werk van die kunstenaars van wie het werk een centrale plaats inneemt binnen de actuele kunstproductie in Vlaanderen.

Deze collectie is niet op één plaats gecentraliseerd. De werken uit de collectie bevinden zich zowel in museale collecties als in diverse, voor het publiek toegankelijke overheidsinstellingen, verspreid over heel België. Het gaat om scholen, gemeentehuizen, ministeries, provinciebesturen, openbare instellingen, gerechtshoven, ... Omwille van publieksbereik en overwegingen op het vlak van "conservatoire" aard, worden deze werken bij voorrang ter beschikking gesteld voor opname in publieke verzamelingen. Dit gebeurt in de vorm van langdurige bruiklenen. Verder wordt ook zoveel mogelijk rekening gehouden met de bestemmingswens van de kunstenaar.

2. Financiële gegevens

Het totale bedrag voor subsidies voor aankopen van musea in het kader van het museumdecreet bedroeg de laatste drie jaar :

- in 1998 (laatste jaar van de oude subsidieregeling) : 28.768.000 frank – subsidies voor onder meer de aankoop van tekeningen van Rubens, Gezelle-archief, zilverwerk van J. Kuyl, meubelwand van Horta, etsen van Ensor, een Vlaamse primitief en archeologische muntschatten ;
- in 1999 : 13.762.04 frank – aankopen kunnen voor maximum 50 % van de kostprijs worden gesubsidieerd – subsidies voor onder meer een werk van Odilon Redon, een engelenbeeld en schilderijen van Claeissens ;
- in 2000 : 46.390.074 frank – aankopen kunnen voor maximum 50 % van de kostprijs worden gesubsidieerd – subsidies voor onder meer werk van Marcel Broodthaers, P. Pourbus, Khnopff, Ernst, Ensor, oude drukken van Plantin, het archief van Seuphor, een zeventiende-eeuws wandtapijt.

Als bijlage gaat een overzicht van de subsidies toegekend aan musea voor aankopen van collectiestukken (**bijlage 1**). De hoogste subsidiebedragen werden toegekend voor een aankoop van etsen van Ensor (10 miljoen frank subsidies) en voor "Wierook" van Khnopff (14,5 miljoen frank).

Voor de rechtstreekse aankoop van hedendaagse kunst wordt binnen de begroting van de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks in een bedrag van 20 miljoen frank voorzien. De lijsten van de aangekochte werken sedert 1996 zijn als bijlage gevoegd (**bijlage 2**).

In 2001 is een "fonds" van 85,9 miljoen frank beschikbaar. Naast het bedrag van 43,5 miljoen frank ingeschreven in de begroting 2001 voor de aankoop van kunstwerken, blijven de resterende bedragen van voorgaande jaren op deze allocatie ter beschikking (overdracht van 42,4 miljoen frank). Dit "fonds" vormt dan ook de eerste aanzet voor de uitvoering van het ontwerp-decreet met betrekking tot het cultureel erfgoed van bijzonder belang. Op relatief korte termijn kan de aankoop van bijvoorbeeld een lampetkan van Rubens dan ook tot de reële mogelijkheden behoren.

3. In het kader van het beleid inzake cultureel erfgoed wordt momenteel een decreet tot bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang voorbereid.

Binnen ons roerend cultureel erfgoed zijn er hoogtepunten aan te wijzen die op een bijzondere of unieke manier getuigen van het eigen kunnen of het eigen karakter van Vlaanderen op cultureel, wetenschappelijk of technisch gebied. Lichtboeien als het ware die onze culturele "vaart" markeren. Of het nu gaat om het Lam Gods, Breugels' Dulle Griet, Mercators' aardglobe uit 1441 of Lieven Bauwens' "mule jenny", het gaat om symbolen, de stapstenen bij uitstek die ons vanuit het verleden vaste grond bieden bij het herbepalen van onze culturele maatschappelijke persoonlijkheid, in tijden van open grenzen en voortschrijdende economische samenwerking, van internationalisering en culturele homogenisering.

Het door mij voorbereide decreet moet de Vlaamse regering toelaten om deze hoogtepunten voor de volgende generaties binnen onze gemeenschap te bewaren. Op de eerste plaats wegens de morele plicht die wij hebben ten opzichte van onszelf en van degenen die na ons komen, maar ook omdat Vlaanderen zich hiermee inschrijft in de internationale aanbevelingen en conventies. België is totnogtoe een van de laatste landen binnen de Europese Unie zonder een toegepaste regelgeving op het vlak van de bescherming van het roerend cultureel erfgoed. Met het decreet tot bescherming van het roerend cultureel erfgoed (inclusief archieven) kan Vlaanderen een belangrijke inhaalbeweging maken.

Het is de bedoeling om dit ontwerp-decreet eind dit jaar voor bespreking aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

Ten slotte biedt ook de beleidsmatige ontwikkeling van de archiefsector perspectieven. Gezien de grote achterstand wordt eerst – zoals in de beleidsnota aangekondigd – het archiefveld bespreekbaar gemaakt (*Beleidsnota Cultuur – Stuk 149 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Dit gebeurt op twee grote assen, enerzijds experimentele beleidsaanzetten en anderzijds publiekswerking.

Met de disciplines als aangrijpingspunt wordt getracht een ontwikkeling in de archiefsector op gang te brengen door het subsidiëren van organisaties die als platform kunnen functioneren, met name voor muziek, literatuur, architectuur, ... Deze werkwijze wil ik voortzetten.

Met de drie kunststeden zijn in 2000 experimentele erfgoedconvenants opgestart, gericht op het verbreden van het maatschappelijk draagvlak voor cultureel erfgoed. Na een experimentele fase zal het opzet worden verbreed tot een landelijke regeling. In de convenants 2001-2002 wordt de culturele archiefwerking, met daarin begrepen de werking van documentatiecentra en bewaarbibliotheken, afzonderlijk zichtbaar gemaakt met het oog op het ontwikkelen van een geïntegreerd archiefbeleid in de steden.

Om te beletten dat cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang Vlaanderen verlaat, zijn er dan ook verschillende formules mogelijk. Het is niet noodzakelijk de Vlaamse Gemeenschap die het bijzonder cultureel erfgoed moet aankopen. De Vlaamse Gemeenschap, lokale overheden, organisaties en ook privé-personen kunnen hier een taak opnemen. Wat de financiering betreft, zijn mengvormen perfect mogelijk. De recente aankoop van documenten uit het Manteau-archief door de stad Antwerpen met partnership van de Vlaamse Gemeenschap, is hier een voorbeeld van.

Ik wil er tot slot nog op wijzen dat deze initiatieven meervoudige inspanningen vragen. Voor eerst dienen de middelen te worden uitgetrokken. Daarnaast dient een publiek draagvlak aanwezig te zijn of te worden ontwikkeld. Ten slotte dient expertise te worden ontwikkeld om te weten wat binnen ons cultureel erfgoed van bijzonder belang is.

(*Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Bijlage 1 – Subsidies aan musea voor aankoop van collectiestukken
Periode 1990-2000

Jaar	Begunstigde – collectiestuk	Subsidie
Regeling volgens koninklijk besluit van 22 april 1958		
1990	Antwerpen, Vrienden van het Rubenshuis – aankoop schilderij J. Boeckhorst	50.000
	Brugge, Groeningemuseum – portret Pieter Pourbus	1.200.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – collectie Memphis Sotsass	1.140.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – zwevende engel	364.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – aankoop Frits Van den Berghe	260.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Fuga", Van de Woestijne	800.000
	Kortrijk, Stedelijke Musea – "Gebonden marmer", Paul Van Rafelgem	1.120.000
	Kortrijk, Stedelijke Musea – "Bosrand met kasteel", Jacob I Savery	1.370.000
	Sint-Truiden, Museum voor Religieuze Kunst – gotisch beeld van Sint-Anna	720.000
	Tongeren, Gallo-Romeins Museum – aankoop muntschat	260.000
Totaal voor het jaar 1990		7.284.000
Subsidiekrediet		21.000.000
1991	Antwerpen, Museum Plantin-Moretus – aankoop tekening Jacob Jordaens	1.158.000
	Antwerpen, Vrienden Nationaal Scheepvaartmuseum – aankoop Herna (Maasschip)	168.000
	Borgloon, Fruitmuseum – aankoop stroopstokerij	124.000
	Brugge, Vrienden van de Stedelijke Musea – aankoop meester H. Bloed	2.000.000
	Deurne, Sterckshof – Zilvercentrum – art nouveau meubelen	740.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – zilveren servies Sabattini	254.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – koffieservies Wolfers	360.000
	Gent, Vereniging Museum hedendaagse kunst – aankoop Calzolari en Kelley	1.040.000
	Gent, Vereniging Museum hedendaagse kunst – "Weinende Kopf", Thomas Schütte	480.000
	Grimbergen, Museum voor de Oudere Technieken – aankoop handwerkateliers	140.000
Totaal voor het jaar 1991		6.464.000
Subsidiekrediet		29.100.000
1992	Antwerpen, Middelheim – "Zuilenpaviljoen", Charles Vandenhove	1.521.000
	Antwerpen, Vrienden Nationaal Scheepvaartmuseum – aankoop houten hengst	296.000
	Brugge, Vrienden van de Stedelijke Musea – "Bewening", Meester v/d Lucialegende	960.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – servies Aldo Rossi	200.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – "Belgian Blues", Thomas Schütte	800.000
	Maaseik, Museactron – aanwinst ivoorcollectie	100.000
	Sint-Niklaas, Stedelijk Museum – collectie "Van muziekdoos tot grammofoon"	1.000.000
Totaal voor het jaar 1992		4.877.000
Subsidiekrediet		29.100.000
1993	Antwerpen, Rückersgenootschap – eerste schijf pianoforte Graf	132.000
	Antwerpen, Provinciaal Fotografiemuseum – collectie Lepez	780.000
	Deinze, Museum van Deinze en de Leiestreek – tekeningen E. Claus	120.000
	Deinze, Museum van Deinze en de Leiestreek – "Nagasaki Woman", Burssens	210.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – zilverwerk Koppel-Jensen	195.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – ets "Hop Frog", Ensor + tekeningen Grosz	600.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Bronzen pot met spookgestalten", Ensor	450.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Paard met griffioenkop", Ensor	600.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Ecce Homo", C. Meunier	381.000
	Mechelen, Speelgoedmuseum – aankoop Franse speelgoedcollectie	2.000.000
	Mol, Vrienden v/h Jakob Smitsmuseum – "Wasvrouw", J. Smits	144.000
	Oostende, Museum voor Moderne Kunst – werken van Jos Hendrickx	262.000

Jaar	Begunstigde – collectiestuk	Subsidie
	Turnhout, Nationaal Museum van de Speelkaart – historische kaartspellen	276.000
	Veurne, Bakkerijmuseum – aankoop collectie	1.600.000
	Totaal voor het jaar 1993	7.750.000
	Subsidiekrediet	39.200.000
1994	Antwerpen, Museum Plantin-Moretus – aankoop tekeningen Maarten De Vos	500.000
	Antwerpen, Vrienden van het Rubenshuis – aankoop stilleven A. Adriaenssen	200.000
	Antwerpen, Rückersgenootschap – tweede schijf pianoforte Graf	320.000
	Antwerpen, Vrienden Nationaal Scheepvaartmuseum – aankoop knotsschip Courlits	855.000
	Deurne, Sterckshof – Zilvercentrum – aankoop twee zilveren schotels	800.000
	Hasselt, Museum Stellingwerff-Waerdenhof – "Sacrament v/h mirakel", 6 schilderijen	180.000
	Totaal voor het jaar 1994	2.855.000
	Subsidiekrediet	47.350.000
1995	Antwerpen, Middelheim – "Romeinse straat", Guillaume Bijl	1.296.000
	Antwerpen, Middelheim – "Il Bagno", Luciano Fabro	2.000.000
	Antwerpen, Vrienden van het Rubenshuis – "Van Dyck" van Rubens	2.000.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – zilveren servies Jean Lemmens	532.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – zetel Henry van de Velde	504.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – "Monumentenmachine", M. Manders	222.000
	Kortrijk, Stedelijke Musea – "De hertenjacht", Roelandt Savery	2.000.000
	Maaseik, Museactron – aanwinst oude apotheek	180.000
	Turnhout, Nationaal Museum van de Speelkaart – twee oude gravures	249.000
	Totaal voor het jaar 1995	8.983.000
	Subsidiekrediet	55.000.000
1996	Aalst, Stedelijk Museum Oud-Hospitaal – "De rivier, Zomermorgen", Valerius De Saedeleer	600.000
	Antwerpen, Middelheim – werk van Henk Visch	480.000
	Antwerpen, Middelheimpromotors VZW, werk van Tony Cragg	2.000.000
	Antwerpen, Provinciaal Diamantmuseum – aankoop diamantjuweel	960.000
	Brugge, Groeningemuseum – aankoop Georges Vantongerloo	4.000.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – beeld "Moeder beweent haar dode kind", G. Minne	210.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – "Demolisseur", Fabrice Hybert	189.000
	Gent, SMAK – aankoop Bruce Nauman	2.000.000
	Oostende, Museum voor Moderne Kunst – "La Joconde", René Magritte	2.000.000
	Tongeren, Gallo-Romeins Museum – aankoop Keltische goudschat	2.000.000
	Turnhout, Nationaal Museum van de Speelkaart – speelkaarten Sylvia Mann	340.000
	Totaal voor het jaar 1996	14.779.000
	Subsidiekrediet	59.813.000
1997	Antwerpen, Vleeshuismuseum – aankoop majolicategels	219.000
	Deinze, Museum van Deinze en de Leiestreek – schilderij van Buysse	600.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – glas Montald	720.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – fruitschaal Hoffmann	597.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – terracotta "Moeder beweent haar dode kind", G. Minne	600.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – installatie Alighiero e Boetti	420.000
	Gent, Fonds voor Kunstambachten – aankoop plafondluchter	450.000
	Oostende, Museum voor Moderne Kunst – werken Georges Vantongerloo	4.000.000

Jaar	Begunstigde – collectiestuk	Subsidie
Totaal voor het jaar 1997		7.606.000
Subsidiekrediet		101.695.000
1998	Antwerpen, Middelheim – werk van Franz West	1.500.000
	Antwerpen, Museum Plantin-Moretus – aankoop tekeningen Rubens	4.500.000
	Antwerpen, Rückersgenootschap – derde schijf pianoforte Graf	350.000
	Antwerpen, Provinciaal Diamantmuseum – aankoop diamanten speld	684.000
	Brugge, Gezelmuseum – Gezelle-archief	1.200.000
	Deurle, Museum Dhondt-Dhaenens – aankoop Isa Gensken	650.000
	Deurne, Sterckshof – Zilvercentrum – aankoop zilverwerk J. Kuyl	810.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – zilveren servies	326.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – meubelwand Horta	907.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – installatie Stockmans	897.000
	Gent, Museum voor Sierkunst en Vormgeving – schrijftafel Wagner	504.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – etsen Ensor	10.000.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – installatie Suchan Kinoshita	350.000
	Gent, Vereniging Museum Hedendaagse Kunst – schilderij J. Kahrs	200.000
	Leuven, Stedelijke Musea – aankoop Vlaamse primitief	4.500.000
	Leuven, Vrienden van de Stedelijke musea – aankoop Vlaamse primitief	500.000
	Tongeren, Gallo-Romeins Museum – aankoop 18de-eeuwse muntschat	540.000
	Tongeren, Gallo-Romeins Museum – aankoop 17de-eeuwse muntschat	350.000
Totaal voor het jaar 1998		28.768.000
Subsidiekrediet		122.295.000
Regeling volgens decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea		
Alleen de erkende musea kunnen nog een subsidie-aanvraag indienen		
1999	Gent, Museum voor Schone Kunsten – werk van Odilon Redon	5.751.984
	Gent, Museum Dr. Guislain – schilderij Jean Rustin	800.000
	Brugge, Gruuthusemuseum – Engelenbeeld	4.000.000
	Ieper, Stedelijk Museum – aanwinst 4 werken	210.056
	Brugge, Vrienden van de Stedelijke Musea – schilderijen Claeissens	3.000.000
Totaal voor het jaar 1999		13.762.040
Subsidiekrediet		120.500.000
2000	Gent, Vereniging Hedendaagse Kunst – video-installatie Pipilotti Rist	925.000
	Gent, Vereniging Hedendaagse Kunst – "Grande casserole des moules", Marcel Broodthaers	5.250.000
	Brugge, Groeningemuseum – "De Kruisiging", P. Pourbus	3.450.000
	Antwerpen, Museum Plantin-Moretus – oude drukken van Plantin	594.894
	Oostende, Museum voor Moderne Kunst – vier werken van Lacasse	2.000.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Végétation", Ernst	1.508.300
	Gent, Vereniging Hedendaagse Kunst – "Ferro Lusto X", Panamarenko	3.600.000
	Gent, Museum voor Schone Kunsten – "Wierook", Khnopff	14.500.000
	Gent, Museum voor Sierkunst – sofa Draenert	440.000
	Brugge, Groeningemuseum – "Dood van generaal Crassus", Blondeel	2.941.500
	Gent, Vrienden v/h Museum voor Schone Kunsten – "Daniël in de leeuwenkuil", Ensor	353.050
	Antwerpen, Middelheim – archief Seuphor	5.227.330
	Ieper, Stedelijke Musea – zes werken F. Pauwels	3.250.000
	Brugge, Vrienden v/d Brugse Musea – 17de-eeuws wandtapijt	2.350.000
Totaal voor het jaar 2000		46.390.074
Subsidiekrediet		244.221.716

Vraag nr. 43
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Boesdaalhoeve – Taalgebruik

Ik ben in het bezit van een affiche waarop een concert wordt aangekondigd dat op 11 maart plaatsvond in De Boesdaalhoeve, het gemeenschapscentrum in Sint-Genesius-Rode. De affiche is eentalig Frans.

Het komt me voor dat De Boesdaalhoeve werd gecreëerd om de Vlaamse aanwezigheid en het Vlaamse sociaal-culturele leven in Sint-Genesius-Rode te versterken, veeleer dan om er Franstalige activiteiten te laten plaatsvinden die bovendien ook nog in het Frans worden aangekondigd.

1. Is die handelwijze wel aanvaardbaar?
2. Bevatten de contracten die worden afgesloten met organisatoren van evenementen die gebruikmaken van de infrastructuur van de Vlaamse gemeenschapscentra in de randgemeenten dan geen voorwaarden inzake het taalgebruik ?

Antwoord

Op 11 maart 2001 vond in het Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve inderdaad een concert plaats, georganiseerd in coproductie door de muziekacademie Orfeus uit Alseberg (die trouwens een filiaal exploiteert in De Boesdaalhoeve) en het orkest Camerata VZW uit Linkebeek. Ik veronderstel dat dit het bedoelde concert is.

Voor deze activiteit bestaat er een huurovereenkomst tussen het gemeenschapscentrum (VZW De Rand) en de Orfeusacademie, door beide partijen ondertekend op 22 januari 2001. In deze overeenkomst, zoals bij alle overeenkomsten, is expliciet opgenomen dat de huurder het huurreglement heeft gekregen en zal respecteren. Het huurreglement van de gemeenschapscentra van de VZW De Rand vermeldt in artikel 25:

"Uitgaande van het beginsel dat de gemeenschapscentra van VZW De Rand gebouwd zijn om het Nederlandstalig cultureel leven in de Nederlandstalige gemeenschap te bevorderen, gelden volgende regelingen: de voertaal bij elke georganiseerde activiteit is het Nederlands. Hierop wordt enkel een uitzondering gemaakt voor internationale activiteiten van Vlaamse verenigingen en voor activi-

teiten van anderstalige verenigingen die zich positief willen inzetten voor integratie binnen de Vlaamse gemeenschap".

Via dit artikel waakt VZW De Rand over het Nederlandstalig karakter van de receptieve activiteiten. Op de correcte toepassing ervan wordt actief toegezien.

De Orfeusacademie heeft op haar beurt een overeenkomst afgesloten met Camerata op 17 januari 2001.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger beweert in het bezit te zijn van een eentalig Franse affiche. Nochtans verklaart de voorzitter van Camerata alle affiches voor het concert (vierkleurig A3) uitsluitend in het Nederlands te hebben gedrukt.

Wel heeft de centrumverantwoordelijke van De Boesdaalhoeve vastgesteld dat er tweetalige flyer-tjes werden verspreid ter promotie van dit concert. Gezien de tweetaligheid ervan, werden deze flyer-tjes niet via De Boesdaalhoeve verspreid.

Ik meen dus te mogen stellen dat VZW De Rand in dit concrete geval en ook in andere gevallen alles in het werk stelt om het Nederlandstalig karakter van haar centra te bewaken.

Vraag nr. 44
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overleg met VZW De Rand – Stand van zaken

De VZW De Rand overweegt al een tijd stappen om opnieuw een driemaandelijks interdepartementaal overleg op te starten met de departementen Onderwijs, Welzijn en Huisvesting, teneinde tot een intensere beleidsafstemming te komen met de Vlaamse Gemeenschap. Ook het kabinet bevoegd voor de coördinatie van het Randbeleid zou hieraan deelnemen.

Kan de minister bevestigen dat dit overleg inderdaad opnieuw functioneert ?

Antwoord

Het is uiteraard zeer belangrijk om het overheidsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Gewest, de provincie Vlaams-Brabant en de acties van VZW De Rand goed op elkaar af te stemmen. Onder de vorige Vlaamse regering was er geregeld

een interdepartementaal overleg, georganiseerd door de coördinatierand Vlaamse Rand van de Vlaamse Gemeenschap. Niet alle departementen voelden zich echter even betrokken in zo'n permanent overleg waarop zeer uiteenlopende vragen en dossiers aan de orde waren.

Midden 1999 heeft de VZW De Rand met steun van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie drie stafmedewerkers kunnen aanwerven met het oog op acties inzake taal, ontvangst en integratie, huisvesting en jeugd. Vanaf dat moment wordt er zeswekelijks tussen de VZW De Rand, de coördinatierand Vlaamse Rand van de Vlaamse Gemeenschap, het kabinet van de coördinerend minister voor het Randbeleid en de cel Vlaamse Rand van de provincie Vlaams-Brabant overleg gepleegd met het oog op wederzijdse beleids- en activiteitenafstemming. Dit overleg verloopt zeer constructief.

In de strategische nota die VZW De Rand eind 2000 opmaakte, wordt gepleit voor het herstellen van een overleg waarbij meer beleidsdepartementen van de Vlaamse Gemeenschap structureel betrokken zijn. Momenteel is er wel geregeld ad hoc overleg op basis van concrete dossiers.

Vermits ik thans bezig ben met een actualisering van het actieplan voor de Vlaamse Rand, wens ik dit aspect hierin te behandelen, na consultatie van mijn collega's in de Vlaamse regering. Het zal erop aankomen om uit te maken op welke wijze het administratief overleg tussen de verschillende actoren het best wordt georganiseerd.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 82
van 23 februari 2001
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Schoolbussen – Veiligheid

Begin februari reden er in Brugge drie schoolbussen op elkaar. Daarbij werden verschillende jongeren gewond.

We stellen ook vast dat schoolbussen met kleuters en slechts één begeleidster niet veilig zijn. Verplichte en aangepaste veiligheidsgordels zouden een extra beveiliging vormen voor de kinderen en de jongeren.

Worden er maatregelen getroffen om de veiligheid van de schoolbussen te verbeteren ?

Antwoord

Elke schoolbus moet voldoen aan de wettelijke normen inzake verkeersveiligheid (o.a. keuring, signalisatie die erop wijst dat het gaat over het vervoer van schoolkinderen, ...).

De instantie die het leerlingenvervoer organiseert, is verantwoordelijk voor de veiligheid van het vervoer. Een groot deel van het leerlingenvervoer gebeurt op initiatief van scholen, gemeenten of privéinstanties (bv. ouderverenigingen, vriendenkringen), en dit zonder tussenkomst vanuit de Vlaamse overheid. Voor dit leerlingenvervoer legt de Vlaamse overheid geen bijzondere normen op. Elke organisator kan uiteraard zelf bijkomende veiligheidsmaatregelen treffen en het aantal busbegeleid(st)ers bepalen.

Daarnaast organiseert het departement Onderwijs zelf leerlingenvervoer, het zogenaamde "zonale leerlingenvervoer", dat in hoofdzaak gericht is op het buitengewoon onderwijs. Het vervoer wordt verzekerd door beroepsvervoerders en in de contractvoorwaarden met deze beroepsvervoerders zijn bijzondere veiligheidsmaatregelen opgenomen. Deze hebben betrekking op bijvoorbeeld blusapparaten, noodhamers, nooduitgang, voorgeschreven veiligheidsgordels, verbandkist, ... De buitendiensten Leerlingenvervoer kunnen hierop ter plaatse controles uitoefenen. Indien wordt vastgesteld dat de veiligheidsvoorschriften niet worden gerespecteerd of indien de kennelijke toestand van de bus van die aard is dat de veiligheid van de kinderen in gevaar komt (slecht verankerde zetels, slecht sluitende deuren, kapotte of niet-sluitende ramen, uitlaatgassen in bus), kan dit voor de beroepsvervoerder leiden tot geldboetes, verwittigingen en zelfs een contractverbreking. Dergelijke controles kunnen ook worden uitgeoefend door de school, de politiediensten, ...

Wanneer een busrit opnieuw wordt aanbesteed, overlegt de buitendienst met de betrokken school of scholen over bijkomende veiligheidsmaatregelen (bv. veiligheidsgordels, de aanwezigheid van een gsm op de bus, ...).

Het departement Onderwijs subsidieert in de regel één begeleid(st)er per bus voor het leerlingenvervoer dat onder zijn verantwoordelijkheid valt.

Op het vlak van de verkeersveiligheid op en rond scholen kan ten slotte nog melding worden gemaakt van het volgende.

- De omzendbrief nr. 11/84 (7-11-1984) over "Schoolbus en verkeersveiligheid" somt een aantal maatregelen op om veilig in- en uitstappen van de leerlingen aan de haltes en aan de schoolpoort te bevorderen.
- Via de vormingsprojecten voor ouders wordt reeds verschillende schooljaren een project gefinancierd dat als doel heeft de verkeersveiligheid van de kinderen en de leefbaarheid van de schoolomgeving te verhogen. Zo kan er op aanvraag van de plaatselijke oudervereniging een onderzoek gebeuren naar de huidige mobiliteit van de leerlingen.

Op basis van de resultaten wordt er samen met de ouders gezocht naar concrete acties om de schoolomgeving leefbaarder en veiliger te maken. "Verkeersouders" worden zo nodig gevormd en indien de plaatselijke oudervereniging dit wenst, wordt er een project fietspooling gestart. Ook hier ligt de nadruk op het veilig begeleiden van kinderen op de fiets naar school.

Vraag nr. 83
van 23 februari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Herstructurering adviesstelsel – VLOR

Uit het antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 oktober 2000 over de adviesorganen die worden betrokken bij de voorontwerpen van decreet blijkt dat vooral de MINA-raad, de SERV en de VLOR worden geconsulteerd (MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad). Voor meer specifieke informatie over de VLOR verwees de minister-president naar de minister van Onderwijs en Vorming (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 856 – red.*).

Graag had ik met betrekking tot de VLOR de volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Voor welke bedragen, zowel inzake dotaties als inzake andere kosten, heeft de Vlaamse overheid in de VLOR geïnvesteerd ?

2. Hoe zijn deze middelen door de VLOR aangewend inzake huisvesting, loonkosten en werkingsmiddelen ?

3. Hoe wordt de VLOR in het kader van de herstructurering van het adviesstelsel herschikt ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de MINA-raad werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, een vraag m.b.t. de SERV aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

- 1 en 2. In 2000 bedroeg de dotatie van de Vlaamse Onderwijsraad 87,5 miljoen. In 2001 werd de werkingsdotatie bepaald op 87,8 miljoen. Daarnaast werden met de VLOR een aantal overeenkomsten gesloten om projecten uit te voeren : begeleiding onderwijsvoorrangs- en zorgverbredingsbeleid, onderwijs in eigen taal en cultuur, het educatief project "De Vlaming en zijn overheden", de beroeps- en opleidingsprofielen van een project inzake gezondheidsbevordering in het onderwijs. Hiervoor werd 10,7 miljoen toegekend in 2000 en 12,8 miljoen voor 2001.

Om deze projecten uit te voeren, wordt de personeelsformatie van de VLOR jaarlijks aangevuld met een aantal gedetacheerde personeelsleden uit het onderwijs op grond van artikel 91 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en begeleiding.

Voor het schooljaar 2000-2001 ging dit – uitgedrukt in fulltime equivalenten – om de volgende aantallen :

- educatief project "Vlamingen en hun overheden" : 1
- opleidings- en beroepsprofielen : 2
- extra kader voor de begeleidingsdiensten inzake migranten : 22,5

2. De dotatie van de VLOR in 2000 was als volgt verdeeld :

- huisvesting : 20,2 miljoen
- loonkosten : 51,6 miljoen
- werkingskosten : 16,8 miljoen

3. Op 19 januari 2001 nam de Vlaamse regering de principiële beslissing het Vlaamse overheidsapparaat te reorganiseren. In haar beslissingen omtrent de invulling van de nieuwe organisatiestructuur van de Vlaamse overheid stelde de Vlaamse regering dat een heroriëntering van de advies- en overlegstructuren eveneens aangewezen is.

Per ministerie wordt er uitgegaan van één strategische adviesraad die adviseert over beleidsvraagstukken en over de hoofdlijnen van het beleid. Daarnaast zullen er ook tijdelijke adviesraden zijn voor een aan de tijd gebonden aandachtspunt of voor een eenmalige advisering over een specifieke probleemstelling, en een klein aantal meta-adviesraden voor beleidsdomeinoverschrijdende adviesverlening.

Een decretale kaderregeling zal de algemene principes voor adviesverlening vastleggen. Aangezien deze hervorming zich nog in een voorbereidende fase bevindt, is het op dit ogenblik nog niet mogelijk een concreet antwoord te geven inzake bevoegdheden, samenstelling, rechtspersoonlijkheid, ... van de toekomstige adviesraden.

(Antwoord Vera Dua : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1466 ; antwoord Dirk Van Mechelen : ibid., blz. 1498 – red.)

**Vraag nr. 84
van 23 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER**

Onderwijspersoneel – Vakantiegeld

Het interprofessioneel akkoord dat tussen werkgevers en werknemers van de privé-sector eind december 2000 werd afgesloten, wijzigde het vakantiesysteem voor de schoolverlaters.

Naar ik verneem, wordt de nieuwe regeling reeds van toepassing in 2001 en zou ze alleen gelden voor degenen die tewerkgesteld zijn in de privé-sector.

Kan de minister bevestigen dat dit nieuwe systeem niet van toepassing zal zijn op de schoolverlaters die werden of zijn tewerkgesteld in het onderwijs ?

Zo neen, wat zijn dan de algemene principes die vanaf 2001 zullen gelden en welke invloed heeft

dat nieuwe systeem dan op het vakantiegeld van de schoolverlaters ?

Antwoord

Uit de vraagstelling meen ik te mogen afleiden dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger alludeert op de toekenning van het zogenaamde "aanvullend vakantiegeld" voor schoolverlaters.

De toekenning van een vakantiegeld aan het onderwijspersoneel dat door het departement Onderwijs wordt bezoldigd, gebeurt op basis van bepalingen van het koninklijk besluit van 30 januari 1979 betreffende de toekenning van een vakantiegeld aan het personeel van 's lands algemeen bestuur. Artikel 5, § 2 van voormeld koninklijk besluit bepaalt dat voor de berekening van het vakantiegeld eveneens in aanmerking wordt genomen de periode gaande van 1 januari van het referentiejaar tot de dag welke de datum voorafgaat waarop het personeelslid die hoedanigheid heeft verkregen, uiteraard indien aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Voorzover mij bekend is, werden er, wat de toekenning van een aanvullend vakantiegeld aan de schoolverlaters betreft, recentelijk geen wijzigingen aangebracht aan voormeld koninklijk besluit van 30 januari 1979.

De bepalingen van het interprofessioneel akkoord dat tussen werkgevers en werknemers van de privé-sector eind december werd afgesloten, zijn derhalve niet van toepassing voor het onderwijspersoneel dat een wedde(toelage) ontvangt van het departement Onderwijs.

**Vraag nr. 85
van 27 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Vervangingspool – Stand van zaken

Wat is de stand van zaken in verband met de werking van de vervangingspool ?

Antwoord

Wat de invulling van de vervangingspool betreft algemeen

Selectie	1.9.00	15.9.00	29.9.00	11.10.00	21.11.00	11.1.01	19.2.01
Aantal kandidaten					6705	6324	
Aantal geselecteerden	2791	2964	2200	3104	3071	3026	2942
Jongeren (-25j)	583	669	663	1002	1019	1046	978
%	29,9 %	22,6 %	30,1 %	32,3 %	33,2 %	34,6 %	33,2 %
Voorrangsgerechtigde ja	2786	2486	1525	1632	1294	1211	1160
%	99,8 %	83,9 %	69,3 %	52,6 %	42,1 %	40,0 %	39,4 %
Keuze voor één zone					350	328	329
					11,4 %	10,8 %	11,2 %
Keuze voor drie netten					2329	2323	2291
					75,8 %	76,8 %	77,9 %
Keuze voor één net					381	353	328
					14,2 %	11,7 %	11,1 %

Inmiddels is er in de loop van deze week opnieuw een aanvulling van de vervangingspool geweest met 270 leerkrachten. Over deze laatste aanvulling zijn vandaag (20.3.2001) nog geen statistische gegevens voorhanden.

Niet-ingevulde vacatures – waarvoor geen kandidaten beschikbaar

In totaal raken zo'n tachtig betrekkingen niet ingevuld, vooral in het basisonderwijs in de regio Brussel-Halle-Vilvoorde-Dilbeek.

Zone	Behoefte	Vraag	Aanbod	Tekort
Brussel	Basis 13 onderwijzer	39,5	9,9	-29,6
Vilvoorde	Basis 18 onderwijzer	29	16,4	-12,6
Dilbeek	Basis 12 onderwijzer	26,5	14,7	-11,8
Brussel	Basis 13 kleuteronderwijzer	27,5	16,3	-11,2
Halle	Basis 15 onderwijzer	14	6,25	-7,8
Halle	HSO 15 elektriciteit	2,5	0	-2,5
Halle	LSO 15 godsdienst – katholieke	2,5	0,25	-2,3
Dilbeek	LSO 12 hotel	3	1,5	-1,5
Boom	HSO 2 godsdienst – katholieke	1,5	0,3	-1,2

HSO : hoger secundair onderwijs ; LSO : lager secundair onderwijs – red.

M.b.t. de bijsturingen aan het poolsysteem

Tijdens de interpellatie over de vervangingspool in de commissievergadering van 12 oktober 2000 werd een round-up gemaakt van de pijnpunten van het poolsysteem. Op dat ogenblik heb ik een versnelde evaluatie van de vervangingspool aangekondigd (*Handelingen Commissievergadering nr. 4 van 12 oktober 2000, blz. 3 e.v. – red.*).

Van bij het begin heb ik deze evaluatie open willen trekken naar alle onderwijsactoren, ook naar de participerende schooldirecties en leerkrachten. Maar ook de uitvoerende afdelingen van het departement Onderwijs, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en de verschillende geledingen in de begeleidings-

commissie vervangingspool hebben positief en constructief meegewerkt om de vervangingspool vanaf volgend schooljaar aantrekkelijker te maken.

Over de vervangingspool vond op 8 maart 2001 een gedachtewisseling plaats binnen de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid. Tijdens deze vergadering heb ik de commissieleden op de hoogte gebracht van de stand van zaken van de vervangingspool en van de resultaten van de evaluatieoefening (*Stuk 659 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*).

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij de belangrijkste conclusies op hoofdlijnen toelichten.

Algemene conclusie

Na de diverse actoren te hebben gehoord, blijf ik ervan overtuigd dat er een ruim draagvlak bestaat voor de doelstellingen en de basisprincipes van de vervangingspool : ook tijdelijke interimarissen verdienen zekerheid van werk en inkomen. In tijden van hoogconjunctuur en een scherp concurrerende arbeidsmarkt zijn dit minimale arbeidsvoorwaarden om leerkrachten aan te trekken en te behouden voor het onderwijs.

Belangrijke bijsturingen

1. De vervangingspool zal later in het schooljaar van start gaan.

In september is de onderwijsarbeidsmarkt nog volop in beweging. Een latere start geeft de leerkrachten die niet konden starten bij het begin van het schooljaar nog de kans om zich in de pool in te schrijven. Daardoor zullen enkel nog "echte" kandidaten zich inschrijven in de pool.

2. De bepaling dat leerkrachten hun voorrangrecht alleen maar kunnen behouden als zij kandideren voor de vervangingspool, wordt geschrapt.

De interferentie tussen de rechtspositieregeling en de vervangingspool wordt daardoor sterk vereenvoudigd : de rechtspositie blijft integraal van toepassing en wordt niet doorkruist door de regels van de vervangingspool.

3. Het principe dat voorrangsgerechtigde kandidaten prioritair worden opgenomen in de vervangingspool wordt, op enkele uitzonderingen na, niet betwist.

Vooraf de communicatie over en de controle op dit voorrangrecht zullen anders worden georganiseerd.

4. De vervangingspool wordt zoveel als mogelijk ingevuld door leerkrachten die beschikken over het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Er komt een door het departement Onderwijs ondersteunde controle op deze strengere diplomaveristen.

5. Opgenomen poolleden moeten onmiddellijk kunnen worden toegewezen aan de juiste ankerschool.

De VDAB zal binnen duidelijke krijtlijnen leerkrachten toewijzen aan groepen van scholen.

De scholengemeenschap, de scholengroep of een schoolbestuur krijgt de bevoegdheid om een poollid aan een ankerschool toe te wijzen, zonder tussenkomst van de VDAB.

6. De uitsplitsing van lesopdrachten over twee of meer poolleden wordt in het veld als zeer hinderlijk ervaren.

Scholen vragen aandacht voor ondeelbare pakketten, inpassingsmoeilijkheden in het lessenrooster, enzovoort. Daarom zal een minimuminstappercentage (van 50 %) worden gehanteerd om in de pool te worden opgenomen. Daarenboven hoeven scholen ook niet langer leerkrachten aan te stellen die maar voor een bepaald percentage beschikbaar zijn.

7. Onder het appreciatierecht wordt verstaan dat een ankerschool een toegewezen leerkracht altijd kan weigeren. Het appreciatierecht wordt momenteel niet misbruikt : dit moet zo blijven.

Daarom wordt voorgesteld dat scholen er enkel gebruik van kunnen maken mits een schriftelijke motivatie, zodat opvolging mogelijk wordt. Deze motivatieplicht wordt gekoppeld aan een uitbreiding van het appreciatierecht voor vervangingen.

8. Om de dienstverlening van de VDAB te verbeteren, zullen nadere regels worden opgenomen in een protocol van samenwerking met het departement Onderwijs.

Hierin zullen duidelijke dienstverleningsafspraken worden opgenomen.

De voorgestelde wijzigingen komen mijns inziens volledig tegemoet aan de meeste bezwaren van de diverse actoren.

Bijna al de voorgestelde wijzigingen vergen een decretaal ingrijpen. De aanpassingen aan het decreet lerarenambt worden momenteel door de administratie voorbereid en zullen zo spoedig mogelijk als een apart voorontwerp van decreet worden ingediend, zodat de nieuwe maatregelen tijdig aan de scholen en de personeelsleden of kandidaatpoolleden kunnen worden meegedeeld.

Vraag nr. 86
van 27 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Syndicale vormingssessies

In het gesubsidieerd vrij onderwijs onderhandelen de inrichtende machten met hun werknemers in wat wordt genoemd "lokale onderhandelingscomités".

De vertegenwoordigers van het personeel in deze onderhandelingscomités hebben het recht om deel te nemen aan vormingsdagen die worden georganiseerd door de representatieve vakorganisaties.

Naar ik verneem, stellen sommige schoolbesturen zich op het standpunt dat dit recht alleen geldt voor de vastbenoemde personeelsleden, en dit zou worden bevestigd door ambtenaren van het departement Onderwijs.

1. Is het bovenvermeld standpunt inderdaad het standpunt van het departement Onderwijs en zo ja, waarop is dat dan gebaseerd ?
2. Worden de scholen waarvan personeelsleden deelnemen aan zulke vormingssessies verplicht dit mee te delen aan het departement, al dan niet op elektronische wijze, of volstaat het dat zij dit gewoon noteren in het dossier van het betrokken personeelslid ?

Indien het departement moet worden verwittigd, welke verantwoording moet hiervoor dan worden gegeven ?

3. Vallen de betrokken personeelsleden gedurende deze vormingssessie en hun verplaatsing daarheen onder de toepassing van de arbeidsongevallenverzekering ?

Antwoord

1. Overeenkomstig het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités hebben de vertegenwoordigers van het personeel het recht om deel te nemen aan vormingsdagen die worden georganiseerd door de vakorganisaties (art. 41). Een voorwaarde om dit verlof te krijgen, is dat de data uiterlijk één maand op voorhand aan de werkgever worden meegedeeld. Het aantal vormingsdagen is beperkt tot drie per jaar.

In artikel 18 van het decreet wordt bepaald dat alle personeelsleden, behalve de directeur, in aanmerking komen om in het lokaal onderhandelingscomité te zetelen als vertegenwoordiger van het personeel. Dit houdt in dat niet alleen vastbenoemde personeelsleden hiervoor in aanmerking komen en dat alle vertegenwoordigers

van het personeel recht hebben op vrijstelling voor vorming, ongeacht hun statutaire toestand.

2. Van de afwezigheden om aan die vormingsactiviteiten deel te nemen, moet aan het ministerie geen melding worden gemaakt. Deze dagen tellen als dienstactiviteit.
3. De personeelsleden vallen gedurende deze vormingsactiviteiten en gedurende de verplaatsingen daarheen en terug onder de arbeidsongevallenverzekering.

Dit voorzover de bepalingen van het decreet zijn nageleefd en de werkgever dus vooraf op de hoogte is.

Vraag nr. 87 van 6 maart 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

KB's paramedische beroepen – Annulatieberoep

De Vlaamse regering besliste in 1997 bij de Raad van State annulatieberoep aan te tekenen tegen drie gepubliceerde koninklijke besluiten (KB) die de beroepstitel en kwalificatievereisten bepalen van de paramedische beroepen van bandagist, orthesist, technoloog medische beeldvorming en diëtist. In haar antwoord op mijn vraag nr. 142 van 28 juni 2000 stelde de minister dat werd gewacht op het verslag van het auditoraat (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 473 – red.*).

1. Werd er door de Raad van State uitspraak gedaan over deze KB's ? Zo ja, wat is het resultaat ?
2. Zijn er sinds juli 2000 nog andere beroepsprocedures lopende voor de Raad van State waarin de minister en de Vlaamse regering betrokken zijn ? Zo ja, welke ? Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering besliste in 1997 bij de Raad van State annulatieberoep aan te tekenen tegen drie gepubliceerde koninklijke besluiten die de beroepstitel en kwalificatievereisten bepalen van de paramedische beroepen van bandagist, orthesist, technoloog medische beeldvorming en diëtist. In geen van deze gevallen is er al een uitspraak.

Er wordt nog steeds gewacht op het verslag van het auditoraat.

2. Sinds juli 2000 zijn er geen andere beroepsprocedures lopende voor de Raad van State waarin de minister en de Vlaamse regering betrokken zijn.

Vraag nr. 88
van 8 maart 2001
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Eindejaarstoelage

Vorig jaar stelde ik de minister een schriftelijke vraag aangaande de berekening van de eindejaarstoelage van het onderwijspersoneel (*vraag nr. 118 van 17 mei 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 6 oktober 2000, blz. 124 – red.*). De minister besloot haar antwoord met de mededeling dat haar administratie inmiddels bij de IT-dienstverlener (informatietechnologie) een werkvraag had ingediend, teneinde het desbetreffende computerprogramma zodanig aan te passen dat voor de betrokken gevallen de bedrijfsvoorheffing zou worden ingehouden conform de vigerende bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. In haar antwoord stelde de minister ook dat de problematiek van de berekening van de bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage van de tijdelijke personeelsleden, reeds enkele jaren geleden werd onderzocht.

Dienaangaande heb ik opnieuw enkele vragen.

1. Uit klachten van personeelsleden kan worden opgemaakt dat de werkwijze die het departement Onderwijs toepast nog steeds dezelfde is. Dat betekent dat het departement de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen nog steeds niet correct toepast.

Wat zijn hiervoor de redenen ?

Ligt de fout bij de IT-dienstverlener of bij het departement ?

Is het nu zo moeilijk een computerprogramma aan te passen zodat de bedrijfsvoorheffing correct wordt berekend ? Voor wanneer mag een aanpassing worden verwacht ?

2. In mijn vorige vraag had ik het ook over de vaststelling van de RSZ-bijdrage (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid). Op de eindejaarstoelage van de personeelsleden die deeltijds tijdelijk

en deeltijds vastbenoemd zijn, wordt in sommige gevallen de RSZ-bijdrage afgehouden op zowel het deel waarvoor de personeelsleden vastbenoemd zijn, als het deel waarvoor ze tijdelijk zijn. Daardoor ontvangen deze personeelsleden merkkelijk minder eindejaarstoelage. Mijn vraag was toen op welke wettelijke basis dit steunde. Op deze vraag gaf de minister geen antwoord.

Mag ik van de minister vernemen op welke wettelijke basis de regel gesteund is dat er een RSZ-bijdrage wordt afgehouden op de volledige eindejaarstoelage wanneer de prestaties die het personeelslid verrichtte tijdens de referentieperiode hoofdzakelijk werden onderworpen aan de RSZ-regeling ?

Indien deze werkwijze niet gesteund is op een wettelijke basis, waarom wordt ze dan zo toegepast en wordt ze dan herzien ?

Antwoord

1. De bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage dient, zoals reeds werd vermeld, te worden vastgesteld op grond van de werkelijk betaalde of toegekende bruto-inkomsten, verminderd met de verplichte inhoudingen ter uitvoering van de sociale wetgeving of van een ermee gelijkgesteld wettelijk of reglementair statuut (cfr. bijlage III bij het KB WIB 1992). (*KB : koninklijk besluit ; WIB : Wetboek van de Inkomstenbelastingen – red.*)

Het onderzoek door de toenmalige afdeling Informatica van het departement Onderwijs waaraan in de vraag wordt gerefereerd, had tot gevolg dat het desbetreffende computerprogramma werd aangepast, zodat voor personeelsleden die enkel tijdelijke prestaties uitoefenen de bedrijfsvoorheffing wordt berekend op het brutobedrag van de EJT – 13,07 % (= RSZ-inhouding). (*EJT : eindejaarstoelage – red.*)

Voor gecombineerde opdrachten, waarbij een personeelslid voor een gedeelte van zijn opdracht vastbenoemd is en voor een gedeelte tijdelijk, wordt de bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage echter vastgesteld op basis van het brutobedrag. De werkaanvraag die mijn administratie bij de IT-dienstverlener heeft ingediend, heeft aanleiding gegeven tot consultancy om de mogelijkheden tot aanpassing te onderzoeken. Uit dit onderzoek is gebleken dat deze aanpassing niet zo voor de hand liggend is als

door de buitenwereld wordt aangenomen, enerzijds vanwege de moeilijkheidsgraad van de oude en ingewikkelde applicatie "eindejaarstoelage" en anderzijds vanwege de impact van een eventuele wijziging op het hele weddensysteem.

Omdat in het kader van de overgang naar de euro de mogelijkheid bestaat dat het oude weddensysteem ook andere dan omzettingwijzigingen zal ondergaan, werd beslist om zich te concentreren op de noodzakelijke euro-conversie, zonder echter de problemen in verband met de berekening van de eindejaarstoelage uit het oog te verliezen. Daarenboven is er een onderzoek aan de gang naar de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn over een nieuw of vernieuwd weddensysteem te beschikken.

2. Met betrekking tot de afhouding van de RSZ-bijdrage op de eindejaarstoelage van personeelsleden die deeltijds tijdelijk en deeltijds vastbenoemd zijn, is er een procedure van toepassing die eerst per maand, dan per kwartaal en tot slot per jaar bepaalt of er al dan niet een RSZ-afhouding op de eindejaarstoelage noodzakelijk is. Deze procedure werd destijds met de diensten van de RSZ uitgewerkt.

In het kader van een eventueel nieuw weddensysteem zal uiteraard opnieuw contact worden genomen met deze diensten om de modaliteiten van de nieuwe procedure te controleren.

Vraag nr. 89
van 8 maart 2001
van de heer DIRK DE COCK

Gemeenschapsonderwijs – Vakantieregeling onderhoudspersoneel

In het gemeenschapsonderwijs is het vaak zo dat onderhoudsmensen met een tijdelijk contract vakantie dienen te nemen tijdens de jaarlijkse vakantieperiodes.

Een gevolg hiervan is dat tijdens de schoolvakantieperiodes in verschillende scholen de speelpleinen, gazons, ... gedurende twee maanden geen onderhoud krijgen.

1. Klopt het dat onderhoudsmensen met een tijdelijk contract verplicht worden hun vakantie op te nemen tijdens de jaarlijkse schoolvakantie ?
2. Beschikt de minister over gegevens waaruit blijkt dat vele scholen hiervan nadeel ondervin-

den ? Klopt het bijvoorbeeld dat in voorkomend geval schoolterreinen gedurende twee maanden geen noodzakelijk onderhoud krijgen ? Worden er maatregelen in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger doelt hier op personeelsleden binnen de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het gemeenschapsonderwijs, met andere woorden personeelsleden die aangeworven zijn met een arbeidsovereenkomst. Naast deze zuiver contractuele personeelsleden zijn er in het gemeenschapsonderwijs binnen deze personeelscategorie nog steeds statutaire personeelsleden, namelijk vastbenoemden en tijdelijken tewerkgesteld (tijdelijken enkel ter vervanging van vastbenoemden met loopbaanonderbreking), weliswaar in een uitdovend kader.

Ten aanzien van de zuiver contractuele personeelsleden worden door de Vlaamse overheid, inzonderheid door de Vlaamse minister van Onderwijs, geen regels opgelegd. De verhouding tussen enerzijds de werknemers en anderzijds de werkgevers (in casu de inrichtende macht) is louter op het privaatrechtelijk vlak gesitueerd en hiervoor geldt hetzelfde principe als voor de contractuelen in het gesubsidieerd onderwijs. Voor deze personeelsleden betaalt het departement Onderwijs geen rechtstreekse wedde of weddesubsidie. Hun loon wordt door hun werkgever rechtstreeks (of via een sociaal secretariaat) betaald en de middelen hiertoe worden geput uit de toegekende werkingsmiddelen en/of eigen middelen.

Wat de vakantieregeling van deze personeelsleden betreft, kan worden verwezen naar de binnen het gemeenschapsonderwijs gehanteerde "Handleiding arbeidsovereenkomsten contractueel AMVD-personeel" (eveneens beschikbaar op de website : http://www.rago.be/subpage_startpagina/personeel/rechtspositie/index.htm). (*AMDV : administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel – red.*)

Ten aanzien van de wijze van opname van de jaarlijkse vakantie werd onder meer met betrekking tot de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger in voormelde handleiding het volgende opgenomen :

"Bij het begin van elk kalenderjaar wordt een vakantieplan opgesteld. Dit moet voor advies worden voorgelegd aan het Basisoverlegcomité. Het

dienstbelang en de doelstellingen van de instelling zijn hierbij van primordiaal belang.

Vakantie wordt genomen tijdens het kalenderjaar waarop de vakantie betrekking heeft.

De jaarlijkse vakantie moet worden genomen tijdens de periode juli/augustus van het kalenderjaar. Op verzoek van het personeelslid en in overeenstemming met het vakantieplan kan de jaarlijkse vakantie ook buiten de periode juli/augustus worden genomen, maar dan uitsluitend op dagen waarop er volgens de geldende beschikkingen geen lessen worden gegeven of diensten worden verleend.

Arbeidsovereenkomsten die voor een bepaalde duur werden afgesloten en eindigen op 30 juni van het kalenderjaar, laten uiteraard niet toe dat de vakantie wordt genomen in de periode juli/augustus. Daarom moeten de vakantieperiodes van het contractueel personeel, in overleg met de betrokken personeelsleden, worden vastgesteld op basis van de duur of de eventuele schorsingen van de arbeidsovereenkomst. Daarbij wordt rekening gehouden met het dienstbelang en de doelstellingen van de instelling.

Niet opgenomen vakantiedagen voor het einde van arbeidsovereenkomst dienen uitbetaald te worden."

Ik beschik niet over gegevens waaruit zou blijken dat scholen hinder zouden ondervinden van het feit dat het onderhoudspersoneel verplicht met vakantie is tijdens de schoolvakantie. Dit is trouwens een autonome bevoegdheid van de inrichtende macht, die zichzelf het best kan organiseren m.b.t. het onderhoud van haar scholen.

**Vraag nr. 90
van 8 maart 2001
van de heer WILFRIED AERS**

Dynamo² – Subsidiëring vervoerskosten

Canon, de Cultuurcel van het Departement Onderwijs, beloont jaarlijks een aantal inventieve klas- of schoolprojecten met een subsidiëring via Dynamo². Dit is op zich natuurlijk een lovenswaardig initiatief.

Indien echter de ermee gepaard gaande vervoerskosten buiten de subsidiëring vallen, is het duidelijk dat deze in de meeste gevallen zullen worden doorgerekend aan de ouders. Op die wijze stijgt, als gevolg van de subsidies voor cultuurinitiatieven, de

kostprijs van het onderwijs voor de gezinnen, en dat kan niet de bedoeling zijn.

De vervoerskosten liggen daarenboven meestal veel hoger dan de gesubsidieerde toegangs- of deelnameprijzen.

Waarom mag (een gedeelte van) de verkregen subsidie niet voor vervoerskosten worden gebruikt? Worden er stappen genomen in die zin?

Antwoord

Al van bij het begin van het Dynamo²-project in 1993 werden vervoers- en maaltijdkosten van leerlingen en leerkrachten niet voor subsidiëring in aanmerking genomen. Ook kosten met betrekking tot infrastructurele werken, aankoop van vaste apparatuur (computer, camera, enz.) en kosten voor nascholing van betrokken leerkrachten worden niet via Dynamo² gesubsidieerd. Vervoers- en maaltijdkosten van derden (organisaties of personen die de school begeleiden bij de uitvoering van haar project) worden daarentegen wel ondersteund.

De bedoeling van Dynamo² is innovatieve schoolprojecten gedeeltelijk te ondersteunen. Van de school zelf wordt steeds een eigen inbreng van minstens 30 à 40 % voor de realisatie van haar eigen projectwerk gevraagd. Het totale budget van de Dynamo²-subsidies bedraagt 10 miljoen frank op jaarbasis, wat duidelijk maakt dat het hier enkel gaat om een stimulering van vernieuwende initiatieven, en niet om een reguliere ondersteuning van projectwerk in scholen.

Dynamo²-subsidies kunnen worden aangevraagd door alle Vlaamse scholen (kleuter-, lager, secundair en hoger, uitgezonderd de universiteiten), in totaal ± vierduizend scholen. Op basis van duidelijk afgebakende criteria, die elk jaar via de Dynamo²-catalogus aan de scholen kenbaar worden gemaakt, doen scholen hun aanvraag. Een onafhankelijke jury, samengesteld per werkveld (bedrijvige, democratische, gezonde, groene en muzisch-creatieve school), beoordeelt op basis van deze criteria elke inzending. Gemiddeld 50 % van de aanvragen worden voor subsidiëring in aanmerking genomen. We zien hierin een positieve evolutie: voor het huidige schooljaar werden 72,18 % van de aanvragen goedgekeurd.

In het totale prijskaartje van een project maken vervoerskosten van leerlingen en leerkrachten een zeer ongelijk gedeelte uit. Ten gevolge van recente

onderwijsontwikkelingen (grotere autonomie van de scholen, meer vraaggericht karakter van het Dynamo²-project sedert 1997/1998) verschuift het accent steeds meer naar de school zelf : de school ontwikkelt een vakoverschrijdend project (al dan niet in samenwerking met één of meerdere organisaties uit de Dynamo²-catalogus) dat wordt geïntegreerd in het geheel van het schoolgebeuren. Vele scholen kiezen er daarom voor een project in de eigen omgeving of op school zelf te realiseren, andere kiezen voor "uitstappen" in het kader van projectrealisatie. De intrinsieke en innovatieve waarde van een project heeft hier weinig mee te maken.

Er zijn geen plannen om in de toekomst vervoerskosten van leerlingen of leerkrachten in het kader van de uitvoering van een Dynamo²-project in aanmerking te nemen voor subsidiëring.

Vraag nr. 91
van 15 maart 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Inschrijving buitengewoon onderwijs – Inspraak ouders

Om tot het buitengewoon kleuter- of lager onderwijs te worden toegelaten, is een inschrijvingsverslag vereist dat doorgaans door een CLB (centrum voor leerlingenbegeleiding) wordt opgemaakt.

In het attest dat deel uitmaakt van het inschrijvingsverslag wordt vermeld welk type van buitengewoon onderwijs het meest geschikt is voor het betrokken kind met een handicap.

Artikel 15 van het betrokken decreet bepaalt dat een leerling alleen het buitengewoon onderwijs kan volgen van het type waarnaar hij in het inschrijvingsverslag wordt georiënteerd.

1. Hebben ouders inspraak bij het totstandkomen van een attest buitengewoon onderwijs ? Worden zij gehoord ?
2. Werd er een procedure uitgewerkt voor ouders die het niet eens zijn met het type buitengewoon onderwijs dat wordt vermeld in het attest, en die menen dat een ander type beter zou aansluiten op de noden van het kind ?

Antwoord

Ouders zijn betrokken bij de procedure rond het opstellen van een inschrijvingsverslag van hun kind. Zij kunnen op de school waar het kind is in-

geschreven op een multidisciplinair onderzoek aandringen. Tevens zijn de ouders bij het onderdeel "sociaal onderzoek" uiteraard betrokken. Trouwens, voor dit onderdeel moeten de ouders worden gehoord.

Inspraak van de ouders in de eindconclusie van het multidisciplinair onderzoek is er niet. De eindconclusie behoort immers tot de verantwoordelijkheid van de attestverlenende instantie.

Momenteel wordt er gewerkt aan een nieuw besluit van de Vlaamse regering over het inschrijvingsverslag. Na de goedkeuring van het mozaïek-decreet in het Vlaams Parlement, zal dit besluit de huidige reglementering betreffende het inschrijvingsverslag wijzigen. In deze nieuwe regelgeving is er in een geformaliseerde beroepsprocedure via de CABO voorzien. De Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs kan ook nu reeds door de ouders worden aangesproken indien zij het oneens zijn met de verwijzing die het attest vermeldt.

Vraag nr. 92
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Muziekacademie Beersel – Taalwetgeving

Ik ben in het bezit van een eentalig Franse affiche waarop een concert wordt aangekondigd dat op 11 maart plaatsvond in het Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve in de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode.

Het telefoonnummer waarop bijkomende inlichtingen kunnen worden verkregen, blijkt dat te zijn van de Muziekacademie in Beersel.

1. Overtreedt de academie daarmee de taalwetgeving niet ?
2. Doorkruist de instelling daardoor niet het beleid van de Vlaamse regering dat erop gericht is het Vlaams karakter van de rand rond Brussel te ondersteunen en te versterken ?
3. Is het hoe dan ook aanvaardbaar dat een Vlaamse onderwijsinstelling activiteiten organiseert in het Frans ?
4. Welke stappen onderneemt de minister om te vermijden dat dergelijke feiten zich in de toekomst nog voordoen ?

Antwoord

1. Navraag bij de directie van de Academie van het Gemeenschapsonderwijs Orfeus in Beersel en verantwoordelijken van het Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve heeft duidelijk gemaakt dat er officieel maar één Nederlandstalige affiche voor het concert verspreid is. De organisatie van het concert is volledig in het Nederlands gebeurd. Al het officiële drukwerk is eveneens eentalig in het Nederlands opgemaakt (affiches, programmabrochures, toegangskaarten). Ook op het concert zelf was er geen taalprobleem.

Een van de orkestleden heeft wel op eigen initiatief tweetalige promotiefolders verspreid. Noch de academie, noch het Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve kunnen daarvoor verantwoordelijk worden gesteld.

De eentalig Franse affiche die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn bezit heeft, is niet bekend bij de organisatoren.

2. De werking van het Gemeenschapscentrum De Boesdaalhoeve en de Academie Orfeus bewijst dat deze twee instellingen al het mogelijke doen om het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand te ondersteunen en te versterken.
3. Uit het voorgaande blijkt dat deze Vlaamse onderwijsinstelling geen Franstalige activiteit georganiseerd heeft.
4. Ik wil beklemtonen dat de Vlaamse onderwijsinstellingen en het departement Onderwijs inbreuken op de taalwetgeving niet tolereren. Indien er een probleem wordt vastgesteld, zal ik daar op gepaste wijze op reageren.

Vraag nr. 93**van 15 maart 2001****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN***Schoolboeken – Emancipatiegedachte*

In haar Beleidsnota Onderwijs en Vorming 1999-2004 schreef de minister dat de regering aan de inspectie zou vragen in haar doorlichtingen aandacht te besteden aan het emancipatorisch en intercultureel gehalte van de gebruikte handboeken en aan de wijze waarop de scholen emancipatie, roldoorbrekend werken en interculturalisering als integrale elementen van een kwaliteitsvol onder-

wijs in praktijk brengen (*Stuk 139 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Heeft de Vlaamse regering deze opdracht aan de inspectie gegeven ?

Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De problematiek van het emancipatorisch en intercultureel gehalte van de gebruikte handboeken en de wijze waarop de scholen emancipatie, roldoorbrekend werken en interculturalisering als integrale elementen van een kwaliteitsvol onderwijs in praktijk brengen, wordt in de beleidsnota expliciet aan de orde gesteld in rubriek 3.7.2, waar wordt gehandeld over de aandacht die in didactisch materiaal wordt besteed aan verschillen tussen leerlingen.

Deze passus heeft het eveneens over de vraag die de regering zal richten aan de Onderwijsinspectie om bij gelegenheid van schooldoorlichtingen hiervoor bijzondere aandacht te hebben.

Er is daarover geen bijkomende opdracht gegeven aan de Onderwijsinspectie. De inspectie is vertrouwd met de beleidsnota en met de verwachtingen die daarin ten aanzien van haar optreden worden geformuleerd door de regering. Dit betekent dan ook dat de inspectie bij de doorlichtingen effectief voor deze problematiek oog zal hebben, zonder dat dit onmiddellijk voorrang dient te krijgen bij doorlichtingen.

Op de vraag of er reeds globale resultaten bekend zijn, is het antwoord negatief. Dat spreekt overigens om meerdere redenen voor zich.

Bij een doorlichting worden tal van aspecten met betrekking tot het functioneren van een school in kaart gebracht. Die aspecten worden door de inspectie aan de hand van een uitgewerkt doorlichtingsinstrument beoordeeld. Het is voor de inspectie niet mogelijk om systematisch op om het even welk moment voor ieder aspect dat wordt onderzocht een globale stand van zaken op te maken. De inspectie wil zich daar ook voor hoeden, omdat de doorlichting een evaluatieproces is op het niveau van de school, en geen evaluatieproces op landelijk niveau. De veralgemening van vaststellingen en de impliciete extrapolatie kunnen dan ook pas nadat een voldoende groot staal van scholen werd doorgelicht.

Vermits de beleidsnota pas in de loop van het schooljaar 1999-2000 werd gefinaliseerd, kon de inspectie pas op zijn vroegst vanaf het begin van dit schooljaar de gevraagde opdrachten consequent uitvoeren. Een stand van zaken op dit ogenblik (medio maart) over een onderzoek dat pas in oktober jongstleden van start is kunnen gaan, lijkt dan ook meer dan voorbarig.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 41
van 6 maart 2001
van de heer JAN LAURYS

Werkgelegenheidsbeleid – Administratieve vereenvoudiging

Eén van de initiatieven die vanuit het beleidsdomein Werkgelegenheid werden genomen in het kader van de administratieve vereenvoudiging, is het opstarten van vier werkgroepen met alle betrokken actoren met het oog op een grondige screening en evaluatie van de bestaande instrumenten inzake arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid.

De bedoeling is dat deze werkgroepen in de loop van 2001 aanbevelingen formuleren voor een efficiënter en eenvoudig, flankerend werkgelegenheidsbeleid. Dit zou uiteindelijk moeten leiden tot het opheffen van bepaalde maatregelen of het integreren van bestaande en parallelle maatregelen in één vernieuwde maatregel.

Kan de minister meedelen hoe deze werkgroepen zijn samengesteld, wat hun respectieve opdrachten zijn en hoeveel keer zij reeds zijn samengekomen ?

Antwoord

In het kader van de administratieve vereenvoudiging werden er vier beleidsvoorbereidende werkgroepen opgericht : werkervaring, opleiding, invoegmaatregelen reguliere economie en beschermde werkgelegenheid.

Deze werkgroepen waren samengesteld uit vertegenwoordigers van de minister van Werkgelegenheid, de administratie en de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsoplei-

ding). Deze beleidsvoorbereidende werkgroepen worden bijgestaan door een zogenaamde gebruikersgroep, samengesteld uit onder andere sociale partners, derdenvertegenwoordigers, bedrijven, ... De resultaten van de werkgroepen worden voorgelegd aan het Vesoc (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité). De startvergaderingen van deze werkgroepen gebeurden in het eerste kwartaal 2000. Ondertussen kwamen de werkgroepen reeds verschillende malen samen.

De uitgangspunten waren het harmoniseren van de toelatings- en toekenningsvoorwaarden, het begrijpbaar maken van de teksten, het inkorten van de procedures, het uniformiseren van termijnen en het stroomlijnen van de informatie.

De eerste opdracht van deze werkgroepen was de inventarisatie van alle maatregelen die betrekking hadden op het domein. Nadien werden knelpunten bekeken, en voor sommige domeinen werd reeds een aanzet tot conceptontwikkeling gegeven.

Met betrekking tot werkervaring werd een eerste voorstel van concept ontwikkeld, dat nu wordt afgetoetst met de gebruikers.

Wat beschermde werkgelegenheid (sociale werkplaatsen) betreft, waren de werkgroep en de gebruikersgroep van oordeel dat het niet aangewezen was reeds wijzigingen aan de regelgeving aan te brengen, gelet op de vrij recente omschakeling naar het decreet. Conclusie was dat de resultaten van de eerste evaluatie van het stelsel zouden worden afgebracht.

Wat invoegmaatregelen reguliere economie betreft, werd de bestaande maatregel invoegbedrijven geïncorporeerd in de regelgeving meerwaardeneconomie, waarbij bedrijven de mogelijkheid krijgen bij het opstarten van nieuwe activiteiten kansengroepen aan te werven. In het besluit wordt voor beide maatregelen in dezelfde definities, procedures en ondersteuningsinstrumenten voorzien.

Met betrekking tot het domein opleiding worden de eerste resultaten afgewacht.

Vraag nr. 42
van 6 maart 2001
van de heer JOACHIM COENS

Tweede Kustactieplan – Stand van zaken

In het Belgisch Staatsblad van 20 februari 2001 verscheen het besluit van de Vlaamse regering

houdende vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor projecten in het kader van het Kustactieplan 2000-2004. De betalingsvoorwaarden en de uitvoeringsmodaliteiten van de subsidies worden bepaald en ook de projecten waarmee de minister de Kust als één geheel wil promoten, worden toegelicht.

In een persmededeling van 8 december 2000 benadrukte de minister dat er voor 2001 reeds nieuwe projecten in volle voorbereiding zijn.

1. Welke zijn de projecten die voor 2001 worden voorbereid ?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de selectie van deze projecten ? Hoe is de jury samengesteld die deze projecten selecteert ?
3. Welke timing wordt gehanteerd m.b.t. de uitvoering en subsidiëring van deze geselecteerde projecten ?

Antwoord

1. Het besluit van 8 december 2000 bepaalt dat de projecten voor subsidies van het betrokken begrotingsjaar moeten ingediend zijn uiterlijk op 30 juni van dat jaar. Op heden zijn officieel nog geen projecten ingediend.

De verwijzing naar de voorbereiding van projecten voor 2001 is het gevolg van de talrijke vragen naar informatie die ik en mijn medewerkers ontvangen van diverse overheden en VZW's die van plan zijn projecten in te dienen.

Zolang geen officiële aanvragen binnen zijn, ben ik in de onmogelijkheid daarover enige informatie mee te delen.

2. Ik verwijs voor de selectie naar hetgeen vermeld staat in artikel 2, § 3, artikel 3, §§ 1, 2 en 3 en artikel 4, § 1. De samenstelling van de jury is vermeld in artikel 3, § 1.
3. De uitvoering van een project is, zoals vermeld in artikel 7, bepaald op maximaal vier jaar, te rekenen vanaf de startdatum. Ik kan, in uitzonderlijke gevallen, op gemotiveerde aanvraag en na advies van de jury, de einddatum van het project met maximaal één jaar verlengen. Artikel 2, § 2, 2°, c bepaalt dat de aanvraag de periode van realisatie en de verwachte duur moet vermelden, met andere woorden de start- en einddatum.

Wat de subsidiëring betreft, bepaalt artikel 6 de modaliteiten voor het uitbetalen van een eerste en een tweede voorschot en van het saldo. Ik ken in mijn beslissing een eerste voorschot toe van maximaal 40 %, uit te betalen onmiddellijk na de ondertekening van het ministerieel besluit. Een tweede voorschot van maximaal 50 %, eventueel opgesplitst in maximaal drie deelvoorschotten, wordt door mij toegekend op zijn vroegst vanaf zes maanden na de startdatum van het project. Het saldo van minimaal 10 % zal worden uitbetaald na het einde van het project en uiterlijk zes maanden na het indienen van de verslagen vermeld in hoofdstuk IV.

Elke uitbetaling gebeurt op basis van een schuldvordering van de begunstigde, gericht aan de administratie. De uitbetaling van het tweede voorschot kan pas plaatsvinden na controle door de administratie bij de begunstigde om na te gaan of het project normaal verloopt. Het saldo kan pas worden uitbetaald na controle door de administratie van de verslagen vermeld in hoofdstuk IV.

Vraag nr. 43 van 8 maart 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Inspectie Werkgelegenheid – Controles

Kan de minister mededelen of de afdeling Inspectie Werkgelegenheid in het kader van haar bevoegdheden in de loop van het vorige jaar systematisch en specifiek controle heeft uitgeoefend op de toepassing van het Septemberdecreet ?

1. Om hoeveel controles gaat het ?
2. Werden er onregelmatigheden vastgelegd ?
3. Werden er in het kader van de "integrale" controle overtredingen vastgesteld ?
4. Werden er in de loop van vorig jaar klachten door werknemers ingediend ?

Antwoord

1. Door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid werden, overeenkomstig de wettelijke bepalingen, controles uitgevoerd. Deze vonden plaats in het gehele Vlaamse gewest en in diverse sectoren.

In 2000 werden in totaal 33 controles uitgevoerd. Voor 2001 werden er tot nu toe (datum 15 maart 2001) twaalf controles uitgevoerd.

- In 2000 werd één inbreuk vastgesteld op de bepalingen van het decreet. De arbeidsovereenkomst was opgesteld het Engels. Ten aanzien hiervan werd een PV van waarschuwing opgemaakt, met verzoek de wettelijk voorgeschreven bepalingen toe te passen. Bij een opvolgingscontrole werd vastgesteld dat aan deze waarschuwing positief gevolg werd gegeven.

Ook met betrekking tot de tot nu toe in 2001 uitgevoerde controles werd één inbreuk vastgesteld. Ook hier werd een PV van waarschuwing opgemaakt met verzoek de regelgeving toe te passen.

- Zoals reeds vermeld, werden in twee gevallen overtredingen op de bepalingen van het Septemberdecreet vastgesteld.

Het integraal optreden bestaat hierin dat naast het toezicht op deze decretale bepalingen ook andere elementen aan de controle worden onderworpen. Aldus vonden de vermelde onderzoeken plaats naar aanleiding van controles op uitzendbureaus, migratiedossiers, tewerkstellingsprogramma's, bemiddeling en gezamenlijke controles in het kader van de arrondissementale inspectiecellen (AIC).

- Er werden vorig jaar geen klachten ingediend door werknemers.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 100
van 20 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlarem II – Rouwkamers in rusthuizen

De milieuvorwaarden voor rouwkamers zijn vervat in hoofdstuk 5.35 van Vlarem II. Dit hoofdstuk legt een aantal stringente voorwaarden op, waarbij uiteraard werd gedacht aan rouwkamers die worden gebruikt door begrafenisondernemers.

Ook rusthuizen krijgen echter te maken met overlidens, en dit uit de aard van hun activiteit. Overleden inwoners worden in vele gevallen opgebaard in het rusthuis zelf, waarbij de familie de gelegenheid heeft om te komen groeten. Vaak blijft de overledene in het rusthuis tot de uitvaartplechtigheid.

Om deze beperkte faciliteiten te kunnen bieden, dient het betrokken rusthuis echter eveneens in overeenstemming te zijn met hoofdstuk 5.35 van Vlarem II, wat tot problemen aanleiding geeft en een aantal rusthuizen ertoe aanzet deze faciliteiten niet meer te verlenen en integendeel zo snel mogelijk het lichaam van de overledene uit het rusthuis te verwijderen.

Vallen rusthuizen en/of ziekenhuizen inderdaad onder de bepalingen van hoofdstuk 5.35 van Vlarem II ?

Zo ja, werd reeds een aanpassing van Vlarem II overwogen met het oog op een speciaal statuut voor rusthuizen terzake ? Waarom eventueel niet ?

Antwoord

- Rouwkamers zijn volgens de Vlarem-indelingsrubriek 35 ingedeeld in de tweede klasse.

Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt in welke soort van instellingen deze rouwkamers zijn gevestigd. Ook rouwkamers behorende bij rusthuizen en/of ziekenhuizen vallen bijgevolg onder de toepassing van de sectorale milieuvorwaarden vervat in hoofdstuk 5.35 van titel II van het Vlarem.

- De Vlarem-indelingslijst viseert alle inrichtingen die potentieel relevante hinder en/of risico's vertegenwoordigen. Voor deze inrichtingen zijn in titel II van het Vlarem algemene en sectorale milieuvorwaarden opgenomen die minimaal noodzakelijk worden geacht om de hinder en risico's van die inrichtingen tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

In de praktijk omvat een bedrijf of een instelling vaak meerdere ingedeelde inrichtingen, zoals bijvoorbeeld de opslag van gevaarlijke producten, de lozing van afvalwaters, enzovoort. Het feit dat een ingedeelde inrichting een onderdeel vormt van een bedrijf of instelling, wijzigt in de regel niets aan de potentiële hinder en risico's van deze vergunning- of meldingsplichtige inrichting.

Met andere woorden : de potentiële risico's en hinder van een rouwkamer blijven onverminderd bestaan ook wanneer deze rouwkamer behoort bij een rusthuis of ziekenhuis. Er is bijgevolg geen milieutechnische reden om momenteel een wijziging van deze Vlarem-reglementering in overweging te nemen.

Vergunningenbeleid is echter een dynamisch gegeven, waardoor ik een herevaluatie van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geviseerde regelgeving niet per definitie wil uitsluiten, indien dit kan worden gepast in een globale herziening van de hoofdlijnen van dit vergunningenbeleid.

Mijn uitgangspunt bij een dergelijke eventuele herziening zal echter steeds versterking of minstens het behoud van het bestaande niveau van bescherming voor mens en/of leefmilieu zijn.

Vraag nr. 101
van 20 februari 2001
van de heer JOACHIM COENS

Decreet natuurbehoud – Gebiedsafbakening

Ingevolge het decreet op het natuurbehoud moeten de gebieden van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) en het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (IVON) worden afgebakend binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet, dit wil zeggen tegen begin 2003.

Tot nu toe is er nog geen enkele decretaal geregelde procedure opgestart voor de afbakeningen. Nochtans zal alle tijd die er nog rest broodnodig zijn, wil men de doelstellingen binnen de vooropgestelde tijdspanne realiseren. Hoe korter bovendien de tijdspanne om de doelstellingen te realiseren, hoe meer openbare onderzoeken er tegelijkertijd zullen lopen. Indien dit gebeurt op een onvoorbereide wijze, en zonder voorafgaand draagvlak bij de eigenaars en gebruikers van de betrokken gebieden, zal het risico op een algemene afwijzing van het gehele afbakeningsgebeuren groter zijn. Dit kan en moet worden voorkomen.

Vandaar dat het belangrijk is deze afbakening op een goed voorbereide manier aan te pakken.

1. Welk tijdschema heeft de minister aan de administratie opgelegd voor de afbakening van de VEN- respectievelijk IVON-gebieden, en wordt in een fasegewijze aanpak voorzien ?

2. Welke administraties worden bij de voorbereiding betrokken en op welke wijze ?
3. Welk basismateriaal wordt gebruikt voor de afbakening (wetenschappelijke studies, inventarissen, ...) en wie heeft dit opgemaakt, op basis van welke criteria ?
4. Op welke schaal worden de gebieden afgelijnd ?
5. Wat zijn de criteria om gebieden in de eerste of latere fase op te nemen ?
6. Wordt er een voldoende draagvlak gecreëerd om de beslissingen te kunnen realiseren ?
7. Hoe wordt de communicatie in verband met deze beslissingen georganiseerd ?
8. Wanneer worden de openbare onderzoeken voor de af te bakenen gebieden gevoerd (vermoedelijke periode) ?
9. Gebeurt er overleg met de provincies over de organisatie van de openbare onderzoeken ? Kunnen deze zich voldoende voorbereiden op de te verwachten hoeveelheden bezwaarschriften die tijdens een beperkte periode moeten worden verwerkt ?

Antwoord

1. In het kader van het strategisch project "Verweving en afbakening" werkt de administratie aan een Gewenste Natuur- en Bosstructuur. Deze kaart vormt de basis voor de afbakening van de 125.000 hectare VEN- en 150.000 hectare IVON-gebieden die zowel in het natuurdecreet als in het Structuurplan Vlaanderen opgenomen zijn.

Een deel van deze gebieden heeft op dit moment de juiste bestemming op de gewestplannen (groen-, park-, buffer- en bosgebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen met overdruk overstromingsgebied, wachtbekkens en beschermde duingebieden) en kan dus onmiddellijk worden afgebakend volgens de procedure van het natuurdecreet. Ik heb de administratie de opdracht gegeven om de voorbereidingen te finaliseren voor het zomerreces, zodat de procedure voor deze gebieden dan kan starten.

Voor gebieden waar er een consensus is tussen de gewenste agrarische structuur en de gewens-

te natuur- en bosstructuur en voor erkende natuurreservaten die thans geen groene bestemming hebben in de zin van artikel 21 van het natuurdecreet, ben ik met mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening overeengekomen dat die binnen het kader van de ruimtelijke ordening gelijktijdig met de eerste afbakeningsronde in aanmerking komen voor een groene bestemmingswijziging via een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit is de eerste fase van het afbakeningsproces.

De tweede fase speelt zich voornamelijk af binnen de ruimtelijke ordening, aangezien hier in de meeste gevallen bestemmingswijzigingen noodzakelijk zijn. Aangezien er diverse ruimteclaims op deze gebieden rusten, zal er een afwegingskader moeten worden opgesteld, zodat binnen de ruimtelijke ordening keuzes kunnen worden gemaakt. De gewenste agrarische structuur en de gewenste natuur- en bosstructuur leveren informatie aan om in te brengen in dit proces. Het decreet natuurbehoud stelt dat deze tweede afbakeningsronde afgewerkt moet zijn tegen eind 2003.

2. Het volledige proces wordt voorbereid binnen de begeleidingsgroep van het strategisch project "Verweving en afbakening", waarin diverse betrokken administraties hun inspanningen bundelen om tot een gecoördineerd resultaat te komen.

Hierin zetelen het Instituut voor Natuurbehoud (IN), het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW), de afdelingen Natuur, Bos en Groen en Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, de administratie Land en Tuinbouw, de Vlaamse Landmaatschappij en de afdelingen Ruimtelijke Planning en Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen. Soms worden ook andere administraties uitgenodigd, zoals bijvoorbeeld de afdeling Water.

Deze groep is belast met de voorbereiding van het gehele afbakeningsproces in het buitengebied, zowel voor de agrarische als voor de natuur- en bosstructuur. Deze groep komt maandelijks samen op het kabinet van Leefmilieu en Landbouw om de voortgang van het proces te bewaken, deeltaken te definiëren en taakverdelingen af te spreken.

3. Aangezien het om gebieden gaat met een hoofd- of nevenfunctie natuur, baseert men zich

op de natuurwaarden voor de afbakening. Deze perceelsgebonden gegevens bestaan reeds voor een groot deel in de Biologische Waarderingskaart, de Vlaamse bosinventarisatie, de kaarten van de ecologisch waardevolle waterlopen in Vlaanderen, de kustduineninventarisaties en vele andere documenten, wetenschappelijke studies, thesissen en soortverspreidingsrapporten die zich zowel bij het IN als bij het IBW bevinden. Al deze gegevens zijn aangevuld met de veldkennis van het personeel van de afdelingen Natuur en Bos en Groen. Om de selectie van gebieden te begeleiden, werden selectiecriteria uitgewerkt door vermelde afdelingen en door het IN en het IBW.

4. Volgens het natuurdecreet dient de aflijning te gebeuren op een schaal van 1:25.000, dit wil zeggen zoals de gewestplannen herkenbaar op perceelsniveau.
5. Het criteria voor de fasering is het huidige gewestplan, de consensus tussen de gewenste agrarische en de gewenste natuur- en bosstructuur en de aanwezigheid van erkende natuurreservaten.
6. De degelijke intense voorbereiding legt de basis voor een onderbouwde gemotiveerde afbakening. Decretaal zijn een aantal stappen voorgescreven om een brede waaier van maatschappelijke actoren en besturen bij de afbakeningsprocessen te betrekken.

Nu reeds wordt de basis gelegd voor een zo breed mogelijk draagvlak via informatie en overleg met de voornaamste doelgroepen die actief zijn in het buitengebied.

7. Voor de communicatie naar de overheden en de burger zal de administratie zich laten bijstaan door een gespecialiseerd communicatiebureau. Hiervoor heeft reeds een aanbesteding plaatsgevonden. Het zal de informele communicatie moeten begeleiden.

De formele beslissingen worden gecommuniceerd binnen het kader vooropgesteld door het decreet natuurbehoud. Indien bestemmingswijzigingen worden doorgevoerd, wordt het kader geboden door het decreet ruimtelijke ordening.

8. Binnen het kader van het natuurdecreet is er in de eerste fase van de afbakening een consultatieprocedure, waarbij naast de adviesorganen ook de lokale besturen en diverse administraties betrokken zijn. Waar wel bestemmingswijzi-

gingen worden opgemaakt, is een openbaar onderzoek voorgeschreven in het kader van de ruimtelijke ordening.

Indien VEN-gebieden worden afgebakend buiten de groene bestemmingen in valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologisch belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde en de natuurontwikkelingsgebieden en in bepaalde ontginningsgebieden, is er wel een openbaar onderzoek voorgeschreven in het decreet natuurbehoud. Hier zal op zijn vroegst in 2002 mee worden gestart.

9. De provincies en gemeentebesturen worden uiteraard betrokken bij de afbakeningsprocessen. Er zal voldoende voorbereiding en overleg mogelijk zijn binnen de eerste fase van de afbakening.

Indien er bestemmingswijzigingen worden doorgevoerd, is overleg met de gemeenten en provincies duidelijk geregeld in het decreet ruimtelijke ordening. Voor de procedure van afbakening binnen het decreet natuurbehoud (art. 23) waarvoor wel in een openbaar onderzoek is voorzien, is de hoeveelheid bezwaarschriften vermoedelijk te vergelijken met die van een gewestplanwijziging.

**Vraag nr. 104
van 27 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kalmthoutse Heide – Naleving huurcontract

Op 4 juli 1998 werd een huurovereenkomst betreffende de Kalmthoutse Heide afgesloten tussen de gemeente Kalmthout en de Vlaamse Gemeenschap.

Blijkbaar worden bepaalde onderdelen van voornoemd contract niet correct uitgevoerd door de Vlaamse Gemeenschap.

- De basishuurprijs van 1,5 miljoen frank per jaar wordt niet betaald ; de Vlaamse Gemeenschap blijft systematisch de oude huurprijs van 1,2 miljoen frank per jaar betalen.
- Het overeenkomstig artikel 4 van de huurovereenkomst op te maken beheers- en inrichtingsplan werd nog steeds niet opgemaakt door de Vlaamse Gemeenschap.

- De in artikel 6.2 van de huurovereenkomst opgenomen contactcommissie Kalmthoutse Heide is nog steeds niet samengesteld; ook de afsprakennota tot vaststelling van de samenstelling en de werking van die commissie is nog steeds niet opgemaakt.
- Het gebouw op het aangrenzende domein De Buizerd, dat eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap, is nog steeds – ondanks beloften in het verleden en een verbintenis van de Vlaamse Gemeenschap in het voornoemde huurcontract – niet gerenoveerd of herbested.
- De Vlaamse Gemeenschap heeft nog altijd geen initiatief genomen tot herplaatsing van de huidige schaapstal, die momenteel een bouwbedrijf uitmaakt in een natuurgebied, ondanks het aanbod door de gemeente Kalmthout van een stuk landbouwgrond aan de rand van de Heide.

1. Klopt het dat de Vlaamse Gemeenschap systematisch de oude huurprijs van 1,2 miljoen frank per jaar blijft betalen ? Zo ja, waarom ?

Zal de Vlaamse Gemeenschap voortaan de overeengekomen prijs van 1,5 miljoen betalen ? Zal de Vlaamse Gemeenschap onverwijld de achterstallige huurgelden met verwijlresten storten ?

2. Wanneer maakt de Vlaamse Gemeenschap het in artikel 4 van de huurovereenkomst opgenomen beheers- en inrichtingsplan op ? Waaraan is de huidige verdraging te wijten ?

3. Wanneer maakt de Vlaamse Gemeenschap de in artikel 6.2 van de huurovereenkomst opgenomen afsprakennota op tot vaststelling van de samenstelling en de werking van de contactcommissie Kalmthoutse Heide ?

Wanneer maakt de Vlaamse Gemeenschap de officiële delegatie van die commissie bekend ?

4. Wanneer zal de Vlaamse Gemeenschap overgaan tot renovatie of herbesteding van het gebouw op het domein De Buizerd ?

Waarom werden eerdere beloften niet ingelost ?

5. Wanneer zal de schaapstal worden herplaatst ?

Zal hij komen op het stuk landbouwgrond dat de gemeente Kalmthout ter beschikking stelt aan de rand van de Heide?

Antwoord

1. De achterstallen inzake betaling van de huurprijsaanpassing zijn een gevolg van verschillende negatieve adviezen van de Inspectie van Financiën over die aanpassing van de huurprijzen.

Op 18 april 2000 werd uiteindelijk het akkoord van IF verkregen om de nieuwe huurprijs te betalen (*IF: Inspectie van Financiën – red.*). Het dossier voor betaling van de achterstallen samen met de huurprijs voor 2001, is momenteel in opmaak.

2. Mede in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap is er een goedgekeurd beheers- en inrichtingsplan, dat aan alle bepalingen van de huurovereenkomst voldoet.

In juni 1999 werd het "Beleidsplan beheer en inrichting Grenspark De Zoom – Kalmthoutse Heide 1999 – 2014" voorgelegd. Dit plan omvat het beleid en het beheer voor de komende periode, zowel op korte als op middellange en lange termijn. Het bevat een inventaris, een knelpuntennota en beheers- en uitvoeringsplannen. Het is gestoffeerd met studie- en kaartmateriaal. Aspecten die aan bod komen, zijn natuur, bos, landbouw, begrazingsbeheer, voorlichting, recreatie, inwendig en uitwendig beheer en relaties met de omgeving.

De gemeente is bij alle fases van het plan betrokken geweest en gaf zelf in haar gemeenteraadsbeslissing van 30 september 1999 aan: "De gemeente werd bij de opmaak van dit plan betrokken als eigenaar van een gedeelte van het gebied en als overheid. Ze stelt dat het beleidsplan een visie bevat voor de toekomst van het Grenspark, maar ook concrete maatregelen voor het herstel, behoud en ontwikkeling van natuur, terwijl er daarnaast ruimte blijft voor natuurgerichte recreatie en voorlichting". Bij éénparigheid van stemmen besloot de gemeenteraad kennis te nemen van het opgemaakte beheers- en inrichtingsplan van het grensoverschrijdende natuurpark "De Zoom-Kalmthoutse Heide" en bevestigde haar akkoord om medewerking te verlenen aan de realisatie van het project. Het gemeentebestuur leverde eveneens de nodige bouwvergunningen af voor de beheersmaatregelen die vorig jaar werden uitgevoerd in het kader van het beheers- en inrichtingsplan.

Op 9 augustus 2000 keurde ik het plan goed als beheersplan voor het Vlaams Natuurreservaat

De Kalmthoutse Heide, na gunstig advies van de wetenschappelijke adviescommissie van het reservaat en na gunstig advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

3. Het ontbreken van een officiële afsprakennota rond samenstelling en werking, is geen element dat interfereert met de werking van de contactcommissie en het gaat evenmin om een opdracht die aan de Vlaamse Gemeenschap werd toevertrouwd. Deze commissie kwam reeds samen op 8 juni 1999, 2 december 1999 en 13 januari 2000.

Tijdens de eerste vergadering was afgesproken dat alle zaken die met het beheer van het reservaat in ruime zin te maken hebben, op de vergaderingen kunnen worden behandeld.

In een brief van 21 april 1999 met referentienummer 1036, in antwoord op een brief van 6 juni 1999 van het gemeentebestuur, deelde het afdelingshoofd van de afdeling Natuur de afvaardiging van de Vlaamse Gemeenschap voor de contactcommissie mee, zoals bepaald in de vernieuwde huurovereenkomst.

4. De herbesteding van het gebouw De Buizerd blijft als voorheen de oprichting van een natuurwachterswoning. De ligging is hiervoor ideaal, met een directe toegang tot de Heide.

Momenteel loopt het overleg tussen afdeling Natuur, Arohm Antwerpen en de architect, om te bespreken op welke punten de vergunningsaanvraag (zie verder) dient te worden aangepast. In de loop van maart zal er een terugkoppeling met de gemeente gebeuren. Zonder nieuwe obstakels ga ik ervan uit dat de aanbesteding dit jaar zal plaatsvinden.

Op advies van het gemeentebestuur van Kalmthout van 28 juli 1999 weigerde de afdeling Ruimtelijke Ordening de vergunning die de Vlaamse Gemeenschap had aangevraagd tot afbraak van het totaal verkrotte bestaande gebouw en het optrekken van een nieuw. De door de gemeente aangehaalde argumenten waren:

- voor het slopen werd een ongunstig advies gegeven wat de sloping van het bestaande gebouw betreft, aangezien geen enkel element of document in het voorliggende dossier de noodzaak tot sloping verantwoordt van de bestaande woning ...

- voor de nieuw te bouwen woning werd een ongunstig advies gegeven omdat er van nieuwbouw geen sprake kan zijn indien de sloping van de bestaande bebouwing niet afdoende wordt verantwoordt en de voorgestelde woning niet voldoet aan de gebruikelijke stedenbouwkundige normen.
5. De Vlaamse Gemeenschap werkte een duurzaam alternatief uit, in de vorm van de aankoop van een boerderij annex landbouwgronden in de onmiddellijke omgeving van het reservaat. De onderhandelingen waren hoopvol en de procedures hebben tot eind 2000 gelopen, maar ze zijn uiteindelijk vastgelopen op het verschil tussen de prijs die de Vlaamse Gemeenschap kon bieden op basis van de schatting en het advies van de Inspectie van Financiën, en de vraagprijs.

Hier dient een nieuw spoor te worden gevolgd.

De afdeling Natuur zal de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde mogelijkheid opnieuw onderzoeken.

Vraag nr. 105
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Geluidshinder luchtverkeer – Meetpunten

De meest geschikte meetpunten vinden om geluidsoverlast veroorzaakt door vliegtuigen te meten, is geen gemakkelijke karwei. Niet alleen moet de meetplaats geschikt zijn (weinig storend nevenlawaai, beveiliging van de apparatuur, voorzien van elektriciteit, ...), ze moet ook zo juist mogelijk gelegen zijn onder de aanvliegroete van de vliegtuigen zelf. Aangezien deze route nogal eens fluctueert, is dit geen gemakkelijke opgave.

Nochtans beschikt Belgocontrol over de geregistreerde vluchtgegevens van de laatste dertig dagen in heel Vlaanderen. Uit deze zogenaamde plot-tekening kan men onder andere afleiden waar het meeste lawaai voorkomt en waar op een gerichte wijze meetpunten kunnen worden geplaatst.

Hoewel Belgocontrol een federale dienst is, werkt hij samen met de Vlaamse overheid, aangezien hij ook als opdracht heeft het luchtruim in heel Vlaanderen te bewaken en service te verlenen aan de luchthavens van Oostende en Deurne.

1. Werd voor het bepalen van de meetpunten voor het meten van lawaai-overlast veroorzaakt door

vliegtuigen reeds een beroep gedaan op deze plot-tekeningen van Belgocontrol ?

2. Werden deze plot-tekeningen gebruikt om de A-minal-meetpunten (administratie Milieu-, Natuur-, land- en Waterbeheer) voor lawaai-overlast veroorzaakt door vliegtuigen van Bierset in Zuid-Limburg te bepalen ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Wat de luchthaven van Bierset betreft, werden de afdrucken van de "radartracks" opgevraagd bij de administratie die terzake bevoegd is, met name de dienst Serinfo van het MET (Ministère de l'Équipement et des Transports) van het Waals Gewest, die uitbater is van de Waalse regionale luchthavens.
2. Voor het evalueren van de geluidshinder veroorzaakt door de luchthaven van Bierset in Zuid-Limburg, werden meetpunten bepaald in overleg met de gemeentelijke diensten van Tongeren en Riemst, op basis van de klachtenpatronen en uitgaande van de gegevens in verband met de berekende geluidscontouren. Op deze punten werden indicatieve metingen uitgevoerd om de ernst van de situatie in te schatten.

Ik heb inmiddels aan mijn diensten de bijkomende opdracht gegeven om met name de situatie in Tongeren nader te bestuderen. Indien bij de keuze van het meetpunt tijdig de gevraagde radartracks beschikbaar zijn en deze voldoende bruikbare informatie opleveren, zal hiervan gebruik worden gemaakt.

Vraag nr. 106
van 6 maart 2001
van de heer CARL DECALUWE

Milieuheffing – Vrijstelling voor gehandicapten

Het decreet van 20 december 1996 bepaalt m.b.t. de milieuheffing dat er vrijstelling kan worden verleend aan gehandicapten die een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen van het Ministerie van Sociale Zaken.

Er zijn echter ook heel wat gehandicapten, mindervaliden of zieken die geen inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen, maar een invaliditeitsuitkering van het ziekenfonds.

Op het eerste gezicht is het niet meteen duidelijk waarom de vrijstelling alleen betrekking heeft op voornoemde categorie gehandicapten.

1. Is het onderscheid dat wordt gemaakt tussen gehandicapten die een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen en invaliden die een uitkering ontvangen van het ziekenfonds, niet te beschouwen als een discriminatie ?
2. Zo neen, wat is de redelijke grondslag of het criterium om deze groepen ongelijk te behandelen ?

Antwoord

De categorieën van heffingsplichtigen die vrijgesteld zijn van de betaling van de afvalwaterheffing zijn vervat in de bepalingen van artikel 35ter, § 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Op basis van een evaluatie van de bezwaren ingediend tegen voornoemde afvalwaterheffing, vermoedt de Vlaamse Milieumaatschappij dat er nog andere heffingsplichtigen bestaan die ook een inkomensvervangende uitkering ontvangen waarvan de grootte vergelijkbaar is met deze bedoeld in artikel 35, § 5 van voornoemde wet.

Teneinde geen discriminaties te laten ontstaan, voert de Vlaamse Milieumaatschappij op dit ogenblik een studie uit over de effectiviteit en efficiëntie van de vrijstellingen verleend aan bepaalde categorieën van heffingsplichtigen van de afvalwaterheffing.

Mocht uit deze studie blijken dat voornoemde vrijstellingsregeling een zekere discriminatie inhoudt, dan zal ik niet nalaten de nodige wetgevende initiatieven te nemen om deze discriminatie weg te werken.

Vraag nr. 107 van 6 maart 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

Kleine Ring Antwerpen – Vrijwaring groenzones

In het Globaal Structuurplan Antwerpen is er sprake van een Ringbos langs weerszijden van de Kleine Ring in Antwerpen. Het is inderdaad zo dat vele groene zones in de dichtbevolkte Antwerpse agglomeratie zich vlak naast de Ring bevinden. Vandaar het idee om deze stukken maximaal met elkaar te verbinden en tot één langgerekt Ringbos te verenigen.

Dit is een visie op langere termijn. Op korte termijn evenwel is het van belang dat bestaande groenzones op zijn minst worden gevrijwaard, zodat geen hypotheek wordt gelegd op de toekomstige realisatie van een Ringbos.

Veel positiefs valt er immers nog niet te melden : enkel de vrijwaring van het natuurgebied "Wolvenberg" (tussen Ring en Singel, ter hoogte van Berchem station). Maar het Aankoopcomité verkoopt stukken die in aanmerking zouden komen als het daar de kans toe krijgt : zo bijvoorbeeld "de banaan" in Borgerhout (tegenover Hof ter Loo).

In Berchem is in dit verband momenteel ongerustheid gerezen m.b.t. gronden gelegen tussen de Rode Kruislaan en de Ring, vlakbij één van de drukste kruispunten van de stad (aan de Borsbeekbrug) en in een dichtbevolkte buurt. Het betreft een terrein dat nu in gebruik is als speelterrein voor de jeugd uit de buurt en dat in het gewestplan rood is ingekleurd.

Toen vorig jaar de huurovereenkomst tussen stad en Vlaams Gewest afliep voor een kleine zone tussen Ring en Singel, ook ter hoogte van de Borsbeekbrug (een zone met bestemming dagrecreatie op het gewestplan), probeerde het Aankoopcomité deze grond immers te ruilen voor de gronden gelegen aan de Rode Kruislaan, die nog onder huurcontract zijn tot 2006. De districtsraad en de stedelijke administratie verzetten zich tegen het plan om deze groene zone vol te bouwen. Het district wil deze zone inrichten als een volwaardig speelplein, zeker tijdelijk, maar liefst definitief.

Maar blijkbaar ziet het gewest er geen graten in om louter om financiële redenen gronden te verkopen, met het gevolg dat de laatste ontspannings- of groenelementen in dichtbevolkte stadsdelen definitief voor de bewoners verloren gaan en de realisatie van een "groene ringstructuur" definitief onmogelijk wordt.

1. Kan een overzicht worden gegeven van de groene zones langs het traject van de Kleine Ring in Antwerpen ? Hoeveel van deze gronden heeft het gewest in bezit ? Welke gronden wil men verkopen ?
2. Opteert de minister voor het realiseren van een Ringbos of misschien veeleer een groene gordel (voor natuur en/of recreatie) langs de Ring ?
3. Klopt het dat er plannen zijn om de gronden aan de Rode Kruislaan te verkopen ? Zo ja, op welke termijn ?

4. Waarom wordt van deze verkoop niet afgezien als blijkt dat het algemeen belang van de omwonenden hierdoor manifest wordt geschaad ?
5. Welke initiatieven worden genomen om de realisatie van een Ringbos of een groene gordel langs de Ring dichterbij te brengen ?

Antwoord

1. Noch de afdeling Bos en Groen, noch de afdeling Natuur hebben eigendommen langs het traject. Dit betekent niet dat het Vlaams Gewest geen eigenaar is van gronden. De Belgische staat en de stad Antwerpen bezitten er nog grote percelen. Uit deze staats- en stadspcelen werden destijds eigendommen afgenomen, die ondertussen werden ingelijfd in de zate van de kleine ring.

Voor particuliere eigendommen nodig voor de aanleg van de Kleine Ring is alles geregeld en onteigend.

De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) bezit aldaar enkele zeer kleine overschotten. Deze werden destijds aangekocht van particulieren om geen depreciatiekosten te moeten betalen.

2. De bermen van de Kleine Ring vormen samen met de bermen van de spoorweg op het gewestplan een groene gordel rond de stad, hetzij als parkgebied, hetzij als buffergebied. Verschillende groene gebieden liggen verspreid langs deze ring. Een beknopt overzicht.

De *Hobokense Polder*, recentelijk erkend als natuurreservaat, ligt langs de oevers van de Schelde op slechts 2 kilometer van de Ring en is in beheer van de VZW Natuurreservaten. De *Hobokense Polder* heeft via de bermen van de spoorweg verbinding met de bermen van de Ring op de verkeerswisselaar ter hoogte van het vroegere Zuidstation, waar ook het Kielpark op aansluit. De *Konijnenwei*, op het gewestplan ingekleurd als recreatiegebied en bestaande uit een groot verruigd terrein, half verbost en half grasland, maakt deel uit van de verkeerswisselaar.

De bermen van de Ring verbinden bovenstaande eerste groene complex met de tweede verkeerswisselaar in Berchem. Dit groene complex bestaat onder meer uit het *Vogelzang- en Nachtegalenpark*, het *Middelheimpark* en het *park*

Den Brand. Oostwaarts bevindt zich aansluitend het natuurreservaat *Wolvenberg* (VZW Natuurreservaten) en het natuurwandelpark *Brilschans*.

Verderop vormen de bermen de verbinding met de verkeerswisselaar in Borgerhout. Deze wisselaar staat rechtstreeks in verbinding met het *Rivierenhof* in de vallei van de Schijn. Deze vallei vormt een brede, langgerekte natuurverbinding met het grote natuurgebied van het Zoerselbos.

De Kleine Ring heeft dus duidelijk mogelijkheden op het vlak van het creëren van een groene gordel om de stad. Dit kan een belangrijke schakel vormen in de totale groenstructuur van de stad, waarbij vanuit de gordel enerzijds groene vingers kunnen worden bestendigd/gecreëerd naar het centrum toe en anderzijds verbindingen kunnen worden bestendigd/gerealiseerd naar het buitengebied.

3. Daar de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) geen eigenaar is van deze gronden, kan geen relevante informatie worden gegeven in verband met deze vraag. Wellicht is de informatie beschikbaar bij de minister bevoegd voor de wegen.
4. Vanuit het oogpunt leefmilieu zou een verkoop van de gronden met het oog op het realiseren van de bestemming op het gewestplan (woonzone) nefast zijn. Een dergelijke verkoop zou de ontwikkeling van een duurzame groene gordel hypothekeren en zou de ecologische kwaliteit van het gebied en de leefbaarheid van de omgeving danig bedreigen.

Aminal is als niet-beheerder van het terrein op dit ogenblik niet betrokken bij de eventuele verkoop van het gebied.

5. Op dit ogenblik worden er vanuit Aminal geen initiatieven genomen gericht op het realiseren van een groene gordel langs de Kleine Ring van Antwerpen. Als ik goed ben ingelicht, heeft de stad Antwerpen een studieopdracht uitbesteed om dergelijk project op te starten. De afdeling Bos en Groen van Aminal werkt een opdracht uit voor de locatie van nieuwe stadsbossen nabij Antwerpen.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook verwijzen naar de opdracht van de administratie Wegen en Verkeer rond ecologisch bermbeheer.

In eerste instantie werd een bermbeheersplan opgesteld voor de Grote Ring rond Brussel.

Eerdaags wordt de Kleine Ring rond Antwerpen aangepakt.

Eén van de stappen bestaat erin de natuurwaarde van de bermen na te gaan, door de verschillende vegetatietypes en hun functie in de omgeving te inventariseren.

Vraag nr. 108
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Landbouw – Teeltkeuze en bodemverlies

Het blijkt dat de teelt van sommige gewassen aanleiding geeft tot het verschralen van de bovenste humuslaag in de velden. Vooral bij het oogsten van bieten en cichorei zou de hoeveelheid aarde die van de akkers verdwijnt zeer aanzienlijk zijn.

Dit wordt door deskundigen toegeschreven aan het gebrek aan afwisseling bij de gewonnen gewassen, wat leidt tot een vorm van monocultuur, met ernstige gevolgen voor het natuurlijk milieu.

Werd aan dit verschijnsel reeds aandacht besteed door deskundigen van het departement van de minister ?

Worden maatregelen genomen om de verdere verering van de bodem een halt toe te roepen, teneinde de humuslaag te vrijwaren en te beschermen ?

Antwoord

1. Het verschijnsel van bodemverlies bij het oogsten van wortelgewassen is een bekend fenomeen en wordt geschat op 8 à 12 ton per hectare per oogst, op basis van gegevens van cichorei en bieten uit Brabant en West-Vlaanderen (Poesen et al., 2001).

Rekening houdende met de gangbare gewasrotaties in de akkerbouw komt dit neer op een gemiddeld verlies van ± 2 ton per hectare jaar voor cichorei (met een cyclus van 1 op 5) en ± 3 ton per hectare voor bieten (met een cyclus van 1 op 3 à 4 jaar). In de literatuur vindt men cijfers tot 5 ton per hectare per jaar.

In vergelijking met andere bodemerosieprocessen, namelijk watererosie en bewerkingserosie,

zijn dit inderdaad niet te verwaarlozen cijfers, die 11 tot 20 % van het totale bodemverlies uitmaken.

2. Er kan echter niet worden gesproken van een verband met "monocultuur" zoals aangegeven in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, aangezien deze gewassen steeds in een gewasrotatie worden geteeld. Suikerbieten worden gewoonlijk na granen of aardappelen verbouwd in een minimaal driejaarlijkse rotatie. Voor de cichoreiteelt is er zelfs een vijf- tot zevenjarige rotatie. Monocultuur is hier niet mogelijk, aangezien bieten zeer gevoelig zijn voor aaltjes, waarvan de druk vooral door gewasrotatie wordt tegengegaan.

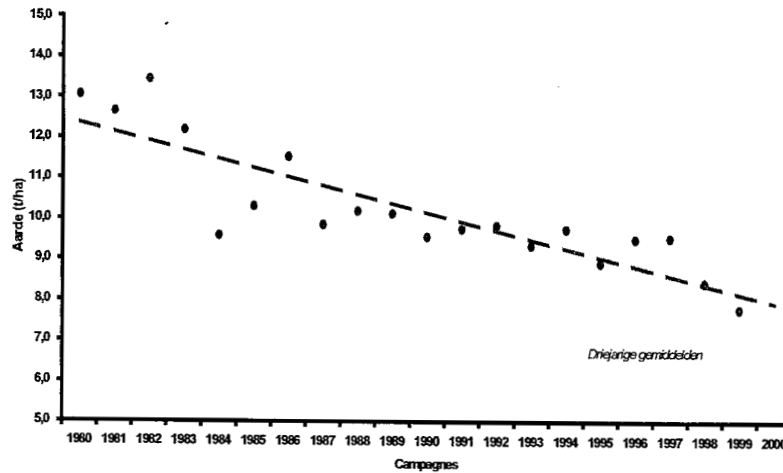
Het bodemverlies bij het oogsten van wortelgewassen is een rechtstreeks gevolg van de oogstechniek, maar hangt ook sterk af van het bodemvochtgehalte op het oogsttijdstip en de bodemtextuur en -structuur. Oogsten in natte omstandigheden leidt steeds tot een verhoogde export van grond van het veld. Het bodemverlies is ook groter naarmate de textuur van de bodem zwaarder is (hoger kleigehalte) en de bodem een minder goede (kruimel)structuur heeft, doordat de grond sterker aan de wortel blijft kleven.

Het is dus mogelijk op deze factoren in te spelen door te oogsten in droge omstandigheden en de bodemstructuur te optimaliseren door het inwerken van organisch materiaal, bekalken (optimale pH), enzovoort (*pH : zuurtegraad – red.*). Een goede bodemstructuur zal ook de vorming van rechte wortels zonder vertakkingen bevorderen, wat eveneens leidt tot geringere hoeveelheden grond die aan de wortel blijft kleven. De textuur van een bodem is echter een natuurlijk gegeven dat men niet kan beïnvloeden en bieten worden, gezien de gewasvereisten, voornamelijk in veeleer zware gronden (klei, leem, zandleem) geteeld.

Het oogsten in droge omstandigheden en het bevorderen van een goede bodemstructuur zijn goede landbouwpraktijken die elke landbouwer behoort na te streven. Zij hebben een rechtstreekse band met het inkomen uit de bieten-teelt. Deze praktijken worden onder meer aanbevolen in de brochure "Werk maken van erosiebestrijding" (afdeling Land), omdat zij tevens als maatregelen tegen watererosie gelden.

Onderstaande grafiek toont de evolutie van de grondtarra voor suikerbieten in de laatste decennia.

Evolutie van de aarde binnengekomen in de suikerfabrieken
in België

Volgende elementen zorgen onder meer voor de daling in grondtarra :

- door een verhoogde productiviteit van de teelt wordt de productie gerealiseerd op een kleinere oppervlakte, waardoor ook de totale grondtarra vermindert ;
- door een selectie op gladdere bieten vermindert eveneens de grondtarra ;
- door het opstellen van een "code goede rooi- en laadpraktijken", een lastenboek voor het oogsten van bieten waarin alle aandachtspunten worden opgesomd voor tarraminimalisatie ;
- door de organisatie van vormingsdagen voor de loonwerkers worden deze aandachtspunten naar de praktijk overgedragen ;
- 85 % van de loonondernemers (die zorgen voor de oogst van 85 % van het areaal) hebben een kwaliteits- en milieucharter ondertekend ;
- door het gebruik van bijvoorbeeld axiaalrollen in de kleigronden wordt de grondtarra gereduceerd met 20 % ten opzichte van de traditionele rooiwijze ;
- in het kader van het Interregprogramma voor het Benelux Middengebied is een heel thema gewijd aan de tarrareductie in de suikerbietenteelt.

3. Onderzoek en voorlichting

Om de duurzaamheid van de suikerbieten- en cichorei productie te verzekeren, werken verschillende centra reeds geruime tijd aan de optimalisatie en de milieuvriendelijkheid van de teelt door middel van onderzoek en voorlichting.

Ook de overheid (zowel de federale als de Vlaamse) speelt hierin een belangrijke rol door cofinanciering van bepaalde onderzoeks- en voorlichtingsprogramma's en door sensibiliseringsactiviteiten, waaronder :

- de verspreiding van de code goede landbouwpraktijken nutriënten (administratie Land- en Tuinbouw) ;
- de verspreiding van de code goede landbouwpraktijken pesticiden (administratie Land- en Tuinbouw) ;
- demonstratieprojecten "duurzame bemesting in de suikerbietenteelt" ;
- stimuleren van groenbedekking (ALT-maatregel uit plan voor plattelandsontwikkeling).

(ALT : administratie Land- en Tuinbouw – red.)

Onder andere volgende instanties zijn nauw betrokken bij het onderzoek en de voorlichting :

- de suikerindustrie en haar landbouwkundige diensten ;
- het KBIVB (Koninklijk Belgisch Instituut voor de Verbetering van de Biet) ;
- de verenigingen van bietenplanters en cichoreiplanters ;
- de praktijkcentra en de universiteiten ;
- de Bodemkundige Dienst van België ;
- het federale Ministerie van Landbouw, dienst Ontwikkeling ;
- De Vlaamse Gemeenschap, afdeling Land- en Tuinbouwvorming ;
- IIRB (Institut International de Recherches Betteravières) ;
- de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Land.

Het gros van de voorlichting in de teelt van suikerbieten en cichorei wordt gecoördineerd vanuit het LCBC-Landbouwcentrum Bieten-Cichorei. Al de betrokken instanties zijn hierin vertegenwoordigd. Op deze wijze worden de inspanningen naar voorlichting en demonstratie maximaal ingezet en op elkaar afgestemd.

Bij de voorlichting komen onder andere volgende elementen aan bod :

- verbetering van de mechanisatie, reductie van de grondtarra, opstellen van een code van goede rooipraktijken ;
- milieuvriendelijke teelt door optimalisatie van de bemesting en de plantenbescherming (betere middelen, waarschuwingssystemen en waarschuwingssystemen) ;
- demonstratieplatforms en demonstratieveldbezoeken.

De individuele partners nemen hiernaast nog eigen initiatieven rond diverse thema's.

- De verwerkende industrie werkt nauw samen met de landbouwer om optimale productievoorwaarden te creëren. Hiervoor gaan landbouwdeskundigen het terrein op om de landbouwer te adviseren.

- Het KBIVB is een onderzoeksinstituting die instaat voor de ontwikkeling en de verbetering van de teelt van suikerbieten. Hierbij komen aspecten als duurzaamheid en milieuvriendelijke teelt duidelijk aan bod. Alle suikerbietentelers krijgen maandelijks een vaktijdschrift "De Bietenplanter", waarin actualiteiten en onderzoeksresultaten worden uiteengezet. Tweemaal per jaar verschijnen hierin technische bijlagen van het LCBC, die specifieke technische tips geven voor een milieuvriendelijke en duurzame teelt van suikerbieten.
- De Bodemkundige Dienst van België werkte een "Praktijkgids bemesting suikerbieten" uit in het kader van een 5 b-project (5b Meetjesland en 5b Westhoek-Middenkust).

4. Demonstratieprojecten

De administratie Land- en Tuinbouw heeft een aantal demoprojecten op land- en tuinbouwbedrijven, die helpen een aantal knooppuntproblemen in het traject naar een duurzame landbouw te ontwarren.

Onderstaand project van het Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu (Proclam) behandelt het knooppunt erosiebestrijding en bodemverbetering via de demonstratie van teelttechnische maatregelen ter beperking van bodemerosie en nutriëntenverlies in West- en Oost-Vlaanderen.

Demopunten : de aanleg van bufferstroken, de inzaai van bodembedekkers en het gebruik van aangepaste bodembewerkingen onder een verschillende erosiedruk.

Vraag nr. 109 van 8 maart 2001 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Geplande RWZI's – Stand van zaken – Regio Brussel

De in Anderlecht gelegen rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) van het Brussels Gewest die in september 2000 in werking is getreden, zal in de loop van het jaar op volle capaciteit draaien (360.000 inwonersequivalenten).

De geplande noordelijk gelegen installatie (Neder-over-Heembeek) zal pas tegen 2005 klaar zijn. Dit betekent dat het door meer dan 1 miljoen

inwoners vervuilde water nog jaren door het Vlaamse randgebied zal blijven stromen. Men kan dan ook stellen dat de inspanningen van het Vlaams Gewest om RWZI's aan te leggen in Grimbergen en Zemst, weinig merkbare resultaten zullen opleveren en pas werkelijk effect zullen sorteren wanneer het Brusselse afvalwater volledig gezuiverd zal binnenstromen.

1. Wanneer zullen de RWZI's in Grimbergen en Zemst operationeel worden? Welke investering zullen zij tegen die tijd geveerd hebben?
2. Zal het Brussels Gewest erin slagen tegen 2005 het afvalwater volledig gescheiden te houden van het regenwater, of is dit verre toekomstmuziek?
3. Voor hoeveel van de thans in het Vlaamse gewest geplande RWZI's is er nog een locatieprobleem?
4. Zijn er nog RWZI's die niet kunnen worden verwezenlijkt omdat zij niet zijn opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het voorwerp uitmaken van een bijzonder plan van aanleg?

Antwoord

1. De geplande rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) van Grimbergen (IP 1998) heeft reeds een hele voorgeschiedenis. (*IP : investeringsprogramma – red.*)

Nadat de locatie in 1992 in overleg met de betrokken gemeentebesturen werd vastgelegd, werd de bouw van deze RWZI op 1 september 1993 aan de NV Aquafin opgedragen. De eigenaar van het betrokken terrein (Stallaert NV) heeft zich de voorbije jaren echter met alle middelen verzet tegen de bouw van deze RWZI. Ondertussen heeft het Vlaams Gewest de ontegeningsprocedure ingezet en werd de waarde van het terrein door het Comité van Aankoop geraamd op 120 miljoen. De meest recente ramingen wijzen uit dat dit zuiveringsstation ruim 720 miljoen frank, of ruim 17,9 miljoen euro zal kosten.

Op dit ogenblik worden de gronden verworven via het Aankoopcomité. In de veronderstelling dat de gronden binnen een normale termijn worden verworven, wordt vooropgesteld dat de RWZI operationeel zal zijn eind 2006.

Op het grondgebied Grimbergen wordt tevens nog een RWZI Humbeek gepland, die operationeel zal zijn eind 2005.

Ook in Zemst hebben zich in het verleden locatieproblemen voorgedaan voor de kleinschalige zuiveringsinstallaties ter sanering van de Larebeek en de Kesterbeek. Ondertussen is de "KWZI Zemst – sanering Larebeek" (kostprijs 12,7 miljoen frank) reeds in gebruik genomen in oktober 2000, terwijl dit voor de "KWZI Zemst – sanering Kesterbeek" (kostprijs 11 miljoen frank) voor april 2001 gepland is. (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*)

2. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zal er tegen 2005 niet in slagen het afvalwater volledig gescheiden te houden van het regenwater. Zoals in het Vlaamse gewest praktisch alle rioleringen, behalve recentelijk aangelegde, van het gemengde type zijn (afvalwater en regenwater in één buis), zo zijn ook deze van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest alle van het gemengde type.

In de overeenkomst tussen de Vlaamse regering en de Brusselse Hoofdstedelijke regering inzake de zuivering van Zenne en Woluwe is wel een artikel opgenomen dat bepaalt dat beide gewesten een beleid voeren dat ertoe strekt de vuilvrachtemissies door overstortingen van gemengde stelsels maximaal te beperken. De realisatie hiervan is een problematiek die veeleer bij de verantwoordelijken van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet worden aangekaart. De scheiding van afvalwater en regenwater is een ontzaglijke opdracht, zeker in een volledig verstedelijkt gebied.

- 3 en 4. Momenteel zijn er in het Vlaamse gewest nog 19 zuiveringsinstallaties groter dan 10.000 IE gepland, waarvan er nog 7 kampen met een locatieprobleem. Een overzicht van deze installaties vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug in **tabel 1**. Daarnaast zijn er nog 30 installaties gepland in agglomeraties tussen 2.000 en 10.000 IE, waarvan 11 installaties met een locatieprobleem (zie **tabel 2**).

Er is de laatste maanden veel werk gemaakt van het deblokken van verschillende dossiers, en grote vooruitgang in reeds jaren aanslepende dossiers is gerealiseerd (bv. Tervuren en Merchtem).

Tabel 1 : Stand van zaken 19 resterende nieuw te bouwen RWZI's in agglomeraties > 10.000 IE

Nr. ZG	Naam zuiverings- gebied	Projectnr.	Naam project	IP-jaar	Capaciteit	Huidige projectstatus	Knelpunten
92	Beersel	93200	RWZI Beersel	1993	50.000	Aanbesteding	
140	Tervuren	92501	RWZI Tervuren	1992	15.000	Ontwerp – OF2	ON HOLD
150	Halen	93300	RWZI Halen	1993	26.000	Aanvang van de werken	
175	Ronse	94405	RWZI Ronse	1995	30.000	Aanvang van de werken	
181	Boortmeerbeek	95201	RWZI Boortmeerbeek	1995	44.000	Aanbesteding	
182	Grimbergen	95202	RWZI Grimbergen	1998	100.000	Ontwerp – OF2	ON HOLD
199	Beveren	96400	RWZI Beveren	1998	36.000	Ontwerp – OF2	ON HOLD
200	Deinze	96401	RWZI Deinze	1996	25.500	Aanvang van de werken	
203	Bambrugge	96404	RWZI Bambrugge	1998	18.000	Voorontwerp	ON HOLD
204	Destelbergen	96405	RWZI Destelbergen	1997	66.000	Aanvang van de werken	
214	Menen	96501	RWZI Menen	1997	66.000	Aanvang van de werken	
215	Ingelmunster	96502	RWZI Ingelmunster	1998	35.000	Aanvang van de werken	
218	Sint-Pieters-Leeuw	97201	RWZI Sint-Pieters-Leeuw	1998	37.000	Voorontwerp	
220	Merchtem	97203	RWZI Merchtem	1998	18.000	Voorstudie – OF1	ON HOLD
221	Bierbeek	97204	RWZI Bierbeek	1998	16.500	Aanvang van de werken	
225	Temse	97401	RWZI Temse	1997	25.000	Voorlopige oplevering	
226	Heule	97500	RWZI Heule	1998	14.000	Voorontwerp	
230	Beveren-Leie	98500	RWZI Beveren-Leie	1998	17.000	Voorontwerp	ON HOLD
249	Ruisbroek	99100	RWZI Ruisbroek – fase 1	1999	40.000	Ontwerp – OF2	ON HOLD

Tabel 2 : Stand van zaken 30 resterende nieuw te bouwen RWZI's in agglomeraties tussen 2.000 - 10.000 IE

Nr. ZG	Naam zuiverings- gebied	Projectnr.	Naam project	IP-jaar	Capaciteit	Huidige projectstatus	Kneelpunten
155	Zoutleeuw	99286B	RWZI Landen-Eliksem	2000	2.600	Voorstudie – OF1	
157	Vlamertinge	94501	RWZI Vlamertinge	1994	5.000	Voorstudie – OF1	ON HOLD
183	Gelmen	95300	RWZI Gelmen	1997	6.000	Aanbesteding	
184	Alken	95301	RWZI Alken	1997	16.000	Aanvang van de werken	
194	Roosbeek	96201	RWZI Roosbeek	1998	3.200	Voorontwerp	ON HOLD
197	Londerzeel	96204	RWZI Londerzeel	1996	10.500	Aanvang van de werken	
202	Heldergem	96403	RWZI Heldergem	1997	1.750	Ontwerp – OF2	ON HOLD
208	Melle	96409	RWZI Melle	1998	10.000	Voorontwerp	ON HOLD
209	Merelbeke	96410	RWZI Merelbeke	1997	16.000	Aanvang van de werken	
224	Olsene	97400	RWZI Olsene (Zulte) – fase 1	1998	11.000	Voorstudie – OF1	
227	Kampenhout	99202	RWZI Kampenhout	1999	7.000	Voorstudie – OF1	
229	Messelbroek	98200	RWZI Messelbroek	1998	6.600	Voorontwerp	ON HOLD
238	Gavere	20093	RWZI Gavere – fase 1	2000	10.000	Aanbesteding	
239	Zomergem	99401	RWZI Zomergem	1999	6.000	Aanbesteding	
242	Moorslede	99503	RWZI Moorslede	1999	6.000	Ontwerp – OF2	
244	Geebets	99200	RWZI Geebets – fase 1	2001	5.500	Voorstudie – OF1	
245	Sint-Joris-Winge	99201	RWZI Sint-Joris-Winge – fase 1	1999	5.600	Voorstudie – OF1	ON HOLD
246	Melsbroek	99205	RWZI Melsbroek	2001		Raming overheid	
271	Wolfsdonk	20391	RWZI Wolfsdonk	2001	9.000	Voorstudie – OF1	
272	Steenokkerzeel-Noord	20342	RWZI Steenokkerzeel-Noord	1999	4.000	Ontwerp – OF2	
273	Beernem	20029	RWZI Beernem – fase 1	2000	8.000	Voorstudie – OF1	ON HOLD
275	Waardamme	20363	RWZI Waardamme – fase 1	2000	4.000	Voorstudie – OF1	
276	Wingene	20388	RWZI Wingene – fase 1	2000	4.500	Voorstudie – OF1	ON HOLD
278	Rollegem	20305	RWZI Rollegem	2000	3.500	Voorstudie – OF1	
280	Proven	20295	RWZI Proven	2005		Raming overheid	
342	Oplinter	21112	RWZI Oplinter	2000	4.300	Voorstudie – OF1	ON HOLD
343	Humbeek	21102A	RWZI Humbeek	2001	3.400	Voorstudie – OF1	
359	Oosterzele	21242	RWZI Oosterzele – fase 1	2000	11.000	Voorstudie – OF1	
365	Ledegem	99546A	RWZI Ledegem	1999	9.000	Voorstudie – OF1	ON HOLD
392	Berendrecht	20020A	RWZI Berendrecht	2000	9.000	Voorstudie – OF1	ON HOLD

OF : ontwerpfasie ; ZG : zuiveringsgebied – red.)

Vraag nr. 110
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Milieubeleidsvereenkomst papier – Evaluatie

De door de Vlaamse regering met de papiersector afgesloten milieubeleidsvereenkomsten (MBO) in het kader van de aanvaardingsplicht zijn geen onverdeeld succes geworden, zoals blijkt uit het recentelijk voorgelegde evaluatierapport.

Normaal gesproken zouden de gemeenten het geld moeten doorgestort krijgen van de VZW "Interventiefonds oud papier", maar in 1998 werd slechts 40 % geïnd van het verschuldigde bedrag en in 1999 niets.

In ruil voor deze MBO's zou de Vlaamse overheid voor 130 miljoen advertentieruimte krijgen in kranten, tijdschriften, weekbladen, enzovoort.

1. Heeft de minister een idee van de verwachte opbrengst van de 0,15 frank die per kilo verdeeld papier wordt geïnd ?

Op basis van welke criteria wordt het totale geïnde bedrag onder de gemeenten verdeeld ?

Wanneer worden de gemeenten in het bezit gesteld van hun aandeel voor 1998, 1999 en 2000 ?

2. Wie beslist over de toekenning van de advertentieruimte in de diverse publicaties ?

Kunnen afzonderlijke departementen of ministers bij de verdeling van die advertentieruimte in aanmerking komen, of dient zij enkel voor informatie over afval en papier ?

3. Worden er ook MBO's afgesloten met andere bedrijfssectoren die verantwoordelijk kunnen worden geacht voor het produceren van afval, zoals bijvoorbeeld de sectoren van de huishoudelijke apparaten en de pc's ?

Antwoord

1. Volgens de bepalingen van de milieubeleidsvereenkomst afgesloten met BDMV, Fedis, Navetex, VDV en Vegrab en waarbij ook Fevia aansluiting zoekt, dienen de leden jaarlijks vóór 1 maart van het jaar volgend op het jaar waarop de gegevens betrekking hebben, de effectieve oplagen en het totale gewicht van hun publicaties die in het Vlaamse gewest werden verdeeld,

mee te delen aan hun federatie. De federaties moeten dan op hun beurt deze gegevens vóór 1 april meedelen aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

Op basis hiervan kan de totale bijdrage worden berekend. Zo belopen de bijdragen voor 1998 en 1999 respectievelijk 4.536.630 frank en 7.281.897 frank. Voor de berekening van de bijdrage voor 1998 werd rekening gehouden met de datum van inwerkingtreding van Vlarea en dus ook van de aanvaardingsplicht op papier. De bijdrage voor 1999 is berekend op basis van 75 % van de leden die de gevraagde gegevens hadden doorgestuurd. De gegevens voor 2000 zijn nog niet beschikbaar.

(BDMV : Belgisch Direct Marketingverbond ; Fedis : Belgische Federatie van de Distributieondernemingen ; Navetex : Nationaal Verbond van Textiel- en Kledingdetailisten ; VDV : Nationaal Verbond voor Voedingsdetailisten ; Vegrab : Vereniging van Grafische Zelfstandige Bedrijven ; Fevia : Federatie van de Voedingsindustrie ; Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.)

Deze bijdragen worden gestort op een bankrekening die wordt beheerd door de VZW "Interventiefonds oud papier". De som van de individuele bijdragen wordt doorgestort naar de gemeenten naar rato van de door de gemeenten in het voorafgaande jaar selectief ingezamelde hoeveelheid papierafval. Volgens de bepalingen van de MBO dient dit te gebeuren vóór 1 september van het jaar van de ontvangst van de bijdrage. De publicatiedatum van de MBO op 10 februari 1999, de oprichting van de VZW die pas een feit was op 13 juli 2000 en de onduidelijkheid of de bijdrage al dan niet onderhevig was aan BTW, hebben ertoe geleid dat de uitnodigingen tot betaling van de bijdrage voor 1998 pas in augustus 2000 werden verzonden. De VZW probeert nu haar achterstand in te halen.

2. Het protocol inzake de uitvoering van de MBO bepaalt dat 25 % van de inlassingen kunnen handelen over de algemene afvalproblematiek en andere fracties uit het huishoudelijk afval en dat de overige 75 % van de inlassingen papier als thema hebben. In het verleden is reeds veel sensibilisering rond papierafval gebeurd, met als gevolg dat papier de fractie is die door de Vlaming het meest selectief wordt aangeboden. In de begeleidingsgroep is het voorstel aanvaard om de verdeelsleutel voor het jaar 2001 om te

draaien (minstens 25 % papier en ten hoogste 75 % afval), op voorwaarde dat de doelstellingen behaald blijven.

Met betrekking tot de invulling en planning van de advertentieruimte is er, overeenkomstig het protocol, een begeleidingsgroep opgericht, bestaande uit afgevaardigden van elke betrokken organisatie en afgevaardigden voor het gewest van OVAM. De inhoudelijke invulling blijft niettemin de verantwoordelijkheid van het gewest.

3. Buiten de twee MBO's in het kader van de aanvaardingsplicht papierafval, zijn er op dit moment reeds MBO's afgesloten in het kader van de volgende afvalstromen : geneesmiddelen, afvalbanden, voertuigwrakken en gebruikte elektrische en elektronische toestellen. Voor de volgende stromen zijn er onderhandelingen gestart met de bedoeling om tot een MBO te komen : afgewerkte olie, batterijen en loodstartaccu's.

Vraag nr. 111
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Terugnameplicht verpakkingsafval – Informatie sectoren

Een aantal handelaars heeft, in het kader van de ecotaksen en de terugnameplicht, nare ervaringen opgedaan.

Na zich retroactief te hebben aangesloten bij Fost Plus, hebben sommigen vanwege de Administratie der Douane en Accijnzen nog een rekening gepresenteerd gekregen voor verschuldigde milieutaksen. Het voorleggen van de Fost Plus-facturen maakte weinig indruk op de ambtenaren van Financiën. Daarbij werd de handelaars – tegen een tarief van 15 frank per fles – dikwijls een "gepeperde" rekening gepresenteerd.

Uiteraard heeft dit te maken met het feit dat de aanvraag tot vrijstelling, met vermelding van het Fost Plus-aansluitingsnummer, had moeten bezorgd zijn aan de bovenvermelde administratie, om een tarief van 0,08 frank per fles te kunnen genieten in plaats van 15 frank.

Maar het heeft ongetwijfeld ook te maken met de steeds nieuwe bepalingen en uitzonderingen die aan de ecotakswet werden aangebracht.

Onder welke voorwaarden verloopt de doorstroming van informatie naar de diverse sectoren die met Fost Plus te maken hebben ? Ervan uitgaan dat de individuele handelaar wel het Staatsblad zal doornemen, is daarbij zeker niet de aangewezen manier.

Antwoord

Drankverpakkingen zijn zowel onderworpen aan de wet op de milieutaksen als aan de terugnameplicht zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval.

Het opleggen van boetes wegens het niet tijdig aanvragen van een vrijstelling is de volledige verantwoordelijkheid van het Ministerie van Financiën, net zoals de communicatie omtrent de wet op de milieutaksen. De gewesten zijn in het kader van de wet op de milieutaksen verantwoordelijk voor de attestatie van de bereikte resultaten van Fost Plus.

In het kader van het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval heeft de Interregionale Verpakkingscommissie via verschillende communicatiekanalen (advertenties in vakbladen, voordrachten, ...) informatie verstrekt over de terugnameplicht en de andere verplichtingen die aan de bedrijven worden opgelegd in het samenwerkingsakkoord. Vaak werd samengewerkt met de betrokken beroepsfederaties. Samen met initiatieven op het vlak van handhaving, moet dit leiden tot een correcte naleving van de wetgeving.

Vraag nr. 112
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Aquafinwerken Grimbergen – Milieu

Langs de Maalbeek-Sprietmolenbeek in Grimbergen worden thans door Aquafin werken uitgevoerd voor de aanleg van een collector en de bouw van een RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie) die een waardevol landschappelijk gebied doorkruisen. Zo wordt onder meer de loop van enkele beken gewijzigd, wat ecologische schade kan teweegbrengen aan de plaatselijke biotopen.

De vraag rijst in welke mate bij die werken door Aquafin rekening wordt gehouden met het aspect bescherming van het leefmilieu.

Tijdens een studiedag met medewerking van verschillende officiële diensten en instanties werd trouwens erkend dat het in het Zennebekken, in vergelijking met andere gebieden, lang heeft geduurd vooraleer er op het vlak van het behoud van het natuurlijke en landelijke karakter iets is totstandgekomen. Enkele vermelde initiatieven zijn hoofdzakelijk gesitueerd in het Vlaamse randgebied ten zuiden van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Ten noorden ervan blijven deze initiatieven totnogtoe blijkbaar achterwege.

1. Door wie wordt erop toegezien dat bij de aanleg van een collector door Aquafin het natuurlijke en landelijke karakter van het betrokken gebied wordt gevrijwaard ?

Werden er door de bevoegde instanties reeds opmerkingen geformuleerd aan het adres van de firma verantwoordelijk voor de uitvoering van de werken ? Wordt er toegezien op het gevolg dat daaraan wordt gegeven ?

2. Zijn er bij de werken in Grimbergen ook wachtbekkens gepland ? Waar ?

Gaat het om wachtbekkens in open lucht of overdekte ?

Wordt er bij de uitvoering van de werken op toegezien dat er in de nabijheid van de wachtbekkens geen reukhinder optreedt ?

3. Voorzien de werken in Grimbergen in een sterk doorgedreven scheiding van regenwater en droogweerafvoer bij de bron, meer bepaald op het niveau van de gemeentelijke rioleringsstelsels, op de bedrijventerreinen en andere grote verharde oppervlakten en bij particuliere woningen ?
4. Werden er reeds richtlijnen opgesteld om de gemeenten ertoe aan te zetten, te zorgen voor de gescheiden afvoer van regenwater en andere afvalwaters ?
5. Welke initiatieven voor het behoud van het landelijk en natuurlijk karakter ten noorden van het hoofdstedelijk gebied kunnen worden vermeld ?

Antwoord

1. Zoals bepaald in de overeenkomst tussen de NV Aquafin en het Vlaams Gewest, dient de NV Aquafin voor elk opgedragen project van

het investeringsprogramma een technisch plan op te maken. Dit technisch plan moet de NV Aquafin uiterlijk vijftien maanden na ontvangst van het opgedragen investeringsprogramma ter goedkeuring aan het Vlaams Gewest voorleggen.

Reeds bij de opmaak van het technisch plan worden de gemeentebesturen op wier grondgebied de collector zal worden aangelegd, geconsulteerd. Op die manier kan reeds in een vroeg stadium rekening worden gehouden met de lokale inzichten inzake het karakter van het betrokken gebied.

Nadat het technisch plan aan het Vlaams Gewest is voorgelegd, wordt het ter advisering overgezonden aan de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer – Milieu-investeringen, aan de Vlaamse Milieumaatschappij en aan het betrokken bekkencomité. In dit bekkencomité zijn verschillende administraties vertegenwoordigd die toezien op de vrijwaring van het natuurlijke en landelijke karakter van het betrokken gebied.

Het technisch plan zal pas worden goedgekeurd wanneer maximaal rekening werd gehouden met de geformuleerde opmerkingen.

Naar gelang van de bestemming van de aangesneden gebieden dient het project na goedkeuring van het technisch plan vervolgens al dan niet te worden onderworpen aan een MER-studie (*MER : milieueffectrapport – red.*). Collectoren zijn pas MER-plichtig indien ze worden aangelegd in één of meer van de volgende gebieden :

- ofwel op het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied,
- ofwel op het gewestplan vastgesteld ecologisch waardevol gebied,
- ofwel een vogelbeschermingsgebied vastgesteld in uitvoering van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 en/of een Ramsar-gebied (*cf. The Ramsar Convention on Wetlands, Ramsar 1971 – red.*).

Op het gewestplan vastgesteld "landschappelijk waardevol gebied" valt hier dus niet onder.

RWZI's zijn pas MER-plichtig vanaf een capaciteit van 150.000 IE (onafhankelijk van hun locatie in één of ander gebied (*IE : inwonersequi-*

valent – red.). Via de MER-studie, die wordt opgesteld ten behoeve van de bouwvergunningaanvraag voor collectoren en ten behoeve van de milieuvergunningaanvraag voor RW-ZI's, is enig toezicht en enige sturing ten aanzien van het natuurlijke en landelijke karakter van de omgeving mogelijk, doch de in het MER geleverde informatie is enkel informatief en niet bindend. Extra maatregelen om nadelig beoordeelde effecten op onder andere natuur en landschap te milderen, worden daarin aangereikt aan enerzijds de initiatiefnemer, om zijn project milieuvriendelijker te maken alvorens de vergunning ervoor aan te vragen, en aan anderzijds de advies- en vergunningverlenende overheid, om een goede beslissing te kunnen nemen inzake het project (afleveren/weigeren van een vergunning, opleggen van vergunningsvoorwaarden).

Ook in het kader van de bouwvergunning wordt het project nogmaals bekeken met het oog op het vrijwaren van het betrokken gebied en wordt het project, indien MER-plichtig, nogmaals getoetst aan de conform verklaarde MER-studie. Alvorens een bouwvergunning kan worden afgeleverd door de gemeente, wordt het advies gevraagd van de bevoegde instanties, zoals in dit geval, de afdelingen Bos en Groen en Monumenten en Landschappen en de Dienst Waterlopen van het Provinciebestuur.

Tijdens de uitvoering van de werken is de NV Aquafin verantwoordelijk voor het toezicht op de goede uitvoering en de naleving van de voorgeschreven maatregelen door de aannemer. Bij de oplevering van een project wordt erop toegezien dat voorschriften opgenomen in de vergunning effectief zijn gerespecteerd.

Wat de werken betreft waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, zijn langs de Maalbeek – Sprietmolenbeek in Grimbergen momenteel twee projecten in uitvoering, met name :

- project 96.251 – Collector Maalbeek fase 2,
- project 96.252 – Collector Maalbeek fase 3.

Voor geen van beide projecten diende conform de huidige wetgeving een MER-studie te worden uitgevoerd.

Voor het project 96.251 in de Oyenbrugstraat en Tommenmolenstraat is op vraag van de afdeling Monumenten en Landschappen een alternatieve

bestrating (met kasseien, ternair zand, ...) aangebracht. In dit project wordt de collector over de volledige lengte aangelegd in de straat, er is slechts een kortstondige verstoring van het natuurlijke en landelijke karakter waarneembaar. Voor het opwaartse project 96.252 (fase 3) werd bijvoorbeeld in een doorpersing voorzien onder het Nekkerbos op vraag van de afdeling Bos en Groen, zodat ook hier een verstoring van de waardevolle fauna en flora wordt vermeden. Slechts na verwerking van de opmerkingen van de verscheidene instanties door het aanpassen van grond- en andere plannen, worden de vereiste machtigingen afgeleverd (overstorten, ...). Op deze manier is een eenvoudige controle bij het dagelijkse werftoezicht mogelijk.

2. Op vier locaties langs het tracé der werken (oosten Nekkerbos, 's Gravenmolenstraat, Wolvertemsesteenweg, Tommenmolenstraat) is in een overstortmogelijkheid voorzien vanuit de riolering naar de Maalbeek. Conform de code van goede praktijk dient de overstortfrequentie te worden beperkt tot tienmaal/jaar voor de waterlopen met bestemming "basiskwaliteit".

Om de frequentie van overstorten van de collector naar de Maalbeek te beperken, werd op de vraag van de beheerder van de waterloop nr. 1044 (Maalbeek) in het project 96.252 Collector Maalbeek fase 3 in twee overdekte bergbezinkingsbekkens voorzien. Een eerste bekken van 1.350 m³ is gesitueerd ter hoogte van de Wolvertemsesteenweg langs de Kloosterdam (vlakbij de woning gelegen Wolvertemsesteenweg nr. 72), een tweede van 225 m³ aan de 's Gravenmolenstraat ter hoogte van de Molenbeekvoetweg (vlakbij de woning gelegen 's Gravenmolenstraat nr. 40). Tevens wordt op vraag van de waterloopbeheerder in een open buffering voorzien van ruim 4.500 m³ door het uitbreiden van de bestaande gracht aan de Wolvertemsesteenweg, en dit met de bedoeling het overstortdebiet naar de ontvangende waterloop af te vlakken en wateroverlast in de toekomst te vermijden.

Aan de Wolvertemsesteenweg doorstroomt het teveel aan water dat vanuit de collector naar de waterloop wordt overgestort, eerst een bergbezinkingsbekken. Dit overdekt bekken heeft zowel een kwantitatieve als een kwalitatieve functie. Immers, slechts zevenmaal/jaar wordt overgestort naar oppervlaktewater. Het overdekt bekken is zodanig ontworpen dat een bezinking optreedt in het bekken en dat de vuiluit-

worp naar de waterloop sterk wordt gereduceerd. Na een regenbui wordt dit bekken geleidigd naar de collector, via een spoelreinigings-systeem wordt het slib opnieuw in de afvalwaterleiding gespoeld.

Niet al het regenwater kan worden opgevangen in het overdekt bekken. Daarom is dus op vraag van de beheerder de uitlaat van het overdekt bekken verbonden met een bestaande gracht die nu reeds verbonden is met de Maalbeek en die in het Aquafin-project zal worden verbreed en geherprofileerd zodat een wachtbekken van 4.500 m³ wordt gerealiseerd. Aan het einde van deze gracht wordt in een afremming van het debiet voorzien naar de Maalbeek. Dit openlucht-wachtbekken heeft naast een kwantitatieve, ook een zuiverende functie door het aanbrengen van planten.

Tijdens de uitvoering van de werken wordt een goede waterafvoer gegarandeerd en worden er geen bijzondere maatregelen genomen ter bestrijding van reukhinder, daar bijkomende reukhinder niet te verwachten is. Mits een goede exploitatie door de beheerder zullen deze bekkens in de toekomst een positieve bijdrage leveren ter voorkoming van eventuele reukhinder.

3. Gezien de continue nabijheid van oppervlaktewater (het tracé loopt grotendeels langs de Maalbeek) is in geen van beide projecten in de aanleg van een RWA-leiding voorzien en de afkoppeling van hemelwater vormt niet meteen het voorwerp van één van beide projecten (*RWA : regenwaterafvoer – red.*). De aanleg van de Maalbeek-collector heeft tot doel de bestaande en de toekomstige lozingen van afvalwater (waarvan de bestaande lozingen de eindpunten vormen van het huidige, overwegend gemengde, gemeentelijke rioleringsstelsel) te verzamelen en af te voeren naar de geplande RWZI van Grimbergen – Zemst.

Waar mogelijk wordt uitsluitend het afvalwater of een minimum aan hemelwater opgevangen. Onder andere de grote verharde oppervlakte van busmaatschappij De Lijn gelegen op de hoek van de Brusselsesteenweg en de Wolvertemsesteenweg wordt afgekoppeld. Waar de Aquafin-collector in de rijweg is gelegen, is in een semi-gescheiden afwatering voorzien. Meestal worden de bestaande grachten hier behouden voor het regenwater (aansluitingen straatkolken) ; dit geldt voor de 's Gravenmolenstraat, Wolvertemsesteenweg (gedeelte), Oyenbrugstraat en Tommenmolenstraat. Alle be-

staande gescheiden afwateringen (infiltratie e.d.) worden uiteraard behouden.

Het behoort tot de taak van de gemeente om zoveel mogelijk een scheiding van afvalwater en hemelwater door te voeren en toe te zien op de naleving van de bestaande regelgeving inzake afkoppeling van hemelwater. Ook de afkoppeling van diverse verharde oppervlakten zal in de toekomst nog heel wat inspanningen vragen.

4. Via het subsidiëringsbesluit, waarvan een bijsturing momenteel in voorbereiding is, worden de gemeenten gestimuleerd om afvalwater en regenwater gescheiden af te voeren. In de herziening van dit besluit zal nog meer de nadruk worden gelegd op een volledig gescheiden afvoer van afvalwater en hemelwater, onder meer wat de private aansluitingen betreft.

Volgens het subsidiëringsbesluit kunnen gemeentelijke rioleringsprojecten enkel worden gesubsidieerd indien de betrokken gemeente een gericht beleid voert inzake de buffering van hemelwater door :

- het vaststellen van een gemeentelijke bouwverordening waarbij voor nieuwbouw en vernieuwbouw de installatie van een hemelwaterput met hergebruik of de installatie van een infiltratievoorziening wordt verplicht ;
- het vaststellen van een gemeentelijke subsidieregeling voor de installatie van een hemelwaterput en/of een infiltratievoorziening ;
- het vaststellen van een gemeentelijke verordening inzake afzonderlijke huisaansluitingen voor nieuwbouw en vernieuwbouw voor de gescheiden afvoer van afvalwater en hemelwater, en waarbij de afvoer van hemelwater naar een gemengd stelsel slechts wordt toegelaten wanneer er geen infiltratievoorziening, geen gracht, geen oppervlaktewater of geen hemelwaterafvoerleiding voorhanden is.

De gemeente kan via dit besluit zelfs een verhoogde subsidie krijgen voor de aanleg van gescheiden stelsels waarbij de afvoer van hemelwater plaatsvindt via een geherwaardeerd grachtenstelsel dat op een milieuverantwoorde manier in stand wordt gehouden, en voor de aanleg van met het rioleringsproject gerelateerde retentie- en infiltratievoorzieningen voor hemelwater.

Daarboven zal in het vernieuwde subsidiebesluit een subsidie van 100 % voor de aanleg van DWA-riolen (2 DWA) worden ingesteld (*DWA : droogweerafvoer – red*). Een maximale afkoppeling van het regenwater op het particulier domein is dan voor het gebruik van deze kleine buisdiameters noodzakelijk.

5. Zeer recentelijk (op 20/10/2000) werd een MER conform verklaard voor een project in de omgeving, namelijk het project 97.246 gelegen langs de Maalbeek (stroomopwaarts Sportpark Groendal) op het grondgebied Grimbergen, Meise en Wemmel. In dit MER werden effecten op natuur- en landschapswaarden beoordeeld, werden alternatieven onderzocht en werden tal van milderende maatregelen ten aanzien van natuur en dergelijke opgesomd.

Er wordt ook vastgesteld dat voor heel wat meer projecten in het Zennebekken stroomopwaarts (ten zuiden) van Brussel milieueffectrapporten dienden te worden opgesteld dan voor projecten ten noorden van het Hoofdstedelijke gewest. Dit heeft te maken met het "vlakke" reliëf ten noorden van Brussel (Vilvoorde, Zemst, ...) in vergelijking met het zuiden. Ten zuiden van Brussel liggen de gebieden waar de MER-plicht geldt (opgesomd in het antwoord 1) meestal in de valleien zelf, zijnde net op die locaties welke voor de werking van afvalwatercollectoren economisch optimaal zijn (meer gravitair, minder pompstations, ...).

Vraag nr. 113
van 8 maart 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Woluwe, Molenbeek, Pontbeek – Rivierherstel

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft het beginsel aangenomen van het opnieuw in open lucht brengen van waterlopen en stukken van waterlopen op plaatsen waar de fysieke en technische voorwaarden aanwezig zijn om het lokaal stedelijk weefsel te laten doorkruisen door een nieuwe open waterweg.

Als voorbeeld geldt de Woluwe, waar werken in die zin worden gepland, terwijl ook de mogelijkheden worden onderzocht voor het Molenbeek-Pontbeekdal.

Deze twee waterlopen vloeien ook door het Vlaamse randgebied. Daarom wordt overleg ge-

pland met het Vlaams Gewest voor de grensoverschrijdende waterlopen.

1. Heeft dit overleg reeds plaatsgevonden en heeft het geleid tot concrete gemeenschappelijke initiatieven ?
2. Welke beleidsoptie hanteert de Vlaamse regering met betrekking tot het opnieuw in open lucht brengen van waterlopen ?
3. Welke beleidsoptie wordt gehanteerd inzake het terugbrengen van rechtgetrokken waterlopen in hun oude, kronkelende bedding ?

Antwoord

1. Op 25 april en 19 oktober 2000 vonden vergaderingen plaats met afgevaardigden van Vlaanderen (Vlaamse Milieumaatschappij, administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en Aquafin) enerzijds en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (kabinet-Gosuïn, Brussels Instituut voor Milieubeheer, Vereniging voor de Coördinatie van de Exploitatie van Collectoren, administratie) anderzijds. Op deze vergaderingen werden de visies en plannen van de verschillende partijen m.b.t. de waterlopen verduidelijkt. Dit heeft geleid tot voorstellen voor vernieuwing op het vlak van samenwerking en beheer. Deze voorstellen worden op dit ogenblik door mijn administratie onderzocht.

Met betrekking tot de genoemde waterlopen (Woluwe en Molenbeek-Pontbeek) zijn er biregionale intercommunales actief (Intercommunale van de Woluwe en Intercommunale van de Molenbeek-Pontbeek) die voor de overwelfde delen de exploitatie beheren. Binnen de Vlaamse regering bestaat de intentie om deze biregionale intercommunales per gewest op te splitsen, mits behoud van een geregeld overleg.

2. In het Vlaamse gewest is het zo dat waar mogelijk wordt gestreefd naar het opnieuw in open loop brengen van ingebuisde waterlopen, dit uiteraard voorzover dit technisch haalbaar is en de vereiste budgettaire middelen beschikbaar zijn. Het in open lucht brengen is immers te verkiezen, omdat een overwelfde waterloop nooit ecologisch kan herstellen, omdat overwelingen barrières vormen voor de migratie van aquatisch leven, omdat overwelingen meestal minder bergend vermogen bezitten en kortom niet passen in een integrale en duurzame aanpak.

Het in open lucht brengen is de uitsluitende bevoegdheid van de beheerder van de waterlopen.

- Hetzelfde geldt voor het herstel van de natuurlijke kronkelingen van rechtgetrokken waterlopen en het opnieuw in gebruik stellen van oude beddingen. De noodzakelijke afvoer van regenwater zal daarbij verzekerd blijven.

Vraag nr. 114
van 8 maart 2001
van de heer CARL DECALUWE

Aquafin – Aanbestedingen

Op 10 februari 2000 interpelleerde ik de minister over de werkwijze inzake aanbestedingen van de NV Aquafin.

Toen stelde de minister dat er binnen Aquafin een werkgroep zou worden opgericht om te onderzoeken hoe de marktwerking en de concurrentie ten opzichte van de studiebureaus kan worden verbeterd (*Handelingen C86 van 10 februari 2000, blz. 8-12 – red.*).

- Wat zijn de concrete resultaten en bevindingen van deze werkgroep ?
- Welke houding wordt er aangenomen tegenover het eigen studiebureau van Aquafin ?

Antwoord

- Op initiatief van de bijzonder gevolgmachtigde werd binnen de NV Aquafin inderdaad een werkgroep opgericht, en dit heeft geresulteerd in nieuwe gunningscriteria voor de toewijzing van opdrachten waarbij volgende orde van belangrijkheid geldt :

prijs	30 %
kwaliteit	30 %
termijn	20 %
projectteam	20 %

Gebaseerd op deze nieuwe criteria werden de studieopdrachten en de hydronautopdrachten m.b.t. het IP 2002 toegewezen, waarbij in vergelijking met vorige jaren een besparing op de globale opdracht inzake studiekosten van 30,4 miljoen frank werd gerealiseerd.

- De houding ten opzichte van het studiebureau van de NV Aquafin is in de loop der jaren steeds dezelfde gebleven, dat wil zeggen in eigen beheer een kleine hoeveelheid studiewerk uitvoeren (ongeveer 10 %), om aldus een goed inzicht te hebben in de kosten van de uitvoering van studietaken en dit inzicht te kunnen gebruiken in de onderhandelingen met de studiebureaus.

Het gedeelte "in house design" van de NV Aquafin is dus zeer beperkt en vormt geenszins een concurrentie ten aanzien van private studiebureaus.

Vraag nr. 115
van 8 maart 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Asphaltco Asse – Sanering

Volgens de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zou men van start gaan met de aanleg van de eerste fase van de ring rond Asse, maar hiervoor dient OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) over te gaan tot de sanering van de zogenaamde Asphaltco-site.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de sanering van de Asphaltco-site (begin- en einddatum, kostprijs, ...) ?

Antwoord

Op de site lopen momenteel twee projecten.

Voorzorgsmaatregelen

Bij besluiten van de OVAM inzake voorzorgsmaatregelen van 2 september 1997 en 11 februari 1999 werden aan de eigenaar en de gebruikers van het terrein een aantal maatregelen opgelegd. Wegens het in gebreke blijven van de plichtigen trad de OVAM overeenkomstig artikel 45, § 1 van het bodemsaneringsdecreet in de eerste helft van 2000 ambtshalve op, waarbij men de totale kosten (ca 20 miljoen frank) wil terugvorderen van de eigenaar.

Naast de uitgevoerde werkzaamheden zijn tot de aanvang van de bodemsaneringswerkzaamheden een aantal bepalingen van kracht met betrekking tot onder andere persoonlijke beschermingsmiddelen bij het betreden van het terrein.

Bodemsaneringsproject

Het bestek van de OVAM (nummer SI000803) voor het opstellen van een bodemsaneringsproject, een draaiboek en een technisch bestekvoorstel voor de sanering van de site, dat werd aangekondigd begin september 2000 in het Bulletin der Aanbestedingen, werd begin 2001 toegekend aan de erkende bodemsaneringsdeskundige Tauw NV voor 1.227.647 frank (excl. BTW).

Eveneens werd in het kader van het koninklijk besluit inzake tijdelijke of mobiele bouwplaatsen een opdracht (bestek nummer SI000804) voor veiligheidscoördinatieontwerp uitgeschreven en toegekend aan het Bureau voor Technische Inspecties VZW voor 352.000 frank (excl. BTW).

Op de startvergadering werd de planning zoals vermeld in de opdracht gepreciseerd als volgt :

- datum aanvang van de dienstverlening : 19.02.2001 ;
- datum indienen bodemsaneringsproject bij de OVAM : 30.05.2001 ;
- conformverklaring project door de OVAM : 28.08.2001 ;
- indienen technisch bestekvoorstel en draaiboek : 25.09.2001 ;
- indienen bestekvoorstel veiligheidscoördinatie-uitvoering : 08.10.2001.

Indien de huidige planning kan worden gehandhaafd, zullen de bestekken voor de uitvoering van de saneringswerkzaamheden in het najaar van 2001 worden afgewerkt en gelanceerd, zodat in 2002 de werken in het kader van de sanering van het bedrijfsterrein en het stort kunnen worden aangevat.

Omtrent de kostprijs en de duur van de sanering zal pas een uitspraak kunnen worden gedaan na de conformverklaring van het bodemsaneringsproject, waarin de diverse saneringsvarianten worden afgewogen ten opzichte van de eindbestemming van het terrein.

Vraag nr. 117
van 15 maart 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Glastuinbouw – Ontmantelingssteun

De glastuinbouwsector heeft enkele specifieke problemen. Door de prijs van de stookolie kampt hij – meer dan andere landbouwsectoren – met hoge stookkosten, en door de vele milieumaatregelen zijn dure en duurzame milieu-investeringen noodzakelijk.

Het afdelingshoofd van de Mestbank stelt dat de glastuinbouw en de teelt van vollegrondsgroenten zware problemen blijven in het kader van het MAP (Mestactieplan).

Bedrijven die wensen te stoppen, hangt een zware factuur boven het hoofd : het afdanken van stookolie tanks, het afbreken van serres, de prijs van de leegstand, de prijs voor het naleven van het bodemsaneringsdecreet.

Zijn er, vanuit milieuoogpunt, steunmaatregelen uitgewerkt voor glastuinbouwbedrijven die hun activiteiten stopzetten ? Dat levert immers een onmiddellijk positief effect op voor het milieu.

Antwoord

Land- en tuinbouwers kunnen voor investeringen en voor hun vestiging steun verkrijgen bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF).

Er is evenwel niet in steun voorzien voor bedrijven die hun activiteiten stopzetten en hierbij overgaan tot de ontmanteling van de installaties.

Vraag nr. 118
van 15 maart 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Boomkwekerijen – Mestproblematiek

In MAP 1 kreeg de boomkwekerijsector een uitzonderingsmaatregel voor het bemesten van de percelen. In MAP 2 werd deze uitzonderingspositie ongedaan gemaakt (MAP : Mestactieplan).

De sector heeft oog voor de mestproblematiek, maar door de beperkingen op het gebruik van stalmest komt de kwaliteit van de teelt in het gedrang. Het gehalte van organische mest in de bodem is belangrijk voor de vorming van de boomwortels.

Het uitrijverbod vanaf de herfst en tot een stuk in de lente brengt mee dat de gronden niet kunnen worden bemest wanneer ze vrij liggen. Bomen worden geroid en geplant in het dode seizoen.

Werd reeds onderzocht op welke manier deze problemen van de boomkwekerijsector kunnen worden verholpen ?

Antwoord

Boomkweek is een specifieke teelt, die teelttechnisch zijn specifieke noden heeft. Omdat het kweken van bomen een langdurig proces is, en gezien de nood aan mest waarvan de stikstof traag vrijkomt, zodat de stikstofbenutting over een langere periode gespreid is, hebben de boomkwekerijen specifieke noden voor het gebruik van mest.

De uitrijbepaling zoals gesteld in het mestdecreet stelt dat in de periode van 21 september tot 15 februari geen mest mag worden verspreid op akkerland in algemeen gebied. Deze verbodsperiode geldt niet voor stalmest. Stalmest kan in algemeen gebied worden aangewend gedurende de hele winter.

Deze uitzondering voor stalmest is ingegeven door het feit dat stikstof aanwezig in stalmest traag vrijkomt. Hierdoor wordt een eventuele uitspoeling van nitraat naar het grond- en oppervlaktewater in de winter verhinderd. Boomkwekerijen kunnen deze vrijstelling voor stalmest gebruikmaken om gedurende de winter de percelen te voorzien van de nodige mest voor het aanplanten van bomen en struiken. De overige bepalingen van het mestdecreet, zoals de maximaal toegelaten bemestingsnormen, blijven van toepassing.

De vrijstelling voor spreiding van stalmest in de verbodsperiode gedurende de wintermaanden geldt niet in gebieden waar strengere bemestingsnormen gelden. Deze uitzondering op de verbodsperiode voor spreiding in algemeen gebied geldt enkel voor stalmest.

Daarnaast is er in artikel 14, § 6 van het mestdecreet bepaald dat voor bepaalde meststoffen kan worden afgeweken van de verbodsperiode voor spreiding in algemeen gebied en van de totale bemestingshoeveelheid stikstof op jaarbasis. Deze af-

wijking kan worden toegestaan voor dierlijke of andere meststoffen die stikstof bevatten onder een dusdanige vorm dat slechts een beperkt gedeelte van de totale stikstof vrijkomt op één jaar.

Deze decretale bepaling vergt nog een uitvoeringsbesluit. Dit uitvoeringsbesluit is in voorbereiding. In dit besluit is voornamelijk de bepaling "wanneer valt een meststof onder de definitie : een meststof waarvan de stikstof traag vrijkomt" een belangrijk gegeven. Een correcte invulling van deze bepaling wordt momenteel onderzocht.

Op basis van deze bepaling zal voor een aantal meststoffen een gemotiveerde uitzondering op de verbodsbepaling voor spreiding en op de totale toegelaten hoeveelheid stikstof per hectare worden toegestaan. Dit jaar zal het uitvoeringsbesluit dat hierop van toepassing is, in werking treden, zodanig dat de boomkwekerijen de nodige bemesting teelttechnisch en milieukundig verantwoord kunnen toepassen.

Het besluit wordt gepland voor begin september 2001, zodat het nog in 2001 van toepassing kan zijn.

Vraag nr. 119 van 15 maart 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Waterzuiveringsstation Edegem – Verontreiniging

In november 1999 werd het waterzuiveringsstation van Edegem getroffen door de aanvoer van vreemde stoffen via het rioleringsstelsel.

Toen er zich schuimvorming voordeed op de Edegemse Beek, sloegen de mensen van het waterzuiveringsstation alarm, want in die beek kwam het gezuiverde water van het waterzuiveringsstation terecht.

Tot tweemaal toe werd getracht om het biologisch zuiveringsproces op te starten door de aanvoer van nieuwe micro-organismen of entslib. Toch bleef het rioleringsstelsel schadelijke stoffen bevatten.

De oorzaak van deze verontreiniging bleek bij een bedrijf te liggen dat recentelijk de deuren had gesloten.

1. Wanneer werd de verontreiniging vastgesteld ?
2. Om welk soort van verontreiniging ging het ?

3. Werden in de Edegemse Beek schadelijke stoffen aangetroffen ?
4. Wat zijn de gevolgen van de dagenlange biologische dood van het waterzuiveringsstation ?
5. Werden er reeds maatregelen genomen om de dader van deze verontreiniging te vervolgen ?
6. Bestaat de mogelijkheid om zulke ongevallen in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

1. Deze verontreiniging werd vastgesteld door de operatoren van de rioolwaterzuiveringinstallatie (RWZI) Edegem op 5 november 1999 's morgens. Op 8 november 1999 heeft de NV Aquafin de afdeling Milieu-inspectie ingelicht dat de kwaliteit van het geloosde water van de RWZI Edegem achteruitging.

Begin oktober 1999 hadden zich dezelfde problemen voorgedaan, zij het in mindere mate. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft op 7 oktober 1999 een afvalwaterstaal genomen in een pompstation. De resultaten wezen op hogen gehalten aan metalen en extreem lage pH-waarden (*pH : zuurtegraad – red.*). Omdat de afdeling Milieu-inspectie in het verleden meermaals lage pH-waarden en hoge gehalten aan metalen vastgesteld had in het afvalwater van Vaneco, werd het onderzoek daar gestart. In het onder curatele gestelde galvanobedrijf Vaneco waren opruimingswerken bezig. Hierbij werden restproducten en spoelwater van galvaniseerbaden op basis van koper-, nikkel- en chroomverbindingen ongezuiverd in de riolering geloosd.

Na de tussenkomst van de Milieu-inspectie zijn de restproducten, het spoelwater en de baden afgevoerd naar een erkend verwerker.

2. Door VMM werden het influent en het effluent van de RWZI gemeten op 6 november. Uit deze metingen bleek dat het afvalwater op dat moment abnormaal hoge concentraties aan zware metalen bevatte. Het ging hierbij om volgende metalen : zink, nikkel, koper en chroom. De pH van het geloosde afvalwater was eveneens zeer laag.

Het geloosde afvalwater van Vaneco werd bemonsterd door een toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie. Het afvalwater had een zeer lage pH-waarde. Na analyse bleek dat het ook een hoog gehalte aan cyani-

den bevatte en hoge concentraties aan zware metalen. Meer bepaald zijn hoge concentraties aan chroom, chroom 6+, koper, nikkel, lood, zink en tin vastgesteld.

Op de RWZI werd tevens schuimvorming waargenomen. Waarschijnlijk werden dus ook detergents geloosd. Deze werden niet gemeten op de RWZI.

3. Er werden geen metingen uitgevoerd in het oppervlaktewater op het ogenblik van het voorval.

Uit gegevens van de NV Aquafin bleek dat de RWZI de effluentnormen gedurende meer dan veertien dagen ernstig overschreed. De zware metalen zijn deels terechtgekomen in het RWZI-slib en deels met het effluent in het oppervlaktewater.

4. Aangezien het slib biologisch dood was, heeft de NV Aquafin verschillende keren moeten enten met actief slib van een andere RWZI. Er werd 214 m³ extra actief slib aangevoerd.

Tijdelijk werd de effluentkwaliteit negatief beïnvloed. De effluentnormen werden volgens de NV Aquafin gedurende veertien dagen ernstig overschreden (gehalten aan zwevende stof van 116mg/l volgens analyses van de NV Aquafin.

In lage concentraties zijn zware metalen chronisch toxisch voor het RWZI-slib. In hoge concentraties zijn zware metalen acuut toxisch. Op basis van gegevens van de NV Aquafin liggen de inhibitiedrempels voor slib op 1 mg/l voor nikkel en chroom. Het influentstaal van 6 november 1999 gaf als resultaat 11,4 mg/l voor nikkel en 0,33 mg/l voor chroom. Hoge metaalconcentraties geven daarenboven ook aanleiding tot verhoogde exploitatiekosten. Een deel van de zware metalen wordt geabsorbeerd door het slib. Dit geeft aanleiding tot verhoogde kosten voor het verwerken van het slib.

Op niveau van het oppervlaktewater geven zware metalen aanleiding tot het overschrijden van de milieukwaliteitsnormen en tot een accumulatie in de waterbodem. Op deze wijze kan de verontreiniging aanleiding geven tot chronische vergiftigingen van de waterfauna en -flora.

5. De calamiteit bleek afkomstig van Vaneco, een bedrijf dat op dat moment onder curatele stond.

De toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie heeft van de gedane vast-

stellingen proces-verbaal opgemaakt. Van de verantwoordelijke van de opruimfirma en van de curatoren werd een verklaring afgenomen.

Aangezien het bedrijf Vaneco in een faillissementsprocedure verwickeld was en op het moment van het incident onder curatele stond, werd telefonisch contact opgenomen met de curator. Er waren twee curatoren aangesteld. Zij hadden een extern bedrijf, Galvamat NV, aangesteld om ervoor te zorgen dat er zich geen lozingen of andere problemen zouden voordoen. Aangezien er zich toch problemen voordeden, werd dit bedrijf dan ook verantwoordelijk gesteld op basis van de processen-verbaal die de afdeling Milieu-inspectie had opgemaakt aan de hand van de op 12 november 1999 om 11.15 uur genomen stalen aan het lozingspunt van Vaneco.

De toezichthoudende ambtenaar heeft onmiddellijk het bevel gegeven de lozing te stoppen én de afvoerleiding leeg te pompen. Het bevel werd onmiddellijk opgevolgd. Nadien werden ook nog schriftelijke aanmaningen gegeven. De afdeling Milieu-inspectie heeft nog verscheidene controles uitgevoerd om na te gaan of deze aanmaningen effectief werden opgevolgd.

- Volgens mijn administratie ging het om het lozen van afvalwater van metaalbehandelingsbaden. Het bedrijf Vaneco verkeerde op dat moment in staat van faillissement. Blijkbaar werden de aanwezige baden leeggemaakt.

Het voorkomen van dergelijke gevallen kan enkel door het uitvoeren van meer gerichte controles en door het opzetten van een sluitend ophalingssysteem voor metaalbehandelingsbaden.

Vraag nr. 120
van 15 maart 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Isvag-oven Wilrijk – Rookontwikkeling

Op vrijdag 23 februari 2001 omstreeks 11.00 uur deed zich een abnormale rookontwikkeling voor aan de Isvag-oven (Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten).

De rookontwikkeling bleek afkomstig te zijn uit een van de pijpen van de oven en dreef richting Neerlandwijk.

Vermits het om een zeer sterke rookontwikkeling ging, had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

- Kan de minister meedelen of er onlangs of op deze bewuste dag abnormale metingen zijn waargenomen ?
- Werden de bevoegde instanties verwittigd ?
- Worden de metingen nog steeds vermeld op het lichtpaneel vlakbij de ingang van de Isvag ?

Zo ja, welke metingen worden dan vermeld ? Zijn het de waarden die op dat ogenblik worden gemeten ?

Antwoord

- Op vrijdag 23 februari 2001 omstreeks 11.00 uur zijn er geen abnormale metingen waargenomen of geregistreerd door de meetcabine van de Isvag-oven in Wilrijk. Dit geldt voor de ovenlijn 1 en de ovenlijn 2.

De abnormale rookontwikkeling van de uitgestoten rookgassen waarnaar wordt verwezen in vraag 1, kan niet uit de beschikbare en gecontroleerde meetgegevens worden afgeleid.

- De exploitant van de Isvag-oven heeft de bevoegde instanties niet verwittigd van enige storing of calamiteit op 23 februari 2001 omstreeks 11.00 uur. Uit het nazicht van de meetgegevens blijkt ook dat hiertoe geen reden of noodzaak aanwezig was.
- Op het lichtpaneel vlakbij de ingang van de Isvag-oven worden nog steeds metingen vermeld. Het betreft de metingen die afkomstig zijn van de meetcabine voor de ovenlijn 1 en de ovenlijn 2 en/of meetgegevens van afzonderlijke meetcampagnes, zoals voor de bepaling van de hoeveelheid dioxinen in de rookgassen.

De meetgegevens die verschijnen op het lichtpaneel zijn de uurgemiddelden die worden geregistreerd door de meetcabine voor onder meer volgende parameters (in mg/Nm³ bij een zuurstofgehalte van 11 % O₂) :

- stof ;
- koolstofmonoxide : CO ;
- chloriden : HCl ;

- zware metalen ;
- fluoriden : HF ;
- zwaveldioxide : SO₂ ;
- stikstofdioxiden : NO_x ;
- totaal organische koolstof (TOC) ;
- dioxinen : continue wijze van bemonstering en tweewekelijkse analyse met een richtwaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ ;
- continue meting en registratie van temperatuur en zuurstofgehalte van de rookgassen ;
- controle van de minimumtemperatuur van 850 °C van de verbrandingsgassen die aanwezig zijn in de oven ;
- continue meting en registratie van zuurstofgehalte, debiet, temperatuur, druk en gehalte aan waterdamp in de uitgestoten rookgassen ;

(Nm³ : normaal kubieke meter ; O₂ : zuurstof ; ng : nanogram = 10⁻⁹ gram ; TEQ : toxisch equivalent ; °C : graden Celsius – red.)

Het lichtpaneel is geplaatst op eigen initiatief en onder volledige verantwoordelijkheid van de exploitant zelf.

De exploitant is verantwoordelijk voor de juistheid van de cijfergegevens en de keuze van de parameters die op het lichtpaneel verschijnen.

De overeenstemming van de meetgegevens die via het lichtpaneel door de exploitant aan het publiek worden kenbaar gemaakt met de meetwaarden die geregistreerd zijn door de meetcabine en/of andere afzonderlijke meetcampagnes, wordt niet gecontroleerd door de afdeling Milieu-inspectie.

Vraag nr. 121
van 15 maart 2001
van de heer JACKY MAES

Decreet natuurbehoud – Gebiedsafbakening

De vorige Vlaamse regering besliste om via het decreet op het natuurbehoud het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) en de natuurverwevingsgebieden van het Integraal Verwevings- en Ondersteunend

Netwerk (IVON) af te bakenen. Natuurminnend Vlaanderen reageerde toen heel positief op deze belangrijke beleidsbeslissing. Het Vlaams Ecologisch Netwerk moest, samen met het decreet op het natuurbehoud, de basis vormen voor het broodnodige natuurherstel en voor actieve natuurontwikkeling in Vlaanderen.

Ondertussen zijn we jaren verder. Het Instituut voor Natuurbehoud werkte kaarten uit die als basis dienen voor de verschillende afbakeningsprocessen. Die kaarten liggen reeds sinds juli 2000 op tafel, maar de afwerking van het proces laat op zich wachten.

Overtuigd van de noodzaak en het nut van het VEN, meen ik dat de doelstellingen niet op de helling mogen worden gezet en dat er dringend moet worden gewerkt aan de afbakening van de natuurlijke structuur voor 2003.

Welk communicatiebureau is er aangesteld om het inspraak- en communicatieproces te begeleiden en wat is momenteel de stand van zaken ?

Antwoord

Naar aanleiding van de ingestelde procedure "Europese bekendmaking van een overheidsopdracht voor de aanneming van diensten" via de onderhandelingsprocedure met oproep tot het indienen van een aanvraag tot deelneming (oproep MINA/Aminal/NAT/LIM/2001/01), werden twee kandidaatsstellingen ontvangen.

Het voorstel van één bureau werd als onvoldoende ingevuld beschouwd door de administratie en bijgevolg ook afgewezen. De offerte van het tweede bureau vulde de gestelde criteria beter in, maar globaal gezien kon de inhoud niet als voldoende worden beschouwd om de overheidsopdracht aan dit bureau toe te kennen en een onderhandelingsprocedure op te starten.

Er wordt bijgevolg een nieuwe procedure opgestart, namelijk de "beperkte bekendmaking van een overheidsopdracht voor de aanneming van diensten via onderhandelingsprocedure". Een aantal bijkomende bureaus zal worden aangesproken om naar hun belangstelling voor deelname aan de onderhandelingsprocedure te polsen. Een ruimer aantal bureaus zal dan door middel van de toezending van het bestek worden uitgenodigd om een onderhandelingsvoorstel op te maken.

Ondertussen wordt het proces verder minutieus voorbereid. In overleg met mijn collega van Ruimtelijke Ordening heb ik een proces uitgewerkt in twee fasen.

In een eerste fase is het de bedoeling om voor de consensusgebieden tussen de gewenste agrarische structuur en de gewenste natuur- en bosstructuur de procedure op te starten. Het is mijn doelstelling om de procedure vóór het zomerreces formeel te starten. Een strikte timing is belangrijk, maar een goede voorbereiding is van nog groter belang. Volgens het draaiboek dat binnen de begeleidende stuurgroep werd opgemaakt, moeten de gemeenten en provincies na de zomervakantie worden ingelicht over het gehele proces. Er wordt dan gefocust op de eerste fase, waarbij het grootste deel van de gebieden wordt afgebakend binnen de procedure voorgeschreven in het decreet natuurbehoud.

Voor de gebieden die niet onder artikel 20 van het natuurdecreet vallen maar waarvoor wel een consensus is te vinden met de gewenste agrarische structuur en met andere planningsprocessen, zal minister Van Mechelen een procedure opstarten om via de ruimtelijke ordening tot een bestemmingswijziging te komen. Het is de bedoeling dat beide procedures grotendeels gelijktijdig verlopen.

Via de adviesraden worden de doelgroepen die het meest van nabij bij dit afbakeningsproces betrokken zijn, op de hoogte gebracht van de voortgang ervan.

Vraag nr. 122
van 15 maart 2001
van de heer JACKY MAES

NEC De Nachtegaal (De Panne) – Parking

Bij de bouw, de inrichting en de werking van het Natuureducatief Centrum (NEC) De Nachtegaal in De Panne duiken reeds lang problemen op. Rond de gebrekkige coördinatie van dit belangrijke project zijn reeds verschillende parlementaire vragen gesteld aan de huidige en de vorige minister van Leefmilieu. Ook verschillende groepen en instanties formuleerden reeds duidelijke opmerkingen.

Nu heerst er opnieuw onduidelijkheid, met name over de parking die bij De Nachtegaal zou worden aangelegd.

De Nachtegaal moet een belangrijke maatschappelijke taak vervullen op het vlak van natuureducatie

en natuursensibilisatie. Dit neemt mijns inziens niet weg dat we permanent moeten waken over de geloofwaardigheid van het natuurbeleid en in alles een correct beleid moeten nastreven.

1. Wanneer en door wie is er een bouwvergunning voor deze parking afgeleverd ?
2. Was er een openbaar onderzoek ?
3. Aan welke instanties werd advies gevraagd ?
4. Hoeveel auto's en autobussen kunnen er op deze parking terecht en op basis van welke criteria werd deze capaciteit bepaald ?
5. Hoe verantwoordt de minister dat deze parking wordt aangelegd in N-gebied (natuurgebied) en (voor een gedeelte) in EU-Vogelrichtlijngebied (Europese Unie) ?

Vreest de minister geen klachten bij de Europese Commissie en welke compensaties stelt zij voor ?

6. Wie coördineert dit project ?
7. Worden er eventueel nog alternatieven uitgewerkt ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, werd er in 1995 door de regering beslist tot de oprichting van het Vlaams Bezoekerscentrum De Nachtegaal, op initiatief van de toenmalige minister voor Leefmilieu Norbert De Batselier. Ik vermoed dat men toen ten volle beseftte dat bij het centrum ook parkeergelegenheid moest komen.

Het hele gebied is opgenomen als Habitat- en Vogelrichtlijngebied. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, hecht ik groot belang aan de Europese regelgeving. Voor gebieden die werden afgebakend als speciale beschermingszone in het Natura 2000-netwerk, engageert Vlaanderen zich om de natuurwaarden minstens in stand te houden en zo mogelijk verder tot ontwikkeling te brengen. Het creëren van een maatschappelijk draagvlak voor het natuurbehoud in de kuststreek is één van de elementen om die doelstellingen te realiseren.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangeeft, kan het centrum hierin een rol spelen. De aanleg van een parking is geen probleem, zolang dit past in de natuureducatieve functie en in zover-

re er geen significant negatieve gevolgen zijn voor de natuur. Mijn diensten verzekeren me dat dit inderdaad zo is.

1. De bouwvergunning werd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van ROHM-West-Vlaanderen afgeleverd op 27 oktober 2000. (*ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red.*)

Ze omvat enerzijds de buitenaanleg van het centrum, de heraanleg van de Olmendreef en de realisatie van een gemeenschappelijke parking Vlaams Gewest – gemeentebestuur De Panne.

Hierbij moet worden opgemerkt dat in het verleden reeds een vergunning werd afgeleverd voor de aanleg van een parking, maar dat wegens technische aspecten en de problemen inzake verkeersontsluiting door mij in 1999 werd beslist om niet over te gaan tot de realisatie van het mij gepresenteerde concept.

In samenspraak met de gemeente De Panne werd een betere oplossing uitgewerkt.

De toegangsweg (Olmendreef) is immers gemeentelijke eigendom, evenals het bos aan weerszijden van de dreef. De terreinen van weg en parking zullen in erfpacht worden genomen van de gemeente De Panne. De akte daartoe werd opgesteld door het Comité tot Aankoop in Brugge en zal eerstdaags worden verleden.

Dit stukje Oosthoekduinen heeft een sterk recreatief karakter. Er is een fit-o-meter uitgezet, evenals een ruiterspad en diverse wandelwegen. Heel wat recreanten komen er picknicken tijdens het weekend en in vakantieperiodes. Ook mountainbikers komen er aan hun trekken.

Naast het bezoekerscentrum is er een tennis-complex, uitgebouwd door een private club.

Vermits het bestaande verkeer een degradatie van het bestaande bos tot gevolg heeft, werd een nieuwe optie genomen : een parkeerverbod in de Olmendreef, gecombineerd met het groeperen van de wagens op één punt. Hierbij diende het bos gespaard te blijven. Er werd een plaats gekozen die gedeeltelijk gelegen is op het terrein van het centrum en gedeeltelijk op een oude minigolf, die nog niet lang geleden door de gemeente werd aangekocht en waarvan de betonblokken nog in de grond steken. Hierdoor is het mogelijk het terrein te saneren en tegelijk

het parkeerprobleem in de Olmendreef op te lossen.

De minister van Mobiliteit wil het kruispunt Olmendreef – Kerkstraat herinrichten en veiliger maken, onder meer door het plaatsen van verkeerslichten.

Deze plannen werden door de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid gunstig geadviseerd. De concrete uitvoeringsplannen zijn intussen klaar. Eerstdaags wordt het bouwdoosier ingediend bij de bevoegde diensten.

2. In het kader van de vergunningsaanvraag is er geen openbaar onderzoek gepland, omdat de werken worden uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse overheid.
3. Adviesvragen uit oogpunt van een ingediende bouwaanvraag behoren tot de bevoegdheid van mijn collega van Ruimtelijke Ordening.
4. Op de vergunde parking zijn er drie plaatsen gepland voor autobussen, 56 plaatsen voor personenwagens en twee plaatsen bestemd voor mindervaliden.

In de stuurgroep van het centrum is gesteld dat de autobusplaatsen alleen maar kunnen dienen om bezoekers van het centrum en van de Oosthoekduinen af te zetten. Daarna moet de autobus gaan parkeren op het Koningsplein van de gemeente De Panne, dat daarvoor speciaal is ingericht.

De capaciteit is berekend op basis van de wagens die nu reeds gebruikmaken van de Olmendreef (recreanten en sporters), met een aantal extra plaatsen voor het centrum.

Door de diensten van Stedenbouw worden normen gehanteerd voor het bepalen van de nodige parkeerplaatsen bij nieuwe constructies.

Bij de opmaak van het mobiliteitsplan van De Panne werd rekening gehouden met de realisatie van de geplande parkeerruimte. De parking komt onder het toezicht van de gemeente.

5. Het Vlaams Bezoekerscentrum De Nachtegaal werd opgericht op de plaats waar de vroegere dancing l'Armorial stond. Deze keuze werd bepaald op basis van een locatiestudie van een dergelijk centrum aan de Westkust.

Ze werd gerealiseerd op basis van een onteigningsplan.

Deze site werd gekozen om de grote druk op het Westhoekreservaat te doen afnemen en er werd gebouwd met Europese subsidies.

Door de gemachtigde ambtenaar van Stedenbouw werden voor de bouw van het centrum diverse vergunningen afgeleverd.

De bestaande verhardingen werden aanzienlijk verminderd en een verwaarloosde cultuurtuin werd opgeruimd. De bestaande betonvijver werd opgebroken en vervangen door een meer natuurlijke vijver, waar jaarlijks tijdens de pad-trek honderden dieren gebruik van maken. Het herstel van de boorden van de Olmendreef is een volgende stap naar natuurherstel.

In het lastenboek van de aanleg van parking en weg werd een speciale post ingeschreven voor heraanplanting van bomen. Daarom werd een stuk grond aangekocht van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, palend aan het centrum.

Aan de Europese Commissie zal een rapport worden gestuurd met de karakteristieken van het centrum. Er werd reeds meer dan 8 miljoen geïnvesteerd in de heraanleg van de vijver en de inrichting van de natuurtuin. Hierbij staat de sensibilisering van het publiek voorop.

6. De coördinatie van de aanleg van de parking en de Olmendreef gebeurt door de afdeling Natuur.
7. De parking op zich is een alternatief voor de huidige toestand waarbij wordt geparkeerd op minder geschikte plaatsen.

Het willekeurig plaatsen van de wagens in het bos en de dreef van de Oosthoekduinen wordt niet als een alternatief gezien. Onderhandelingen worden op dit ogenblik gevoerd met De Lijn om bij de herinrichting van het kruispunt een bijkomende halte te creëren zodat bezoekers ook van het openbaar vervoer kunnen gebruikmaken.

**Vraag nr. 123
van 15 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Uitbreiding luchthaven Bierset – Betrokkenheid

In de pers (Belang van Limburg van 3 januari 2001) verschenen berichten over de mogelijke uitbreiding van de startbaan van de luchthaven in Bierset.

De minister verklaarde reeds eerder dat Vlaanderen moet worden betrokken bij een uitbreiding, op basis van het samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten van 4 juli 1994.

1. Werd de minister reeds officieel op de hoogte gesteld van deze uitbreiding ?
2. Zo ja, heeft zij reeds stappen voorbereid/gezet in het kader van een milieueffectrapportage met betrekking tot de hinder in Zuid-Oost-Limburg ? Welke ?
3. Zo neen, moet de minister om stappen te kunnen zetten hiervan officieel in kennis worden gesteld door Wallonië, of moet de minister als belanghebbende partij zelf stappen zetten om te worden betrokken bij deze uitbreiding ?

Antwoord

1. Ik werd nog niet op de hoogte gesteld van een eventuele uitbreiding van de luchthaven in Bierset.
2. Niet van toepassing.
3. Blijkens informatie ingewonnen bij de diensten van het Waals Gewest zouden er inderdaad studies gepland zijn met het oog op een uitbreiding van de luchthaven, die in een latere fase zouden resulteren in vergunningsaanvragen, waarbij conform de Waalse wetgeving een MER zal worden opgesteld (*MER : milieueffectrapport – red.*).

In dit geval is het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde samenwerkingsakkoord voor projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten van toepassing. Ik zal de toepassing van het samenwerkingsakkoord opvolgen. Verder verwijs ik ook naar een schrijven dat ik recentelijk naar mijns Waalse collega heb gestuurd in verband met een ander dossier met gewestgrensoverschrijdende impact, waarin ik ook aandrang op een correcte naleving van het samenwerkingsakkoord.

Vraag nr. 124
van 15 maart 2001
van de heer FRANS RAMON

Patrijzenbeheer Westhoek – Evaluatie

In september 1997 richtten zeven wildbeheerseenheden de groepering "Patrijzenbeheer Westhoek" op, met als doel "het herstel van het leefgebied van de patrijs in het agrarisch landschap". Deze groepering werd medegefinancierd door Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land-, en Waterbeheer).

1. Hoe groot was de financiële inbreng van de Vlaamse overheid ?

Betrof het een eenmalige financiële inbreng ?
 Zo neen, graag een overzicht van de financiering tot op heden.

2. Werde aan de financiering een resultaats- en/of inspanningsverbintenis verbonden ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?

3. Werde er tot op heden een evaluatie gemaakt van de activiteiten en de realisaties van de groepering "Patrijzenbeheer Westhoek". Zo ja, wat zijn de resultaten van deze evaluatie ? Zo neen, waarom niet ?

4. Werden door de groepering "Patrijzenbeheer Westhoek" bepaalde aanplantingen gedaan ? Zo ja, hoeveel waren er dit en waar werden ze gedaan ? Zo neen, waarom niet ?

5. Werden door de groepering "Patrijzenbeheer Westhoek" tellingen uitgevoerd naar het aantal patrijzen ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

6. Werde bij de tellingen een onderscheid gemaakt tussen wilde en uitgezette patrijzen ?

Werden deze gegevens op enige wijze gecontroleerd door de diensten van Aminal ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Begin 1998 werd een overeenkomst afgesloten tussen de WBE-groepering "Patrijzenbeheer Westhoek" en de milieuadministratie Aminal met als doel het herstel van het leefgebied van de patrijs in het agrarisch landschap binnen het werkgebied van contractanten (*WBE : wildbe-*

heerseenheid – red.). De overeenkomst liep van 1 februari 1998 tot 31 januari 2001.

Voor de uitvoering van deze overeenkomst werd een budget vastgelegd van 1.198.000 frank, dat in schijven werd uitbetaald op grond van periodiek ingediende schuldvorderingen.

Het budget was als volgt onderverdeeld :

- kosten administratieve werking en coördinatie : 50.000 frank ;
- huur met uitproductieneming van landbouwgrond : 420.000 frank ;
- zaaigoed, beplanting en onderhoud van percelen : 315.000 frank ;
- demonstratie en voorbeeldwerking : 50.000 frank ;
- kosten voor rapportering en evaluatie : 300.000 frank ;
- allerlei (wildredders, sproeimiddelen distels, ...) : 63.000 frank.

Tot heden werd 806.514 frank uitbetaald, in volgende schijven :

- 96.718 frank in 1998 ;
- 97.331 frank in 1999 ;
- 512.465 frank in 2000.

Het saldo bedraagt aldus 391.486 frank, maar de schuldvorderingen met betrekking tot het laatste werkingsjaar werden nog niet ingediend.

2. Contractant heeft zich ertoe geëngageerd een biotoofterstelplan voor de patrijs binnen het werkgebied uit te werken, begeleidende beheersmaatregelen te ontwikkelen en de doeltreffendheid van de getroffen maatregelen en de inpasbaarheid ervan in de agrarische bedrijfsvoering te testen.

Contractant heeft hierover tussentijdse (jaarlijkse) rapporten en een eindrapport opgesteld.

3. Het patrijzenproject in de Westhoek werd in de eerste plaats opgevat als een proefproject : met het project moest worden aangetoond over welke mogelijkheden de jagerij beschikte om in overleg met de lokale landbouwers het leefgebied van de patrijs, als indicator van voor het

agrarisch gebied kenmerkende natuurwaarden, te verbeteren.

Aangezien het algemeen aanvaard is dat de hoofdoorzaak van de achteruitgang van de patrijs vooral het intensieve landbouwgebruik is, ging men er bij dit project vanuit dat jagers, met het oog op een hogere wildstand, landbouwers zouden kunnen warm maken voor biotoopverbeterende maatregelen.

Over de uitvoering van het project werd uitvoerig gecommuniceerd via de pers, publicaties in jacht- en landbouwtijdschriften en brochures en middels een aantal voordrachten.

Het project heeft voorts geleid tot de ontwikkeling en toepassing van een gestandaardiseerde inventarisatiemethode specifiek toegespitst op de patrijs, die wellicht kan worden uitgebreid naar andere gebieden in Vlaanderen; bovendien kunnen de verkregen inventarisatiegegevens als een aanvulling worden beschouwd op het lopende Vlaamse broedvogelatlasproject, waarvan de coördinatie door het Instituut voor Natuurbehoud wordt waargenomen.

Een aanzienlijk deel van het gevoerde biotoopbeheer werd uitgevoerd op gronden die eigendom zijn van aan het project deelnemende jagers; het project slaagde er niet in om veel landbouwers te overtuigen om biotoopverbeterende maatregelen uit te (laten) voeren op een beperkt gedeelte van hun gronden, ondanks de mogelijkheden tot financiële ondersteuning.

Door de beperkte duur van het project moeten de inventarisatiegegevens als een momentopname worden beschouwd en konden geen zinnige uitspraken worden gedaan over populatietrends van de patrijs voor het betrokken gebied. Evenmin was het mogelijk het effect van de biotoopverbeterende maatregelen op de patrijzenstand te kwantificeren.

Het einde van het project hoeft nochtans geen eindpunt van voormelde activiteiten te betekenen, aangezien de overheid de afgelopen jaren een aantal maatregelen heeft getroffen die een structurele ondersteuning mogelijk maken.

In de eerste plaats kan worden verwezen naar de beheersovereenkomsten die landbouwers sinds begin 2000 met de Vlaamse Landmaatschappij kunnen afsluiten, waardoor bij de landbouwbedrijfsvoering meer rekening wordt gehouden met aspecten van natuurbeheer. Alzo

kunnen onder meer subsidies worden verkregen voor het voeren van een perceelsrandenbeheer en het beheer van kleine landschapselementen (heggen, houtkanten, ...). Met betrekking tot perceelsrandenbeheer variëren de bedragen van 15.000 tot 50.000 frank per hectare, afhankelijk van de ligging van de perceelsrand.

Ten tweede kunnen erkende wildbeheerseenheden sinds 2000 in aanmerking komen voor subsidiëring en kunnen zij subsidies ontvangen voor projecten die uitvoering geven aan het wildbeheersplan, voorzover die een meerwaarde betekenen voor het natuurbehoud. Deze projecten kunnen tot 40.000 frank worden gesubsidieerd.

Voorts kan worden verwezen naar het systeem van de zogenaamde faunabraakregeling, waarbij boeren sinds 2000 met natuurbeschermers of jagers kunnen overeenkomen om onder bepaalde voorwaarden af te wijken van de verplichting de bodembedekking op braakliggende percelen te verwijderen, met het oog op een betere bescherming van de wilde fauna. De administratie Land- en Tuinbouw houdt toezicht op de uitvoering van deze overeenkomsten.

Jagers kunnen in alle voormelde gevallen een sensibiliserende rol spelen ten aanzien van de landbouwer.

4. Binnen het werkgebied heeft contractant in totaal ongeveer 30 hectare beplant met streekkei-gen struiken (meidoorn, sleedoorn, veldsdoorn, haagbeuk).

De aanplanting gebeurde voornamelijk op gronden die eigendom zijn van jagers die deelnamen aan het project.

5. In het kader van de uitvoering van het project was een inventarisatie van de patrijzenstand in het werkgebied onontbeerlijk. De tellingen gebeurden onder de coördinatie van een ervaren ornitholoog, volgens een gestandaardiseerde methode, die werd ontwikkeld en toegepast in overleg met het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

De najaarspopulatie werd in 1998 geschat op 30 à 40 patrijzen per 100 hectare. Op basis van voorjaarstellingen uitgevoerd in 1999 bedraagt de gemiddelde densiteit 4,2 patrijzenkoppels per 100 hectare.

6. Bij de tellingen werd geen onderscheid gemaakt tussen wilde en uitgezette patrijzen ; het uitzetten van patrijzen is trouwens wettelijk verboden.

Met de wildbiologen van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer werden afspraken gemaakt met betrekking tot de te hanteren inventarisatiemethodiek, en deze personen werden ook betrokken bij de tellingen.

Vraag nr. 125
van 21 maart 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Union Minière Hoboken – Bodemsanering

In verband met de sanering van de woon- en recreatiegebieden in Hoboken vervuild door zware metalen, zijn nog geen beslissingen getroffen. De sanering van de bedrijfsterreinen van Union Minière is aan de gang.

1. Welke voorwaarden werden bij de sanering opgelegd aan het bedrijf ?
2. Wordt de sanering uitgevoerd in eigen beheer, of door firma's die hiervoor een speciale vergunning hebben ?
3. Wat gebeurt er met de gecontamineerde grond ?
4. Zijn er maatregelen getroffen om bij transport en/of decontaminatie bijkomende belasting aan zware metalen voor de omwonenden te vermijden ?

Antwoord

1. Wat de voorwaarden betreft die aan Union Minière zijn opgelegd in het kader van sanering, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen bodemsanering en andere saneringen in het kader van de exploitatie.

Onder de andere saneringen worden onder meer verstaan : maatregelen om de stofuitstoot in de lucht te beperken, het aanpassen van het productieproces, ... Voor de voorwaarden die bij deze saneringen zijn opgelegd, dient te worden verwezen naar de voorwaarden die in de vergunningen zijn vermeld.

Wat de bodemsanering betreft, dient vooreerst deze term duidelijk te worden omschreven. In

het bodemsaneringsdecreet wordt onder "bodemsanering" verstaan : het behandelen van bodemverontreiniging door het opstellen en uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek zoals bedoeld in artikel 13 van het decreet, het opstellen van een bodemsaneringsproject zoals bedoeld in artikel 16, het uitvoeren van bodemsaneringswerken en het eventueel verzekeren van de nazorg.

Voor de productiesite van Union Minière in Hoboken is de eerste fase van de bodemsanering, zijnde een beschrijvend bodemonderzoek, bezorgd aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) in de loop van de maand februari van dit jaar. De OVAM dient zich nog over de conformiteit van dit beschrijvend bodemonderzoek uit te spreken.

Indien dit beschrijvend bodemonderzoek conform wordt verklaard en er is een saneringsnoodzaak voor de vastgestelde verontreiniging, dient te worden overgegaan tot het opstellen van een bodemsaneringsproject. Het bodemsaneringsproject geeft onder andere de verschillende relevante technische mogelijkheden weer om de bodemverontreiniging te behandelen.

Er kan wel worden gemeld dat Union Minière een sanering heeft uitgevoerd op het ertsenpark (bovenfabriek), en dit conform de voorschriften opgenomen in de milieuvergunning.

2. De bodemsanering dient te worden uitgevoerd onder leiding van een door de OVAM erkende bodemsaneringsdeskundige.

Zoals reeds aangegeven, dient het bodemsaneringsproject eerst aan de OVAM te worden voorgelegd.

3. Het bodemsaneringsproject dient conform artikel 16 van het bodemsaneringsdecreet met betrekking tot verontreinigde grond volgende zaken te bevatten :

- de wijze waarop de tijdelijk of definitief weggenomen verontreinigde stoffen of delen van de bodem of opstallen zullen worden behandeld of verwerkt ;
- de nabestemming die aan de verontreinigde gronden kan worden gegeven na uitvoering van de bodemsanering, en de overeenstemming hiervan met de bindende stedenbouwkundige voorschriften ;

- de beperkingen die na de uitvoering van de bodemsanering zullen gelden voor het gebruik van de verontreinigde gronden en de overeenstemming van de mogelijke nabestemming met de plannen van aanleg.

Er dient wel op te worden gewezen dat een bodemsanering conform artikel 8, § 1 van het bodemsaneringsdecreet moet gericht zijn op de realisatie van de achtergrondwaarden voor de bodemkwaliteit. Indien het wegens de kenmerken van de bodemverontreiniging of van de verontreinigde gronden niet mogelijk is de achtergrondwaarden voor de bodemkwaliteit te realiseren door maatregelen die overeenstemmen met de stand van de techniek en die geen onredelijk hoge kosten meebrengen, wordt de bodemsanering minstens gericht op de realisatie van een betere bodemkwaliteit dan bepaald door de toepasselijke bodemsaneringsnormen of, als ook dat niet mogelijk is, op het vermijden van ernstige bedreigingen ten gevolge van de bodemkwaliteit.

4. Conform artikel 16 van het bodemsaneringsdecreet dient het bodemsaneringsproject tevens een beschrijving te geven van de maatregelen die zullen worden genomen om zowel de milieuveiligheid als de arbeidsveiligheid te verzekeren bij de uitvoering van de bodemsaneringswerken.

In het kader van de uitvoering van de werken en van de veiligheid op de werken is door OVAM het Achilles-protocol ontwikkeld.

Vraag nr. 127
van 21 maart 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Sluikstorten – Maatregelen – Zelzate

In de gemeente Zelzate is er een park waar vroeger het kanaal was. In dit park is er een groot probleem van sluikstorten.

De afdeling Bos en Groen Oost-Vlaanderen erkent dit, maar volgens haar is er geen directe oplossing, om twee redenen. Ten eerste gebeurt het sluikstorten meestal 's nachts. Ten tweede heeft de toezichter van het park tot op heden geen politiebevoegdheid.

1. Is de minister op de hoogte van deze zaak ?

2. Is er voor het sluikstorten in het bovengenoemde park een directe oplossing voorhanden ?
3. Welke acties onderneemt de Vlaamse regering inzake het sluikstorten ?
4. Werd de mogelijkheid onderzocht om toezichters van parken in Vlaanderen politiebevoegdheid te verlenen ?

Antwoord

1. Het sluikstorten is in onze Vlaamse parken jammer genoeg nog wijd verspreid. Ook het park "Opgevuld Kanaal" in Zelzate ontsnapt daar niet aan.

Het park behoort tot het patrimonium van de administratie Waterwegen en Zeewezen en wordt bij overeenkomst beheerd door de afdeling Bos en Groen. Het feit dat het park langs beide zijden afgezoomd is door lintbebouwing, verhoogt het risico van sluikstorten. Het sluikstorten gaat van huisafval tot klein bouwafval. Een andere vaststelling is dat de vuilnisbakken die zich in het park bevinden, steeds meer afval bevatten dan van een normaal parkbezoek kan worden verwacht.

2. Voor het sluikstorten is moeilijk een oplossing te vinden. Het park is ook na zonsondergang toegankelijk. Een directe oplossing is niet voorhanden, doch het sluikstorten kan worden ontreden door het opzetten van een campagne gericht op het op heterdaad betrappen van de sluikstorters, of op het achterhalen van de identiteit van de sluikstorters door het vuil te onderzoeken naar mogelijke sporen.
3. De gemeentelijke politie werd reeds mondeling gevraagd haar medewerking te verlenen bij het oplossen van deze problematiek.

Het gewest is volop bezig verder te onderzoeken in hoeverre de gemeente tot een sterkere samenwerking, ook op het vlak van het terugdringen van het sluikstorten, kan komen.

Het gewest voert uiteraard initiatieven uit die op Vlaams niveau de zwerfvuilproblematiek aanpakken. Zo heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij onlangs een grootschalige anti-zwerfvuilsensibiliseringscampagne gevoerd. Verder bekijkt de OVAM momenteel de mogelijkheid van de oprichting van een antizwerfvuilstichting, gefinancierd door de overheid en

door private bedrijven, om zo het probleem samen aan te pakken.

4. De boswachters van de administratie Bos en Groen hebben politionele bevoegdheid en zijn mee belast met het toezicht op de reglementering inzake sluikestorten. Het park Zelzate is opgenomen in hun bewakingsopdrachten, doch zij hebben uiteraard ook andere taken.

In overleg met de OVAM ben ik momenteel aan het bekijken hoe er over geheel Vlaanderen meer acties kunnen komen richting sluikestor- ters. Hierbij zullen diverse andere diensten (ook de afdeling Bos en Groen) worden betrokken.

Vraag nr. 128
van 21 maart 2001
van de heer FRANS RAMON

Patrijs en haas – Jachtbeperking

In het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003, werd in artikel 9 de jacht op de patrijs opengesteld van 1 oktober tot en met 30 november en de jacht op de haas van 15 oktober tot en met 31 december.

In artikel 12 betreffende de jacht op waterwild werd in § 8 bepaald dat bij zeer harde of langduri- ge vorst de minister, op advies van het Bureau van de Vlaamse Hoge Jachtraad, de jacht op waterwild tijdelijk kan verbieden. De motivatie voor deze pa- ragraaf ligt voor de hand. Wat minder voor de hand ligt, is dat het besluit niet in een tijdelijk jachtver- bod voorziet voor andere diersoorten in andere soortspecifieke heel moeilijke omstandigheden.

Nochtans is bijvoorbeeld de populatie van zowel hazen als patrijzen heel gevoelig voor bepaalde weersomstandigheden. Indien er in het voorjaar gedurende een lange tijd veel regenval is, is dit ne- fast voor heel veel jonge dieren. Tot 90 % kan zo om het leven komen. In dit geval is het duidelijk dat het in het najaar openen van de jacht op hazen en patrijzen de populatie schade toebrengt.

Werden er reeds initiatieven genomen om de jacht op andere soorten dan waterwild tijdelijk te verbie- den wanneer de omstandigheden dit vergen ?

Zo neen, waarom niet ? Zo ja, wanneer kan een jachtverbod op patrijs en haas ingaan ?

Antwoord

Op grond van artikel 4 van het Jachtdecreet be- paalt de Vlaamse regering, minstens vijfjaarlijks, de openings- en sluitingsdata voor elke wildsoort en voor elke jachtwijze.

Het in uitvoering van dit artikel getroffen besluit van de Vlaamse regering voor de periode 1998-2003 biedt geen mogelijkheden om een tijdelijk jachtverbod in te stellen, behoudens met betrek- king tot waterwild bij strenge of langdurige vorst. Ik meen dat het eventueel instellen van een (tijde- lijk) jachtverbod op haas en patrijs in de toekomst maar kan worden gerechtvaardigd op basis van concrete en betrouwbare cijfers waaruit de nood- zaak voor dergelijke maatregel blijkt.

In het Natuurrapport 1999 van het Instituut voor Natuurbehoud wordt de patrijzenpopulatie begin de jaren negentig op 2.000 à 5.000 broedparen ge- schat, waarbij werd aangegeven dat deze cijfers een zeer ruwe schatting waren, onder meer gebaseerd op de gegevens van de Vlaamse Avifaunacommis- sie Vlavico, die de patrijs in 1989 als een vrij talrij- ke (500 –50.000 broedparen) broedvogel bestem- pelde. Over de haas bestaan helemaal geen be- trouwbare aantalschattingen en populatietrends. Nochtans zijn dergelijke inventarisatiegegevens noodzakelijk om een coherent en wetenschappelijk gefundeerd jachtbeleid te kunnen voeren.

In de reglementering betreffende de erkenning en subsidiëring van wildbeheerseenheden werd met dit probleem rekening gehouden door de erkende wilbeheerseenheden te verplichten om jaarlijks af- schotstatistieken en wildinventarisatiegegevens in te dienen bij de afdeling Bos en Groen. In de loop van 1999 werd op het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer een project opgestart dat de wildbe- heerseenheden hiervoor ondersteuning biedt : in een eerste fase van het project wordt gewerkt aan de uitbouw van gestandaardiseerde inventarisatie- technieken in samenwerking met een aantal gese- lecteerde wildbeheerseenheden. Dit moet het mo- gelijk maken binnen enkele jaren te beschikken over vrij betrouwbare gegevens over de evolutie van de patrijzen- en hazenstand in een groot deel van Vlaanderen.

Overigens moet erop worden gewezen dat het op dit ogenblik niet evident is eenduidige uitspraken te doen over de evolutie van de patrijzen- en ha- zenstand op Vlaams niveau : uit de eerste voorlopi- ge projectresultaten blijkt immers dat er wildbe- heerseenheden zijn met toenemende populaties van haas en patrijs en wildbeheerseenheden met

afnemende populaties. In de Westhoek bijvoorbeeld doet de patrijs het relatief goed : op basis van onderzoek gevoerd door de WBE-groepering "Patrijzenbeheer Westhoek" in samenwerking met het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer wordt de voorjaarsstand geschat op 4,2 broedkoppels/100 hectare ; het totaal aantal broedkoppels wordt er geschat op 2.000 (over een werkingsgebied van 85.000 ha), bijna een verdubbeling ten opzichte van schattingen uit de jaren zeventig. (*WBE : wildbeheerseenheid – red.*)

Op basis van de informatie die mij momenteel wordt aangeleverd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de afdeling Bos en Groen, meen ik dat het instellen van een jachtverbod op patrijs en haas thans onvoldoende wetenschappelijk kan worden gefundeerd.

Ik reken erop dat de weidelijke jachtrechthouder voldoende verantwoordelijkheidszin aan de dag zal leggen om te vermijden dat hij door bejaging de wildstand schade toebrengt. Indien blijkt dat dit niet het geval is en dat de wildbeheerseenheden er niet in slagen hun leden aan te zetten tot weidelijke jacht met respect voor de wildstand en de fauna en flora van hun jachtrevieren in het algemeen, en voor zeldzamere soorten als de patrijs in het bijzonder, zal ik nagaan of een jachtverbod op patrijs zinvol is.

Ik wil er wel aan toevoegen dat er voor de instandhouding van de patrijs in de eerste plaats nood is aan biotoopverbeterende maatregelen in het agrarisch landschap, zoals de aanleg van houtkanten, ruige akkerranden, overhoekjes, enzovoort. In het kader van het Plattelandsontwikkelingsplan heb ik maatregelen uitgewerkt in de vorm van beheersovereenkomsten die landbouwers moeten stimuleren om dergelijke maatregelen concreet vorm te geven.

Vraag nr. 129
van 21 maart 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Meprec-oven Moeskroen – Gewestgrensoverschrijdende milieueffecten

In Moeskroen is al sinds 1990 de NV Meprec actief, een verbrandingsoven voor ziekenhuisafval (B2). De oven werd lange tijd door een Engelse firma uitgebaat (Leigh Environmental) en verwerkte een hele tijd op grote schaal Iers ziekenhuisafval. In die periode werden blijkbaar ook

meermaals de normen overschreden. Tot de oven in oktober 1996 door de burgemeester van Moeskroen werd stilgelegd. Eind 1996 kwam er een nieuwe eigenaar (de NV BIC Systems) en werd de oven gerenoveerd. Nu zou er volgens de eigenaar nog maar een beperkte hoeveelheid Iers ziekenhuisafval worden verwerkt en zou er voor 90 % ziekenhuisafval van Vlaamse afkomst (van Kortrijk en Roeselare, maar ook van Gent en Antwerpen) worden verwerkt. De NV Meprec heeft recentelijk een vergunning aangevraagd om zijn capaciteit van 6.000 naar 10.000 ton op te voeren en om, naast ziekenhuisafval, ook gevaarlijk afval te mogen verbranden. In werkelijkheid gaat het om een regularisatieaanvraag, want sinds 1998 is er al een tweede ovenlijn operationeel, die zogenaamd al aan het proefdraaien is. Dit alles leidt tot grote ongerustheid bij omwonenden aan beide zijden van de taalgrens, in Moeskroen, maar ook in Rollegem en Bellegem.

Ter hoogte van het industriegebied van Moeskroen gebeuren sinds 1997 door de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) dioxinedepositiemetingen aan de P. Lannostraat en de Textiellaan. In het najaar van 1997 en 1998 werden daar hoge dioxinewaarden gemeten. De laatste metingen liggen een stuk lager.

1. Werd het Vlaams Gewest door de bevoegde diensten van het Waals Gewest op de hoogte gehouden van de milieuprestaties van het bedrijf Meprec de voorbije jaren ? Of vroeg men zelf de emissieresultaten op ?

Zo ja, wat waren die gegevens en welke evolutie stelde men vast ?

Zo neen, waarom werd dit niet stelselmatig opgevolgd ? Wordt er eventueel alsnog contact opgenomen met de bevoegde diensten van het Waals Gewest en worden de meetresultaten dan ook spoedig meegedeeld ?

2. Werd er naar aanleiding van de verhoogde depositiemetingen navraag gedaan naar de exacte herkomst van de dioxineneerslag en naar de dioxine-uitstoot van de ziekenhuisafvalverbrandingsoven, toch een voor de hand liggende bron ?
3. Werd het Vlaams Gewest gecontacteerd in verband met de plannen om een tweede oven te plaatsen en om Meprec een vergunning voor gevaarlijke afvalstoffen te geven ?

4. Is er zicht op de stroom Vlaamse ziekenhuisafvalstoffen die in Wallonië wordt verwerkt : over hoeveel ton gaat het, en vanwaar in Vlaanderen komen zij ?

Is dit het gevolg van een ondercapaciteit voor de verwerking van ziekenhuisafval in Vlaanderen en is dat dan geen schending van het nabijheidsprincipe ?

Wordt volgens dezelfde milieuvorwaarden gewerkt als in Vlaanderen, ook in de praktijk ?

5. Is er zicht op andere stromen van Vlaams gevaarlijk afval die naar Moeskroen gaan ?

Is dit het gevolg van een ondercapaciteit in Vlaanderen ?

Wordt volgens dezelfde milieuvorwaarden gewerkt als in Vlaanderen, ook in de praktijk ?

6. Aangezien de Ierse ziekenhuisafvalstoffen niet meer in Moeskroen worden verwerkt, betekent dit dan dat ze opnieuw allemaal in Vlaanderen worden verwerkt en zo ja, over hoeveel ton gaat het en waar worden ze verwerkt ?

Antwoord

1. De informatie-uitwisseling over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten is geregeld door het samenwerkingsakkoord dat op 4 juli 1994 door het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd afgesloten. Het toepassingsgebied van dit akkoord is beperkt tot de MER-plichtige projecten en voorziet enkel in een informatie-uitwisseling op het ogenblik dat een vergunningsaanvraag bij de bevoegde Waalse overheid wordt ingediend voor een MER-plichtig project dat gewestgrensoverschrijdende effecten in Vlaanderen zou kunnen hebben.

Er is dus in het verleden geen informatie-uitwisseling geweest over de emissies afkomstig van het bedrijf Meprec in Moeskroen. Hiertoe is er immers geen enkele wettelijke verplichting.

In het milieueffectrapport (MER) opgesteld naar aanleiding van de uitbreiding, zijn enkele meetresultaten van de voorbije jaren opgenomen.

2. Sinds de periode april-mei 1997 voert de VMM om de zes maanden gedurende één maand dioxinedepositiemetingen uit in de omgeving van Moeskroen.

De zeven beschikbare resultaten geven zeker geen eenduidige aanwijzingen voor de aanwezigheid van een permanente dioxinebron. Er werden één "zeer sterk verhoogde" (> 27 pg TEQ/m².dag), één "sterk verhoogde" (20-27 pg TEQ/m².dag), drie "verhoogde" (6,8-20 pg TEQ/m².dag) en twee "geen verhoogde" ($< 6,8$ pg TEQ/m².dag) waarden gemeten. De laatste twee waarden (najaar 1999 en voorjaar 2000) lagen beneden 10 pg TEQ/m².dag. Om die reden stelde de afdeling Milieu-inspectie geen verder onderzoek in naar de mogelijke herkomst van de gemeten dioxineneerslag. (pg : picogram = 10⁻¹² gram ; TEQ : toxisch equivalent – red.)

3. Volgens het reeds vermelde samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 (artikel 3) moet de Vlaamse regering in kennis worden gesteld van het feit dat een vergunningsaanvraag bij de bevoegde Waalse overheid werd ingediend voor een MER-plichtig project dat gewestgrensoverschrijdende effecten in Vlaanderen zou kunnen hebben. In de praktijk wordt deze overeengekomen informatie-uitwisseling gedelegeerd aan de in de gewesten bevoegde vergunningverlenende overheden.

Conform voormeld samenwerkingsakkoord werd de potentieel betrokken Vlaamse gemeente, met name de stad Kortrijk, bij brief, ontvangen op 26 januari 2001, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen in kennis gesteld van de exploitatievergunningsaanvraag.

Volgens de aldus verkregen informatie betreft bedoelde aanvraag een uitbreiding met betrekking tot de bij besluit van december 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen voor dertig jaar vergunde afvalverbrandingsinstallatie :

- van de capaciteit van 6.000 tot 10.000 ton per jaar ;
- van enkel ziekenhuisafval tot ook alle gevaarlijk en toxisch afval ;
- met een energierecuperatie in de vorm van elektriciteitsproductie.

Uit het onderzoek van het aanvraagdossier, dat inmiddels door de afdeling Milieuvergunningen werd uitgevoerd, blijkt dat de desbetreffende vergunningsaanvraag geen resultaten van uitgevoerde dioxine-emissiemetingen bevat.

Conform artikel 4 van het samenwerkingsdecreet moest ook een kopie van het afgewerkte MER worden bezorgd aan de regering van het Vlaams Gewest. Dit is echter niet gebeurd.

Recentelijk heb ik naar aanleiding van deze zaak een schrijven gericht aan mijn Waalse ambtgenoot minister Foret. In dit schrijven dring ik aan op een correcte en volledige naleving van de afspraken vervat in het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994. Ook werd het punt Meprec Moeskroen alvast op de agenda geplaatst van de volgende vergadering – gepland voor 26 april 2001 in Brussel – van de gemengd politiek/ambtelijke werkgroep die belast is met de opvolging van het protocolakkoord van 6 april 2000 tussen de drie gewestelijke milieuministers. Ik hoop tegen die datum een reactie te hebben ontvangen op mijn bovenvermeld schrijven.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat er langs Vlaamse zijde een overheidsopdracht werd gegeven aan de Universiteit Gent. Het voorwerp van deze opdracht is een studie over het thans bestaande instrumentarium voor conflictbeheersing inzake gewestgrensoverschrijdende leefmilieuconflicten. Betrokken studie, die voor een deel bestaat uit een kritische doorlichting en voor een deel uit het formuleren van voorstellen tot verbetering, is opgestart op 1 maart jongstleden en heeft een geplande looptijd van zes maanden. De studie werd rechtstreeks ingegeven door de vaststelling dat er zich nog steeds gewestgrensoverschrijdende leefmilieuconflicten voordoen die in onze huidige constellatie niet op behoorlijke wijze worden voorkomen of opgelost, en dit ondanks het bestaan van een dicht weefsel van juridische en andere afspraken. Het dossier Meprec Moeskroen vormt een goede illustratie van deze stelling. Aan de opdrachtgever werd alvast gevraagd het in zijn studie mee te nemen.

4. Volgens de gegevens waarover de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) beschikt, werd er in 1998 909 ton afvalstoffen van het Vlaamse gewest afgevoerd naar de verbrandingsinstallatie van de NV Meprec in Moeskroen. Het betrof hier voor het overgrote deel risicohoudend medisch afval van

ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen gelegen in de zuidelijke regio's van Oost- en West-Vlaanderen. In mindere mate werd farmaceutisch afval uit Vlaanderen verwerkt in Moeskroen.

De verwerkingscapaciteit voor risicohoudend medisch afval en farmaceutisch afval in Vlaanderen volstaat ruimschoots om de totale in Vlaanderen geproduceerde hoeveelheid van deze afvalstoffen te verwerken. Deze verwerkingscapaciteit is echter gesitueerd in het centrum en het oosten van het Vlaamse gewest (Antwerpen en Leuven).

Aangezien risicohoudend medisch afval een lage dichtheid heeft, vertegenwoordigen transportkosten een belangrijk deel van de totale verwijderingskosten. Daarom zullen Vlaamse ophalers de meest nabijgelegen verwerkingsinstallatie kiezen voor een kostenefficiënte verwerking.

Mijn administratie heeft echter geen duidelijk zicht op de huidige vergunningsvoorwaarden die van toepassing zijn op de installatie van de NV Meprec, noch op de praktijksituatie met betrekking tot de naleving van de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Via het vermelde overleg (protocol) zal ik hierop aandringen.

In mijn brief aan minister Foret heb ik hier alvast op gewezen. Als de verwerking van Meprec niet conform de door Vlaanderen gestelde eisen is, zal ik de OVAM de opdracht geven de nodige acties te ondernemen om niet langer afval uit Vlaanderen naar Meprec te laten gaan.

5. Er worden voorzover bekend geen andere gevaarlijke afvalstoffen naar Meprec afgevoerd vanuit het Vlaamse gewest.

Voor gevaarlijke afvalstoffen, uitgezonderd vloeibare laagcalorische bulkafvalstoffen van de chemische industrie, is er voldoende verwijderingscapaciteit in het Vlaamse gewest.

6. Sedert 1998 wordt er risicohoudend medisch afval vanuit Ierland overgebracht naar het Vlaamse gewest voor verbranding bij de NV Machiels in Leuven. In 1998 werd er eveneens Iers risicohoudend medisch afval ingevoerd naar Meprec.

Onderstaande cijfers (invoer en verwerking in het Vlaamse gewest) tonen aan dat er zich sedert vorig jaar een dalende tendens heeft ingezet :

Jaar	Hoeveelheid (ton)
1998	1.450
1999	1.828
2000	1.050

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 100
van 23 februari 2001
van mevrouw VEERLE HEEREN

Inkomensverliesverzekering – Evaluatie

Bij besluit van 12 mei 1998 stelde de Vlaamse regering een verzekering tegen inkomensverlies in om kandidaat-ontleners te beschermen bij onvrijwillige werkloosheid en arbeidsongeschiktheid.

1. Hoeveel personen vroegen sindsdien op jaarbasis per provincie een dergelijke verzekering aan ?
2. Wie of welke instellingen fungeren in het kader van dit besluit als verzekeraar ?
3. Wat kost dit verzekeringssysteem jaarlijks aan het Vlaams Gewest ?
4. Welk globaal bedrag werd op jaarbasis per provincie uitgekeerd als tegemoetkoming ?
5. Hoe worden kandidaat-ontleners geïnformeerd omtrent het bestaan van deze verzekering ?

Hoe evalueert de minister deze informatieverstrekking ? Welke maatregelen worden genomen bij een onvoldoende ?

6. Hoe evalueert de minister dit stelsel van verzekering tegen inkomensverlies en welke conclusies koppelt hij eraan ?

Antwoord

- 1 t.e.m. 4 Het besluit van de Vlaamse regering betreffende de verzekering tegen inkomensverlies door onvrijwillige werkloosheid en arbeidsongeschiktheid bij hypothecaire leningen voor de bouw, de koop, de renovatie of de koop met re-

novatie van bepaalde woningen in het Vlaams Gewest werd van kracht op 12 mei 1998.

De overeenkomst afgesloten tussen de Vlaamse regering, als opdrachtgever, en de OMOB, als opdrachtnemer, ging in op 1 juni 1998. OMOB treedt bijgevolg op als de enige verzekeraar. (*OMOB : Onderlinge Maatschappij der Openbare Besturen – red.*)

In de periode tussen 1 juni 1998 en 28 februari 2001 hebben in totaal 15.670 personen de verzekering tegen inkomensverlies aangevraagd. Per verzekeringsjaar en per provincie geeft dit volgend beeld.

Periode 1/6/1998 – 31/5/1999

Antwerpen	1.406
Vlaams-Brabant	799
Limburg	707
Oost-Vlaanderen	1.304
West-Vlaanderen	1.101

Periode 1/6/1999 – 31/5/2000

Antwerpen	1.738
Vlaams-Brabant	1.053
Limburg	868
Oost-Vlaanderen	1.631
West-Vlaanderen	1.413

Periode 1/6/2000 – 28/2/2001

Antwerpen	939
Vlaams-Brabant	625
Limburg	410
Oost-Vlaanderen	955
West-Vlaanderen	721

Het aantal aanvragen gaf aanleiding tot het verlenen van 13.789 verzekeringen. Per provincie geeft dit voor de periode 1 juni 1998 tot 28 februari 2001 volgend resultaat : 3.569 voor Antwerpen, 2.165 voor Vlaams-Brabant, 1.755 voor Limburg, 3.413 voor Oost-Vlaanderen en 2.887 voor West-Vlaanderen.

Het systeem van de verzekering tegen inkomensverlies kostte het Vlaams Gewest tot heden in totaal 113.728.276 frank. Opgesplitst per verzekeringsjaar geeft dit volgend beeld : 22.229.667 voor de periode 1 juni 1998 tot 31 mei 1999, 60.988.032 frank voor de periode 1 juni 1999 tot 31 mei 2000 en 30.510.577 frank voor de periode 1 juni 2000 tot 28 februari 2001.

Door OMOB werden in de loop van het jaar 2000 de eerste tegemoetkomingen uitbetaald. Tot heden werd een totaal bedrag van 1.576.450 frank aan de verzekerden uitgekeerd.

5 en 6. De kandidaat-ontleners worden op diverse manieren op de hoogte gebracht van het bestaan en van de voordelen van de gratis verzekering tegen inkomensverlies. Uit voorlopige onderzoeksresultaten van de studie eigendomsverwerving komen volgende informatiebronnen als meest significant naar voor: de bank, de werkomgeving en kennissen, de brochure "Veilig onder dak met de kosteloze verzekering tegen inkomensverlies" en (recurrente) mediacampagnes (zowel in algemene week- en dagbladen als in de meer gespecialiseerde bladen).

De voorlopige onderzoeksresultaten tonen aan dat de verzekering een groot succes heeft, dit zowel bij gezinnen die een woning kopen (en/of verbouwen), als bij gezinnen die een woning bouwen.

De verzekering is in de eerste plaats een bescherming van die gezinnen welke overgaan tot eigendomsverwerving. In deze is de verzekering tegen inkomensverlies een pro-actief instrument dat enkel over langere termijn kan worden beoordeeld m.b.t. de effectiviteit.

Zoals reeds gesteld, heeft de verzekering momenteel een groot succes, wat aantoont dat het belang van de verzekering ook als dusdanig door de gezinnen wordt ervaren.

Vraag nr. 101
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Opvolging

Als ik goed ben ingelicht, krijgen de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) die naar een nieuwe post vertrekken, niet de gelegenheid om nog een aantal weken samen te werken met hun voorganger.

Kan de minister dat bevestigen ?

Waarom laat men de vertrekkende VLEV's niet nog enige tijd met hun opvolgers optrekken, opdat deze laatsten op korte tijd al enige kennis m.b.t. hun nieuwe standplaats kunnen opdoen ?

Antwoord

Export Vlaanderen streeft ernaar dat de vertrekkende Vlaamse economische vertegenwoordiger nog enige tijd uittrekt voor zijn opvolger, teneinde de overdracht zo goed mogelijk te laten verlopen.

Een korte maar toch reële dubbele bezetting per post is echter slechts in beperkte mate mogelijk. Dan nog veroorzaakt zij per definitie tijdelijke leegstand op andere posten, waar de overdracht derhalve niet in deze omstandigheden kan verlopen.

Gelet op het feit dat in elke mutatiebeweging de vertrekkende VLEV tegelijk ook de opvolger is van zijn voorganger op de nieuwe post, kan de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggererde handelwijze per definitie nooit als algemene regel worden toegepast.

Vraag nr. 102
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Vietnam

Naar verluidt, zou de Vlaamse economische vertegenwoordiger (VLEV) in Vietnam vorig jaar in juni nog zitdagen in Vlaanderen hebben gehouden, terwijl op dat ogenblik al bekend was dat betrokene zou worden overgeplaatst.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Waarom werden bedrijven die een afspraak met de Vlaamse economische vertegenwoordiger hadden, daarvan niet op de hoogte gesteld ?
3. Heeft het zin dat een VLEV de tijd van bedrijfsafgevaardigden in beslag neemt, wetende dat iemand anders hun dossier zal moeten behartigen ?

Antwoord

1. De Vlaamse economische vertegenwoordiger in Vietnam heeft verleden jaar deelgenomen aan de zitdagen en is daarna naar Vietnam teruggekeerd. Eind augustus is zij op haar nieuwe bestemming aangekomen.

De ervaring van de Vlaamse economische vertegenwoordiger m.b.t. de lokale markt is van es-

sentieel belang voor de deelnemende bedrijven. In die bekommernis is het verantwoord de vertegenwoordiger te laten deelnemen aan deze zittingen.

2. De kennis van de vertegenwoordiger liet trouwens toe de vragen van de bedrijven duidelijk te interpreteren en te adviseren.

Daarnaast kon de vertegenwoordiger deze behoeften overbrengen aan de lokale personeelsleden met kennis van zake.

3. Het bureau van de Vlaamse economische vertegenwoordiger in Hanoi beschikt over een medewerkster. Niet alleen heeft de vertegenwoordiger de dossiers persoonlijk kunnen behandelen, ook het ondersteunend personeel staat mee in voor de goede behandeling van de verschillende dossiers.

Deze werkwijze garandeert tevens een continuïteit van de dienstverlening aan het bedrijfsleven, zodat geen hinder wordt ondervonden van de overdracht van posten.

Vraag nr. 103
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Resultaten

Geregeld komen de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) terug naar Vlaanderen. Ze hebben dan contacten met afgevaardigden van Vlaamse bedrijven die ofwel reeds handelsbetrekkingen met het land van hun standplaats hebben, ofwel daar met de hulp van de VLEV's voet aan de grond trachten te krijgen.

Kan de minister, wat die laatste categorie betreft, meedelen hoeveel procent van die bedrijven na zo'n gesprek met de Vlaamse economische vertegenwoordiger daadwerkelijk verdere prospectieopgaven in het buitenland onderneemt ?

Worden deze gegevens per land bijgehouden ?

Antwoord

1. Tijdens hun verblijf in Vlaanderen hebben de Vlaamse economische vertegenwoordigers naar aanleiding van export- of spreekdagen contacten met bedrijven. Deze gesprekken kunnen

hetzij lopende dossiers betreffen, hetzij nieuwe aanvragen voor prospectie en vragen om inlichtingen over bepaalde wetten, reglementen en voorschriften.

Het zijn allemaal aspecten van handelspromotie die vanwege de Vlaamse economische vertegenwoordiger, éénmaal terug op post, een passende opvolging vragen.

2. Van het aantal aanvragen voor een onderhoud met een Vlaamse economische vertegenwoordiger en de daaruit voortvloeiende prospectie-initiatieven worden door Export Vlaanderen tot op heden geen gecentraliseerde databestanden per land bijgehouden.

Vraag nr. 104
van 23 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Samenwerkingsakkoorden met COCOF

Afgaande op het debatje dat op 16 februari jongstleden plaatsvond in de Cocof (Commission Communautaire Française) kan worden besloten dat er blijkbaar nog altijd samenwerkingsakkoorden bestaan tussen Brusselse gemeenten en gemeenten uit de Vlaamse Rand. Zo wordt gesteld dat die akkoorden het mogelijk hebben gemaakt dat er afgelopen zomer een theaterfestival plaatsvond in de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Pieters-Woluwe.

De voorzitter van het college van de Cocof, de heer Eric Thomas, bevestigt trouwens dat de Cocof als enige mogelijkheid tot tussenkomst samenwerkingsakkoorden kan afsluiten tussen de Brusselse gemeenten en de faciliteitengemeenten. Bovendien stelt hij dat de Cocof "peut également soutenir des activités culturelles francophones qui débordent de la Région".

Heeft de minister weet van samenwerkingsakkoorden tussen faciliteitengemeenten enerzijds en de Cocof of Brusselse gemeenten anderzijds ?

Strookt de uitspraak van de heer Thomas met de beleidsvisie terzake van de minister ?

Antwoord

Uit het Beknopt Verslag van de zitting van de Raad van de Franse Gemeenschapscommissie van

16 februari 2001 blijkt inderdaad dat de heer Eric Thomas, voorzitter van het college, samenwerkingsovereenkomsten tussen gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest en randgemeenten ziet als mogelijkheid van de Franse Gemeenschapscommissie om tussen te komen in laatstgenoemde gemeenten.

Hij stelt verder dat de Franse Gemeenschapscommissie Franstalige culturele activiteiten die het gewest overschrijden, kan steunen.

Ten slotte stelt de voorzitter dat het college als bekommernis heeft de vrije toegang tot de aangesloten en gesubsidieerde instellingen en diensten in Brussel van Franstaligen uit de Vlaamse Rand te waarborgen.

Uit een andere interventie tijdens de vergadering zou kunnen worden afgeleid dat een samenwerkingsakkoord aan de basis ligt van een Europees theaterfestival voor kinderen in Wezembeek-Oppem.

Vanzelfsprekend ben ik het absoluut oneens met de zienswijze van de heer Thomas, die in strijd is met het territorialiteitsbeginsel.

In het verleden heeft de toezichhoudende overheid meermaals samenwerkingsakkoorden tussen Brusselse gemeenten en randgemeenten geschorst of vernietigd. De samenwerkingsakkoorden zijn immers strijdig met artikel 162 van de Grondwet, dat bepaalt dat samenwerking tussen gemeenten slechts mogelijk is binnen de grenzen van een wet of een decreet dat die samenwerking regelt. In afwachting van het decreet op de intergemeentelijke samenwerking kan samenwerking enkel plaatsvinden in de vorm van een intercommunale.

Het was me niet bekend dat het theaterfestival een gevolg was van een samenwerkingsakkoord. Evenmin werd hiertegen een klacht ingediend. Ik heb de gouverneur gevraagd dit verder te onderzoeken.

**Vraag nr. 105
van 27 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Vlaanderen – Personeelsverloop

Het personeelsverloop bij Export Vlaanderen ligt hoog.

1. Kan de minister een overzicht geven van het personeelsverloop tijdens de jongste vijf jaar ?
2. Kan aan de hand van deze gegevens worden uitgemaakt hoelang personeelsleden gemiddeld aan de instelling verbonden blijven en bestaat eventueel de mogelijkheid om een vergelijking te maken met andere openbare instellingen ?
3. Waaraan wordt dit grote verloop geweten ?
4. Is er het jongste jaar een kentering waar te nemen in het afvloeiingspatroon?

Antwoord

1. Export Vlaanderen beschikt over adequate cijfers inzake het personeelsverloop sinds 1999. Tot op heden zijn geen vergelijkingen gemaakt met andere Vlaamse openbare instellingen.
2. In 1999, 2000 en 2001 verlieten respectievelijk 17, 21 en 2 personeelsleden de instelling Export Vlaanderen.

Van de 17 personeelsleden die Export Vlaanderen in 1999 verlieten, gingen er 2 met pensioen, 3 werden er ontslagen, hebben er 9 ontslag genomen en was van 3 personeelsleden de arbeidsovereenkomst ten einde. Van de 9 personeelsleden die ontslag namen, gingen er 7 aan de slag in de privé-sector en 2 elders bij de overheid. De gemiddelde duur van tewerkstelling van deze 17 personen bedraagt een kleine 6 jaar (71,8 maanden).

Van de 21 personeelsleden die Export Vlaanderen in 2000 verlieten, gingen er 3 met pensioen, werden er 3 ontslagen, hebben er 11 ontslag genomen en was van 4 personeelsleden de arbeidsovereenkomst ten einde. Van de 11 personeelsleden die ontslag namen, gingen allemaal aan de slag in de privé-sector. De gemiddelde duur van tewerkstelling van deze 21 personen bedraagt eveneens een kleine 6 jaar (70,7 maanden).

De 2 personen die Export Vlaanderen in 2001 hebben verlaten, hebben ontslag genomen en zijn vandaag tewerkgesteld in de privé-sector. De gemiddelde duur van hun tewerkstelling bedraagt 1,3 jaar (15,5 maanden).

3. De redenen van het personeelsverloop bij Export Vlaanderen kunnen in hoofdzaak worden teruggebracht tot volgende elementen.

Ten eerste was er het uitblijven van een aangepaste rechtpositieregeling en de daaruit voortvloeiende onduidelijkheid en gebrek aan toekomstperspectief. Sinds december 2000 is dit euvel echter verholpen.

Verder is er de huidige druk op de arbeidsmarkt, die de personeelsleden aantrekkelijkere tewerkstellingskansen biedt in de privé-sector.

Vraag nr. 106
van 27 februari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Huisvestingsprojecten – West-Vlaanderen

Zowel in Oost- als in West-Vlaanderen is het probleem van onaangepaste woningen nijpend. De minister heeft tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie toegegeven dat deze provincies probleemgebieden inzake huisvesting zijn (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-A, blz. 31 – red.*).

In het besluit van 25 juli 2000 van de Vlaamse regering is bepaald dat er een dubbele subsidiëring kan gebeuren voor woonvernieuwings- en woningbouwgebieden. Dit zal ertoe leiden dat in bepaalde wijken en kernen in Oost- en West-Vlaanderen sneller een initiatief kan worden genomen dan in andere provincies.

1. Kan de minister een overzicht geven van de wijken en kernen die hiervoor in aanmerking komen in de provincie West-Vlaanderen ?
2. Welke initiatieven werden reeds gelanceerd en over hoeveel woningen gaat het ?
3. Wat is de grootte-orde van de toegekende subsidies ?

Antwoord

In het besluit van 25 juli 2000 van de Vlaamse regering is inderdaad bepaald dat buiten woonvernieuwings- of woningbouwgebieden de subsidie wordt gehalveerd, dit evenwel enkel wat de verwervings-subsidie betreft (artikel 94 van de HVC). (*HVC : Huisvestingscode – red.*)

De subsidie bedraagt normaal het volledige bedrag van de verwervingskosten dat de theoretische grondprijs overstijgt. De theoretische grondprijs is vastgelegd op 1.250 frank/m². Bij het verwerven van de woningen of percelen met uitoefening van

voorkeepsrecht wordt het gedeelte van de verwervingskosten dat door de initiatiefnemer zelf wordt gedragen daarentegen verlaagd tot 50 % (inventariswoningen of niet tijdig gesloopte woningen in het kader van de heffing : subsidie = alles boven 625 frank/m²) of 80 % (percelen in bijzonder gebied – VWC, artikel 85, § 1 : subsidie = alles boven 1.000 frank/m²). (*VWC : Vlaamse Wooncode – red.*)

De afbakening van de woonvernieuwings- en woningbouwgebieden werd bepaald door het besluit van de Vlaamse regering van 7 april 1998 houdende de afbakening van woonvernieuwings- en woningbouwgebieden, in uitvoering van artikel 23 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode. Een kaartenatlas en cd-rom met vermelding van alle woningbouw- en woonvernieuwingsgebieden zijn te verkrijgen bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, afdeling Woonbeleid.

Sinds januari 2001 tot op heden werden voor West-Vlaanderen dertien subsidieaanvragen voor verwerving gunstig beoordeeld. Samen gaat dit om een subsidiebedrag van ongeveer 60 miljoen frank, waarmee 14.457 m² bebouwde en onbebouwde percelen worden aangekocht, waarop bij benadering 212 huurwoningen en drie koopwoningen zullen worden gerealiseerd.

Vraag nr. 107
van 27 februari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Proeve van Vlaams Gemeentedecreet – Stand van zaken

De Katholieke Universiteit Leuven bereidt een "Proeve van Vlaams Gemeentedecreet" voor via een onderzoeksopdracht.

1. Wat is de stand van zaken ?
2. Wat is de kostprijs van deze opdracht ? Welke bedragen werden reeds uitbetaald ?

Antwoord

In het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap 1997 is een onderzoek uitbesteed aan de Katholieke Universiteit Leuven dat moest resulteren in het uitwerken van een proeve van Vlaams Gemeentedecreet.

Het onderzoek is gestart op 15 september 1998, de onderzoekstermijn bedroeg 24 maanden. Deze termijn is verlengd tot 1 maart 2001. Op 1 maart hebben de promotoren hun onderzoeksrapport ingediend bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap. Het onderzoek is dus afgerond.

In samenwerking tussen de Katholieke Universiteit Leuven en de administratie Binnenlandse Aangelegenheden wordt nog een colloquium georganiseerd om het onderzoeksrapport voor te stellen aan de lokale besturen. Dit colloquium vindt plaats op woensdag 23 mei 2001.

Vanuit het Programma Beleidsgericht Onderzoek is een budget van 9.790.000 frank uitgetrokken om het onderzoek te financieren. Daarnaast is vanuit de administratie Binnenlandse Aangelegenheden in een cofinanciering van 1.500.000 frank voorzien.

Volgende betalingen zijn uitgevoerd :

in 1998 : 3.008.000 fr.

in 1999 : 1.508.737 fr.

in 2000 : 1.381.079 fr.

**Vraag nr. 108
van 6 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse administratie – Deeltijds leidinggevend

Reeds sedert 1998-1999 volg ik de mogelijkheid op van deeltijdse arbeid voor topambtenaren van de Vlaamse overheid. Na moeizaam onderhandelen, werden nu stappen gezet om dit effectief mogelijk te maken.

1. Hoe wordt dit geconcretiseerd ?

Welke timing wordt hierbij gebruikt ?

Hoe worden mogelijke belangstellenden op de hoogte gebracht ?

2. Zijn er reeds gegadigden ?

Op welke niveaus ?

Kan aan hun concrete vraag worden voldaan ?

Antwoord

1. Visienota

In september-oktober 2000 werd door de dienst Emancipatiezaken van de Vlaamse Gemeenschap een visienota uitgewerkt. Deze nota gaf een overzicht van de statutaire, financiële en logistieke opportuniteiten van deze projecten, als ook welke specifieke human resources-aanpak vereist zou zijn. Tevens onderzocht de dienst Emancipatiezaken de trends op de arbeidsmarkt en peilde hij naar gelijksoortige projecten bij andere overheids- of privé-organisaties.

Er werd voor geopteerd om in een proefperiode van twee jaar te voorzien, waarna een mogelijke veralgemening kan worden overwogen op basis van de bevindingen. Eveneens werd ervoor gekozen om de specifieke deeltijdse arbeidsformule van 50 % in deze fase (nog) niet in aanmerking te nemen.

De motivatie voor deze proefprojecten bestaat uit vier kernideeën : 1) het verbeteren van de kwaliteit van leidinggeven ; 2) het voeren van een adequaat retentiebeleid ; 3) het bevorderen van een vlotte doorstroming naar leidinggevend functies en 4) het creëren van extra ruimte voor een genderneutraal personeelsbeleid.

De visienota werd vanaf begin november 2000 voorgelegd aan een reeks overlegorganen.

Het thema van leidinggeven in deeltijd kwam ook aan bod tijdens het seminarie eind november 2000 met de topleidinggevend van de Vlaamse administratie in Ashford.

Op 19 januari 2001 keurde de Vlaamse regering, op mijn voorstel, dit dossier goed.

Statuten

In de statuten van het ministerie, van de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder het stambesluit vallen en de vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen (VWI) werd ondertussen de mogelijkheid van dergelijke proefprojecten ingebouwd.

Communicatie

Na beslissing van de Vlaamse regering werd de uitgebreide informatie omtrent het hoe en het waarom van het project bezorgd aan alle leden

uit de doelgroep (niveaus A4, A3, A2L, A2A, A1 met diensthoofdtoelage). De leidinggevendenden van het ministerie ontvingen via de elektronische post persoonlijk een beknopte snelinfo. Tegelijk kon/kan de uitgebreide info via de HRM-Intranetsite van de HRM-afdeling (departement Algemene Zaken en Financiën) worden bekeken (*HRM : Human Resources Management – red.*). De leidinggevendenden van de betrokken VOI's en de VWI's ontvingen, samen met een begeleidend schrijven, eveneens de uitgebreide info. Bovendien verschenen in het personeelsblad van het Vlaamse ministerie twee artikels over dit thema.

In heel de administratie werd een netwerk van contactpersonen ingesteld, die ieder vanuit hun eigen expertise (bv. verantwoordelijken HRM, statutaire aangelegenheden, salarisberekeningen, pensioenberekeningen, ...) meteen de nodige informatie kunnen verstrekken aan de geïnteresseerde leidinggevendenden van hun eigen departement of instelling. Dit netwerk van contactpersonen werd op voorhand uitvoerig geïnformeerd over de inhoud en het opzet van deze projecten.

2. Kandidaten

Op dit ogenblik hebben twee afdelingshoofden van Kind en Gezin zich kandidaat gesteld voor deelname aan de proefprojecten (2 mannen). Verder meldde zich één adjunct-administrateur-generaal van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (een vrouw) als geïnteresseerd lid voor deze proefprojecten. Deze drie leidinggevendenden kiezen allen voor de formule van 80 % tewerkstelling.

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn er nog geen kandidaten. De termijn voor kandidaatstelling werd verlengd. De concrete situatie van deze leidinggevendenden wordt momenteel in overleg met de HRM-verantwoordelijken en de betrokken hiërarchische oversten onderzocht. Bedoeling is om in april 2001 echt van start te gaan met het leidinggeven in een deeltijdse formule.

Ondersteuningsaanbod

- Leidinggevendenden die dit wensen, kunnen voor de duur van dit project gebruikmaken van een persoonlijke coach.
- Vanuit de HRM-afdeling werden een hele reeks van aanbevelingen aan de leidingge-

venden bezorgd om een optimale taakher-schikking mogelijk te maken.

- Er wordt een interne projectgroep opgericht ter begeleiding van deze projecten.
- Het belangrijke principe van de budgettaire neutrale operatie werd ingevoerd, dat wil zeggen dat de brutokosten die op jaarbasis vrijkomen door het deeltijds leidinggeven, kunnen worden besteed aan ondersteunende maatregelen in de betrokken dienst of afdeling om de vrijgekomen taken deels op te vangen (bv. door bijkomende uitbesteding, consultancy, een deeltijdse medewerker, ...).

Vraag nr. 109 van 8 maart 2001 van de heer JAN LOONES

Werkgroep sportfederaties – Vertegenwoordiging recreatiesportsector

Naar aanleiding van de ministeriële werkgroep die zich momenteel buigt over het decreet op de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties, in het kader van de uitwerking van een nieuw decreet, heerst nogal wat ongerustheid bij de recreatiesportsector.

Reden voor deze bezorgdheid is het feit dat er geen vertegenwoordiger van de recreatieve sportbeoefening deel zou uitmaken van deze ministeriële werkgroep, om daarin de standpunten van de sector te vertolken.

In het kader daarvan heeft een werkgroep namens het platform van recreatie- en omnisporten ("Platform van Verontruste Sportfederaties") terzake een nota bezorgd aan het kabinet van de minister. Daarin dringt de recreatiesportsector onder meer aan op een gelijke subsidiebehandeling tussen deze sector en de competitie- en topsportsector.

De recreatiesportfederaties – die 351.091 leden vertegenwoordigen – zouden daarom graag door de minister worden gehoord om hun standpunten kenbaar te maken.

1. Heeft de minister de nota van het "Platform van Verontruste Sportfederaties" reeds geëvalueerd? Met welk resultaat?
2. Wordt alnog een vertegenwoordiger van de recreatieve sector in de ministeriële werkgroep opgenomen?

Antwoord

In de werkgroep worden de sportfederaties vertegenwoordigd door de Vlaamse Sportfederatie (VSF). Deze organisatie is bij decreet van 13 april 1999 erkend en gesubsidieerd als koepelorganisatie van de sportfederaties waarbij zij op basis van artikel 27, § 1, 13° minstens drierivierde van de erkende, waarvan drierivierde tevens gesubsidieerde, Vlaamse sportfederaties als leden moet hebben. Bijgevolg werden voldoende waarborgen ingebouwd teneinde de representativiteit van deze organisatie te waarborgen. Het is aan de recreatiesportfederaties om via hun eigen koepel hun grieven bekend te maken. Indien hun grieven onvoldoende worden behartigd door het verkozen bestuur, dan dienen zij dit intern aan te kaarten.

Niettemin heeft een kabinetsmedewerker toch nog een afzonderlijk bijkomend overleg gehad met een delegatie van het "Platform van Verontruste Sportfederaties". Op basis van dit onderhoud werd de nota van het Platform bezorgd aan de werkgroep. Met deze nota en de bezorgdheid van de betrokken sportfederaties werd rekening gehouden en dit heeft geleid tot een bijsturing van een mogelijk nieuw decretaal kader.

De VSF bepaalt zelf de delegatie voor de werkgroep. Indien zij de delegatie wenst uit te breiden, dan kan dit. Het is niet aan de overheid, die de VSF als representatieve koepel erkent, om zich hierin te mengen.

**Vraag nr. 110
van 8 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Europese conventie archeologisch erfgoed – Ratificering

De Europese conventie inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed van 16 januari 1992 werd door 38 lidstaten van de Raad van Europa ondertekend of geratificeerd.

België, in het gezelschap van slechts enkele landen, heeft deze conventie nog niet ondertekend. Zowel een ondertekening door de gewesten/gemeenschappen als door de federale overheid is hiervoor nodig.

Welke stappen heeft Vlaanderen reeds gezet om deze conventie te ratificeren ?

Antwoord

Het herziene Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed van de Raad van Europa (Conventie van Malta, La Valletta, 16 januari 1992) werd inderdaad reeds door 26 lidstaten ondertekend en geratificeerd en door twaalf andere lidstaten ondertekend. België heeft dit verdrag evenwel nog niet ondertekend. Dit heeft dan wel – voor een deel – te maken met onze ingewikkelde staatsstructuur, die vereist dat de federale overheid een internationaal verdrag betreffende materies die werden geregionaliseerd, slechts kan ondertekenen na daartoe van de deelregeringen volmacht te hebben ontvangen. In deze materie zijn bovendien de volmachten van zowel gewesten als gemeenschappen vereist. België staat daarin niet alleen : ook Duitsland heeft om gelijkaardige redenen dit verdrag nog niet ondertekend.

Nochtans had de vorige Vlaamse regering in haar vergadering van 8 juni 1999 (VR/PV/1999/24 – punt 73 – *persmededeling van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 – red.*) de Conventie van Malta goedgekeurd en de federale overheid gemachtigd het mede in naam van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest als verbonden partijen te ondertekenen. Dit is tot op heden niet gebeurd. Bij navraag bij de bevoegde dienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt immers dat de federale overheid dit verdrag niet kan ondertekenen op basis van volmachten verleend door de vorige gemeenschaps- en gewestregeringen. De gehele procedure dient derhalve te worden overgedaan.

Eerstdaags zal daartoe door Buitenlandse Zaken een aanvraag aan de gemeenschaps- en gewestregeringen worden gesteld. Wij zullen erover waken dat deze machtiging ditmaal snel door de Vlaamse regering zal worden verleend. Ondertussen wordt door het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium reeds bij de collega's van het Waals Gewest geïnformeerd naar de mogelijkheden van een geconcerteerde actie om deze procedure snel af te handelen.

Concrete stappen om deze conventie door Vlaanderen te laten ratificeren, kunnen pas worden gezet nadat België effectief het verdrag heeft ondertekend.

Vraag nr. 111
van 8 maart 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaams Administratief Centrum Leuven – Stand van zaken

De overeenkomst tussen de NMBS en het Vlaams Gewest over de verkoop van gronden aan de Diestsestraat in Leuven is naar verluidt helemaal rond. Tussen het nieuwe gebouw van De Lijn en de Blauwputbrug en vlak tegenover het KBC-gebouw kan nu het Vlaams Huis worden gebouwd.

Daarin worden administraties van de Vlaamse overheid, nu nog over heel de stad verspreid, samengetrokken. Het ontwerpen van dit Vlaams Administratief Centrum maakt het voorwerp uit van een architectuurwedstrijd.

1. Wat is de juiste stand van zaken ?
2. Wat is de kostprijs van de grond aan de Diestsestraat ?
3. Welke administraties worden hier gehuisvest ?

Antwoord

1. Over de intentieverklaring houdende aankoop van het terrein gelegen tussen het spoordomein en de Diestsestraat in de langsrichting en tussen de spoorwegbrug over de Vuurkruisenlaan en het voorplein aan de stationzijde, is er een principieel akkoord met de NMBS. Deze intentieverklaring zal in de loop van de komende weken worden ondertekend.

Eveneens in de loop van de komende weken zal ik de werkwijze m.b.t. de keuze van een ontwerpteam aan de Vlaamse regering voorleggen. Het dossier voor de architectuurwedstrijd werd mij door de administratie bezorgd en op 23 maart 2001 verleende minister-president Dewael het begrotingsakkoord.

2. De kostprijs voor de grond bedraagt 98 miljoen frank.
3. In het Vlaams Administratief Centrum in Leuven zullen volgende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden gehuisvest :
  - departement Leefmilieu en Infrastructuur : administratie Ruimtelijke Ordening, Huis-

vesting en Monumenten en Landschappen ;
 Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant ; administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ;

- departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw : Provinciaal Gouvernement (Vlaams-Brabant) ; administratie Land- en Tuinbouw ;
- departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur : Gezondheidsinspectie ; Sociale Dienst bij de Jeugdrechtsbank ; Comité Bijzondere Jeugdzorg ;
- departement Algemene Zaken en Financiën : Gebouwen – Vlaams-Brabant ;
- departement Onderwijs : Leerlingenvervoer ;
- Coördinatie Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk ;

Daarnaast zullen ook een aantal Vlaamse openbare instellingen het gebouw betrekken :

- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ;
- Vlaamse Landmaatschappij ;
- Vlaamse Milieumaatschappij ;
- Kind en Gezin ;
- Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;
- Riziv (met medisch kabinet).

Vraag nr. 112
van 15 maart 2001
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Vrijstelling verkoopverplichting

Een socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) kan haar huurders die voldoen aan de voorwaarden niet weigeren hun huurwoning te kopen, tenzij men een vrijstelling van verkoopverplichting heeft van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

Talrijke erkende vennootschappen (EV's) hebben een vrijstelling, andere niet.

1. Op basis van welke concrete criteria wordt de selectie gemaakt van de EV's die een vrijstelling van verkoopverplichting krijgen ?
2. Welke EV's hebben een vrijstelling van verkoopverplichting gekregen ?

Van welke EV's werd de aanvraag negatief beoordeeld ?

Antwoord

Artikel 80 van de Huisvestingscode werd ingevolge het decreet van 8 juli 1996 houdende de bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 gewijzigd. Voor de socialehuisvestingsmaatschappijen impliceerde dit dat de verkoopverplichting werd afgeschaft met ingang van 1 juli 1996.

Thans kan de raad van bestuur van elke sociale huisvestingsmaatschappij het verkoopbeleid zelf bepalen uit het oogpunt van de specifieke omstandigheden waarin moet worden gewerkt.

Wel dient er, krachtens artikel 45, § 4 van de Vlaamse Wooncode en de artikelen 3 en 8 van het reglement betreffende de verkoop van sociale huurwoningen, dat als bijlage werd gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 betreffende de voorwaarden en modaliteiten van overdracht van onroerende goederen door de VHM en de SHM's, rekening te worden gehouden met het feit dat :

- woningen die minder dan vijftien jaar oud zijn niet mogen worden verkocht ;
- er een voldoende huurpatrimonium beschikbaar blijft om qua omvang en samenstelling te voldoen aan de behoeften van de mindergegonden die niet aan eigendomsverwerving kunnen denken ;
- de leefbaarheid van de betrokken maatschappij niet in het gedrang komt.

Voorts dient de maatschappij erop toe te zien dat er op dat vlak een coherent en homogeen beleid wordt gevoerd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 77

van 27 februari 2001

van mevrouw **RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Roldoorbrekend personeelsbeleid – Initiatieven

Het aantal werkzoekenden is verschillend naargelang de regio, de leeftijd, de opleiding, het geslacht. Overall is het aantal werkzoekende vrouwen hoger dan het aantal mannen. Vooral in regio's met een groot aantal langdurig werkzoekenden is het belangrijk te bestuderen welke doelgroep een specifieke aanpak nodig heeft. Subregionale tewerkstellingscomités (STC), begeleidingsdiensten en vormingsaanbod spelen hierop in.

Toch is het belangrijk dat ook bedrijfsleiders hieraan aandacht besteden. Voorbeeldfuncties zijn hierbij belangrijk. Sommige bedrijven spitsen hun personeelsbeleid toe op deze doelgroepen, enerzijds om hun personeelsbehoefte te kunnen voldoen, anderzijds uit ethische overwegingen. Zo kunnen we vaststellen dat bepaalde logistieke bedrijven waar met heftrucks wordt gewerkt, erop letten systematisch vrouwen in te schakelen, terwijl bij andere hierover niet eens is nagedacht. In andere regio's worden bedrijfsverantwoordelijken vaak gestimuleerd door provinciebesturen of andere specifieke groepen, zoals Vlaams Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden (VKW), Vlaams Economisch Verbond (VEV), ...

De minister bevoegd voor Economie stimuleert positieve voorbeelden en kan deze dus in de schijnwerpers plaatsen bij een bedrijfsbezoek of naar aanleiding van een gelegenheidstoespraak. Door dergelijke positieve voorbeelden in de schijnwerpers te plaatsen, stimuleert hij roldoorbrekend personeelsbeleid, wat past in een geïntegreerd gelijkheidsbeleid, waarin elke minister zijn/haar verantwoordelijkheid moet nemen.

1. Welke prijzen, vermeldingen, ... heeft de minister om zijn waardering voor een groot/ klein bedrijf en/of de bedrijfsleiding te uiten ?

Houdt hij een algemene lijn aan in verband met de problematiek van de langdurig werkzoekenden bij gelegenheidstoespraken ?

2. Is het niet zinvol dat de minister specifieke prijzen en vermeldingen toekent aan bedrijven of bedrijfsleiders die een actieplan voor een bewust bedrijfsbeleid voor langdurig werkzoekenden hebben uitgewerkt ?

Heeft de minister andere mogelijkheden om dergelijke voorbeelden te promoten ?

3. Nam de minister reeds initiatieven om dergelijke voorbeelden te verspreiden ?

Antwoord

Zowel de minister-president als de leden van de Vlaamse regering hebben de mogelijkheid om jaarlijks een Prijs van de Vlaamse Gemeenschap toe te kennen. De Prijs van de Vlaamse Gemeenschap is een multipel beeldhouwwerk "Vlaanderen in de Wereld". De minister-president en elke Vlaamse minister kunnen elk jaar één sculptuur uitreiken. Het werkgelegenheidsbeleid ressorteert onder de bevoegdheid van Vlaams minister Renaat Landuyt, minister van Werkgelegenheid en Toerisme. Aangezien ik geen doelgroepenbeleid voer, vind ik het bijgevolg, als Vlaams minister van Economie, niet opportuun specifieke prijzen of vermeldingen toe te kennen aan bedrijven of bedrijfsleiders die een actieplan voor een bewust bedrijfsbeleid voor langdurig werkzoekenden hebben uitgewerkt.

De Vlaamse regering heeft op 16 februari 2001 het Vlaams Actieplan Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren 2001 goedgekeurd – een Vlaamse bijdrage aan het Belgische Nationale Actieplan 2001. Het Vlaams Actieplan 2001 werd uitgewerkt door een multidisciplinaire werkgroep, namelijk de kabinetten en administraties Werkgelegenheid, Onderwijs, Economie en Welzijn en de Vlaamse openbare instellingen. Eén van de pijlers van het Vlaams Actieplan is het verhogen van de inzetbaarheid, met onder andere een versterkte preventieve aanpak van de (langdurige) werkloosheid.

Wat het economisch beleid betreft, zal de steun aan bedrijven worden geheroriënteerd. Terwijl vroeger de productiefactoren die gemakkelijk konden worden geplaatst, werden gestimuleerd, kan nu worden gedacht aan industriezones en arbeid, met daarbij de nadruk op het menselijk kapitaal.

Tijdens diverse werkbezoeken en gelegenheidstoespraken wordt deze heroriëntatie benadrukt. Samen met de administratie wordt een nieuw systeem ontwikkeld voor het stimuleren van het ondernemerschap. In de toekomst wens ik onder andere een systeem van opleidings- en vormingscheques te ontwikkelen.

Bedrijven zouden cheques kunnen uitgeven voor de financiering van opleiding en vormingscursussen. Het ligt in de bedoeling dat de Vlaamse overheid een gedeelte van de waarde van deze cheque zou bijpassen.

Een andere manier om het ondernemerschap te bevorderen, is het ontwikkelen van verschillende instrumenten om de opstart en professionalisering van ondernemingen in de meerwaarde-economie te vergemakkelijken. Op 8 september 2000 werd door de Vlaamse regering het besluit houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaarde-economie goedgekeurd. Regionale incubatiecentra voor de sociale economie kunnen nu een proactieve rol spelen bij bedrijfsontwikkeling en het aanbieden van infrastructuur en logistieke diensten van startende ondernemingen. Verder zal het Vlaams Participatiefonds voor de Sociale Economie kunnen voldoen aan de behoefte van risicokapitaal voor deze ondernemingen. De STC's zullen over deze nieuwe maatregelen einde maart 2001 provinciale infodagen organiseren.

Vraag nr. 78

van 6 maart 2001

van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Domein Ryckvelde Damme – Bestemmingswijziging

Bij besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995 voorlopig, en bij besluit van de Vlaamse regering van 19 september 1996 definitief vastgesteld, werd ruim 2 hectare van het domein Ryckvelde gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, in plaats van parkgebied zoals oorspronkelijk gepland.

Om dit unieke gebied te vrijwaren van allerlei andere bestemmingen dan park- en bosgebied, is het de logica zelve dat het opnieuw zijn oorspronkelijke bestemming als park verkrijgt.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 72 van 25 januari 2001 onder punt 1 stelt de minister van Leefmilieu dat zij zich zal aansluiten bij een

bestemmingswijziging van deze zone (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1333 – red.*).

Heeft de minister terzake reeds een initiatief genomen? Zo ja, welke timing wordt daarbij gehanteerd?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord

In het besluit van 24 mei 1995 tot voorlopige vaststelling van de herziening van het gewestplan Brugge – Oostkust werd een klein deel van het domein Ryckvelde herbestemd van parkgebied naar gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De motivering voor deze bestemmingswijziging was dat het bestaande residentiële Europese en internationale informatie- en vormingscentrum ter plaatse over de nodige uitbreidingskansen moest kunnen beschikken. Dergelijke uitbreiding is immers onmogelijk in de bestemming parkgebied.

In het besluit van 19 september 1996 tot definitieve vaststelling van de betrokken gewestplanherziening werd deze bestemmingswijziging, na gunstig advies van de Regionale Commissie van Advies, bevestigd. Voor een gelijkaardige bestemmingswijziging in dezelfde herziening, deze voor de verzorgingsinstelling Elisabeth-ziekenhuis in Damme, werd in de overwegingen opgenomen dat de invoering van een bijzonder aanvullend stedenbouwkundig voorschrift voor het behoud van het parkkarakter niet aangewezen was. Wel werd gesteld dat bij de vergunningverlening moet worden toegezien op de goede ruimtelijke aanleg en het behoud van het natuurlijk karakter van het park. Gelijkaardige overwegingen kunnen mijns inziens gelden voor de bestemmingswijziging in Ryckvelde.

In aansluiting op het antwoord van de minister van Leefmilieu op de schriftelijke vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik hem bovendien melden dat er, in het kader van de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur, een intensief bilateraal overleg wordt gevoerd tussen de minister van Leefmilieu en mijzelf. In het kader van deze afbakening zal, op basis van een visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de natuurlijke structuur in het betrokken gebied, worden afgewogen of het behoud van de bestemming als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen uit het oogpunt

van het behoud en de ontwikkeling van het vormingscentrum verantwoord is.

Vraag nr. 80 van 8 maart 2001 van de heer DIRK HOLEMANS

"Eet es genetisch" – *Kostprijs en promotie*

Sinds 24 februari jongstleden loopt de tentoonstelling "Eet es genetisch", georganiseerd door het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB).

Deze tentoonstelling wordt intensief gepromoot via diverse media en richt zich onder meer naar leerlingen uit het middelbaar onderwijs.

1. Wat is de totale kostprijs van deze tentoonstelling?
2. Via welke kanalen wordt deze tentoonstelling gepromoot en wat is de kostprijs voor elk van deze kanalen?
3. Op welke manieren heeft men deze tentoonstelling bekendgemaakt bij het onderwijs?
4. Werd er een beroep gedaan op een extern communicatiebureau? Zo ja, welk?

Wat waren de opdrachten van dit communicatiebureau en wat was het honorarium?

Antwoord

De totale kostprijs van de tentoonstelling is 16,8 miljoen frank, met inbegrip van volgende posten:

- locatie
- inhoudelijke, grafische en ruimtelijke uitwerking
- decorbouw en afwerking
- algemene coördinatie
- licht en geluid
- multimedia
- drukwerk en promotiemateriaal
- de biotechgids (boekje over de tentoonstelling, uitgegeven bij Standaard Uitgeverij)

- personeel, permanent aanwezig op de tentoonstelling
- onderhoud en poetsploeg.

Een aantal elementen uit de tentoonstelling zullen kunnen worden herbruikt of verkocht, zodat die investering verder reikt dan de tentoonstelling op zich.

Er zijn in hoofdzaak vijf kanalen via welke de tentoonstelling wordt bekendgemaakt :

- de media : er werd een persconferentie georganiseerd ;
- radio : het uitzenden van radiospots op Radio 1, op verschillend tijdstippen en gedurende de week voor en de eerste dagen van de tentoonstelling (kostprijs : 350.000 fr.) ;
- directe mailing : een aantal groepen (leerkrachten, voedingsspecialisten, artsen, politici) werden rechtstreeks aangeschreven met het doel de tentoonstelling bij hen bekend te maken (kostprijs : 485.000 fr.) ;
- advertenties : er werden advertenties geplaatst in De Standaard, De Morgen en de FET, evenals in het tijdschrift Klasse (kostprijs : 1,8 milj. fr.) ;
- steden : in een tiental steden worden op culturele verzamelpunten (bv. bibliotheek) affiches en folders beschikbaar gesteld (kostprijs : 200.000 fr.).

(FET : *Financieel Economische Tijd* – red.)

Zoals beschreven in het antwoord op vraag 2 werd een folder opgestuurd naar de leerkrachten Biologie in het hoger secundair onderwijs en werd een advertentie geplaatst in het tijdschrift Klasse.

Er werd een beroep gedaan op een specialist in het organiseren van interactieve tentoonstellingen, meer bepaald het productiehuis Impressant. De opdracht van dit bureau was in directe samenwerking met VIB de tentoonstelling uit te bouwen. Impressant stond vooral in voor de vormgeving, de interactiviteit en het concept van de tentoonstelling, het ontwerpen van de decors en interacties, evenals het aanmaken en opbouwen van deze decors en alle materiële tentoonstellingsaspecten die hierbij te pas komen (licht, multimedia).

Er is geen apart honorarium verrekend. Dit zit verrekend in de kostprijs van de samenstellende onderdelen van de opdracht. De inhoudelijke invul-

ling van de tentoonstelling en de correctheid en wetenschappelijke onderbouw van de gegevens, evenals het verzamelen van biologisch materiaal werden verzekerd door VIB en een aantal externe deskundigen bevoegd in de betrokken materie.

Vraag nr. 81
van 8 maart 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Burgerlijke gebouwen op militair domein – Verbouwing

Artikel 43, §2 van het decreet van 22 oktober 1996, aangepast door het wijzigingsdecreet van 26 april 2000, voorziet in de mogelijkheid tot afwijking van de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan enkel voor gebouwen die gelegen zijn in een agrarisch gebied, een serregebied, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een parkgebied, een industriegebied, een gebied voor vervuulende industrieën, een gebied voor milieubelastende industrieën, een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen en/of een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zoals bepaald in het gewestplan.

Aan burgerlijke gebouwen die, waarschijnlijk door een verkeerde intekening bij het opmaken van de gewestplannen, in militair domein gelegen zijn, kunnen volgens het decreet geen verbouwingswerken gebeuren.

Verder kan de weigering van het verlenen van een afwijking tot het herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw of tot het wijzigen van het gebruik, geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding (decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, artikel 166).

Een burgerlijk eigenaar van een woning in militair domein verliest uiteindelijk die woning zonder enige vorm van compensatie voorzover de werken zich niet beperken tot loutere instandhoudingswerken en wetende dat het begrip "instandhoudingswerken" zeer restrictief wordt geïnterpreteerd.

Hoe wordt dit probleem verholpen ?

Op welke wijze kunnen die gebouwen worden opgenomen in de rubricering van vergunningplichtige werken, waardoor ook verbouwingen mogelijk zijn ? Of in welke andere oplossing is er voorzien opdat

dergelijke gebouwen toch kunnen worden verbouwd (BPA, ...)?

Antwoord

Ik neem aan dat woningen die zich bevinden op militaire domeinen, daar werden gebouwd met het oog op de huisvesting van militairen en dat het dus meestal geen zuiver residentiële woningen betreft.

Wanneer een militair domein geheel of gedeeltelijk wordt gedesaffecteerd, is het logisch dat er een planinitiatief komt. Is het de bedoeling om het domein, gelet op de aard van de bestaande constructies, geheel of gedeeltelijk een woonbestemming te geven, dan behoort het initiatief, rekening houdende met de planningsmethodiek van het nieuwe decreet, aan de gemeente (in het kader van haar structuur- en uitvoeringsplanning).

Voor woningen die op één of andere manier gelinkt blijven aan de militaire bestemming is er bovendien geen enkel probleem, want het voorschrift dat bij een dergelijke bestemming behoort, laat ook de functie wonen toe en dus ook alle daartoe noodzakelijke werken (zowel verbouwen, uitbreiding als nieuwbouw).

Voor residentiële woningen die gelegen zijn in een gebied dat destijds verkeerdelijk als militair domein werd ingekleurd, zal bovendien, in afwachting van een planinitiatief, gebruik kunnen worden gemaakt van de soepelere regeling die momenteel ter beslissing bij de Vlaamse regering voorligt.

Vraag nr. 82 van 8 maart 2001 van de heer CARL DECALUWE

Opvulregel – Planbaten

Door de vroegere toepassing van de opvulregel werden talrijke woningen in Vlaanderen thans zonevreemd.

Door de toepassing van de opvulregel werd de grond verkocht tegen bouwgrondprijzen, een gegeven dat gemakkelijk te verifiëren is via de notarissen.

Wanneer een gemeente bij de opmaak van haar structuurplan de optie wenst te nemen om deze "opvulregelwoningen" in een woonkorrel of een woongebied in te kleuren, is het voor het gemeentebestuur weliswaar onduidelijk of er in de toe-

komst bij de vastlegging van de uitvoeringsplannen al dan niet planbaten moeten worden betaald.

1. In welke mate werden de gemeentebesturen reeds via omzendbrieven op de hoogte gebracht van de correcte toepassing van de planbatenregeling?
2. In welke gevallen dienen planbaten al dan niet te worden betaald voor woningen gebouwd onder de vroegere opvulregel?

Antwoord

Het is zeker geen evidentie dat alle gronden waarop vergunningen zijn verleend met toepassing van de opvulregel, werden aangekocht tegen de prijs van bouwgrond.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat er immers verkeerdelijk vanuit dat er voor al de gronden eigendomsoverdrachten zouden zijn gebeurd tussen de totstandkoming van de gewestplannen en de toepassing van de opvulregel.

Voor het overige herhaal ik het standpunt van de regering dat de planbatenregeling zal worden gescreend, onder meer uitgaande van het principe dat geen tweemaal wordt betaald voor bouwgrond.

In de brochure die momenteel wordt voorbereid ten behoeve van de gemeenten die de zonevreemde problematiek willen behandelen binnen hun structuur- en uitvoeringsplanning, wordt ook op deze problematiek ingegaan. De verspreiding ervan is gepland voor de tweede helft van april.

Vraag nr. 83 van 15 maart 2001 van de heer CARL DECALUWE

Bouwwolume zonevreemde woningen – Carports

Artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bevat de uitzonderingsregeling omtrent de zeer actuele problematiek van zonevreemde woningen.

In § 1, 1° van dat artikel wordt bepaald dat, voor de verder opgesomde categorieën, mag worden verbouwd "binnen het bestaande bouwwolume". En in § 1, 6° wordt gesproken over het "uitbreiden van een gebouw tot maximaal 700 m³ bouwwolume".

Met betrekking tot carports is in dit verband blijkbaar niets geregeld en er zijn blijkbaar ook geen eenduidige instructies over, wat doet vrezen voor uiteenlopende toepassingen. Bovendien veroorzaakt dit extra onduidelijkheid ten aanzien van de burger met betrekking tot deze toch al niet zo eenvoudige materie.

1. Zijn er initiatieven genomen om te zorgen voor hetzij een algemene regeling, hetzij eenduidige instructies terzake ?
2. Is het voor de minister de bedoeling dat een (aangebouwde) carport tot het bestaande volume van het gebouw wordt gerekend ?

En dat in het geval van verbouwing in combinatie met een uitbreiding van een woning, een (aangebouwde) carport wordt meegerekend voor de bepaling van het maximale bouwvolume ?

Antwoord

Het is nuttig te citeren uit de tekst van artikel 43, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996:

" (...) 1° het verbouwen van een bestaand vergund gebouw, met uitsluiting van verkrotte gebouwen, *binnen het bestaande bouwvolume* ;

2° het herbouwen op dezelfde plaats van een bestaande vergunde woning *binnen het bestaande bouwvolume* op voorwaarde dat voldaan is aan volgende voorwaarden:

(...)

d) zo het bestaande *bouwvolume* meer bedraagt dan 1.000 m³, dient de herbouwde woning beperkt te blijven tot 1.000 m³;

3° het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaande vergunde woning, met uitsluiting van verkrotte gebouwen, binnen het bestaand bouwvolume op voorwaarde dat de woning op 1 januari 1999 getroffen is door een rooilijn of gevat is door een gemeentelijke verordening inzake de voorbouwlijn en op voorwaarde dat de wijziging van de inplanting zich beperkt tot de verplaatsing die tot gevolg heeft dat het gebouw dezelfde voorbouwlijn krijgt als de dichtstbijzijnde gebouwen of tot de verplaatsing conform de in de verordening voorziene voorbouwlijn; indien het bestaande *bouwvolu-*

me meer bedraagt dan 1.000 m³, dient de herbouwde woning beperkt te blijven tot 1.000 m³;

(...)

6° het uitbreiden van een bestaande vergunde woning, met uitsluiting van verkrotte gebouwen. De uitbreiding van een bestaande vergunde woning kan *met inbegrip van de woningbijgebouwen die er fysisch één geheel mee vormen slechts leiden tot een maximaal bouwvolume van 700 m³*. Deze uitbreiding mag de 100% volumevermeerdering echter niet overschrijden; "

De tekst spreekt steeds over "bouwvolume" zonder deze term te definiëren. De definitie die Van Dale geeft, kan ons hierin ook niet verder helpen, aangezien die luidt: "Term waarmee men aangeeft welk deel van de totale capaciteit der bouwindustrie voor een bep. categorie van bouwwerken kan worden gebruikt (volume duidde hierin oorspr. op het materiaal, daarna op de inhoud en later op het geld of de subsidie)." Van Dale heeft hier duidelijk iets anders op het oog.

Dus moet het begrip in zijn spraakgebruikelijke betekenis worden begrepen, namelijk "het volume van de bouwwerken". De vraag is dan of een carport als een bouwwerk, als een gebouw kan worden beschouwd. Ook al is een carport veelal geen gesloten volume en begrenst hij enkel een open volume, dan lijkt het mij toch wenselijk hem in de meeste gevallen als een bouwwerk dat over een "bouwvolume" beschikt, te beschouwen.

Ik herinner de Vlaamse volksvertegenwoordiger eraan dat artikel 43, § 2 in zijn huidige vorm een afwijkingsregel is die geldt in afwachting van de omzetting van gebiedsgerichte ruimtelijke beleidsintenties in ruimtelijke uitvoeringsplannen, en die dus uiteraard niet alles kan regelen. Zoals hij ongetwijfeld weet, hebben afwijkingsbepalingen enkel als bedoeling enigszins tegemoet te komen aan de complexiteit van de realiteit, die niet in eenvoudige regels te vatten is. Waar men een afwijking op de vastgestelde regels toelaat, worden de normale regels gedeeltelijk en binnen bepaalde grenzen opzij gezet. Het geheel anderzijds in strikte regels gieten, zal opnieuw aanleiding geven tot problemen. Overeenkomstig de rechtspraak en de rechtsleer staat wel vast dat afwijkingsbepalingen strikt moeten worden geïnterpreteerd.

Desalniettemin heb ik mijn administratie verzocht het door de Vlaamse Volksvertegenwoordiger opgeworpen interpretatie-element verder te expliciteren naar aanleiding van de op te maken omzend-

brief inzake de toepassingsmodaliteiten vervat in de vigerende afwijkingsregelgeving. Met de opmaak van deze omzendbrief wordt voorlopig gewacht tot het voorontwerp van decreet, dat op 30 maart 2001 principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, de volledige procedure heeft doorlopen.

Om terug te komen op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger : artikel 43, § 2 biedt onder meer geen basis om losstaande bijgebouwen te vergunnen. Zoals voor garages, lijkt het mij redelijk ook voor carports een integratie bij de bestaande bebouwing te eisen in afwachting van de beoogde gebiedsgerichte planmatige benadering.

In afwachting van voormelde omzendbrief lijkt het mij bijgevolg redelijk en wenselijk om het volume van de aan de woning aangebouwde carport "in de regel" in rekening te brengen, zowel bij de berekening van het volume van de bestaande toestand (als er al een carport aanwezig is), als bij een eventuele uitbreiding met een aangebouwde carport. "In de regel" betekent dan dat in sommige concrete omstandigheden, zoals bij een overhangende luifel of een balkon, die verrekening dan weer niet voor de hand zal liggen.

**Vraag nr. 85
van 21 maart 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Economische herwaardering Rupelstreek – Initiatieven

De Rupelstreek kent momenteel een opwaardering door de bouw van een vlottende aanlegsteiger aan de Rupelkaai in Boom. Dit project wordt gesteund door het gemeentebestuur van Boom, Toerisme Vlaanderen en Europa. Bedoeling is om tegen de zomer ook de bijbehorende ontvangstacomodatie af te werken, waardoor er wellicht in het najaar pleziervaartuigen kunnen aanmeren.

De Rupelstreek heeft ook een rijk economisch verleden, maar vertoonde op dat vlak een zware terugval.

1. Staan er projecten op stapel om de Rupelstreek economisch te herwaarderen ?

Zo ja, welke en wat is de kostprijs ervan ?

2. Op welke manier wordt daarbij het toerisme gerelateerd aan de economie ?

Antwoord

Het beleid dat de Vlaamse minister bevoegd voor Economie voert ten aanzien van "subregio's", verloopt via twee "instrumenten", namelijk streekplatformen en gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's):

- de GOM's voeren daarbij op een relatief autonome wijze een aantal concrete opdrachten uit, op basis van een tweejaarlijkse richtnota;
- de streekplatformen, als visievormings- en overlegforum tussen de levende krachten van een streek, werken een strategische visie uit op de sociaal-economische ontwikkeling voor de streek en stellen daarbij een aantal strategische hefboomprojecten voor.

Beide "instrumenten" zijn in het leven geroepen om elke Vlaamse subregio de mogelijkheid te bieden de sociaal-economische ontwikkeling te bevorderen. Er is dus geen enveloppe specifiek voor de Rupelstreek. Wel volgt de Vlaamse overheid de strategische hefboomprojecten die zijn opgenomen in een tussen de Vlaamse regering en een streekplatform afgesloten streekcharter nader op, indien hiertoe vanuit het streekplatform in de nodige informatieverstrekking wordt voorzien.

Voor een beperkt aantal reconversiegebieden is daarnaast Europese steun mogelijk. De Rupelstreek behoort echter niet tot een van die doelstellingsgebieden.

Overzicht projecten specifiek voor de Rupelstreek opgenomen in het streekcharter voor de regio Antwerpen

Watertoerisme

Voorbereiding en uitbouw van een volwaardige infrastructuur voor toervaart en passagiersvaart, ondersteund door een betere coördinatie van de (losse) initiatieven met betrekking tot het watertoerisme in de Rupelstreek.

Arbeidsmarktbeleid

Inzetten van een procesbegeleider teneinde de synergie en de netwerking tussen de arbeidsmarktactoren te versterken, onder meer met de focus op de Tewerkstellingscel Rupelstreek ("Rupelstreek Samen"). Op die manier wordt ook intergemeentelijke samenwerking nagestreefd. Ook een intergemeentelijk tewerkstellingsconvenant wordt hiertoe voorbereid.

Met het project "Vlaanderen renoveert", afgekort Vlare, wil de Rupelstreek proefgebied worden om via praktijkgerichte bouwtechnische opleidingen de tewerkstellingskansen voor laaggeschoolden te verbeteren. De keuze voor de Rupelstreek als proefgebied is gebaseerd op het hoge aantal oude en slecht uitgeruste woningen. Dit tewerkstellingsproject heeft bovendien als voordeel dat een gerenoveerd gebouwenpatrimonium zal bijdragen tot een aantrekkelijker woonklimaat en imago.

Stimuleren ondernemerschap

In het verlengde van het STC-KMO-actieplan wordt een project Zorro, Zelfstandig Ondernemen in het Reconversiegebied Rupelstreek via aangepaste Opleidingen, georganiseerd (*STC : subregionale tewerkstellingscomité – red.*). Dit programma zet de mogelijkheden van het zelfstandig ondernemen in de verf door te voorzien in aangepaste begeleiding op het vlak van bedrijfsbeheer, marktbenadering en informatica.

Bedrijventereinen

Er zal een Rupelreconversiefonds worden opgericht met het oog op de sanering en revalorisatie van de vervuilde bedrijfsterreinen. Als werkwijze neemt het Rupelreconversiefonds zich voor om vervuilde en verlaten bedrijventerreinen aan te kopen, deze te saneren en opnieuw te verkopen. Met de aldus gegenereerde inkomsten worden opnieuw terreinen aangekocht en gesaneerd.

Kostprijs projecten

Het eigene aan deze strategische hefboomprojecten is niet alleen dat de ideeën vanuit de streek zijn ontstaan en vervolgens door de Vlaamse overheid werden erkend, maar ook en vooral dat de realisatie van deze projecten onder impuls van het streekplatform dient te gebeuren door de meest gereede partners. Het is daarbij niet altijd in de eerste plaats de Vlaamse overheid die instaat voor de verwezenlijking van deze projecten. Wel is er steeds sprake van een partnerschap tussen de meest aangewezen actoren, waarbij het subsidiariteitsbeginsel primeert.

Tot dusver werd slechts één project ter ondersteuning bij de administratie Economie ingediend, met name het Rupelreconversiefonds. Het dossier zelf vergt nog enige uitdieping vooraleer hierover uitsluitel kan worden gegeven. Het is uiteraard mogelijk dat voor andere projecten, indien deze een Vlaamse dimensie hebben, andere bevoegde ministers worden aangesproken.

Het is niet de Vlaamse overheid die van bovenaf oplegt op welke manier de sociaal-economische ontwikkeling van de streek dient te gebeuren. De Vlaamse overheid heeft wel de visie van het streekplatform inzake de gewenste sociaal-economische ontwikkeling onderschreven. Daarbij is expliciet erkend dat het benutten van de toeristische ontwikkelingskansen, door middel van een systematische uitbouw en van productverbreding en door middel van de kwaliteitsverbetering ervan, de tewerkstellingsmogelijkheden in de sector in positieve zin kan en dient te beïnvloeden.

Specifiek voor de Rupelstreek werd daarbij geopteerd voor inspanningen om het fiets- en watertoerisme te bevorderen. Voor het fietstoerisme dienen de inspanningen aan te sluiten bij het netwerk van recreatieve routes en lange-afstandsfietstroutes die onder impuls van de provincie Antwerpen worden gerealiseerd. Dit houdt tevens in dat wordt voorzien in de ontwikkeling van verblijfsarrangementen langs dit netwerk.

Voor het watertoerisme zijn de concrete projecten gepast in het grensoverschrijdend toervaartnetwerk (Rupel, Schelde, Albertkanaal, Kanaal Schoten-Turnhout-Dessel, ...). De ontbrekende infrastructuur, zoals op het vlak van jachthavens, aanlegplaatsen, brandstof- en watertappunten, dienen te worden aangelegd. Dit moet onder meer toelaten dat een belangrijk deel van de bestedingen vanwege Vlamingen in Nederland op het vlak van watertoerisme, voortaan in de Antwerpse regio plaatsvinden.

Tot slot vergt de creatie van een nieuw toeristisch aanbod met hoogwaardige voorzieningen, dat bovendien de complementariteit met het bestaande toeristische en recreatieve aanbod versterkt, een actieve opvolging. Een aanzet werd daartoe indertijd gegeven door het Strategisch Plan Antwerpen Toerisme (SPAT).

Vraag nr. 86
van 21 maart 2001
van de heer ELOI GLORIEUX

Houtbouw – Stedenbouwkundig beleid

Het blijkt dat in het overgrote deel van de Vlaamse gemeenten geen huizen mogen worden gebouwd in massiefhoutbouw. Een gevelsteen of bepleistering moet altijd aanwezig blijven en dus mag enkel de binnenmuur worden vervangen door hout.

Massiefhoutbouw heeft zeker enkele voordelen wanneer het hout uit duurzame herbebossingsprojecten komt. Hout isoleert ook beter dan steen en beton, ook omdat hout niet kan overisoleren. Het heeft immers de eigenschap om zowel overtollige koude als overtollige warmte in zich op te slaan en op het juiste moment opnieuw vrij te geven.

Nadeel is dat er in Vlaanderen een gebrek is aan massiefhoutbouwers die zonder chemische verduurzaming werken. Massiefhoutbouw heeft ook veel hout nodig (dat uit Scandinavië moet worden ingevoerd) in vergelijking met andere houtbouwsystemen, zoals houtskeletbouw. Skeletbouw biedt daarenboven de mogelijkheid om gemakkelijk in haast onbeperkte diktes te isoleren.

1. Waarom weigeren de diensten van Stedenbouw meestal een vergunning voor zichtbare houten buitengevels? Is de beslissing hierover een gemeentelijke bevoegdheid, of zijn er terzake richtlijnen van de Vlaamse regering?
2. Welke beleidsvisie wordt er door de Vlaamse regering gehanteerd m.b.t. het bouwen in hout?

Antwoord

1. Er zijn geen Vlaamse richtlijnen of gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen die het gebruik van massiefhoutbouw als gevelmateriaal uitsluiten.

Wel blijken in veel verkavelingen of zelfs (oude) bijzondere plannen van aanleg voorschriften voor te komen die dergelijke, evenzeer verantwoorde bouwvorm uitsluiten. Meer bepaald waar is voorgeschreven dat gevels moeten zijn opgebouwd uit metselwerk, gevelsteen, steenachtig materiaal, enzovoort.

Voor het overige wordt elk project, of het nu een bouwwerk is in massiefhoutbouw, of in een andere kleur van gevelsteen, of in andere materialen, beoordeeld binnen zijn plaatselijke context. Als wordt geoordeeld dat het gevraagde niet past in de bebouwde omgeving, lijkt het niet meer dan logisch dat de vergunning wordt geweigerd.

Het is dus zeker niet zo dat massiefhoutbouw zonder meer en overall wordt geweigerd. Alleen moet de plaatselijke toestand zich tot zo een bouwwijze lenen.

2. Ten aanzien van bouwen in hout bestaat momenteel geen specifieke beleidsvisie.

Wel wordt onder meer het gebruik van hout gepromoot vanuit het project "duurzaam bouwen".

Vraag nr. 89 van 21 maart 2001 van de heer HERMAN DE LOOR

CV FLIP Zottegem – Stand van zaken

Omtrent de vestiging en de exploitatie van een mestopslag in de Pandelaarstraat in Zottegem is al heel wat te doen geweest.

Ondanks het feit dat deze constructie werd opgericht in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de minister op 1 september 1998 de eerder verleende bouwvergunning introk, ligt dit foliebassin er nog steeds.

1. Heeft de minister al beslist dit storend element (een "mestodont" van 64,82 meter lang, 35,76 meter breed en 2,20 meter diep) in het landschap te doen verwijderen en de gewestplanvoorschriften te doen naleven?
2. Heeft hij daaromtrent al enig initiatief genomen en zo niet, wanneer is hij van plan dit te doen?
3. Welke maatregelen stelt de minister in het vooruitzicht indien de CV FLIP weigert het landschap in zijn oorspronkelijke staat te herstellen?

Antwoord

1. Ten gevolge van het schorsingsarrest van de Raad van State van 10 juli 1998 werd de eerder verleende vergunning bij ministerieel besluit ingetrokken op 1 september 1998.

De CV FLIP diende daarop een regularisatiedossier in, dat op 7 augustus 2000 bij ministerieel besluit werd geweigerd op grond van het feit dat het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied in het gedrang werd gebracht.

2. Op 5 april 2001 werd bij het bevoegde parket een herstellvordering ingeleid strekkende tot het herstel van de plaats in de vorige staat. De mestopslagplaats moet bijgevolg worden verwij-

derd en het landschap dient in zijn oorspronkelijke staat te worden hersteld.

Het schorsingsarrest van de Raad van State van 10 juli 1998 stipuleert immers dat deze mestopslagplaats noch een grondgebonden agrarisch bedrijf, noch een uitbreiding van een bestaand agrarisch bedrijf uitmaakt, en dat redelijkerwijze niet kan worden aanvaard dat de schoonheidswaarde van het ongeschonden landschap niet in het gedrang zou komen door de aanleg van dit mestfoliebassin.

3. De maatregelen die bij een eventuele niet-uitvoering zullen worden genomen, zijn dezelfde als deze bij andere misdrijven.

In ieder geval werd door de stedenbouwkundige inspecteur een dwangsom per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel gevorderd. Deze dwangsom wordt door de rechtbank bepaald conform artikel 149, § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999).

Bij niet-betaling van de dwangsom kan bewarend beslag worden gelegd op de goederen van de CV FLIP. Bovendien kunnen alle kosten die voortvloeien uit een ambtshalve uitvoering worden gewaarborgd door het leggen van een wettelijke hypotheek conform artikel 160 DORO. (BS : *Belgisch Staatsblad* ; DORO : *decreet over de ruimtelijke ordening* – red.)

**Vraag nr. 90
van 22 maart 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Expansiesteun MGO – Europese bezwaren

Op 17 december 1999 schortte de Europese Commissie (EC) de toepassing van de wet van 30 december 1970 (expansiesteun MGO) op, omdat de wijzigingen van de MGB3-richtlijnen in november 1998 nooit werden gemeld aan de Europese Commissie en niet in overeenstemming waren met de Europese richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen 2000-2006. (MGO : *middelgrote en grote ondernemingen*; MGB : *midden- en grootbedrijf*)

Dit had tot gevolg dat in ontwikkelingszones geen steun kon worden toegekend aan middelgrote en grote ondernemingen.

De minister verklaarde tijdens de begrotingsbesprekingen dat dit impliceerde dat medio september 423 van de 531 steunaanvragen van middelgrote en grote ondernemingen niet kunnen worden behandeld zolang de EC haar goedkeuring niet zou hebben gegeven aan de gewijzigde richtlijn MGB3 – wet 1970.

De minister heeft getracht deze situatie recht te trekken. Tijdens de begrotingsbesprekingen meldde hij ons dat "de Vlaamse regering op korte termijn nog bijkomende informatie over de herziene richtlijnen diende te verstrekken. Daarna diende zij nog de gecoördineerde tekst van de nieuwe expansierichtlijnen ter goedkeuring te melden". Zolang zou de dossierbehandeling bij toepassing van richtlijn MGB3 – wet 1970 geschorst blijven (*Stuk 15 (2000-1001 – Nr. 6-E, blz. 14 e.v. – red.)*).

1. Welke bijkomende informatie over de herziene richtlijnen diende door de Vlaamse regering te worden verschaft ?
2. Wanneer werd deze bijkomende informatie verschaft ?
3. Werd de gecoördineerde tekst van de nieuwe expansierichtlijn reeds ter goedkeuring aangemeld ?
4. Hoe staat het thans met de behandeling van de steunaanvragen van middelgrote en grote ondernemingen ?

Antwoord

1 en 2. Luidens de brief van de Europese Commissie van 17 december 1999 moest aan de Commissie aanvullende informatie worden verstrekt en moesten de richtlijnen MGB3 ter uitvoering van de expansiewet van 30 december 1970 op een aantal punten in overeenstemming worden gebracht met de Europese regelgeving.

In afwachting daarvan beval de Commissie de opschorting van de richtlijnen MGB3 – wet 1970 tot de datum waarop de goedkeuring van de Commissie van de aangepaste richtlijnen zou zijn verkregen.

Op 17 maart 2000 keurde de Vlaamse regering een voorstel goed om de richtlijnen MGB3 – wet 1970 aan te passen aan de opmerkingen van de Europese Commissie.

De voorgenomen wijzigingen werden op 5 april 2000 ter goedkeuring aangemeld bij de Europese Commissie. In een vergadering op 26 mei 2000 gaf de Europese Commissie informeel haar standpunt over de conformiteit met het Europese recht van de voorgestelde wijzigingen van de richtlijnen.

De tweede reeks voorgenomen wijzigingen van de richtlijnen die op dit overleg volgden, werd op informele wijze (telefoongesprek met de administratie Economie op 29 juni 2000) goedgekeurd door de bevoegde ambtenaar bij DG IV van de Commissie (*DG : directoraat-generaal – red.*). Vervolgens heeft de Vlaamse regering op 17 juli 2000 deze wijzigingen van de richtlijnen MGB3 – wet 1970 formeel goedgekeurd. Zij werden bij de Commissie aangemeld bij brief van 24 augustus 2000.

Naar aanleiding van het overleg met de Commissie op 26 mei 2000 en de brief van de Europese Commissie van 31 mei 2000 moest nog bijkomende informatie worden verstrekt over :

- de steun voor tools at vendor.

De inlichtingen werden verstrekt bij brief van 30 juni 2000. De daaropvolgende brief van de Commissie van 22 januari 2001 werd beantwoord bij brief van 19 februari 2001. Dit dossier werd door de Commissie afgesloten bij brief van 13 maart 2001 betreffende de afschaffing van de steun voor tools at vendor (briefwisseling, bijlage I) ;

- de gewestwaarborgen.

De inlichtingen werden verstrekt bij brieven van 30 januari 2000 en 26 oktober 2000.

Ingevolge de brief van de Commissie van 7 februari 2001 werd de regelgeving over de toekenning van gewestwaarborgen afzonderlijk aangemeld bij brief van 22 maart 2001 (briefwisseling, bijlage 2, cf. ook het antwoord op vraag nr. 3).

3. Op 20 oktober 2000 heeft de Vlaamse regering de definitief gecoördineerde tekst goedgekeurd van de nieuwe richtlijnen MGB3.2 – wet 1970, waarin alle wijzigingen zijn verwerkt.

De richtlijnen werden bij brief van 26 oktober 2000 bij de Europese Commissie aangemeld, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag (*EG : Europese Gemeenschap – red.*).

Bij brief van 7 februari 2001 heeft de Europese Commissie de nieuwe versie van de richtlijnen (MGB3.2 – wet 1970 genoemd) gedeeltelijk goedgekeurd, namelijk met uitzondering van de regeling inzake de toekenning van :

- de gewestwaarborgen ;
- de vrijstelling van de onroerende voorheffing ;
- de steun voor de sector van het vervoer.

Deze regelingen dienden op een later tijdstip afzonderlijk bij de Commissie te worden aangemeld.

Voor de gewestwaarborgen gebeurde dit bij mijn brief van 22 maart 2001. Voor de vrijstelling van de onroerende voorheffing gebeurt dit eerstdaags.

Nadien wordt de aangepaste regelgeving over de expansiesteun voor de vervoersector aangemeld.

4. Volgens de brief van de Europese Commissie moet iedere beslissing tot toekenning van steun in de expansiewet van 30 december 1970 die vanaf 1 januari 2000 wordt genomen, gebaseerd zijn op de nieuwe regionale steunkaart én op een steunregeling die volledig in overeenstemming is met de Europese richtsnoeren inzake regionale steun (Europees Publicatieblad van 10 maart 1998).

De registratiedatum van de steunaanvraag (vóór of na 1 januari 2000) is hierbij van geen belang.

Dit heeft evenwel verstrekkende gevolgen voor de nog niet besliste steunaanvragen ingediend onder de richtlijnen MGB3 – wet 1970.

De volgende tabel geeft de budgettaire impact weer van de schorsing van de steunaanvragen die vóór 1 januari 2000 zijn ingediend onder de expansiewet van 30 december 1970 :

Betwiste dossiers			
Aantal	209		
Investeringsen	83.555.397.133		
Initiële steun	9.600.007.230		
Niet-toekenbaar	4.760.960.230	= % van	49,59
		initieel	
Toekenbaar	4.839.087.000		50,41
Reden	Bedrag	%	
Wijziging zone	1.692.223.200	35,54	
Immaterieel	515.726.000	10,83	
Retroactiviteit	1.683.505.000	35,36	
Export	544.699.000	11,44	
Tools at vendor	324.807.000	6,82	
Totaal	4.760.960.200	100	

209 dossiers ingediend vóór 1 januari 2000 vielen onder de opschortingsproblematiek.

Het verlies werd ingeschat op bijna 50 % van het initieel toekenbaar bedrag.

De oorzaken van dit verlies kunnen als volgt worden omschreven :

- a) wijziging zone : ondernemingen die hun dossier indienen vóór 1 januari 2000 onder een steunzone, maar ten gevolge van de goedkeuring van de nieuwe steunkaart – van toepassing vanaf 1 januari 2000 – buiten een ontwikkelingszone vallen.

Het steunverlies wordt geraamd op bijna 1,7 miljard frank, bijna 36 % van het globale verlies ;

- b) immateriële investeringen : terwijl voorheen studies en adviezen aan ondernemingen voor subsidie in aanmerking kwamen, werd op bevel van de Europese Commissie deze steunmaatregel bij beslissing van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 afgeschaft.

Het verlies wordt geraamd op iets meer dan 500 miljoen frank ;

- c) retroactiviteit : voorheen gold het principe dat de investeringen om het steunbedrag te berekenen tot twaalf maanden vóór de datum van indiening in aanmerking konden worden genomen. Sinds de beslissing van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 moet de steunaanvraag ingediend zijn vóór de aanvang van de uitvoering van het investeringsproject (waarbij onder "aanvang van de uit-

voering van het investeringsproject" wordt verstaan de datum van de eerste factuur, eventueel een voorschotfactuur).

Deze beslissing, genomen op bevel van de Europese Commissie, hangt nauw samen met de stelling die de Europese Commissie hanteert inzake het incentive-karakter van investeringssteun, in casu dat subsidies een essentiële component moeten vormen in het investeringsgedrag van de onderneming.

Dit element veroorzaakt een steunverlies van bijna 1,7 miljard frank, of 35 % van het globale verlies ;

- d) export : voorheen werd export buiten de Europese Unie als een criterium van strategisch belang gehanteerd, waardoor ondernemingen bij de steunverlening recht hadden op een verhoogd steunpercentage. Dit werd door de Europese Commissie als strijdig met de Europese regelgeving beschouwd en door de beslissing van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 bekrachtigd.

Het verlies door het wegvallen van steun omwille van exporttoename buiten de Europese Unie wordt geschat op bijna 545 miljoen frank, of 11,5 % van het globale verlies ;

- e) tools at vendor : tijdens de vorige legislatuur werd de steun voor tools at vendor geïntroduceerd. Tools at vendor zijn machines, uitlevering of werktuigen die eigendom zijn van de bouwheer en door hem ter beschikking worden gesteld van de toeleverancier. De Europese Commissie had ernstige bezwaren tegen de steun voor tools at vendor, omdat de begunstigde van de steun, de toeleverancier, in beginsel geen eigenaar is van de investeringen.

De schrapping van deze steunmaatregel resulteert in een geschat verlies voor de ondernemingen van bijna 325 miljoen frank, of een kleine 7 % van het globale steunverlies.

Het globaal geschatte steunverlies wordt geraamd op 4,76 miljard frank.

Aangezien de grootste budgettaire weerslag gekoppeld was aan de problematiek van de retroactiviteit en de wijziging van de steunkaart met ingang van 1 januari 2000, heb ik beslist een strategie naar de Europese Commissie te ontwikkelen teneinde dit steunverlies in te perken.

Momenteel zijn hierover onderhandelingen met de Europese Commissie bezig. Op 17 januari 2001 had er een eerste overleg plaats en binnenkort dient een afspraak te worden gemaakt voor de volgende vergadering.

Het standpunt dat mijn administratie tijdens de besprekingen verdedigt, is dat het incentive-karakter van een steunmaatregel niet noodzakelijk moet worden bekeken op het ogenblik dat de overheid de beslissing neemt om steun te verlenen. Het sturend karakter van een subsidie-maatregel kan reeds vroeger blijken, bijvoorbeeld wanneer de onderneming samen met de kredietinstelling het financieel plan van de investering opstelt, een gebeurtenis die zich veelal afspeelt vooraleer de overheid haar subsidiebeslissing treft. Deze stelling wordt verdedigd vanuit de vaststelling dat de Vlaamse regeling een transparant en weinig interpretatief karakter heeft, met als gevolg dat de onderneming op basis van de Vlaamse expansierichtlijnen vooraf correct kan berekenen welke steun zij kan claimen van de overheid.

Bij de ontwikkeling van de strategie naar de Europese Commissie werd gepeild naar de strategie die de Italiaanse overheid hanteerde toen ze begin 2000 met gelijkaardige moeilijkheden bij de dossierbehandeling werd geconfronteerd. Vastgesteld werd dat de toepassing van het Italiaanse callsysteem de voorspelbaarheid van de steun drastisch reduceerde, waardoor de Italiaanse overheid met een vrijwel totaal verlies aan steun werd geconfronteerd voor investeringen gerealiseerd vóór 1 januari 2000.

Het aantal dossiers ingediend na 1 januari 2000 in de steunzones (toepassing van de expansiewet van 30.12.1970) bedroeg 154. Deze konden evenmin worden afgehandeld ten gevolge van de opschorting.

Aanvragen expansiesteun ingediend vanaf 1 januari 2000 overeenkomstig de wet van 30 december 1970 :

Maand	Wet 30.12.1970
januari	8
februari	11
maart	14
april	11
mei	14
juni	5
juli	15
augustus	12
september	11
oktober	19
november	8
december	26
Totaal	154

Administratief werd, na overleg met de Europese Commissie, met betrekking tot de dossiers in de wet van 30 december 1970 beslist het luik van de ecologie-investeringen af te splitsen van het luik van de niet-ecologische investeringen, en de dossierbehandeling m.b.t. de ecologie-investeringen voort te zetten. Ecologiesteun wordt door de Europese Commissie immers beschouwd als een horizontale steunmaatregel die niet wordt geaffecteerd door de opschorting. Hij heeft een identieke toepassing binnen de ontwikkelingszones (wet van 20.12.1970) en buiten de ontwikkelingszones (decreet van 15.12.1993). Hierdoor konden tijdens de laatste drie maanden een verhoogd aantal ecologiedossiers onder de wet van 30 december 1970 worden afgewerkt.

Ten gevolge van het principe van de ecologische meerkosten is de techniciteit in de afhandeling van de ecologiedossiers echter sterk verhoogd, wat de behandeling trager dan voorheen doet verlopen. Voor ecologie-investeringen moet immers, vanaf de beslissing van de Vlaamse regering van 17 april 2000, niet enkel rekening worden gehouden met de investeringskosten, maar tevens met de opbrengsten en kostenbesparingen die voortvloeien uit de investering gedurende de afschrijvingsperiode.

Toekenningen van ecologiesteun in 2000 overeenkomstig de wet van 30 december 1970 per maand van toekenning :

Wet van 30.12.1970		
Maand 2000	Aantal beslissingen	Steun
januari	7	63.216.000
februari	0	0
maart	3	2.003.0000
april	8	49.001.000
mei	2	20.074.000
juni	0	0
juli	0	0
augustus	0	0
september	1	830.000
oktober	4	5.620.000
november	10	38.612.000
december	7	185.280.000
Totaal	42	364.636.000

Met het oog op een inhaaloperatie werden intern-administratief maatregelen genomen om de doorlooptijd van de dossiers in te korten.

Aangezien de nieuwe richtlijnen MGB3.2 nog niet gepubliceerd zijn in het Belgisch Staatsblad, ontbreekt thans echter nog steeds de rechtsbasis om besliste dossiers te betekenen aan ondernemingen. In afwachting hiervan werden de nodige stappen gezet om de dossiers beslissingsklaar te maken (in status "voorlopig beslist") zodat, zodra de publicatie een feit is, de beslissingen onmiddellijk kunnen worden vastgelegd en betekend.

Vraag nr. 91
van 29 maart 2001
van de heer CARL DECALUWE

Wachtbekkens – Vergunningsmogelijkheden

De problematiek van overstromingen bij hevige regens wordt chronisch en almaar actueler in Vlaanderen.

Eén van de preventieve oplossingen blijkt de aanleg van wachtbekkens te zijn. In de voorbije periode werden dan ook reeds een aantal wachtbekkens aangelegd.

Hierbij blijken echter moeilijkheden te rijzen omtrent de ruimtelijke ordening.

1. Op welke basis werden er reeds bouwvergunningen afgeleverd voor de aanleg van wachtbekkens in Vlaanderen ?
2. Werden reeds initiatieven genomen om een spoedprocedure in te stellen inzake de aanleg van wachtbekkens, teneinde de veiligheid van de bevolking maximaal te vrijwaren ?

Antwoord

1. Er zijn verschillende manieren waarop wachtbekkens kunnen worden vergund. Wanneer een aanvraag wordt ingediend, dient de verenigbaarheid met de voor de betrokken locatie geldende planologische voorschriften te worden nagegaan.

Zo is op sommige gewestplannen de bestemming "overstromingsgebied" vermeld (artikel 18.7.5. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen).

Dit betekent echter geenszins dat wachtbekkens enkel in die bestemming kunnen worden aangelegd.

Ook de bestemming "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" kan compatibel zijn met de aanleg van een wachtbekken. Als het wachtbekken ook kan worden gebruikt voor waterrecreatie, is een aanleg in recreatiegebied niet uit te sluiten. Sommige wachtbekkens overstromen slechts zeer sporadisch. Ze kunnen op een zeer natuurlijke manier in het landschap worden geïntegreerd. Onder bepaalde voorwaarden kunnen sporadische overstromingen de natuurwaarden in een gebied zelfs ten goede komen. Dergelijke overstromingsgebieden kunnen worden aangelegd in een gebied dat op het gewestplan als "natuurgebied" is ingekleurd.

Als een wachtbekken gericht is op het vrijwaren van een landbouwgebied voor overstromingen, dan is het zelfs niet bij voorbaat uit te sluiten dat het wordt aangelegd in een agrarisch gebied.

Veel hangt uiteraard af van de wijze waarop het wachtbekken-overstromingsgebied wordt aangelegd. Zo is het duidelijk dat een betonnen waterkuip niet thuishoort in een natuurgebied, aangezien dat niet bepaald bijdraagt tot "het behoud of herstel van het natuurlijk milieu".

Algemene regels kunnen in deze materie moeilijk worden geformuleerd. Elke aanvraag moet apart worden onderzocht.

Ook kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger wijzen op artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, dat vroeger veel soepeler werd gehanteerd dan nu. Deze verstrenging is er gekomen door evoluties in de rechtspraak en rechtsleer.

2. Zoals onder punt 1 gesteld, is het niet bepaald onmogelijk om wachtbekkens aan te leggen.

Wanneer een concreet geval toch niet vergunbaar is, bijvoorbeeld een wachtbekken in agrarisch gebied dienstig voor de bescherming van een woongebied, dan biedt het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening nog een mogelijkheid.

Artikel 103, § 1 en 2 van dat decreet luiden immers:

"§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de lijst van de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

Er mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang verenigbaar zijn, als aan de volgende voorwaarden voldaan is:

1° het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan is van hetzelfde of van een hoger niveau als de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen;

2° de Vlaamse regering en/of de bestendige deputatie heeft geen strijdigheid vastgesteld van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan met de hogere plannen met toepassing van artikel 45, § 4 en 49, § 4.

Er mag bovendien worden afgeweken van de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan voorzover het gaat om kleine werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang, die de algemene bestemming en het architectonische

en landschappelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het gedrang brengen.

De Vlaamse regering bepaalt welke werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang als klein kunnen worden beschouwd.

§ 2. De bepalingen van § 1, tweede en derde lid, zijn eveneens van toepassing op milieuvergunningaanvragen en op verzoeken tot onteigeningsmachtiging met betrekking tot werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang."

Een speciale spoedprocedure, bovenop deze afwijkingsregeling, lijkt mij niet echt nodig te zijn.

**Vraag nr. 92
van 29 maart 2001
van mevrouw ISABEL VERTRIEST**

Ruimtebalans – Natuur- en bosgebied

Vorig jaar ontving ik van de minister de ruimtebalans.

Gezien het regeerakkoord moeten er elk jaar minstens 7.000 hectare natuurgebied en 1.350 hectare bosgebied bijkomen.

1. Hoeveel bestemmingswijzigingen zijn reeds gebeurd ?
2. Hoe ziet de ruimtebalans er nu uit ?
3. Hoe gaat de minister de effectieve bestemmingswijziging versnellen, zodat het regeerakkoord wordt uitgevoerd ?

Antwoord

Een jaarlijkse taakstelling qua bestemmingswijzigingen (minstens 7.000 ha natuurgebied en 1.350 ha bosgebied), zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar vraag suggereert, vind ik niet terug in het regeerakkoord. De jaarlijkse oppervlakte bestemmingswijzigingen die al dan niet werden doorgevoerd, is derhalve niet relevant.

- 1 en 2. Definitief vastgestelde gewestplanherzieningen in 2000 hebben geresulteerd in 1.614 hectare bijkomend natuur- en reservaatgebied en 73 hectare bijkomend bosgebied.

Relevanter is evenwel te kijken naar de ruimteboekhouding 1994-2001.

Bestemming	Evolutie 1994-2001	Optie Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen
Wonen	- 45	0
Recreatie	- 61	+ 1.000
Natuur en reservaat	+ 6.411	+ 38.000
Overig groen	- 545	0
Bos	+ 1.173	+ 10.000
Landbouw	- 4.225	-56.000
Industrie	+ 662	+ 7.000
Overige	- 2.498	0

Van de kwantitatieve optie uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen om 38.000 hectare bijkomend natuur- en reservaatgebied te bestemmen, is totnogtoe 6.400 hectare gerealiseerd. Van de 10.000 hectare bijkomend bos- en bosuitbreidingsgebied is 1.200 hectare gerealiseerd.

3. In samenspraak met minister Vera Dua wordt de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het decreet natuurbehoud in twee fasen aangepakt.

Nog dit jaar zal in een eerste fase nog in circa 6.000 hectare bijkomende groene bestemmingswijzigingen in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden voorzien. Het betreft :

- gebieden met een huidige agrarische bestemming waarover consensus bestaat tussen de gewenste agrarische structuur van de afdeling Land en de gewenste natuur- en bosstructuur van het Instituut voor Natuurbehoud ;
- gebieden met een huidige agrarische bestemming die momenteel reeds in beheer zijn als natuureservaat.

In een tweede fase, af te ronden tegen streefdatum 2003 zoals bepaald in het regeerakkoord, zullen de resterende oppervlakten natuur- en reservaatgebied en bos- en bosuitbreidingsgebied in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden afgebakend op basis van een ruimtelijke gebiedsvisie op landbouw, natuur, bos en landschap enerzijds, en de gewenste natuur- en bosstructuur en gewenste agrarische structuur anderzijds. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, impliceert dit de gelijktijdige

afbakening van de gewenste agrarische structuur.

**Vraag nr. 93
van 29 maart 2001
van de heer ELOI GLORIEUX**

Luchthaven Zaventem – Woningbouw in aanvliegroute

De Damstraat en de Sterckxstraat in de gemeente Steenokkerzeel zijn enkele van de straten die pal onder de aanvliegroute liggen van de landingsbaan 25R van de luchthaven van Zaventem. Aan de kruising van deze twee straten werden recentelijk nog nieuwe woningen gebouwd en worden nog bouwpercelen te koop aangeboden.

Rekening houdende met het federale akkoord over de nationale luchthaven en in het bijzonder de maatregelen om de geluidsoverlast terug te dringen, lijkt het me niet aangewezen om daar nieuwe inwoners aan te trekken.

Welke maatregelen, richtlijnen of adviezen geeft de Vlaamse overheid aan de gemeenten rondom de nationale luchthaven om nieuwbouw in de onmiddellijke omgeving van de luchthaven te ontmoedigen ?

Antwoord

In de gewestplannen zijn inderdaad meerdere woongebieden vastgelegd op korte afstand van de nationale luchthaven. Op tal van plaatsen kan nog bebouwing worden gerealiseerd. De aansnijding ervan dient met de nodige omzichtigheid te geschieden, vooral als het om nog grote onbebouwde stukken gaat.

De betrokken gemeentelijke overheden dienen in hun structuur- en uitvoeringsplannen deze problematiek nauwgezet te evalueren, teneinde vervolgens een ruimtelijk onderbouwd standpunt inzake de verdere bebouwing rond de luchthaven te bepalen. Mogelijk kunnen er gereduceerde bouw mogelijkheden, ruime bufferstroken of specifieke technische vereisten aan die verdere ontwikkeling worden gekoppeld.

**Vraag nr. 94
van 29 maart 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Provinciale buitendiensten RO – Personeelsformatie

Om bouwvergunningen zo snel mogelijk te kunnen afleveren, wil de minister in alle provinciale buitendiensten een stedenbouwkundig ambtenaar, een stedenbouwkundig inspecteur en een planologisch ambtenaar aanstellen. Bovendien zou hij in iedere buitendienst minstens twee planologische ambtenaren willen benoemen, om aldus een college te vormen dat bij consensus kan beslissen.

1. Zijn de provinciale buitendiensten momenteel reeds ingevuld met de vermelde topambtenaren ?
2. Hoe ziet de formatie van de provinciale buitendiensten er nu uit ?
3. Welke werkverdeling geldt er voor deze provinciale buitendiensten ?
4. Kunnen op die manier de bouwvergunningen daadwerkelijk op een snellere manier worden afgeleverd ?

Antwoord

1. In elke provincie werden inmiddels bij ministerieel besluit van 18 juli 2000 zowel de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren (2), de gewestelijke planologische ambtenaren (2) als de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs (1) aangesteld.

Deze drie soorten ambtenaren hebben elk hun specifieke opdrachten, vermeld in het decreet van 18 mei 1999. Daarnaast blijft ook de "gemachtigde ambtenaar" voor de archivering van vergunningen in de overgangperiode tot in mei 2005 actief. In elke provincie is één van de stedenbouwkundige ambtenaren ook tegelijkertijd gemachtigde ambtenaar.

2. De personeelsformatie die wordt ingezet voor het takenpakket "ruimtelijke ordening" in de verschillende provincies, ziet er op 1 april 2001 als volgt uit (zie tabel als **bijlage**).
3. De werkverdeling m.b.t. de sector ruimtelijke ordening is gebaseerd op een interne opsplitsing in drie cellen, namelijk : vergunnen, plannen en handhaven.

Gepoogd wordt de beschikbare personele middelen zo optimaal mogelijk te benutten. Dit heeft onder meer tot gevolg dat meerdere per-

soneelsleden voor meerdere taken worden ingezet. Daarbij gaat verreweg de grootste aandacht naar de vergunningverlening (gemiddeld 2/3 van de totale tijdsbesteding). Het opsplitsen van bovenvermelde cijfergegevens is niet zo erg zinvol, omdat het slechts een momentopname zou geven, aangezien de werkverdeling varieert naargelang de omstandigheden dit vereisen. Zo moesten een aantal dossierbehandelaars worden ingezet om tijdig het onderzoek van de vervalregeling van de BPA's te kunnen afronden en worden de meeste planologische ambtenaren deeltijds ingezet voor vergunningsdossiers. (*BPA : bijzonder plan voor aanleg – red.*)

4. Het aanstellen van de verschillende categorieën gewestelijke ambtenaren met hun specifieke bevoegdheden past niet in de doelstelling van een snellere afhandeling van de bouwaanvragen, maar is het logisch gevolg van het in het decreet van 18 mei 1999 op de ruimtelijke ordening uitgestippelde nieuw beleid, dat onder meer gericht is op een verschuiving van bevoegdheden.

Voor het terugdringen van de achterstand werden anderzijds reeds tal van maatregelen getroffen, zoals :

- het rekruteren van bijkomend gekwalificeerd personeel (wordt evenwel bemoeilijkt door een gebrek aan geschikte kandidaten, ten gevolge van een schaarste op de arbeidsmarkt) ;
- het verschuiven van effectieven ;
- het herstructureren en moderniseren (maximale informatisering) van de diensten ;
- het optimaliseren van de procedures ;
- het organiseren van een project voor het wegwerken van de achterstand via het presenteren van betaalde overuren.

Ik meen dat het resultaat van deze maatregelen inmiddels zichtbaar is via een duidelijke terugloop van de achterstand in de probleemprovincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en (in mindere mate) West-Vlaanderen. Zaak zal nu zijn op snelheid te blijven, waarvoor momenteel naast de rekrutering van tijdelijk personeel ook de mogelijkheid van uitbesteding van sommige (uitdovende) opdrachten wordt onderzocht.

Niveau Statuut	A		B		C		D		E		Tot.afd.	
	Vast.	Contr.	Vast.	Contr.	Vast.	Contr.	Vast.	Contr.	Vast.	Contr.	Vast.	Contr.
ROHM Oost-Vl.	14	2	3	1	21	2	9	1	3	0	50	6
ROHM West-Vl.	14	2	2	0	13	1	8	0	0	0	37	3
ROHM Vl.-Brabant	11	2	1	0	15	2	6	3	2	0	35	7
ROHM Limburg	14	0	1	0	11	3	11	0	3	2	40	5
ROHM Antwerpen	17	2	1	0	21	2	10	2	2	0	51	6
Totaal RO	70	8	8	1	81	10	44	6	10	2	213	27

(1) Er dient te worden opgemerkt dat in bovenstaande cijfers ook de personeelsleden zijn opgenomen die slechts deeltijds werken.

N.v.d.r.

ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen

RO : Ruimtelijke Ordening

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 46
van 27 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsdiensten – Vakbondspremie

Vorig jaar gaf de federale overheid de vakbonden de toestemming om hun lidgeld met 37,5 % te verhogen. Tevens werden de zogenaamde administratiekosten die voor de leden door de overheid worden betaald met 30 % verhoogd.

1. Wat is de impact hiervan voor de Vlaamse overheidsdiensten ? Geldt dit ook voor hen ?
2. Werd de Vlaamse regering eventueel door de premier bij die beslissing betrokken ?
3. Kan de minister-president een overzicht verstrekken van de vakbondspremies die de jongste drie jaar werden uitgekeerd aan de Vlaamse ambtenaren ?

Antwoord

1. De vakbondspremie voor de overheidsdiensten wordt geregeld door de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector, en haar uitvoeringsbesluiten. Deze wet en haar uitvoeringsbesluiten zijn ook van toepassing op het personeel van de diensten van de Vlaamse regering en op de Vlaamse openbare instellingen, aangezien zij in het toepassingsgebied van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten zijn opgenomen.

De regeling van het vakbondsstatuut en de vakbondspremies voor de overheidsdiensten behoren ingevolge artikel 87, § 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Het koninklijk besluit van 7 januari 2001 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 26 september 1980 houdende uitvoering van de artikelen 1, b) en 4, 2° van de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en van 30 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector, heeft onder meer de vakbondspremie en de administratieve werkingskosten verhoogd.

2. In het Gemeenschappelijk Comité voor alle Overheidsdiensten werd het intersectoraal akkoord 1999-2000 afgesloten. In dit intersectoraal akkoord werd onder meer overeengekomen dat "de overheid aanvaardt het bedrag van de vakbondspremie voor de referentiejaar 1999-2000 vast te leggen op 2.750 BEF, en deze van de administratieve kosten op 65 BEF" (protocol nr. 108/4). Het bovenvermelde koninklijk besluit van 7 januari 2001 geeft uitvoering aan dit intersectoraal akkoord.

Bij de onderhandelingen in het Gemeenschappelijk Comité voor alle Overheidsdiensten is de Vlaamse overheid vertegenwoordigd door een afgevaardigde van de minister-president van de Vlaamse regering en een afgevaardigde van de Vlaamse minister bevoegd inzake Ambtenarenzaken.

3. Bij de Diensten van de Eersteminister werd een Fonds voor Vakbondspremies ingesteld. Dit fonds is ingeschreven in de afzonderlijke sectie van de begroting van de Diensten van de Eersteminister. De eersteminister beheert het Fonds voor Vakbondspremies. Naast dit fonds is er bij de Diensten van de Eersteminister ook een Commissie voor de Vakbondspremies opgericht. Deze Commissie heeft onder meer als taak controle uit te oefenen en na te gaan of de vakbondspremies werkelijk zijn uitbetaald.

Aangezien de Vlaamse Gemeenschap niet beschikt over cijfergegevens inzake vakbondspremies, zullen de nodige gegevens worden opgevraagd bij de Diensten van de Eersteminister.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 99
van 9 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kansarme gezinnen – Limburg

In 1999 werd bijna 5 % van de kinderen in het Vlaamse gewest geboren in een kansarm gezin, een gezin dat dus op verschillende maatschappelijke domeinen kansen ontbeert, aldus Kind en Gezin. De provincie Limburg telt het hoogste percentage kansarme gezinnen. 37,4 % van deze kinderen zijn

geboren in een kansarm allochtoon gezin. De minister is niet alleen verantwoordelijk voor kinderen, maar ook voor gezinnen en voor armoede. Als vaststellingen dus wijzen op een dringende nood bij gezinnen met jonge kinderen, verwacht iedereen dat er prioritair voor deze gezinnen een actieplan komt.

Blijkbaar zijn er voor gerichte acties naar deze kansarme Limburgse gezinnen geen middelen voorhanden. Preventieve ondersteuning van juist deze groep zou echter zowel de kansen van de kinderen als van de ouders verhogen.

Pijnlijk is daarenboven dat in alle beslissingen van de regering voorrang wordt gegeven aan de grootstedelijke problematiek, waardoor een provincie zonder grootstad er steeds bekaaid vanaf komt.

1. Hoe speelt de minister in op de recentste resultaten van de kansarmoedeatlas ?
2. Wordt er een actieplan gemaakt op maat van de provincie Limburg ?

Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Welke timing wordt hiervoor gehanteerd ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 23 februari een Vlaams Actieplan Armoedebestrijding goedgekeurd, dat ondertussen aan de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen werd overhandigd. Dit plan bevat concrete maatregelen, ook op korte termijn, om aan de leefsituaties van gezinnen die in armoede leven, tegemoet te komen.

Naast de initiatieven vanuit mijn coördinerende bevoegdheden voor het armoedebeleid heb ik, als minister van Welzijn, vooral maatregelen aangegeven op het terrein van de welzijnsvoorzieningen, de jeugdhulpverlening en de kinderopvang. Ook stimulering van de inzet van ervaringsdeskundigen en de uitbouw van opvoedings- en gezinsondersteuning, moeten de kwaliteit van de dienstverlening aan kansarme gezinnen zeker verbeteren.

2. Het actieplan is opgemaakt voor heel Vlaanderen, niet gespecificeerd per provincie of regio. Wel is reeds bij de gekozen beleidsprincipes rekening gehouden met de noodzakelijke diffe-

rentiatie tussen een beleid voor het stedelijk gebied en voor het platteland.

In het kader van het hoofdstuk "recht op inkomen" wordt ook extra aandacht besteed aan de financiële armoede op het platteland, meer specifiek wat de land- en tuinbouwbedrijven betreft.

Limburg zal als proefregio voor de integrale jeugdhulpverlening zeker ook de nodige ervaringen opleveren om de verschillen met de stedelijke regio's duidelijk te maken. In de provincie Limburg krijgen momenteel acht verenigingen "waar armen het woord nemen" een subsidie van de Vlaamse Gemeenschap. Het is de bedoeling dat zij, in samenwerking met en ondersteund door onder meer de opbouwwerkers van het RISO, mee kunnen participeren aan de beleidsvoorbereiding en -evaluatie op alle terreinen die voor de armoedebestrijding van belang zijn. (*RISO: Regionale instelling voor Samenlevingsopbouw – red.*)

**Vraag nr. 101
van 9 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

VIPA-subsidiëring – Ziekenhuizen met één campus

Ziekenhuizen doen voor de subsidiëring van bouw- of verbouwingswerken een beroep op het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

In haar Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 stelde de minister dat bij de besteding van de VIPA-middelen voorrang zou worden gegeven aan ziekenhuizen die zich op één campus vestigen (*Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 95 – red.*).

De administratie lijkt deze zinsnede nogal letterlijk te interpreteren. In de realiteit is het immers vandaag zo dat heel wat ziekenhuizen zich na de recente fusie- en samenwerkingsoperaties nog niet op één campus kunnen vestigen, omdat dit financieel niet haalbaar is. Zij worden echter geconfronteerd met een administratie die hun vraag afwijst en verwijst naar de beleidsnota van de minister.

1. Heeft de minister weet van het feit dat de administratie deze zinsnede uit haar beleidsnota strikt toepast en heel wat subsidieaanvragen van ziekenhuizen die nog niet actief zijn op één campus afwijst ?

2. Blijft de minister onverkort bij haar stelling dat ziekenhuizen met één campus altijd voorrang krijgen op ziekenhuizen die werken op meerdere campussen ?

3. Is het realistisch en/of wenselijk om subsidiëring aan ziekenhuizen met meerdere campussen te sanctioneren via het VIPA ?

Antwoord

Vooreerst wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger toch enige duiding te geven omtrent die bewuste zinsnede uit de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Ik heb vastgesteld dat om allerlei redenen het aantal initiatiefnemers van algemene ziekenhuizen sedert 1989, toen er nog 114 waren, gedaald is tot 72 in het jaar 2000. Deze beweging zet zich nog steeds door. Niet in het minst liggen maatregelen getroffen door de federale regering hieraan ten grondslag. Daarenboven dienen de algemene ziekenhuizen te beschikken over goed uitgebouwde medisch-technische diensten, hoogtechnologische apparatuur, moderne beeldvormingstoestellen en een formatie van hooggekwalificeerd personeel om hun kernopdracht kwaliteitsvol, doelmatig en effectief te verwezenlijken. Dit laatste veronderstelt een kritisch minimaal afzetgebied.

Niet de opeenvolgende ministers, maar de ziekenhuisbeheerders en directies zelf dringen vaak aan op een snelle concentratie van de activiteiten op één campus, om de hierboven vermelde redenen. Een één-campusgebeuren laat bovendien een vlottere en betere afstemming van de verschillende specialismen toe.

Gezien de begrensde middelen is het evident dat deze het meest verantwoord worden ingezet door subsidiëring van projecten die de één-campusrealisatie mogelijk maken. Ik blijf dus onverkort bij mijn stelling dat ziekenhuizen met één campus voorrang verdienen tegenover ziekenhuizen die werken op meerdere campussen. Dit standpunt is evenwel niet absoluut. Door het VIPA werd reeds meermaals, na behandeling van zorgstrategische plannen, geargumenteed voor het behoud van ziekenhuisactiviteiten op meerdere campussen. Steeds heb ik mijn administratie hierin gevolgd.

Het is dus niet terecht te suggereren dat het VIPA subsidieaanvragen systematisch afwijst van ziekenhuizen die niet of nog niet actief zijn op één campus. Het is evenmin correct te suggereren dat ik via

het VIPA ziekenhuizen zou sanctioneren die werkzaam zijn op meerdere campussen. Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er ten slotte aan herinneren dat in de zorgstrategische commissie ook deskundigen zetelen uit de particuliere sector. De adviezen van deze commissie gaan derhalve niet uit van uitsluitend ambtenaren van VIPA.

Vraag nr. 105
van 15 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Resolutie psychiatrische ziekenhuizen – Stand van zaken

Het Vlaams Parlement keurde op 29 maart 2000 een resolutie (Stuk 222 (1999-2000) – Nr. 3) goed om de financiële toestand van de openbare psychiatrische ziekenhuizen (OPZ) van de Vlaamse Gemeenschap te verbeteren.

Zo werd onder andere gevraagd om bij de federale regering aan te dringen op een snellere uitvoering van de achterstallen en op herziening van de verpleegdagprijzen.

1. Heeft de minister hierover reeds contact gehad met haar federale collega's ? Wanneer ? Met welk resultaat ?
2. Heeft zij reeds contact gehad met de private psychiatrische ziekenhuizen in Vlaanderen over hun financiën ?

Kampen zij met hetzelfde probleem ?

Werden deze problemen ook aangekaart in het overleg met de federale regering ? Met welk resultaat ?

Antwoord

1. Ja, de problematiek van de verpleegdagprijzen van het OPZ Geel en het OPZ Rekkem werd op vraag van de beide openbare psychiatrische ziekenhuizen in gesprekken en in een brief van juni 2000 aangekaart bij minister Aelvoet, de bevoegde minister.

Het gevolg is dat de verpleegdagprijzen nu worden berekend tot het jaar 1996, zoals voor de andere ziekenhuizen in ons land. Deze bereke-

ningen zullen waarschijnlijk afgelopen zijn in juni van dit jaar.

2. Neen, het probleem van de financiën werd niet besproken met de private psychiatrische ziekenhuizen.

Ik denk niet dat zij met een gelijkaardig probleem inzake hun verpleegdagprijzen kampen, omdat de twee OPZ de enige twee ziekenhuizen waren in België met een "oude" verpleegdagprijzen, een verpleegdagprijzen die niet berekend was zoals die van de andere ziekenhuizen.

Vraag nr. 112
van 20 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Vrouwelijke politici – Steun

In het raam van de begrotingsbespreking 2001 verklaarde de minister dat ze de 8 % verkozen vrouwen permanent wil ondersteunen, in plaats van telkens voor de verkiezingscampagne te herstarten. "Als men niet permanent ondersteunt, moet men na zes jaar opnieuw beginnen met onervaren vrouwen", stelde de minister (*Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6, blz. 25 – red.*).

1. Op welke manier wordt dit dossier concreet aangepakt ?

Gaat de minister uit van een budget voor de verschillende vrouwenorganisaties van de partijen ? Wil zij zelf – via de administratie of de cel Gelijke Kansen – deze vorming geven, of geeft zij opdracht aan welbepaalde instellingen of organisaties ? Welke argumenten pleiten volgens de minister voor partijgebonden units, dan wel voor initiatieven uitgaande van bijvoorbeeld organisaties als de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ?

2. Ziet de minister ook initiatieven om niet-verkozen kandidaten of geïnteresseerden bij de politiek te betrekken ? Welke ?

Antwoord

1. Reeds van bij de start van de acties ter bevordering van de deelname van vrouwen aan de lokale politiek in december 1999 werd gesteld dat – tijdens deze legislatuur en na de verkiezingen

van 8 oktober 2000 – permanent actie zou worden gevoerd om tegen de volgende verkiezingen meer vrouwen te overtuigen zich kandidaat te stellen, zowel op het Vlaams als op het lokaal niveau, en dat de verkozen vrouwen zouden worden begeleid.

Om deze doelstellingen te realiseren, stelt de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen een strategisch plan over "Vrouwen in politiek" op. In dit plan worden twee pistes uitgewerkt : enerzijds de empowerment van verkozen vrouwen en anderzijds het aanmoedigen van vrouwen om zich bij de volgende verkiezingen kandidaat te stellen. Hierbij zal worden gewerkt met verschillende partners : lokale emancipatieambtenaren, gelijkkekansenraden, VVSG, VVP, schepenen voor Gelijke Kansen, vrouwenorganisaties, politieke vrouwengroepen, politieke partijen, vormingsorganisaties, ... (VVSG : *Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten* ; VVP : *Vereniging van Vlaamse Provincies – red.*).

Een eerste actie is een studiedag "Vrouwen in de politiek!?" op 27 maart 2001. Deze studiedag vormt de afsluiting van de campagne "Evenwicht. Jij kiest!" en de start voor nieuwe acties. Er zal onder andere een brainstorming zijn met de deelnemers over mogelijke acties om de deelname van vrouwen in de politiek te bevorderen. Daarnaast biedt de "Subsidiegids 2000-2001" ook nog mogelijkheden. Projecten die in de beschreven criteria passen, kunnen in aanmerking komen voor een subsidie.

2. Het is erg belangrijk de vrouwen die bij de verkiezingen van 8 oktober 2000 kandidaat waren maar niet zijn verkozen, blijvend te motiveren, zodat zij zich ook bij de volgende verkiezingen kandidaat stellen.

Daarom zullen zij bij de acties die in het kader van beide doelstellingen van het strategisch plan zullen worden ondernomen, zoveel mogelijk worden betrokken.

3. Op 13 februari 2001 heb ik alle schepenen van Gelijke Kansen uitgenodigd op een lunch, met een dubbel doel :
  - ondersteunen en informeren omtrent lokaal gelijkkekansenbeleid en de uitdrukkelijke vraag om hun vrouwelijke collega's over de partijgrenzen heen te steunen ;
  - het opbouwen van een netwerk tussen de schepenen. Gedurende de komende jaren zal op regelmatige basis worden voortgewerkt met de schepenen.

Vraag nr. 113
van 23 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

Pleegzorg – Vraag en aanbod

Naar aanleiding van de begrotingsbespreking "Welzijn" werd gesteld dat er meer middelen naar pleegzorg zouden gaan, onder meer omdat de vraag naar pleegzorg toeneemt. Er werd echter geen duidelijkheid geschapen omtrent de groei van de nood aan pleegzorg.

Bovendien is er – met het oog op een verdere programmatie en evaluatie van het gebruik van de diverse zorgvoorzieningen – nood aan duidelijke cijfergegevens. Er wordt immers nog steeds vrij geregeld geklaagd over het feit dat jongeren niet steeds in de voor hen meest geschikte voorziening terecht komen wegens overbezetting.

1. Wat is het gebruik van de verschillende soorten voorzieningen (pleeggezinplaatsing, ontvangst en oriëntatie, ...) van 1998 tot op heden (graag uitgesplitst per gerechtelijk arrondissement) ?
2. Wat is het aantal meldingen in de diverse comités voor bijzondere jeugdzorg (uitgesplitst per comité), indien mogelijk in vergelijking met 1980, 1990, 1995 en van 1998 tot op heden ?

Kan tevens het aantal situaties worden vermeld dat aanleiding gaf tot plaatsing, thuisbegeleiding, ... ?

3. Heeft men zicht op wachtlijsten voor de diverse soorten voorzieningen ? Kan de minister daar een overzicht van geven, eventueel uitgesplitst per arrondissement ?
4. Registreren comités voor bijzondere jeugdzorg, dan wel jeugdrechters het aantal jongeren dat zij niet aan een voorziening kunnen toewijzen wegens overbezetting ?

Zo ja, en indien de Vlaamse administratie over deze gegevens beschikt, kunnen ze dan uitgesplitst per soort voorziening en per regio worden meegedeeld ?

Antwoord

1. Gebruik van de voorzieningen van 1998 tot heden

Een overzicht van het gebruik van de soorten voorzieningen in 1998, 1999 en 2000 gaat in de lijsten als **bijlage**.

De betekenis van de gebruikte afkortingen is:

BTH (begeleidingstehuis), BZW (begeleid zelfstandig wonen), GTH (gezinstehuis), OIOC (onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum), DC (dagcentrum), TB (thuisbegeleiding), PG (pleeggezinnen), GI (gemeenschapsinstellingen), PSA (preventieve sociale actie).

2. Aantal aanmeldingen in de comités voor bijzondere jeugdzorg

Over het aantal meldingen in de diverse comités voor bijzondere jeugdzorg zijn geen gegevens beschikbaar.

3. Wachtlijsten voorzieningen

De administratie heeft de kwantitatieve gegevens verzameld en vastgesteld dat een interpretatie moeilijk tot onmogelijk is wegens een verschillend inhoudelijk gebruik van wachtlijsten.

De administratie probeert dit vooralsnog uit te klaren. Het resultaat zal onderwerp zijn van een aanvullend antwoord.

4. Registratie aantal jongeren die wegens overbezetting niet aan een voorziening kan worden toegewezen

Hierover zijn geen gegevens beschikbaar.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 114
van 23 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptie – Begeleidingscommissie

Naar aanleiding van de evaluatie van het Vlaamse adoptielandschap en de bedroevende resultaten die Kind en Gezin hierin boekte, kondigde de minister, in afwachting van een federale wet, een aantal initiatieven aan.

Om een overstap mogelijk te maken van de nu bestaande situatie naar een nieuw decreet, dat moet inspelen op de nieuwe federale wet, heeft de minister aangekondigd een begeleidingscommissie te installeren op het niveau van de gemeenschap, die het proces naar een verbeterde adoptiepraktijk voorbereidt, begeleidt en juridisch vertaalt. De sa-

menstelling ervan zou bevoegdheidsoverschrijdend zijn, met een delegatie van de actoren.

1. Wanneer wordt deze begeleidingscommissie opgericht en wanneer zal zij haar werkzaamheden starten ?
2. Wie zal van deze commissie concreet deel uitmaken naast Kind en Gezin ?

Worden ook vertegenwoordigers van de adoptieouders en de geadopteerden bij deze commissie betrokken ? Zo neen, waarom niet ?

3. Op basis van welke criteria wordt deze begeleidingscommissie samengesteld ?
4. Wie neemt het voorzitterschap en het secretariaat van de commissie waar ?
5. Zal de begeleidingscommissie ook aandacht hebben voor de broodnodige nazorg in de adoptie ?

Antwoord

1. De begeleidingscommissie zal worden opgericht op het ogenblik dat het ontwerp van federale wet bekend is.

Dit is belangrijk, omdat een toekomstgericht nadenken over adoptie moet geënt zijn op de federale uitgangspunten die zullen worden geformuleerd in het op stapel staande ontwerp van wet.

2. Omdat ik van de commissie verwacht dat ze een globaal structureel advies formuleert dat vooral ingaat op de manier waarop de cruciale samenwerkingsverbanden tussen de verschillende betrokken bevoegdheidsniveaus best tot stand komen, met name tussen de federale departementen Buitenlandse Zaken, Binnenlandse Zaken, Justitie en Ontwikkelingssamenwerking en de drie gemeenschappen, is de samenstelling van de commissie mee afhankelijk van een overleg daarover met de genoemde partners.

Noch de actoren op het terrein, noch de adoptieouders en de geadopteerden zullen in deze commissie vertegenwoordigd zijn. Zij zullen uiteraard wel worden geïnformeerd over de gang van zaken. Ik licht hen nu reeds systematisch in over de beleidsontwikkelingen. Als deze rechtstreeks betrokkenen niet participeren aan de begeleidingscommissie, dan heeft dat alles te

maken met de doelstelling van de commissie: op korte termijn een uitspraak doen over de structurele netwerken die tussen de administraties moeten worden gerealiseerd om te komen tot een efficiënte dossierbehandeling binnen interlandelijke adoptie.

3. Het antwoord op vraag 2 omschrijft het kader waarbinnen de begeleidingscommissie wordt samengesteld.
4. Met betrekking tot het voorzitterschap en het secretariaat is, gezien de geschetste context, nog geen beslissing genomen.
5. Uit het bovenstaande blijkt dat nazorg niet het eerste aandachtspunt van de begeleidingscommissie zal zijn. Nazorg is binnen de adoptieproblematiek, net zoals de voorbereiding op adoptie, bij uitstek gemeenschapsmaterie.

De commissie zal zich vooral dienen uit te spreken over optimale logistieke en communicatieve netwerken die de bemiddeling in een interlandelijke adoptie kunnen stroomlijnen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 78
van 15 februari 2001
van de heer FRANS RAMON

Deeltijds onderwijspersoneel – Ziekteformulieren

Wordt iemand ziek die halftijds in de privé-sector werkt en halftijds in het onderwijs, dan heeft die persoon drie formulieren nodig om dat te melden :

een afwezigheidsattest ("pers 16") dat naar de directie van de school moet worden gestuurd ;

een medisch attest dat naar het controleorgaan Securex moet worden gestuurd ;

een attest dat naar de werkgever (privé) moet worden gestuurd.

Concreet moet de arts drie verschillende formulieren invullen en moet het betrokken personeelslid er ook voor zorgen dat hij steeds een "pers 16" bij zich heeft. Zowel voor de betrokken artsen – die nog niet zolang geleden erover klaagden dat zij

veel te veel administratieve beslommeringen hebben – als voor leerkrachten zou het veel eenvoudiger kunnen.

1. Een arts heeft standaardformulieren om aan te geven dat hij/zij iemand heeft onderzocht en om vast te stellen dat iemand werkonbekwaam is. Hij/zij verwerkt die informatie (o.a. over periode van werkonbekwaamheid) in een medische databank. Waarom wordt dit standaardformulier niet gebruikt voor leerkrachten die ziek worden ?
2. Kan het standaardformulier dan niet meteen worden gebruikt én voor de directie van de school én voor Securex ?
3. Waarom wordt terzake nog langer een onderscheid gemaakt tussen privé en onderwijs ?

Waarom wordt met name niet één en hetzelfde formulier gebruikt om zich ziek te melden én bij het bedrijf én bij de school ?

Het zou de administratieve last voor de arts verminderen en de verwerking van medische gegevens ten goede komen.

Antwoord

De relatie tussen werknemer (personeelslid) en werkgever (inrichtende macht) in onderwijsverband is moeilijk vergelijkbaar met de privé-sector gelet op onder meer het systeem van de derdebetalen (nl. de overheid die ook het controleorgaan op het ziekteverlof organiseert).

In onderwijsverband wordt elk ziekteverlof ook aan het controleorgaan gemeld. Bijgevolg moet naast de school en het departement Onderwijs ook het controleorgaan worden verwittigd. Dit gebeurt rechtstreeks door de betrokkene. Dit is uiteraard ingegeven door het feit dat de werkgever, gelet op de privacy van de zieke en het beroepsgeheim van de arts, geen uitstaans heeft met de aandoening op zich.

Voor onderwijs zijn er dus inderdaad twee attesten nodig, een medisch attest voor het controleorgaan en een formulier "pers 16" voor de school. Deze laatste verwittigt op haar beurt het departement Onderwijs. Nu kan het personeelslid meerdere werkgevers hebben, niet alleen in combinatie met de privé-sector, maar zelfs in het onderwijs (in meerdere scholen, bij verschillende inrichtende machten). In dat geval moeten er dus ook meerde-

re formulieren "pers 16" worden ingevuld. Het medisch attest moet in elk geval maar in één exemplaar worden afgeleverd.

Het gebruik van standaardformulieren zowel voor het onderwijs als voor de privé-sector zal niet zo eenvoudig zijn. Afstemmen op de gehele privé-sector vraagt eerst een afstemming binnen de privé-bedrijven onderling, want ook daar heersen verschillende culturen op dit vlak. Binnen het onderwijs nog enige vereenvoudiging aanbrengen, kan worden onderzocht, vooral als het om verschillende werkgevers/inrichtende machten gaat waar het personeelslid tewerkgesteld is. Er kan nogmaals worden nagegaan in hoeverre het standaardformulier dat de dokter uitrekt ("doktersbriefje") enerzijds alle noodzakelijke gegevens bevat voor én de school én het departement Onderwijs, maar anderzijds niet indruist tegen de wet op de privacy, en of alsnog eventueel één formulier voor het controleorgaan én de werkgever én het departement Onderwijs kan worden ontworpen.

Ter informatie kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de onderwijsstandaardformulieren voor het controleorgaan en de werkgever/departement Onderwijs ook een aantal andere specifieke rubrieken bevatten. Meer bepaald is er op het medisch attest voor het onderwijspersoneel een rubriek aangebracht voor speciale aanvragen.

Zo moet het personeelslid ten minste vier dagen op voorhand het controleorgaan op de hoogte brengen van het feit dat het naar het buitenland wenst te vertrekken. Tevens kan het personeelslid via het attest een aanvraag doen om verminderde prestaties wegens ziekte te verkrijgen.

Zo is er onder meer ook voor geopteerd om via het in te vullen attest de personeelsleden te wijzen op een aantal specifieke bepalingen van de onderwijsreglementering, en zodoende preventief op te treden daar waar er zich in het verleden reeds problemen hebben voorgedaan (bv. rond de problematiek van de protestattesten in het kader van de beroepsprocedure in geval van niet-akkoord met de uitspraak van het controleorgaan aangaande de werkhervatting e.d.).

Vraag nr. 81
van 23 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Secundair onderwijs – Vakbenamingen

Op 15 december 2000 verscheen in het Belgisch Staatsblad een besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van de vakbenamingen in het voltijds secundair onderwijs. Door dat besluit worden met ingang van 1 september eerstkomend vakken afgeschaft (bv. het technisch vak Sport), maar ook vakken gecreëerd (bv. het algemeen vak Gedragswetenschappen en het algemeen vak Sport).

1. Waarom werden deze wijzigingen doorgevoerd ?
2. Zijn er voor de nieuw gecreëerde vakken reeds bekwaamheidsbewijzen vastgelegd ?

Zo neen, wanneer worden de scholen hierover dan ingelicht ?

3. Wat is het inhoudelijk verschil tussen het algemeen vak Sport en het technisch vak Sport ?
4. Heeft deze wijziging tot gevolg dat in de studierichtingen waar vroeger het technisch vak Sport werd gegeven, nu het algemeen vak Sport moet worden gegeven ?

Zo ja, wat zijn dan de gevolgen hiervan voor de leraars die tot nu toe het technisch vak Sport gaven ?

Gaan zij ook het algemeen vak Sport kunnen geven ?

Antwoord

1. De wijziging aan de regelgeving inzake de vakbenamingen is gebeurd om drie redenen:
  - a) opheffing van bepaalde vakbenamingen die nooit in de lessentabellen worden gebruikt ;
  - b) invoering van bepaalde vakbenamingen vanwege de invoering van een studierichting Humane Wetenschappen met een totaal nieuw profiel, waarvan het leerprogramma niet binnen de bestaande vakbenamingen kan worden gerealiseerd ;
  - c) vervanging van de rubricering TV door AV voor het vak Sport, uit hoofde van het vigerend stelsel op de bekwaamheidsbewijzen. Door deze aanpassing wordt de derde graad voorbehouden aan licentiaten, terwijl voor een TV ook de GLSO onderwijsbevoegdheid heeft in deze derde graad.

Sport, als fundamenteel vak binnen de (top)sportrichtingen ASO en TSO, is op het niveau van de derde graad dermate specifiek en gericht naar een bepaalde doelgroep, dat het van de lesgevers een universitaire scholing vereist. Op deze wijze ontstaat er een parallellisme met Lichamelijke Opvoeding, dat zich overigens tot alle leerlingen richt.

(AV : algemeen vak ; TV : technisch vak ; GLSO : geaggregeerde lager secundair onderwijs ; ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs – red.)

De wijziging van rubricering heeft geen inhoudelijke repercussies. Leerplannen en lessentabellen blijven onverkort van toepassing, uiteraard tot het ogenblik dat – precies zoals voor andere studierichtingen – de specifieke eindtermen zullen worden ingevoerd. Dit is echter een beweging die losstaat van het aspect van de vakkenindeling.

2. De wijzigingen aan het besluit betreffende de bekwaamheidsbewijzen worden op dit moment voorbereid.
3. Mogelijk worden de wijzigingen van de vakbenamingen met een jaar uitgesteld, zodat de scholen zich tijdig kunnen voorbereiden op de veranderingen.

Er is geen inhoudelijk verschil tussen het algemeen en het technisch vak Sport.

4. De rubricering van het vak verandert, de scholen moeten dus AV Sport organiseren.

Er wordt in overgangsmaatregelen voorzien voor de leraren die nu TV Sport geven en die niet voldoen aan de voorwaarden om AV Sport te geven (de GLSO's in de derde graad van het technisch secundair onderwijs).

Personeelsleden die erkende nuttige ervaring hebben voor het TV Sport, behouden dezelfde geldelijke anciënniteit voor het AV Sport.

Voor de leraren die nu al TV Sport geven, verandert er dus niets; er kunnen geen nieuwe GLSO's worden aangesteld in de derde graad TSO.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 66
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Een geëigend onderdeel binnen het luik Onderzoek en Ontwikkeling betreft het beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek zoals het door de verschillende ministers wordt voorgesteld en toegewezen aan universiteiten en/of hogescholen.

Een overzicht van het onderwijskundig onderzoek, en dit sinds 1994, werd opgenomen onder Bijlage 1-9 van de Beleidsbrief Onderwijs – Beleidsprioriteiten 2000-2001 van 6 december 2000 (Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-H).

Ik neem uiteraard aan dat dergelijke onderzoeksprojecten, net als tijdens de vorige legislatuur, niet enkel beperkt blijven tot onderwijskundige onderwerpen.

Kan de minister een overzicht geven van de toegewezen beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten binnen zijn/haar bevoegdheidsdomeinen sinds de aanvang van de legislatuur (en indien mogelijk gegroepeerd voor 1999 en 2000) ?

Voor het beoordelen van dit overzicht is het aangezien dat, behalve de titel van de projecten, eveneens de naam van de promotor (en de instelling) wordt vermeld, alsook de looptijd van het project en de toegewezen middelen.

N.B Deze vraag werd gesteld aan alle ministers. De vraag aan mevrouw Marleen Vanderpoorten betreft evenwel alleen de kredieten die werden toegekend aan de onderzoeksprojecten vermeld in voornoemde beleidsbrief.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1522 – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

**Vraag nr. 146
van 29 maart 2001
van mevrouw INGRID VAN KESSEL**

Mobiele urgentiegroepen – Erkenningen

Ongeveer twee jaar geleden werd een wettelijke regeling ingevoerd waarbij een normering werd ingesteld voor het liggend ziekenvervoer vanuit, naar en tussen ziekenhuizen of vestigingsplaatsen van ziekenhuizen dat tot het toepassingsgebied van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening behoort. Deze materie behoort volgens de Raad van State tot de bevoegdheid van de federale wetgever.

Aanvankelijk was de erkenning van de MUG's gepland tegen 1 november 1999. Hierbij was in de oprichting voorzien van provinciale commissies, die lijsten moeten opstellen met erkende MUG's en met ziekenhuizen met een gespecialiseerde functie waar de MUG's terecht kunnen. Omdat de oprichting van deze provinciale commissies vertraging opliep, stelde minister van Volksgezondheid Aelvoet een uitstel tot 1 februari 2000 voor (MUG: mobiele urgentiegroep).

Sindsdien is het bijzonder stil geworden rond de erkenning van MUG's. Ondertussen lopen de overgangsmatregelen af die in de koninklijke besluiten terzake van toenmalig federaal minister Colla waren opgenomen.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

* datum van afsluiting : 10/5

**Vraag nr. 149
van 29 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Geweld tegen vrouwen – Initiatieven

Tijdens de follow-upconferentie van de UNO over de situatie van de vrouwen in juni 2000, georganiseerd in het kader van het "Proces van Peking", werd opnieuw het geweld tegen vrouwen aange-
stipt als een van de belangrijkste problemen.

Tot de actielijnen die binnen hetzelfde kader in aanmerking werden genomen, behoort de goedkeuring door de lidstaten van de nationale actieplannen voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen.

1. Welke middelen heeft de Vlaamse overheid ter beschikking om geweld tegen vrouwen te bestrijden ?
2. Welke subsidiëring is er voor elk van deze middelen ?

**Vraag nr. 150
van 29 maart 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijnssector – Begeleiding herintreders en stagiairs

De opvang en begeleiding van studenten Verpleegkunde is gewijzigd sinds het decreet op de hogescholen. Concreet betekende dit dat er sindsdien minder begeleiding op stage is.

Het federaal sociaal akkoord van 2000 heeft elk ziekenhuis één voltijdse verpleegkundige extra gegeven voor de interne begeleiding van (her)intre(e)d(st)ers en studenten.

Hiermee is het probleem niet opgelost in de voorzieningen die geen ziekenhuis zijn. In Vlaanderen lopen heel wat studenten stage in rustoorden en RVT's (rust- en verzorgingstehuizen), bij Kind en Gezin, bij gehandicapten, in de preventieve gezondheidszorg, bij tal van andere welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

Wordt een dergelijk systeem ook in het vooruitzicht gesteld voor de volksgezondheids- en welzijnsvoorzieningen, zowel in de ambulante als in de residentiële sector ?

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 126
van 21 maart 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid

Het oriënterend gezondheidsonderzoek dat op 20 november 2000 werd voorgesteld door het inter-universitair consortium (KU Leuven, Universiteit Gent en Universiteit Antwerpen), samen met de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH), toont duidelijk aan dat zowel bij jongeren als bij volwassenen gezondheidseffecten worden vastgesteld ten gevolge van milieuvervuiling. Deze resultaten als geheel zijn een reden tot ongerustheid, maar zijn niet eenduidig te interpreteren en vergen verdere opvolging.

Deelresultaten van het onderzoek bevestigen echter ten overvloede een lang bekende problematiek, met name de vervuiling door zware metalen in Hoboken. Het gezondheidsonderzoek toont niet alleen duidelijk aan dat er een verhoogde concentratie aan lood wordt gevonden in het bloed van de bevolking, maar tevens dat bepaalde effectparameters significant zijn verhoogd. Met name parameters die de nierfunctie volgen, vertonen een significante stijging.

De historische vervuiling is reeds decennialang bekend. De emissie duurt nog steeds voort en de normen worden geregeld overschreden volgens metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De vervuiler is reeds lang geïdentificeerd : het be-

treft de non-ferro industrie en met name Union Minière in Hoboken. Het betrokken bedrijf diende een aanvraag voor een vergunning in om een bijkomende smelter van een andere locatie in België over te brengen naar Hoboken.

1. Vindt de minister het noodzakelijk om in deze situatie nog bijkomend onderzoek af te wachten vooraleer acties te ondernemen ?
2. Is het verantwoord dat in deze omstandigheden een bijkomende activiteit die een belasting van zware metalen met zich meebrengt, zou worden opgestart in een reeds zwaar vervuild gebied ?
3. Welke stappen onderneemt de minister om de gezondheid van de plaatselijke bevolking niet verder schade toe te brengen ?
4. Is het opleggen van strikte voorwaarden bij een vergunning een voldoende waarborg, gezien de historiek die het bedrijf heeft inzake de naleving van emissienormen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
42	20.02.2001	C. Vandenbroeke	<i>Kleurennota – Projectteam</i>	1545
44	23.02.2001	C. Decaluwe	<i>Belgisch EU-voorzitterschap – Relatiegeschenken</i>	1546
46	27.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsdiensten – Vakbondspremie</i>	1673
47	27.02.2001	C. Van Eyken	<i>Vlaamse Infolijn – Taalgebruik</i>	1547
49	06.03.2001	E. Glorieux	<i>Lambermont-akkoord – Nationale Plantentuin</i>	1547
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
130	20.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mobiliteitsconvenants – Limburg</i>	1548
136	23.02.2001	J. Devolder	<i>Liberalisering energiemarkt – Sociale correcties</i>	1550
137	23.02.2001	J. De Roo	<i>N49 expresweg – Onbemande camera's</i>	1551
141	27.02.2001	M. Van den Eynde	<i>E19 Kontich – Afwatering</i>	1552
142	27.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Snelbusdiensten – Stand van zaken</i>	1553
143	06.03.2001	E. Matthijs	<i>N49 expresweg – Onbemande camera's</i>	1555
144	06.03.2001	J. Malcorps	<i>Oude sluis Wintam – Functie</i>	1555
145	06.03.2001	E. Matthijs	<i>N49 expresweg – Conflictvrije verkeerslichten</i>	1556
146	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn – Abonnementen voor jongeren</i>	1557
147	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Light Rail-verbindingen – Stand van zaken</i>	1558
148	06.03.2001	S. Becq	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Stand van zaken (2)</i>	1558
149	08.03.2001	C. Decaluwe	<i>Bewegwijzeringsplan regio Kortrijk – Evaluatie</i>	1560
150	15.03.2001	H. De Lobel	<i>Binnenvaart – Milieuvriendelijke motoren</i>	1561
151	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkeersborden "kiss and ride" – Taalwetgeving</i>	1562
152	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Reclame op Lijnvoertuigen – Taalgebruik</i>	1562
153	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mobiliteitsconvenants – Heraanleg schoolomgeving</i>	1562
154	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse statistieken – Allochtonen</i>	1563
155	15.03.2001	P. Ceysens	<i>N3 Tervuursesteenweg Bertem – Wegenwerken</i>	1567
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
99	09.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kansarme gezinnen – Limburg</i>	1674
101	09.02.2001	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – Ziekenhuizen met één campus</i>	1675

105	15.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie psychiatrische ziekenhuizen – Stand van zaken</i>	1676
109	20.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie sperperiode kinderfeesten – Initiatieven</i>	1568
110	20.02.2001	S. Becq	<i>Zwembaden – Gezondheidsinspectie</i>	1568
112	20.02.2001	S. Becq	<i>Vrouwelijke politici – Steun</i>	1676
113	23.02.2001	S. Becq	<i>Pleegzorg – Vraag en aanbod</i>	1677
114	23.02.2001	P. Ceysens	<i>Adoptie – Begeleidingscommissie</i>	1678
115	27.02.2001	S. Becq	<i>Kwaliteitszorg – Implementatie</i>	1570
116	27.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gewestelijke gezondheidszorg – Registratiebeleid</i>	1571
117	27.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Functieclassificaties – Initiatieven</i>	1573
118	27.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Woonvormen voor ouderen – Inventarisatie</i>	1573
120	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kleuteronderwijs en kinderopvang – Afstemming</i>	1575
121	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijns- en gezondheidssector – Allochtonen</i>	1576
123	06.03.2001	S. Becq	<i>Gehandicaptenvoorzieningen – Centrale wachtlijst</i>	1578
127	08.03.2001	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Coördinatie subsidieregelingen</i>	1583
130	08.03.2001	S. Becq	<i>Zorgwonen – Opzet</i>	1584
134	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Europees Sociaal Fonds – Socialprofitsector</i>	1585
135	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Dementiecentra – Limburg</i>	1586
○ 146	29.03.2001	I. Van Kessel	<i>Mobiele urgentiegroepen – Erkenningen</i>	1682
○ 149	29.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geweld tegen vrouwen – Initiatieven</i>	1682
○ 150	29.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnssector – Begeleiding herintreders en stagiairs</i>	1682

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

39	23.02.2001	D. Lootens-Stael	<i>VLAN – Overheidsadvertentie</i>	1587
40	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Socio-culturele hulp aan gedetineerden – Federaal initiatief</i>	1588
41	08.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultuursubsidies – Vlaamse Rand</i>	1589
42	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Kunstpatrimonium – Aankoopbeleid</i>	1590
43	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Boesdaalhoeve – Taalgebruik</i>	1596
44	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overleg met VZW De Rand – Stand van zaken</i>	1596

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

78	15.02.2001	F. Ramon	<i>Deeltijds onderwijspersoneel – Ziekteformulieren</i>	1679
81	23.02.2001	J. De Meyer	<i>Secundair onderwijs – Vakbenamingen</i>	1680
82	23.02.2001	V. Declercq	<i>Schoolbussen – Veiligheid</i>	1597
83	23.02.2001	J. De Roo	<i>Herstructurering adviesstelsel – VLOR</i>	1598
84	23.02.2001	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Vakantiegeld</i>	1599
85	27.02.2001	C. Van Eyken	<i>Vervangingspool – Stand van zaken</i>	1599

86	27.02.2001	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Syndicale vormingssessies</i>	1601
87	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>KB's paramedische beroepen – Annulatieberoep</i>	1602
88	08.03.2001	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Eindejaarstoelage</i>	1603
89	08.03.2001	D. De Cock	<i>Gemeenschapsonderwijs – Vakantieregeling onderhoudspersoneel</i>	1604
90	08.03.2001	W. Aers	<i>Dynamo² – Subsidiëring vervoerskosten</i>	1605
91	15.03.2001	A. De Martelaer	<i>Inschrijving buitengewoon onderwijs – Inspraak ouders</i>	1606
92	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Muziekacademie Beersel – Taalwetgeving</i>	1606
93	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schoolboeken – Emancipatiegedachte</i>	1607

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

41	06.03.2001	J. Laurys	<i>Werkgelegenheidsbeleid – Administratieve vereenvoudiging</i>	1608
42	06.03.2001	J. Coens	<i>Tweede Kustactieplan – Stand van zaken</i>	1608
43	08.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Inspectie Werkgelegenheid – Controles</i>	1609

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

100	20.02.2001	P. Ceysens	<i>Vlarem II – Rouwkamers in rusthuizen</i>	1610
101	20.02.2001	J. Coens	<i>Decreet natuurbehoud – Gebiedsafbakening</i>	1611
104	27.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kalmthoutse Heide – Naleving huurcontract</i>	1613
105	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geluidshinder luchtverkeer – Meetpunten</i>	1615
106	06.03.2001	C. Decaluwe	<i>Milieuheffing – Vrijstelling voor gehandicapten</i>	1615
107	06.03.2001	J. Malcorps	<i>Kleine Ring Antwerpen – Vrijwaring groenzones</i>	1616
108	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Landbouw – Teeltkeuze en bodemverlies</i>	1618
109	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Geplande RWZI's – Stand van zaken – Regio Brussel</i>	1620
110	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Milieubeleidsovereenkomst papier – Evaluatie</i>	1624
111	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Terugnameplicht verpakkingsafval – Informatie sectoren</i>	1625
112	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Aquafinwerken Grimbergen – Milieu</i>	1625
113	08.03.2001	F. Vermeiren	<i>Woluwe, Molenbeek, Pontbeek – Rivierherstel</i>	1629
114	08.03.2001	C. Decaluwe	<i>Aquafin – Aanbestedingen</i>	1630
115	08.03.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Asphaltco Asse – Sanering</i>	1630
117	15.03.2001	E. Matthijs	<i>Glastuinbouw – Ontmantelingssteun</i>	1631
118	15.03.2001	E. Matthijs	<i>Boomkwekerijen – Mestproblematiek</i>	1631
119	15.03.2001	M. Van den Eynde	<i>Waterzuiveringsstation Edegem – Verontreiniging</i>	1632
120	15.03.2001	M. Van den Eynde	<i>Isvag-oven Wilrijk – Rookontwikkeling</i>	1634
121	15.03.2001	J. Maes	<i>Decreet natuurbehoud – Gebiedsafbakening</i>	1635
122	15.03.2001	J. Maes	<i>NEC De Nachtegaal (De Panne) – Parking</i>	1636
123	15.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Uitbreiding luchthaven Bierset – Betrokkenheid</i>	1638

124	15.03.2001	F. Ramon	<i>Patrijzenbeheer Westhoek – Evaluatie</i>	1639
125	21.03.2001	B. Grouwels	<i>Union Minière Hoboken – Bodemsanering</i>	1641
○ 126	21.03.2001	B. Grouwels	<i>Union Minière Hoboken – Milieu en gezondheid</i>	1683
127	21.03.2001	J. De Roo	<i>Sluikstorten – Maatregelen – Zelzate</i>	1642
128	21.03.2001	F. Ramon	<i>Patrijs en haas – Jachtbeperking</i>	1643
129	21.03.2001	J. Malcorps	<i>Meprec-oven Moeskroen – Gewestgrensoverschrijdende milieueffecten</i> .	1644

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

100	23.02.2001	V. Heeren	<i>Inkomensverliesverzekering – Evaluatie</i>	1647
101	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Opvolging</i>	1648
102	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Vietnam</i>	1648
103	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Resultaten</i>	1649
104	23.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Samenwerkingsakkoorden met COCOF</i>	1649
105	27.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Personeelsverloop</i>	1650
106	27.02.2001	C. Decaluwe	<i>Huisvestingsprojecten – West-Vlaanderen</i>	1651
107	27.02.2001	C. Van Eyken	<i>Proeve van Vlaams Gemeentedecreet – Stand van zaken</i>	1651
108	06.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse administratie – Deeltijds leidinggevend</i>	1652
109	08.03.2001	J. Loones	<i>Werkgroep sportfederaties – Vertegenwoordiging recreatiesportsector</i> ..	1653
110	08.03.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Europese conventie archeologisch erfgoed – Ratificering</i>	1654
111	08.03.2001	P. Ceysens	<i>Vlaams Administratief Centrum Leuven – Stand van zaken</i>	1655
112	15.03.2001	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Vrijstelling verkoopverplichting</i> ..	1655

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

66	01.02.2001	C. Vandenbroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1681
77	27.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Roldoorbrekend personeelsbeleid – Initiatieven</i>	1656
78	06.03.2001	A. Van Nieuwerkerke	<i>Domein Ryckvelde Damme – Bestemmingswijziging</i>	1657
80	08.03.2001	D. Holemans	<i>"Eet es genetisch" – Kostprijs en promotie</i>	1658
81	08.03.2001	E. Matthijs	<i>Burgerlijke gebouwen op militair domein – Verbouwing</i>	1659
82	08.03.2001	C. Decaluwe	<i>Opvulregel – Planbaten</i>	1660
83	15.03.2001	C. Decaluwe	<i>Bouwvolume zonevreemde woningen – Carports</i>	1660
85	21.03.2001	M. Van den Eynde	<i>Economische herwaardering Rupelstreek – Initiatieven</i>	1662
86	21.03.2001	E. Glorieux	<i>Houtbouw – Stedenbouwkundig beleid</i>	1663
89	21.03.2001	H. De Loor	<i>CV FLIP Zottegem – Stand van zaken</i>	1664
90	22.03.2001	C. Vandenbroeke	<i>Expansiesteun MGO – Europese bezwaren</i>	1665
91	29.03.2001	C. Decaluwe	<i>Wachtbekkens – Vergunningsmogelijkheden</i>	1669
92	29.03.2001	I. Vertriest	<i>Ruimtebalans – Natuur- en bosgebied</i>	1670

93	29.03.2001	E. Glorieux	<i>Luchthaven Zaventem – Woningbouw in aanvliegroute</i>	1671
94	29.03.2001	M. Van den Eynde	<i>Provinciale buitendiensten RO – Personeelsformatie</i>	1671